

- 1. OH, TA DIRENDAJ. ORATORIJ 1995
- 2. PESEM, IGRA, PLES. Bansi
- 3. KDO JE KDO. Eneagram
- 4. SONCE ZA VSE. ORATORIJ 1996
- 5. BISER PLANIN. ORATORIJ 1997
- 6. JEZUSOVA CERKEV, Možje in žene za življenje sveta
- 7. VESELO SRCE. ORATORIJ 1998
- 8. PRIDI, OTROK MOJ. ORATORIJ 1999
- 9. LAVRA VIKUNJA. ORATORIJ 2000
- 10. VSAKEMU KOŠČEK NEBA. ORATORIJ 2001
- 11. UJEMI BLESK DAVNINE. ORATORIJ 2002
- 12. ALI HOČETE TUDI VI ODOTI? Priročnik za birmanske voditelje ...
- 13. IZZIVALCI. Priročnik za delo v skupini
- 14. NASMEH ZA SREČO VSEH. ORATORIJ 2003
- 15. LAHKO SI ZVEZDA. ORATORIJ 2004
- 16. ŠOLA ZA ANIMATORJE. Priročnik za celostno vzgojo ...
- 17. NE SE BAT"! (Tobit in njegova plemenita dela). ORATORIJ 2005
- 18. POVEJ NAPREJ! ORATORIJ 2006
- 19. Z ORATORIJEM SKOZI CERKVENO LETO
- 20. PREKLOPI SANJE NA DEJANJE! ORATORIJ 2007
- 21. TUDI ŠPORT IMA DUŠO
- 22. ODPRI OČI! ORATORIJ 2008

Zbirka knjig ANIMATOR je namenjena tistim, ki se na razne načine posvečajo delu med mladimi in za mlade, kot voditelji skupin ali animatorji. Koristna pa bo tudi za mlade same in za vse druge, mlade po srcu, ki želijo odkrivati skrivnosti globljega in lepšega komuniciranja med seboj.

Vedno znova odkrivamo, kako pomembno vlogo igra skupina v življenju mladega človeka. Skupina ni zgolj kraj priložnostnih srečanj, ampak je ozračje, ki pomaga mlademu človeku pri njegovi človeški in krščanski rasti. Zato nobena resna vzgojna ponudba, najsi bo na duhovnem ali izobraževalnem, športnem ali kulturnem področju, ne more mimo skupine. Skupina omogoča mlademu človeku, da se sreča s seboj, z drugimi, s stvarstvom in z Bogom.

Za utrip skupine je pomemben vsak posamezen član. Posebno mesto in vlogo pa ima voditelj skupine ali, kakor ga radi imenujemo, animator. Življenje skupine je v veliki meri odvisno prav od njega, od njegove iznajdljivosti in iskristosti, od njegove teoretične in praktične podkovanosti, od njegove človeške in duhovne zrelosti.

Poleg posebne karizme in usposobljenosti, ki jo imenujemo ljubezen do mladih, je za dobrega animatorja potrebna tudi osebna rast. Za delo z mladimi ne zadošča le trenutno navdušenje, kar je stvar srca, ampak je potrebno dosti teoretičnega in praktičnega znanja, kar je stvar razuma. In, resnici na ljubo, vzgoja mladih je tudi, in pogosto predvsem, stvar vere.

S pričujočo zbirko želimo salezijanci vsem, ki verjamejo v smisel vzgojnega prizadevanja, ponuditi niz priročnikov za pomoč pri njihovem versko-vzgojnem delu. Zbirka zajema dvoje področij: teoretično osvetljuje vlogo in pomen animatorja v mladinski skupini, hkrati pa skrbi za praktično usposabljanje animatorjev. Zato vzporedno s teorijo pripravljamo tudi priročnike za praktično delo animatorjev v pripravi različnih praznovanj in slovesnosti, pa tudi pri rednih srečanjih, dejavnostih in razvedrilu.

ORATORIJ[®] 2008

ODPRI OČI!

Priročnik
za oblikovanje otrok in doraščajočih

Pripravili:
salezijanci,
sestre hčere Marije Pomočnice,
animatorji in voditelji oratorijev,
Mladinski ceh,
Medškofijski odbor za mladino

Ljubljana 2008

zbirka ■

ANIMATOR 22

■
ODPRI OČI! ORATORIJ 2008

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■

■

Oratorijski portal: www.oratorij.net

■

Forum animatorjev: www.animaforum.si

■

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-46-053.6(035)

ODPRI oči! : priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih :
oratorij 2008 / pripravili salezijanci ... [et al.] ; [uredil Jure Babnik ;
risbe Anja Japelj]. - Ljubljana : Salve, 2008. -
(Zbirka Animator, ISSN 1408-6603 ; 22)

ISBN 978-961-211-440-4

1. Babnik, Jure, 1976-
238134784

■

Pripravili: salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice, animatorji in voditelji oratorijev,
Mladinski ceh, Medškofijski odbor za mladino

Uredil: Jure Babnik

Oblikovanje naslovnice: Petra Černe Oven

Oblikovanje logotipa: Mateja Jemec Lunar

Risbe: Anja Japelj

Lektoriranje: Mihaela Vodlan

Urednik zbirke: Jure Babnik

Izdajatelj: Salezijanska mladinska pastorala

Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6

Tisk:

ORATORIJ 2008

NE PREZRITE!

ZGODBA

MOLITVE ZA OTROKE

KATEHEZE (A - za mlajše, B - za starejše)

DELAVNICE

IGRE

ANIMATORJEM (molitve, pismo, kateheze, spokor. bogoslužje, igra)

DODATEK (dodatne zgodbe za večtedenske oratorije)

PESMI

O

N

Z

M

K

D

I

A

D

P

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

	PONEDELJEK	TOREK	SREDA
NASLOV ZGODBE	1. zgodba SAVEL V ŠOLI	2. zgodba SAVEL SE SPREOBRNE	3. zgodba SAVEL POSTANE NAVDUŠEN KRISTJAN
VSEBINA ZGODBE	Savel se uči izdelovanja šotorov, a želi si še boljšega znanja. Zato se odpravi v Jeruzalem, kjer se uči v Gamalielovi svetopisemski šoli. Pri pisanju naloge se izkaže in učitelj ga pohvali.	Gamalielov razred pretrese novica o kristjanih, ki ne verujejo kot oni. Savla razvname jeza in od Gamaliela si pridobi dovoljenje, da ustavi kristjane v Damasku. Na poti ga Jezus oslepi in mu pokaže, da je resničen; nato mu naroči, naj gre k Hananiju.	Hananija Savlu razloži Jezusov nauk, ki ga Savel z veseljem sprejme, zato mu Hananija da novo ime: Pavel. Savel se ne boji in navdušeno govori o Jezusu. Judje ga hočejo zaustaviti in zato mora pobegniti iz mesta Damask.
OSREDNJA VREDNOTA	MODROST	SPREOBRNENJE	DRUGAČNOST
SIMBOL	nepopisan list	sonce	sol
CILJI	1. Otroci spoznajo, da ni le šola učenje in da nas učenje bogati. 2. Otroci doživijo medsebojno učenje in veselje ob tem. 3. Otroci izkusijo neformalno učenje ob konkretni dejavnosti.	1. Otroci spoznajo, da je spreobrnjenje že, če se vsak dan res potrudimo za večje dobro. 2. Otroci doživijo Božjo ljubezen preko zakramenta svete spovedi. 3. Otroci pregledajo svoje življenje in naredijo sklep za popoljšanje.	1. Otroci spoznajo kvaliteto drugačnosti krščanstva. 2. Otroci doživijo krščansko drugačnost preko lepih trenutkov na oratoriju. 3. Otroci dejavno odkrivajo pozitivno drugačnost krščanstva.
SONČEK DNEVA	Modrost je boljša od biserov (Prg 8,1).	Spreobrne se h Gospodu in zapusti grehe (Sir 17,25).	Vi ste sol zemlje (Mt 5,13).
POSEBNOST		Med molitvami začnete s šotorom zahvaljevanja.	Slan in neslan kruh v katehezah.
DELAVNICE	Postavimo si tudi mi šotorček	Sonce – ura	Solnica, Peka slanih prest
IGRE	Popišimo nepopisan list	Rešimo Pavla	Drugačnost nas uči
MOLITVE OTROK	Odpri oči za modrost	Odpri oči za spreobrnjenje	Odpri oči za drugačnost
MOLITVE ANIMATORJEV	Naše pismo ste vi	Vsi, ki se dajo voditi Božjemu duhu	Kristusova ljubezen daje vsemu boljši okus

** Pred oratorijem: Kateheze, igra in spokorno bogoslužje za animatorje (glej poglavje Animatorjem).

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

ČETRTEK	PETEK	SOBOTA
4. zgodba PAVEL OBIŠČE APOSTOLE	5. zgodba PAVEL JE ČUDEŽNO REŠEN IZ JEČE	6. zgodba PAVEL S PISMOM SPODBUJA K LJUBEZNI
Pavel odpotuje v Jeruzalem, kjer obišče apostole s Petrom na čelu. Ti se ga najprej ustrašijo, nato pa ugotovijo, da je Jezus tudi Pavla poklical za apostola in zato sklenejo ostati tesno povezani. Apostol Peter Pavla pošlje oznanjat poganom in mu dodeli Barnaba za pomoč.	Pavel izžene hudega duha iz jasnovidke in njeni gospodarji zahtevajo, da ga skupaj s spremljevalcem Barnabo vržejo v ječo. Ponoči ju angel reši iz ječe. Ječar, ki to vidi, se spreobrne in postane kristjan.	Pavel je izvedel, da se v Korintu ne držijo Jezusovega nauka, ampak se med seboj prepirajo. Zato jim piše pismo, v katerem jih spodbuja, naj bodo boljši kristjani.
PAPEŽ	ČUDEŽ	SVETO PISMO
ključi	zvon	knjiga (Sveto pismo)
1. Otroci spoznajo, da je papež vez edinosti med kristjani. 2. Otroci doživijo bližino papeža. 3. Otroci napišejo pismo papežu.	1. Otroci spoznajo, da se tudi danes dogajajo čudeži. 2. Otroci doživijo veselje ob stalnem delovanju Božje ljubezni po čudežih. 3. Otroci molijo molitev Angelovo čiščenje.	1. Otroci spoznajo, da nam apostol Pavel še danes pri vsaki sveti maši piše. 2. Otroci doživijo, da nam Bog piše pismo, ker nas ima rad in nam hoče dobro. 3. Otroci drugim sporočajo Veselo oznanilo.
Ti si Peter – Skala in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev (Mt 16,18).	Gospod je to naredil in čudovito je v naših očeh (Mr 12,11).	Tvoja beseda je svetilka mojim nogam, luč na moji stezi (Ps 119,105).
Pismo papežu.	Otrokom, ki želijo, razdelite čudodelno svetinjo.	Izročitev oratorijskega spominka.
Sveča s podobo papeža, Obesek s ključkom	Zvonček, Naj zasveti moja luč, S Pavlom na pot – labirint	Ovitek za Sveto pismo, Knjižno kazalo za Sveto pismo, Metuljčki
		Iskanje Pavlovega pisma
Odpri oči za papeža	Odpri oči za čudeže	Odpri oči za Sveto pismo
Sezidani ste na temelju apostolov	Zahvaljujemo se Bogu očetu	Največja je ljubezen

** Med oratorijem: Dodatne zgodbe za dvotedenske ali tritedenske oratorije (glej poglavje Dodatek)

1. ORATORIJ IN NJEGOV NAMEN

Oratorij – to so dnevi veselja, razgibanih dejavnosti, pesmi, igre in tudi krščanskega življenja. To so dnevi, ki jih navadno otroci skupaj s svojimi animatorji in voditelji preživijo kar v domačem okolju (nekaj dni, cel teden ali tudi več). Mnogim staršem je program oratorija dobrodošla ponudba, da v času službe niso v skrbeh za svoje otroke. Za otroke je to dobrodošla sprememba v včasih že kar zdolgočasenem počitniškem času. Za mlade animatorje pa je oratorij velik izziv, da zaslutijo vrednoto zastopanskega darovanja, da vzljubijo mlajše sokrajane, da se navadijo skupinskega dela, da koristno preživijo del počitnic, da se veliko naučijo za življenje. Poleg tega je namen oratorija tudi:

- Pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati; da bi se zavedli, kako bogato je lahko njihovo življenje.
- Obrniti pozornost mladih na to, da se resno vprašajo o tem, kako živijo nekatere človeške in duhovne vrednote.
- Spodbuditi mlade, da bi se odgovorno vključili v življenje in dejavnosti okolja, v katerem so (*družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt ...*).
- Vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti, da bi odkrivali Boga po vsem lepem, ki se nam razodeva, da bi ga našli v bližnjem.
- Pomagati mladim, da bi na zdrav način zaživel s seboj, z drugimi in z Bogom.

2. VSEBINA ORATORIJSKEGA LOGOTIPA

Štirje temeljni elementi oratorija so izraženi v besedah: **šola**, **dvorišče**, **dom** in **župnija**. Oratorij je **šola**, ker nas lahko nauči marsikaj za življenje; je **dvorišče**, kjer se srečujemo v veselju in razigranosti; je **dom**, ki sprejema vsakega; in končno, oratorij je tudi **župnija**, ki uvaja v življenje vere.

Temeljni elementi oratorija so izraženi tudi v oratorijskem logotipu. Nosilni elementi simbola so štirje stebri, na katerih stoji streha. **Vsak izmed stebrov predstavlja enega od elementov oratorija**. Le če je oratorij hkrati dom, šola, dvorišče in župnija, lahko trdno stoji in vzdrži.

Logotip lahko razlagamo tudi nekoliko drugače. **V strehi** s štirimi stebri lahko vidimo **dom**, hkrati pa tudi **šolo**. **Dvorišče** je ponazorjeno s **krogom**. V strehi in stebrih vidimo tudi animatorja oz. vzgojitelja, ki z rokami objame štiri otroke (dom, ki sprejema), vsi skupaj pa stojijo na dvorišču (dvorišče za prijateljske stike). **Štirje stebri** na sredini lahko ponazarjajo tudi **župnijo**, ki je občestvo, oz. **štiri evangelije**, kar pomeni župnijo, ki evangelizira, oznanja Jezusa in njegov nauk, zapisan v štirih evangelijih.

Logotip ponazarja tudi **temeljno vzgojno metodo oratorija**. Prvi stik na oratoriju se zgodi na dvorišču (krog), kamor mladi pridejo, kjer se družijo in navežejo prijateljske vezi (štirje stebri so štiri osebe, ki stojijo na dvorišču). V strehi lahko vidimo puščico, ki mlade vodi navzgor – proti Bogu. Končni cilj oratorija je namreč voditi mlade k Bogu. K Bogu na oratoriju ne potujemo sami, ampak skupaj z drugimi (zato štirje mladi). Oratorij ni samo dvorišče (zabava) – tu se začne. Prav tako ni samo molitev – najprej je potrebno navezati prijateljske stike. Oratorij mladega upošteva v njegovi celovitosti – v človeški in duhovni rasti.

Navedene so tri razlage logotipa. Kakor vsak simbol je tudi oratorijski logotip odprt za nadaljnje razlage v svojem duhu. Naj vam spregovori!

3. AVTORJI ORATORIJA 2008

- **Idejna zasnova** – pripravljalna skupina: Jure Babnik SDB, Marjan Lamovšek SDB, s. Danijela Kordeš HMP, s. Martina Golavšek HMP, Matevž Bolta, Petra Pucelj (Mladinski ceh), Mateja Maček (Medškofijski odbor za mladino).
- **Zgodba Odpri oči!**: Marjan Lamovšek SDB.
- **Molitve za otroke**: Mojca Štruc.
- **Kateheze za mlajše**: s. Mateja Kranjc HMP, s. Martina Golavšek HMP.
- **Kateheze za starejše**: Matevž Bolta, Urška Gams.
- **Delavnice**: oratorij Rob (Laura Jančar, Martina Tekavec, Romana Petrič), oratorij Litija (Janja Babnik, Mojca Mikac), oratorij Dob (Tina Birk).
- **Igre za otroke in animatorje**: Petra Pucelj (Mladinski ceh), Sabina Marolt, Bogomila Hosta, Tina Drobnič.
- **Dodatne zgodbe Odpri oči!**: Marko Suhoveršnik SDB.
- **Kateheze za animatorje**: misijonar Tone Kerin, Mateja Maček (Medškofijski odbor za mladino), Marta Koncilja, Tanja Mrzel, Blaž Hostnik, Karmen Jenič, Jure Babnik SDB.
- **Molitvena srečanja za animatorje**: s. Danijela Kordeš HMP, s. Martina Golavšek HMP.
- **Spokorno bogoslužje za animatorje**: s. Martina Golavšek HMP, Peter Pučnik SDB.
- **Risbe in naslovnica**: Anja Japelj.
- **Skice za delavnice**: Martina Tekavec, Tina Birk.
- **Oratorijska himna**: Grega Sulejmanovič (avtor), Matjaž Knez (koordinacija).

Vsem tem in mnogim drugim, ki so sodelovali in svetovali pri nastajanju priročnika ODPRI OČI! (Oratorij 2008), iskrena hvala. Naj vse pri tem delu spremlja don Boskova misel: *Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!*

4. ZGRADBA PRIROČNIKA ORATORIJ '08

Zgodba oratorija 2008 *Odprli oči!* v nekaj obrisih predstavi življenjsko pot sv. Pavla, apostola narodov. Vir oratorijske zgodbe so zlasti Apostolska dela, v katerih je opisano Pavlovo življenje. Nekoliko smo črpali tudi iz Pavlovih pism, a od tam manj, ker so Pavlove misli za otroke še prezahtevne, medtem ko je njegovo življenje opisano v Apostolskih delih vsakemu razumljivo, pustolovsko, duhovno in privlačno ter vabi k posnemanju. Zgodba je seveda avtorsko delo in pisana za namene oratorija, čemur je podrejen tudi izbor dogodkov in potrebne vsebinsko ne bistvene priredbe glede na izvirnik.

Naslov »Odprli oči!« poudarja Pavlovo spreobrnjenje v trenutku, ko ga je obhajala močna luč – Jezus. Udeležence in animatorje oratorija spodbuja, da bi kot Pavel *odprli oči* za Boga, bližnjega in svojo duhovnost. Sporočilo je namenjeno tudi naključnim sprehajalcem, ki bodo gledali oratorijski plakat: »Odprli oči, v naši župniji se nekaj dogaja!«

Zgodba o Pavlu je razdeljena na šest delov/enot, na začetku katerih je prolog. Večina oratorijev namreč poteka teden dni. Na temo vsake od zgodb so izdelane kateheze in molitve, delno pa tudi delavnice in igre ter srečanja za animatorje in himna za letošnji oratorij. V dodatku najdemo še šest zgodb, ki razširijo osnovno zgodbo o Pavlu. Te zgodbe lahko služijo npr. za kak oratorijski dan med letom oz. so ponudba tistim, ki imajo oratorij 14 dni ali tri tedne. Seveda dodatne zgodbe niso nadgrajene s katehezami in jih boste morali ustvariti sami.

- **Zgodba** – Prolog, 6 zgodb in epilog o dogodivščinah sv. Pavla, apostola narodov. Zgodba se navdihuje v Apostolskih delih in deloma v Pavlovih pismih.
- **Osrednja vrednota** – Vsaka zgodba ima neko osrednje sporočilo, ki je kot os ozioroma rdeča nit. Nanjo naj se nanizajo vse ostale oratorijske dejavnosti določenega dneva.
- **Cilji** – še natančneje opredelijo osrednjo vrednoto in so vedno treh vrst: spoznavni, doživljajski in dejavnostni. Na ciljeh je zgrajena kateheza. Prav pa je, da jih skušamo upoštevati tudi pri delavnicah, igrah in drugih dejavnostih na oratoriju. *Animatorji naj osrednjo vrednoto in cilje poznajo, da bo oratorij imel jasno vsebino in ne bo le skupek delavnic in iger.*
- **Sonček dneva** na bolj privlačen način – kot nekakšen slogan – sporoča osrednjo vrednoto dneva. Vzeta je iz Svetega pisma. Primerno je, da ga otrokom razložimo. Temu je namenjen zlasti skupni uvod v katehezo; nanj pa se nanašamo tudi pri molitvah otrok in animatorjev in pri katehezah. Priporočljivo je, da sonček dneva zapišemo na vidno mesto oratorija in ga na koncu dneva obnovimo.
- **Molitve otrok** – Predlog za 6 jutranjih molitev otrok.
- **Kateheze** – Za vsako zgodbo sta predlagani dve katehezi: za mlajše in starejše; na začetku pa imata skupni uvod, ki je zamišljen kot skupen uvod v katehezo in ga vsem otrokom hkrati poda duhovni voditelj oratorija (duhovnik, sestra, odgovorni iz vodstva oratorija). Skupni uvod

zelo priporočamo, zlasti če imate dosti mlajših in na področju katehez manj izkušenih animatorjev. Če se za skupni uvod v kateheze ne boste odločili, ga lahko uporabite tako pri katehezah za mlajše kot pri katehezah za starejše. V vsakem primeru pa je dobro, da ga animatorji preberejo v osebni pripravi na katehezo.

- **Delavnice** – Za vsak dan je predlagana ena ali več delavnic na temo. Drugo je prepuščeno pobudi animatorjev. Pomembno je, da tudi delavnice povežemo z zgodbo oratorija.
- **Igre** – V tem poglavju letos najdemo kar 4 velike igre. Nekaterim izmed njih so dodane tudi kratke igre. Več iger lahko najdete v drugih knjigah, lahko tudi v starejših oratorijskih priročnikih, nekaj jih tudi na oratorijskem portalu www.oratorij.net. Naj opozorimo tudi na igro namenjeno animatorjem, ki se nahaja v poglavju Animatorjem.
- **Srečanja za animatorje** – V pripravi na oratorij imate na voljo štiri dobro izdelane predloge srečanj (katehez) za animatorje. Ena od njih se naslanja na pismo misijonarja Toneta Kerina.
- **Igra za animatorje** – K srečanjem je predložena tudi igra za animatorje, ki ima prav tako svoje vzgojno sporočilo in animatorje poveže v skupnost.
- **Molitvena srečanja za animatorje** – so nekakšna oblika hvalnic. Sestavljene so iz: pesmi, psalma, Božje besede, zgodbe, dinamike in posebne animatorjeve molitve. Vsebina molitve je obarvana z osrednjo vrednoto tistega dne.
- **Spokorno bogoslužje za animatorje:** Molitvenim srečanjem animatorjev je dodano spokorno bogoslužje, ki ga z animatorji obhajate v času bližnje priprave na oratorij.
- **Dodatne zgodbe** – 6 dodatnih zgodb, ki razširjajo osnovnih 6 zgodb. Namenjene so oratorijem, ki trajajo dlje kot en teden. Na začetku dodatnih zgodb je naveden vrstni red, po katerem si sledijo osnovne in dodatne zgodbe. Na koncu dodatnih zgodb zaigrate isti epilog, ki se sicer umešča na konec osnovnih zgodb.

OPOZORILO:

Animator naj poskrbi, da bo notranja povezanost zgodbe, kateheze, molitev, delavnic in iger na oratoriju ostala jasna. To je namreč zagotovilo, da bo oratorij deloval vzgojno in ne bo samo igratorij. Časovno lahko priročnik prilagodimo, kot smo že omenili. Prilagoditve ne smejo prekiniti rdeče niti oratorija. Naj mladi zaslutijo, kako se lahko avantura njihovih počitnic in sploh njihovega življenja zgleduje po junaku zgodbe – apostolu Pavlu.

5. NAMEN IN UPORABA PRIROČNIKA

Gradivo je namenjeno animatorjem oz. voditeljem oratorijev za delo z osnovnošolskimi otroki. Priročnik lahko uporabljamo tudi v drugačni skupini, koristen pa je tudi posameznikom za njihovo osebno rast. Uporabimo ga lahko npr. za:

- poletni oratorij,
- počitnice v hribih ali na morju,
- duhovna srečanja, duhovne vaje ipd.,
- skavtska taborjenja,
- mesečna sobotna srečanja oratorija skozi vse leto (6 + 6 enot),
- delo v raznih skupinah skozi vse leto (npr. pri verouku, pri ministrantskih srečanjih, pri duhovnih spodbudah, pri delu z otroškimi zbori, na skavtskih srečanjih ipd.).

Za poletni oratorij je gradivo sestavljeno tako, da ga lahko uporabljamo za:

- **tedenski program** (po eno enoto/zgodbo na dan),
- **tirinajstdnevni program** (6 rednih enot in 6 dodatnih zgodb) ali
- **tritedenski program** (prolog, 6 rednih enot, 6 zgodb iz dodatka, vsak tretji dan izpustimo zgodbo, namesto katere imamo drugo ponudbo: izleti, igre ipd.).

Priporočamo, da tisti, ki imate oratorij en teden, vse vsebinske elemente, ki jih predlaga priročnik (jutranjo molitev animatorjev, molitev otrok, zgodbo, katehezo, delavnice in igre), izvedete v enem dnevu.

6. DNEVNI RED

(z možnimi časovnimi zamiki/prilagoditvami)

- 8.00 Molitev animatorjev, priprava na dan, pričakanje in sprejemanje otrok, igre z otroki.
- 9.00 Prihod otrok, začetek ob zastavi oratorija, petje, jutranja molitev, zgodba.
- 10.00 Skupni uvod v katehezo, kateheza.
- 11.10 Delavnice, vmes molitev Angel Gospodov.
- 12.30 Odmor: Malica/kosilo.
- 14.15 Popoldanske igre, igre brez meja, velike igre, olimpijade, bazen, skriti zaklad, kolesarska tekmovanja ipd. Lahko tudi obisk kakšnega gosta, karaoke, zanimiv sprehod ipd.
- 16.00 Sklep oratorija s spuščanjem zastave, kratko molitvijo in popotnico (spodbudno mislijo za na pot).
- 16.30 Animatorji pospravijo prostore in dvorišče ter se zberejo k preverbi dneva in zahvalni molitvi. Naj gredo pravočasno počivat, da ne bodo naslednji dan preveč utrujeni.
- *** Vsaj enkrat na teden je v program vključena sveta maša (lahko tudi večkrat; neke jo imajo vsak dan).
- *** Enkrat na teden je običajno izlet, bazen, sprehod, piknik ali kaj podobnega.
- *** Primerno je, da se oratorij (ali vsaj del otrok oratorija) zaključi oz. sodeluje pri nedeljski sveti maši.

*Ne
prezrite!*

1. OPOMBE K ZGODBI

VSEBINA ZGODBE

Oratorijska zgodba za leto 2008 v nekaj obrisih predstavi življenjsko pot sv. Pavla, apostola narodov. Njegovo duhovno bogastvo se kaže zlasti v njegovih mnogih pismih raznim krščanskim skupnostim, ki jih je na svojih misijonskih poteh ustanovil in jih nato spremljal na poti njihove rasti. Vendar vse to v oratorijski zgodbi ne prihaja toliko do izraza, kajti Pavlovo razmišljanje, njegova teologija je preveč zahtevna za oratorijsko populacijo. Je pa apostol narodov predstavljen v nekaterih svojih človeških potezah in dogodivščinah. Poudarek je na njegovem spreobrnjenju, kako je »odprl oči« in razumel, da Jezusa ne sme preganjati, ampak ga vzljubiti in vsem ljudem pomagati, da bi ga spoznali in zaživel po njegovem nauku. Osnovni namen oratorija je, ne samo v tem letu, ko je pač takšen naslov, da bi otroci in mladi odpirali oči za bistvene stvari v življenju: ljubezen, spoštovanje, solidarnost, prijateljstvo z Bogom ... V vsem tem je sv. Pavel odličen vzor, zato se nam je odgovornim pri projektu Oratorij zdelo nadvse primerno, da v Pavlovem letu (29. junij 2008 – 29. junij 2009) otrokom in mladim predstavimo enega od stebrov krščanske misli in duhovnosti.

REŽIJSKI NAPOTKI

Zgodba *Odpri oči!* ima pestro prizorišče dogajanja, nastopa tudi precej oseb. Isti igralci lahko igrajo različne like, ki nastopajo v posameznih zgodbah, pomembno je, da se ti liki ločijo med seboj po opravi (oblačila, razpoznavna znamenja). Zdi se, da nikoli ne more biti dovolj poudarjena zahteva gledališkemu igralcem (še prej pa njihovim voditeljem, režiserjem), naj vendarle razločno, glasno in jasno predstavijo in povedo, kar imajo povedati.

Prva zgodba se dogaja »na prostem«, v šoli za pletenje šotorov. Kakšen šotor, zaplata iz jute in kakšno leseno šotorsko ogrodje bo zelo primerno za sceno. Tudi druga zgodba ima lahko to sceno. Tretja zgodba se dogaja v Damasku, zato scena lahko predstavlja starodavno, preprosto mesto. Z večjimi kartonskimi škatlami, na primer, se to da hitro ponazoriti. V četrti zgodbi Pavel pride k apostolom, ki so bili »iz strahu pred Judi« zaprti v hiši. Za sceno bi bilo dovolj postaviti kaka dobra vrata, da se dobi občutek, da je nekaj »notri«, nekaj pa »zunaj«. Drog (zapah) tudi ne bi smel manjkati, če hočemo poudariti stisko apostolov pred »zunanjim« svetom. V peti zgodbi pa se Pavel znajde v zaporu. Z močno rešetko, četudi iz papirja, ne bo težko pričarati zaporniškega ozračja. V zadnji, šesti zgodbi, Pavel piše pismo. Na oder postavite dobro mizo – starinsko in majavo, od črvov načeto. Pa papirus, dolg rumenkast papir, ki se nato zvije v *rolico papirja*. In, recimo, da so takrat že pisali z gosjim peresom.

Kot vedno, je tudi letos dobrodošla ustvarjalnost. Naj vam ne bo odveč kakšno domisljico dati naprej v skupni koš. Animaforum in Oratorij.net sta zelo (ob)iskani mesti v lovu za tovrstnimi informacijami.

OSEBE

- Lidija:** je pripovedovalka, ki napoveduje in povzema dogajanje v zgodbi; oblečena je v dolgo oblačilo, pokrita, v rokah ima lahko kakšen predmet, npr. košaro.
- Savel/Pavel:** odločnega značaja; kar dela, govori, v to je prepričan (kot »Savel« in kot »Pavel«); oblečen je v dolgo oblačilo (tuniko), s kakšnim kosom blaga čez ramo (kot nekakšna diakonova štola); recimo, da ima močne, skodrane lase; ko je primerno, ima v rokah lahko tudi palico, znamenje njegovih misijonskih potovanj.
- Gamaliel:** »star« učenjak, miren, kar se lahko odraža tudi v njegovem govorjenju in nastopanju; tudi on naj bo v dolgem oblačilu.
- Angel:** naj ima »angelsko« opravo, kakor si to pač predstavljamo.

Rahla težava letošnje oratorijske zgodbe je veliko število oseb. Pravzaprav nas to lahko po eni strani veseli, ker kaže na Pavlovo veliko navdušenje in gorečnost, da evangelij ponese po vsem tedaj znanem svetu. Kar težko bi bilo Pavla predstaviti, ne da bi se nujni krog oseb, ki jih srečuje, precej razširil.

Predlagamo vam, da različne stranske vloge, ki nastopijo samo v enem dnevu in imajo manj besedila, igrajo eni in isti igralci. Seveda je pri tem dodatna težava, ker si otroci določeno osebo zapomnijo po igralcu, ki jo je igral (če isti igralec danes igra Sila, jutri pa Mateja, bodo otroci jutri mislili, da ponovno nastopa Sila in ne Matej). Nevšečnosti se lahko izognete na dva načina.

1. Na začetku vsakega prizora naredite predstavitev oseb, kot to vidite v filmih. »Danes igrajo: Miha Martinčič v vlogi Pavla (*Miha pride na oder, oblečen v Pavla, se prikloni in odide*). Simona Tekavec v vlogi Salome (*Simona pride na oder, oblečena v Salomo, se prikloni in odide*).« In tako naprej še za ostale vloge tistega dne!

Za vloge, ki so nove, lahko naredite tudi kratko oznako značaja, npr. »največji grebator v šoli« ali »ponižen, tih in pokoren svojim gospodarjem« ipd. Pri predstavitvi lahko naredite tudi nekaj »šova«, igralci lahko »izjavijo kakšno pametno«, v odmoru lahko delijo avtograme in vmes že napovedujejo, katero vlogo bodo igrali jutrišnji dan. Z vsem tem otrokom pomagajte, da osnovno oznako osebe, ki jo vi že veste, preden stopite na oder, tudi oni že poznajo, še preden se pojavite na odru. Na ta način bodo lažje in hitreje dojeli spremembo.

2. Igralec, ki nastopa v dveh vlogah, naj bo v vsaki vlogi oblečen drugače. Drugačnost naj bo vidna že na prvi pogled. Če nekdo npr. prvi dan igra Sila, ki je šolar, naj bo tedaj oblečen, kot je oblečen otrok (živahno, pisano, s čepico). Isti igralec naj bo drugi dan v vlogi npr. Jakoba oblečen kot apostol (resno, preprosto, s tuniko, križem okrog vratu, palico v roki). Ta isti igralec, ki tretji dan igra bogatega moža, naj bo tedaj oblečen kot bogat gospod (prstan na roki, zlata verižica okrog vratu, lahko tudi cilinder na glavi in v smoking opravi).

Če ne gre drugače, lahko tudi žrtvujete resničnost tedanjih oblačil v korist večje prepoznavnosti igralcev.

Naj vam Pavel, ki se je znašel v vsaki situaciji in ki ni imel težav z nastopi, v vsem pomaga.

POJAVLJANJE OSEB

	prolog	1. zgodba	2. zgodba	3. zgodba	4. zgodba	5. zgodba	6. zgodba	epilog
Lidija	●	●	●	●	●	●	●	●
Savel/Pavel		●	●	●	●	●	●	
Saloma		●						
Tekla		●						
učitelj		●						
Gamaliel		●	●					
Sila		●	●					
Juda		●	●					
Náhum			●					
glas (Jezus)			●					
Hananija				●				
Damaščanka				●				
kristjanke				●●●				
Judje				●●				
Peter					●			
Barnaba					●	●	●	
Jakob					●			
Filip					●			
Matej					●			
Makedonec						●		
jasnovidka						●		
možje						●●●		
Angel						●		
stražar						●		
skupaj	1	8	7	8	7	10	3	1

** Kjer je na oratoriju manj igralcev, lahko osebe določene skupine (npr. Judje, kristjanke, možje) združujete v manjše število vlog.

2. DA BO ORATORIJ RES VZGAJAL

Osrednji vzgojni pomen na oratoriju gotovo zavzema **oratorijska zgodba** (letos o apostolu narodov, sv. Pavlu, ki je odprl svoje oči in se spremenil). Življenje glavnega junaka je samo po sebi vzgojno, saj za otroke predstavlja zgled, ki ga je vredno posnemati. Posamezni dogodki, dejanja in pogovori v zgodbi so premišljeno izbrani. Njihov namen je, da sporočijo določene vsebine, ki so za otroke zelo pomembne. **Za kvaliteten oratorij je zato bistvenega pomena, da je zgodba dobro zaigrana.**

Vsak dan oratorija je predlagana ena **osrednja vrednota**, ki je vsebovana tudi v spodbudni misli iz Svetega pisma, poimenovani **sonček dneva**. Osrednja vrednota je ponazorjena še s **simbolom** določenega dne (za vse tri naštete glej *vsebinski prerez* oratorija v prejšnjem poglavju). Osrednja vrednota, sonček in simbol dneva torej nosijo glavno vsebinsko sporočilo določenega dne na oratoriju. Če hočemo, da bo sonček dneva otroke res nagovoril in da bodo vrednoto dneva res poglobili, je zelo pomembno, da se **okrog vrednote oz. sončka dneva nanizajo vse dnevne dejavnosti oratorija**. Opazili boste, da je vrednota dneva vsebovana že v molitvah za animatorje, ob njej se ustavi jutranja molitev otrok, sporoča jo dramski prizor, iz nje so vzeti cilji kateheze, na njej se gradijo delavnice in igre.

Predlagamo, da **sonček dneva izobesite na velikem iz papirja narejenem soncu**. **Poleg njega naj bo simbol dneva** – simbol namreč nagovarja globlje, močnejše, trajnejše in bolj celostno kot samo beseda. Po dramskem prizoru je predlagan **skupni uvod v katehezo**, ki na kratko ponovi vsebino prizora in s pomočjo simbola izpostavi osrednjo vrednoto dneva. Tedaj je najprimernejši čas, da otrokom predstavite sonček dneva, ki naj bo nekakšno vodilo prek celega dne. Na sonček dneva lahko otroke spomnite večkrat čez dan (v katehezah, delavnicah, med igro). Seveda naj bo spomin nanj naraven, spontan in ne prisiljen oz. za lase privlečen. Zagotovo pa naj bo sonček dneva podan kot **popotnica** ob odhodu domov – tedaj otrokom ponovno na kratko osvežite spomin na osrednjo vrednoto in sonček dneva ter jih povabite, naj to skušajo živeti tudi, ko niso na oratoriju.

Pri izboru delavnic bodite pozorni, da bodo delavnice na nek način povezane z zgodbo oratorija. Na začetku ali med delavnico otrokom tudi povejte, kako se delavnica povezuje z zgodbo oratorija, katere vrednote nosi v sebi itd. **Velike igre**, ki so predlagane v tem priročniku, povezavo z oratorijsko zgodbo že vsebujejo. Če boste pripravljali še druge igre, naj vam rdeča nit oratorija ne izgine izpred oči.

Oratorij so animatorji. Zato bo brez pomena, če boste vse lepo domislili, pripravili idealne dejavnosti, ki bodo imele jasne cilje, ne boste pa se trudili z otroki vzpostaviti prijateljskega odnosa. Največja vzgojna moč oratorija je prav v **prijateljskih odnosih med animatorji in otroki**. Da bo oratorij lahko župnija, ki evangelizira, in šola, ki vzgaja v življenje, mora najprej biti dom, ki sprejema, in dvorišče za prijateljske stike. Z drugimi besedami bi rekli: da bo animator otrokom lahko govoril o Bogu in življenjskih resnicah, mora otroke najprej sprejeti, se z njimi igrati in postati njihov prijatelj.

3. VSEBINSKO JEDRO ORATORIJA 2008

Pri pripravi vseh oratorijskih dejavnosti (kateheze, delavnice, igre, prosti čas ...) izhajamo iz oratorijske zgodbe in iz vrednot, ki nam jih sporoča. Zato je v naslednjih vrsticah predstavljeno vsebinsko jedro oratorija, ki naj bi ga vsi animatorji obvladali.

ORATORIJSKA ZGOBA

Kratek povzetek oratorijske zgodbe si lahko ogledate v *vsebinskem prerezu na prvih straneh oratorijske knjige*, kjer najdete tudi kratek povzetek vzgojnih ciljev za posamezni dan.

Naslov Oratorija 2008: ODPRI OČI!

Naslov »Odpri oči!« izhaja iz Pavlovega (Savlovega) spreobrnjenja. Med potjo, ko se je bližal Damasku, da bi preganjal kristjane, ga je obsijala močna luč – Jezus in je oslepel. Po treh dneh ga je v Damasku obiskal Hananija in nad njim molil. V tistem trenutku so mu padle mreže z oči in zopet je spregledal ter se dal krstiti. Pavlova tridnevna slepota je tudi podoba njegove duhovne zaslepljenosti. Ko je v besni jezi preganjal kristjane, je bil notranje zaslepljen in ni vedel, da v resnici preganja Jezusa – Boga. S spreobrnjenjem je odprl duhovne oči in videl svet v drugačni luči.

Ob Pavlovem spreobrnjenju razmišljamo tudi o samem sebi. Večina od nas se ne more spreobrniti na tak način kot Pavel, saj ne preganjamo kristjanov. Vendarle se vsak v majhnih stvareh nenehno spreobrača in se tako obrača k Luči – Bogu. Vsak dan naj bi bili vsaj za malo boljši in tako odpirali oči za Boga, za bližnje in za dobroto. »Odpri oči!« torej pomeni: »Spreglej in poglej drugače. Videl boš Boga, bližnje in sebe lepše, spreobračal se boš in boš vsak dan boljši!«

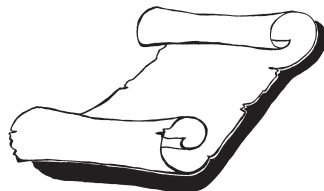
Geslo »Odpri oči!« se povezuje z tudi z Lučjo (Bogom). Ponoči, ko ni luči, nam nič ne koristi odpreti oči, ker v temi tudi z odprtimi očmi nič ne vidimo. Bog je Luč, ki sije v našo dušo, mi pa odpiramo oči Njegovi svetlobi. To kaže tudi risba z letošnje naslovnice in plakata: Pavel odpira oči Luči, ki prihaja z neba in ga razveseljuje.

Svetopisemska misel se imenuje sonček dneva: Če je Bog velika luč, Sonce, potem je svetopisemski stavek, ki vsak dan opisuje vrednoto dneva, sonček dneva.

1. dan: MODROST ob simbolu NEPOPISANEGA LISTA

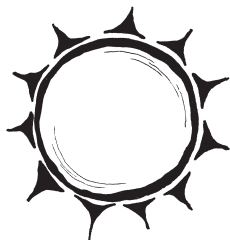
Pavel je bil iskalec modrosti, človek željan znanja – to hoče nakazati tudi prva oratorija zgodba. Najprej se je učil izdelovanja šotorov, a to mu ni bilo dovolj in je v Svetem pismu začel iskati modrost vseh modrosti – Boga. Otrokom se ni vedno lahko učiti in večkrat potarnajo nad šolo. Zato bi bilo **prvo sporočilo tega dne usmerjeno v pozitivno osvetlitev šole**. Šola je tista, ki nas uči za življenje (modrost) in nas notranje bogati. Šola pa ni vse, saj se **prav tako učimo izven šole** (neformalno učenje). **Tudi oratorij je učenje** in tudi to bi se ta dan skušalo naglasiti. Vse, kar boste na oratoriju počeli, koristi za pridobivanje modrosti. Seveda se nahajamo v prvem dnevu oratorija, ko se otroci med seboj še ne poznajo dobro, zato je **nujno medsebojno spoznavanje**. Ne boste verjeli, a tudi medsebojno spoznavanje **je učenje drug od drugega**, medsebojno bogatenje in rast v življenjski modrosti.

Vrednost modrosti (učjenja za življenje) dodatno poudari svetopisemska misel, ki jo letos imenujemo sonček dneva: **»Modrost je boljša od biserov«** (Prg 8,1).

Simbol dneva – **nepopisan list** pokaže, kakšen je človek (otrok), ki se trudi, da bi si pridobil modrost. Ko se učimo in iščemo modrost, moramo biti odprti in sprejemljivi, prav tako, kot je nepopisan list popolnoma odprt in pripravljen, da nanj napišejo kar koli. Kdor je odprt in pripravljen poslušati in sprejemati, bo kmalu postal moder; kdor pa po svoje »trmoglavni«, temu se modrost odpele mimo. Spodbudimo otroke, da bi imeli odprte oči in srce za vse, kar se bo dogajalo.

2. dan: SPREOBRNENJE ob simbolu SONCA

Spreobrnjenje je najpomembnejši trenutek Pavlovega življenja in tudi najpomembnejši trenutek naše oratorijske zgodbe. Pavel se je spreobrnil, ker ga je osvetlila nenavadna in močna Luč, iz katere je slišal Jezusov glas. Bog, ki je Luč, je obsijal Pavla, da je lahko **odprl oči** in se spreobrnil. Spreobrnjenje ni mučno zapuščanje grehov, ampak veselo obračanje k prijaznemu, toplemu in svetlemu Bogu. Božjo svetlobo iz zgodbe o spreobrnjenju ponazarjamo s **simbolom sonca**,

saj je Bog naše duhovno sonce.

Ta dan oratorija bi dali velik **poudarek našemu spreobračanju**. Skoraj gotovo se udeležencem oratorija ni potrebno spreobrniti tako korenito, kot se je Pavel.

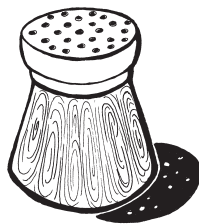

Vendarle se moramo vsi spreobračati po malem in postajati vedno boljši. V veliko pomoč pri naši vsakdanji rasti v dobrem nam je **zakrament svete spovedi**, po katerem nam Bog odpusti in daje moči. Zato bi ta dan oratorija predstavili tudi lepoto in pomen spovedi. Menimo pa, da spovedi ni dovolj samo predstaviti, ampak je dobro otroke kar konkretno povabiti k spovedi. Zato vam **svetujemo, da v sklopu drugega dne oratorija organizirate tudi spovedovanje**. Lahko povabite več okoliških duhovnikov za spovednike, da bo šlo hitreje, lahko pa imate manj spovednikov in se otroci pri spovedi zvrstijo v času rednega programa. Priprava na spoved je predvidena v okviru kateheze tega dne. Za otroke, ki še ne morejo k spovedi, je program prilagojen tako, da imajo drugo dejavnost v zvezi s spovedjo. Vsekakor se **o obliki spovedovanja dogovorite s svojim župnikom**, saj je on tisti, ki naj bi vabil druge duhovnike na pomoč.

Sonček tega dneva, ki nas vse spodbuja k spreobrnjenju, je: »**Spreobrni se h Gospodu in zapusti grehe**« (Sir 17,25).

3. dan: DRUGAČNOST ob simbolu SOLI

O drugačnosti se dandanes veliko pogovarjamo (vsi drugačni, vsi enakopravni). V sklopu tega oratorijskega dne bi **o drugačnosti govorili drugače, kot smo navajeni**. Ne bomo toliko poudarjali sprejemanje drugih, ki so drugačni, kar je sicer dobro, a je bilo v letu 2007 že na vseh koncih poudarjano. To pot bo naš **poudarek na sprejemanju samega sebe kot drugačnega**. Če rečemo, da smo drugačni, to ne pomeni, da smo čudni, zoporni, neprilagodljivi in nesprejemljivi. Drugačnost je naša kvaliteta, s svojo drugačnostjo bogatimo in plemenitimo druge okrog sebe.

Podobno je mislil tudi Jezus, ki nam kristjanom pravi: »**Vi ste sol zemlje!**« Zato smo to misel vzeli za sonček tretjega dne. Sol je drugačna od vse ostale hrane, a daje hrani prijeten okus. Kristjani smo drugačni od drugih, ker smo zelo blizu Bogu, naj to čutimo ali ne, saj nam Bog prihaja na dotik roke v evharistiji, v spovedi, pri krstu, pri birmi ...

V zgodbi tega dne se je Pavel dokončno spreobrnil in se dal krstiti ter postal kvalitetno drugačen, saj je Boga spoznal od blizu. **Pavel se je sam pri sebi ustrašil svoje drugačnosti, ampak je veselo in navdušeno začel razglašati svoje notranje doživljanje** in spoznanje tudi drugim. To je tudi cilj današnjega oratorijskega dne. **Bodimo ponosni na svojo drugačnost**, privoščimo spoznanje Boga tudi drugim, pričajmo za Boga in bodimo sol zemlje.

4. dan: PAPEŽ ob simbolu KLJUČEV

Pavel je bil izbran za apostola šele po Jezusovem vstajenju. Ni hodil tri leta z Jezusom, tako kot dvanajst apostolov, in tudi ni osebno poznal apostolov. Vendarle je v sebi čutil, da pripada zboru apostolov, zato jih je hotel obiskati in se

povezati z njimi. Med vsemi apostoli je posebej pozdravil apostola Petra, saj je njemu Jezus izročil ključne nebeškega kraljestva in ga imenoval za Skalo, na kateri bo zgradil svojo Cerkev. Tako kot vsi drugi apostoli je tudi Pavel priznaval Petrovo voditeljsko mesto med apostoli, saj je vedel, da mu je to mesto dodelil Jezus.

Današnji nasledniki apostolov so škofje, današnji naslednik apostola Petra pa je rimski škof ali z drugo besedo papež. Apostol Peter je bil namreč ob koncu svojega življenja škof v Rimu, kjer je tudi umrl mučeniške smrti.

Ta dan oratorija bi vsi **skušali poživiti svojo povezanost s sedanjim apostolom Petrom, papežem Benediktom XVI.** Da bi papeža čutili bližje sebi, bi mu **skupaj z otroki pisali pismo.** Predvideno je, da bi vsak otrok ali vsaka skupina v času katehez napisala pismo oz. razglednico papežu. Vsa pisma oz. razglednice bomo **ob koncu poletja zbrali skupaj v enega ali več paketov in jih preko slovenskega nuncija posredovali papežu.** Pisma oz. razglednice, ki jih boste napisali, do konca avgusta pošljite na sedež Oratorija (Projekt Oratorij, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana). Za več podrobnosti glej nadaljevanje poglavja Ne prezrite!

Simbol, ki ponazarja papeževo vlogo v našem duhovnem življenju, so **ključi.** Papež ima ključne do nebeškega kraljestva – kar koli nam v zvezi z duhovnostjo svetuje papež, nam gotovo odpre vrata v svet duhovnosti. Sonček dneva, ki nam vsem kristjanom daje upanje in trdnost, pa je: »**Ti si Peter – Skala in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev**« (Mt 16,18).

5. dan: ČUDEŽ ob simbolu ZVONA

V oratorijski zgodbi petega dne je predstavljena **epizoda Pavlove čudežne rešitve iz ječe.** Ta dogodek nam je **izhodišče za razmišljanje o čudežih.** Ti se **dogajajo tudi danes,** samo oči moramo imeti odprte in verovati moramo. Prav tako je **čudežno in čudovito vse stvarstvo,** vsa narava, ki nas obdaja.

Ni samo po sebi umevno, da je v naravi toliko čudovitih stvari, bitij in rastlin – ali ni vsaka zase majhen čudež Božje ljubezni, ki nas hoče razveseliti. **Največji čudež** vseh časov je gotovo **Jezusovo učlovečenje,** to, da je Bog postal človek.

Ne beri naprej! Ustavi se in najprej premisli o tem velikem čudežu, Božjem učlovečenju!

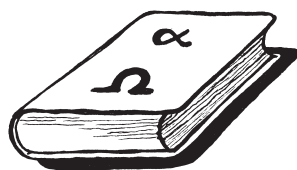
In sedaj gremo naprej: simbol dneva – **zvon** se povezuje prav z največjim čudežom vseh časov. Trikratno zvonjenje v cerkvi (ob 7.00, ob 12.00 in ob mraku) se imenuje Angelovo češčenje in spominja na angelovo oznanjenje Jezusovega učlovečenja Mariji. Zato ob zvonjenju Angelovega češčenja molimo molitev Angel Gospodov.

Vse to bi ta dan skušali predstaviti otrokom in jih spodbuditi k veselju, kakor nam kliče tudi sonček dneva: »**Gospod je to naredil in čudovito je v naših očeh**« (Mr 12,11).

6. dan: SVETO PISMO ob simbolu KNJIGE

Zadnji dan oratorija je in poslavljamo se od našega junaka – Pavla. Prepričani smo, da bodo otroci vsaj malo žalostni, da je že konec vsega, saj se boste z oratorijem in oratorijsko zgodbo potrudili pričarati jim številna lepa doživetja. Ob koncu oratorija naj ***nastolaži misel, da bo Pavel še vedno ostal med nami.*** Veliko njegovih besed

je namreč zapisanih ***v njegovih pismih v Svetem pismu*** Nove zaveze. To je tudi cilj zadnjega oratorijskega dne – predstaviti otrokom in animatorjem, da je ***isti Pavel***, ki smo ga doživljali v oratorijski zgodbi, ***navzoč tudi v Svetem pismu*** in da skoraj vsako nedeljo slišimo njegove besede pri sveti maši v drugem berilu. Zato je v zgodbi predstavljen Pavel, ki piše pismo Korinčanom in jih spodbuja h krščanskemu življenju v ljubezni.

Vrednota zadnjega dne je zato ***Sveto pismo***, ki je ponazorjeno ***s simbolom knjige***. Lahko si za simbol vzamete tudi zvitek, saj je bilo Sveto pismo sprva napisano na več zvitkih (pergamentih). Pavel lahko ob koncu otrokom deli majhne zvitke, v katerih so napisane misli iz njegovih pisem (najdete jih na www.oratorij.net).

Sonček dneva, ki poudari pomen Svetega pisma, preko katerega nam Bog pomaga odpirati oči, je: ***»Tvoja beseda je svetilka mojim nogam, luč na moji stezi«*** (Ps 119,105).

4. NEKAJ IDEJ

ŠOTOR ZAVHALJEVANJA – MOLITVENI KOTIČEK

Številni oratoriji pričajo, kako lepo med otroki uspe povabilo h kratkim molitvam tekom celotnega dneva oratorija. Povabijo jih h kratkim obiskom Jezusa pod podobo Najsvetejšega zakramenta v cerkvi; če pa niso tako blizu cerkve, naredijo molitveni kotiček, kamor postavijo Marijin ali Jezusov kip ali sliko. Še lepše je, če je molitev otrok ustvarjalna in simbolična. V prejšnjih letih sta bila dobro uspela načina molitve molitvena veriga in molitvena lestev. V obeh primerih so otroci pisali kratke molitve in jih dodajali na verigo oz. lestev.

Za letošnje leto predlagamo **ŠOTOR ZAHVALJEVANJA**. V cerkvi blizu Najsvetejšega ali blizu oltarja ali – če niste blizu cerkve – na drugem primernem kraju postavite preprost šotor (iz blaga, jute, nekaj palic). Poleg šotora postavite kartončke, na katerih so narisani sončki. Otroke povabite, da kadar koli tekom dneva pridejo do šotora zahvaljevanja in na sonček napišejo svoje zahvale Bogu. Sončke z bucikami pripenjajo na šotor (opozorite jih, naj bucik ne nosijo drugam po oratoriju, mlajši pa naj pridejo v spremstvu animatorjev). Predvideno je, da bi se molitve ob šotoru zahvaljevanja začele zbirati drugi dan pri jutranjih molitvah

(glej molitve za otroke, drugi dan) – da ni prvi dan vse preveč natrpano. V dogovoru z župnikom lahko svoje molitve na šotor pripenjajo tudi ostali obiskovalci redne dnevne svete maše.

Šotor je hkrati tudi spomin na Pavla, ki je bil izdelovalec šotorov. Prav tako je šotor podoba našega življenja. Na zemlji smo samo popotniki in naše stalno mesto ni tukaj, temveč v nebesih (»V nebesih sem doma,« nam pravi bl. Slomšek). Šotor je simbol za popotnike in za bivališče, ki ni trajno, ampak se hitro razdre, medtem ko hiša stoji dalj časa. Naše zemeljsko življenje je kot šotor (kratko), nebeško pa kot najtrdnjša hiša (večno).

DUHOVNE VZPODBUDE

Molitev Angel Gospodov: Peti dan oratorija je osrednja vrednota čudež in ob njej razmišljamo o največjem čudežu, Jezusovem učlovečenju. Simbol tega dneva je zvon, ki trikrat dnevno (ob 7.00, ob 12.00, ob mraku) zvoni Angel Gospodov ter nas spominja na Jezusovo učlovečenje in vabi k molitvi. Predlagamo, da na letošnjem oratoriju molitvi Angel Gospodov namenite poseben poudarek. Otrokom jo razložite, skupaj jo molite ob 12.00, razdelite jim kartončke z natisnjeno molitvijo in jih spodbudite, da jo molijo tudi doma (zvečer in zjutraj, ko vstanejo). To je lahko vaša skupna zaveza v tednu oratorija in tudi po njem – da molite molitev Angel Gospodov drug za drugega.

Pavlove misli: Apostol Pavel je znan kot eden največjih krščanskih in sveto-pisemskih mislecev in njegova pisma nosijo v sebi veliko bogastvo. Ker so pisma za otroke in za mlajše animatorje pretežka, smo vam pripravili izbor najlepših in najbolj spodbudnih misli. Najdete jih na www.oratorij.net med elektronskimi gradivi za letošnji oratorij. Lahko jih uporabite kjer koli na oratoriju, npr.:

- kot napise na izdelkih v delavnicah,
- kot gesla ali iskane misli v sklopu iger,
- zavite v bombone, ki jih delite otrokom ali animatorjem ali staršem na zaključni prireditvi,
- ...

Čudodelna svetinja: Vsebina petega dne oratorija je oblikovana ob razmišljanju o čudežu. Ta dan lahko otrokom predstavite in razdelite čudodelno svetinjo ter jih tako spodbudite k večji pobožnosti in večjemu zaupanju v Boga. Več o čudodelni svetinji si lahko preberete v poglavju Molitve za otroke, peti dan.

Svetinje lahko dobite na naslovu: Hčere krščanske ljubezni (usmiljenke), Pod Bregom 22, 1321 Ljubljana-Črnuče, 01/562-90-10, hkl.provincialat@rkc.si, tajnistvo.hkl@rkc.si, <http://usmiljenke.rkc.si>.

Spovedovanje: V nobeni od dosedanjih oratorijskih zgodb še ni bil tako močan poudarek na spreobrnjenju glavne osebe. Zato se nam zdi povsem naravno, da v sklopu letošnjega oratorija predvidimo tudi spovedovanje otrok in animatorjev. Če na dosedanjih oratorijih še niste imeli te prakse, je letos idealna priložnost, da jo uvedete.

Animator je Jezusova priča – veliko lažje je biti priča s čistim srcem in Jezusom v njem. Spoved animatorjev pred oratorijem bo zato v veliko pomoč animatorjem. Priporočila glede spovedovanja otrok si pogledjte zgoraj v Vsebinskem jedru Oratorija.

Film o apostolu Pavlu: Močno priporočamo, da si z animatorji ogledate film o apostolu Pavlu (Pavel iz Tarza I in II, Založba Ognjišče), ker je film res dober in sporočilen. Lahko organizirate tudi **filmski večer** za animatorje, otroke, starše, vse župljane.

Branje beril: Glede na to da je veliko mašnih beril vzeti ravno iz besedil apostola Pavla, lahko s starejšimi otroki in/ali animatorji naredite uvajanje v branje beril in jih vzhodbudite, da bi pri maši večkrat brali berila.

PISMO PAPEŽU

Četrti dan oratorija je vrednota, ob kateri gradimo oratorijski program, papež (glej Vsebinsko jedro Oratorija). Morda se kdo sprašuje, ali je papež vrednota: »Zakaj bi bil nekdo, ki je samo človek in s katerim nimamo nobenega stika, za nas vrednota?« Odgovor na vprašanje nam daje Jezus: »Papež je Peter – skala, na kateri Jezus gradi svojo Cerkev – se pravi nas« (prim. Mt 16,18). Poleg tega ima papež (današnji Peter) »ključne nebeškega kraljestva« (prim. Mt 16,19). To pomeni, da je Jezus papežu dal spoznanje, kaj je za vstop v duhovno življenje potrebno in koristno (ključni so spoznanje za vstop, nebeško kraljestvo pa je duhovno življenje). Če razmišljamo naprej, ugotovimo, da ima pravzaprav vsak, ki se trudi za življenje v krščanski veri, tesen odnos s papežem. Čeprav ta odnos ni telesen, pa je duhoven. Mnogo od tega, kar mi uporabljamo kot varno pot v svoji duhovnosti, je svetoval papež skupaj s škofi, čeprav se mi tega niti ne zavedamo. Poleg tega je papež po Jezusovi volji naš vodnik v duhovnem življenju (prim. Jn 21,15–19).

Da bi vsi skupaj okrepili našo zavest povezanosti s papežem in sebe čutili bližje papežu, predlagamo, da v času oratorija pišete pismo oz. razglednico papežu. Najprimerneje je, če to storite četrti dan v času katehez, in sicer bodisi vsak otrok posebej bodisi celotna skupina za kateheze skupaj. Ob koncu poletja bomo vsa pisma z oratorijev preko slovenskega nuncija Santosa Abrila y Castellója izročili papežu. Glede na izkušnje s podobnimi akcijami pričakujemo, da nam bodo iz papeževega urada v roku enega meseca odgovorili in da vam bomo odgovor posredovali in ga boste lahko izročili otrokom (bodisi pri verouku, pri sv. maši ali v župnijskem glasilu).

Pisma oz. razglednice, ki jih boste pisali papežu, združite v en paket in ga do konca avgusta oddajte oz. pošljite na sedež Oratorija (Projekt Oratorij, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana).

Zaradi lažjega branja bomo pismom priložili spremno pismo s kratkim opisom, od kod prihajajo in kaj papežu sporočajo. Zato je boljše, če so pisma odprta (na njih verjetno ne bo zasebnih vsebin, temveč bolj misli spodbude, zahvale, podpore).

AMBIENTACIJA

Simbol in sonček dneva: Simbol in sonček dneva (misel iz Svetega pisma) sta najpomembnejša pri oratorijski ambientaciji. Vsak na svoj način namreč sporočata vsakodnevno osrednjo vrednoto in s tem bistveno sporočilo vsakega oratorijskega dne. Postavite ju na vidno mesto in se večkrat v dnevu spomnite nanju.

Za simbol je predvideno, da se ponavlja tako pri jutranji molitvi animatorjev kot pri molitvi in katehezi otrok. Posebej se razloži v skupnem uvodu v katehezo. Glede na zasnovo skupnega uvoda boste tudi videli, kako in kje je simbol potrebno uporabiti in ga postaviti. Ne bodite v skrbeh, da bi se prevečkrat ponavljal, saj smo pri načrtovanju programa želeli ravno to, da se simbol čim večkrat v dnevu ponovi in si ga otroci res zapomnijo.

Sonček dneva zapišite v veliko sonce, ki ga obesite na vidnem mestu oratorija. Lahko naredite za vsak dan svoje sonce s sončkom dneva; lahko pa naredite samo eno sonce, ki mu menjavate osrednji del (rumeno okroglo jedro), na katerega napišete sonček tistega dne, ostali rumeni krogi pa so obešeni po prostoru glavnega oratorijskega prizorišča.

Pisma: Pavel je pisal številna pisma. Tudi na oratoriju si lahko pišete pisma med seboj – zlasti animatorji. Lahko imate poseben kraj v animatorski sobi, kjer ima vsak svoj nabiralnik in animatorje spodbudite, da drug drugemu pišejo kratka spodbudna pisma. Seveda je treba biti pozoren, da zaradi pisanja pisem ne bodo pozabili na otroke, ki so njihova prva skrb.

Pisma lahko pišejo tudi otroci. V katehezah za starejše so predvidene možnosti, komu vse lahko pišejo pisma in kakšne so razlogi za pisanje pisma. Za pisanje se odloči vsak animator kateheze za sebe. Zadnji dan je kot možnost navedeno, da pišejo pismo svojemu župniku in v njem napišejo, kaj bi si še želeli v svoji župniji. Preden se odločite za takšno dejavnost, se pogovorite z župnikom, kako bi se njemu takšno pismo zdelo in ali ga bo sprejel, sicer ga ni smiselno pisati.

Zgoraj smo že podrobno napisali glede pisanja pisma papežu. Zahvalna pisma sponzorjem lahko oblikujete tudi kot oznanilo Božje besede – nanje dodate Pavlove misli.

Pri pisanju pisem lahko uporabite oratorijske znamke, ki so bile izdane ob dvajsetletnici Oratorija v Sloveniji.

Peter ključar: Animator, ki je odgovoren za zaklepanje in odklepanje prostorov, se lahko imenuje Peter. Peter ima namreč ključne nebeškega kraljestva. Tudi če te vloge na oratoriju do sedaj niste imeli, jo lahko glede na temo letošnjega leta umetno ustvarite in poudarite odklepanje in zaklepanje vrat, da se tako vsakokrat spomnite apostola Petra in papeža.

Tematski izleti: Pavel je kot misijonar potoval iz kraja v kraj. Tudi vi lahko to pot na oratoriju nekoliko več potujete in posnemate Pavla – popotnika. Sploh ne bo narobe, če si boste zamislili in kot popotniki obiskali kakšnega od oratorijev, ki potekajo istočasno z vašim.

Obisk zvonika: V zvezi z molitvijo Angel Gospodov in čudežem, o katerem se razmišlja peti dan oratorija, se z otroki lahko podate na obisk vašega zvonika. Seveda se prej dogovorite z župnikom in poskrbite za vse potrebno glede varnosti.

DVAJSETLETNICA ORATORIJA V SLOVENIJI

V letu 2008 obhajamo dvajsetletnico Oratorija v Sloveniji. Oratorijski programi, ki so se zlili v Projekt Oratorij, so se v Sloveniji začeli ob stoti obletnici don Boskove smrti, leta 1988. Leta 1995 je bil izdan prvi oratorijski priročnik v knjižni obliki, s katerim se je začelo oratorijsko gibanje širiti.

20 Oratorij
let

Predlagamo vam, da ob načrtovanju letošnjega oratorija skušate vključiti tudi praznovanje dvajsetletnice slovenskega Oratorija. Poudarite jo lahko: na zaključni prireditvi, v oratorijskem časopisu, na oratorijski majici, v pismih sponzorjem ipd.

Pri tem lahko uporabljate logotip 20-letnice, ki ga najdete na www.oratorij.net.

KATEHEZE ZA ANIMATORJE POMOČNIKE

Kateheze so za večino oratorijev najtrši oreh. Mnogi voditelji oratorijev se sprašujejo, kako animatorjem pomagati, da bi dobro vodili kateheze. Opažajo tudi, da se animatorji pomočniki* nekako ne znajdejo pri vodenju kateheze – ne ker bi ne hoteli, pač pa ker preprosto še niso dovolj stari. Na nekaterih oratorijih so zato poskušali s katehezami za mlajše animatorje (animatorje pomočnike). V času, ki je namenjen katehezam, so starejši animatorji vodili kateheze, animatorji pomočniki pa so se zbrali skupaj in imeli katehezo, ki jo je pripravil eden od voditeljev oratorija. Seveda takšna kateheza predpostavlja veliko pogovora in prilagoditve skupini, njena tematika je lahko enaka, kot je dnevna vrednota na oratoriju, lahko pa se glede na zanimanje animatorjev pomočnikov izbere povsem druga tematika.

Oratoriji, ki so poskušali s takšno katehezo, pravijo, da jim je dobro uspelo. Lahko poskusite tudi vi in poveste, kako vam bo šlo (oglasite se na www.animatorforum.si, da svoja odkritja delite z drugimi).

* Animator pomočnik je animator, ki je prvo leto animator in je star do 16 let.

»DANES ANIMATOR, JUTRI DIREKTOR« – NEFIKS

Animatorstvo in voditeljstvo na oratoriju lahko uveljavljate kot dodatna znanja v svojem življenjepisu pri iskanju zaposlitve. V pomoč pri tem vam je indeks neformalnega izobraževanja (Nefiks). Kako, kaj in kam vanj zapisati in kje ga dobiti, je razloženo med poglavji o letošnjem oratoriju na www.oratorij.net.

5. OPOZORILA K PROGRAMU

Slan in neslan kruh: Pri katehezi tretjega dne potrebujete slan in neslan kruh za ponazoritev sončka dneva: »Vi ste sol zemlje.« Pogovorite se z animatorji, koliko ga boste potrebovali in ga vnaprej pripravite, saj je v trgovini težko kupiti neslan kruh; zagotovo pa vam bodo starejše gospodinjice iz vaše župnije rade priskočile na pomoč in se tako čutile udeležene pri dobrem delu za otroke.

Pesmi: Za letošnji Oratorij je bila posebej izdelana ena sama himna, saj je pesmi na temo Odpri oči že kar nekaj: Hej, brat, odpri oči; Odpri mi oči srca, moj Bog; Odpri oči mi, da vidim te Jezus.

Pričakujemo tudi, da bo z glasbenega natečaja Oratorijska pesem 2008 prišla še kakšna lepa pesem za vaš oratorij. Pesmi z natečaja bodo objavljene na spletni strani www.oratorij.net.

6. SPOMINEK IN ORATORIJSKA ZNAMKA

Letošnji oratorijski spominek je obesek – lučka, na katerem je napis Odpri oči. Svetloba iz lučke se lepo povezuje z naslovom Oratorija 2008: Odpri oči. Predlagamo vam, da jo razdelite ob koncu oratorijskega programa: zadnji dan, na prireditvi ali pri zaključni sveti maši. Prav tako svetujemo, da razložite njen pomen in otroke povabite, naj se vsakokrat, ko bodo posvetili z lučko, spomnijo na oratorij, na Pavla in na to, da naj bi imeli odprte oči za Boga, bližnjega in svojo duhovnost.

Ob dvajsetletnici Oratorija v Sloveniji smo izdali oratorijsko znamko, ki jo je bilo mogoče naročiti z letošnjimi oratorijskimi gradivi. Znamko lahko uporabite na več načinov: za pisanje prošenj ali zahval sponzorjem; razdelite jo kot spominek otrokom; za pisanje pisem, ki jih pišejo v okviru katehez.

7. SPLETNA PODPORA

Na spletni strani www.oratorij.net so objavljeni nekateri dodatni že izdelani materiali, ki vam jih predlaga oratorijski priročnik. Prav tako je tam mogoče dobiti ilustracije iz oratorijske knjige.

Na spletnem forumu animatorjev www.animaforum.si so v debatah podani predlogi za boljšo animacijo in organizacijo oratorija.

8. ZDRUŽENJE ANIMATORJEV ORATORIJA

V šolskem letu 2007/08 je nastalo Združenje animatorjev Oratorija. Njegov namen je podpora voditeljem, animatorjem in duhovnikom pri kvalitetni izvedbi oratorija. Prav tako omogoča izmenjavo izkušenj med animatorji in večje povezovanje med oratoriji. V letošnjem letu Združenje animatorjev Oratorija pripravlja naslednje dejavnosti:

- jesensko srečanje animatorjev Oratorija;
- zbiranje gradiv za oratorijske dneve in srečanja animatorjev ter pripravo obojih za knjižno izdajo;
- pripravo in izvedbo animatorijev (oratorijev za animatorje) na več krajih v Sloveniji, na katere bodo povabljeni animatorji iz okoliških oratorijev;
- mednarodne izmenjave animatorjev.

Vsi, ki želijo, so vabljeni k sodelovanju pri kateri koli od zgoraj naštetih dejavnosti. Več podrobnosti si lahko preberete na spletni strani www.oratorij.net/zao.

9. JESENSKO SREČANJE ANIMATORJEV ORATORIJA

13. septembra bo v Ljubljani na Rakovniku ponovno obujeno jesensko srečanje animatorjev Oratorija, ki ga zadnji dve leti ni bilo. Namen srečanja je skupno praznovanje ob koncu oratorijev, izmenjava idej za boljši oratorijski program, zabava in medsebojno povezovanje. Na srečanje so vabljeni vsi animatorji, voditelji in duhovni spremljevalci oratorijev.

Okvirni program srečanja bo naslednji:

- doživeta sveta maša,
- sejemska predstavitev najboljših oratorijskih izdelkov in fotografij z oratorijev,
- velika igra za animatorje,
- koncert.

Podrobnejša obvestila in vabila bodo še sporočena. Že pred začetkom oratorijev pa vas vabimo, da

med oratorijem izberete in shranite svoj najboljši oratorijski izdelek za predstavitev na jesenskem srečanju animatorjev Oratorija.

Izdelke bomo fotografirali, jim dodali še vaše opise za izdelavo in imena oratorijev ter tako pripravili knjižico z najboljšimi oratorijskimi delavnicami, ki vam bo na razpolago za oratorij prihodnjega leta.

Zgodba

PROLOG

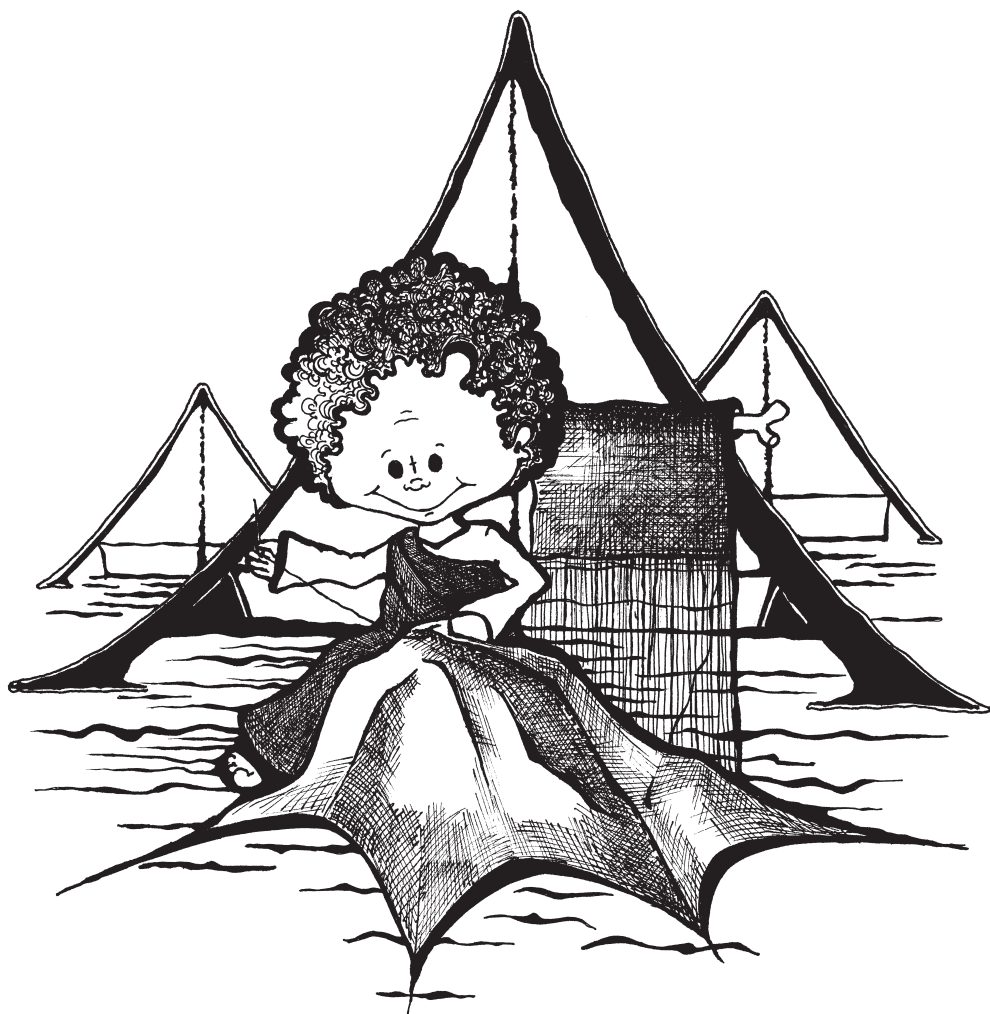
Lidija: Za nekaj stoletij se bomo pomaknili nazaj. No, no, stole pustite kar pri miru. Samo svoje misli bomo vrnili nazaj za nekaj sto let. Ah, ne, tudi misli vam ni treba obračati, le pozorno poslušajte in pogledajte. Le jaz se bom vrnila nazaj in vam bom povedala o časih, skoraj 2000 let je že od takrat, ko je nastajala krščanska Cerkev. Pa ne tista zidana iz kamnov in opek, ob kateri je mogočen zvonik in kjer zvonijo zvonovi. Takšne zidane cerkve so nastale mnogo pozneje. Želim vam povedati o tem, kako so se začeli zbirati skupaj ljudje; molili so skupaj, jedli, se veselili – in to iz enega samega razloga: skupaj so slavili Jezusa Kristusa, svojega Boga. Drugi so jih zaradi tega gledali postrani in jim govorili, da so čudni. Ampak ti ljudje so vztrajali in kmalu se je Cerkev začela širiti, ne samo po Jeruzalemu, ampak tudi po okoliških krajih in deželah.

A to se ni zgodilo kar čez noč! Mnogo ljudi si je prizadevalo, da bi bila Cerkev vedno bolj močna po številu. Gotovo ste že slišali za Petra, Jezusovega apostola, kajne? Mateja tudi poznate, pa Luka, Janeza in Marka, pa še koga bi lahko našteli. Pa ste slišali kdaj že za Pavla? Ta je bil res faca. Prepotoval je veliko dežel, ušel mnogim nevarnostim, na morju kljuboval viharjem, prenašal lakoto, vročino, pa tudi tepen je bil, in to ne samo enkrat! Nič ga ni ustavilo, ko je čim več ljudem hotel povedati o Jezusu Kristusu, kako je dober in kako velika je njegova ljubezen.

Moje ime je Lidija. S Pavlom sem se srečala, ko je prišel v naše mesto oznanjat Jezusa. Od takrat se je moje življenje spremenilo. Kot da bi nenadoma odprla oči. Z veseljem vam spregovorim o njem, da bi se spremenilo tudi vaše življenje, da bi tudi vi odprli oči. Pridite, pojdimo s Pavlom na pot.

1. SAVEL V ŠOLI

- Lidija:** Naj vam povem eno zanimivost že takoj na začetku. Apostolu Pavlu ni bilo vedno ime Pavel. Ko je bil še mlad, so ga klicali Savel. Živel je pred malo manj kot 2000 leti v Tarzu, v današnji Turčiji. Kot mladenič se je naučil izdelovati šotore. Poglejmo, kaj je Savel doživel v šoli, ki je bila kar na prostem.
- Saloma:** Zakaj tako na hitro, Savel?
- Tekla:** Lahko bi ostal še nekaj časa.
- Savel** (*vstane od pletenja*): Dovolj imam tega vbadanja igel. (*Pretrga kos tkanine.*) Kar sem se naučil, sem se.
- Saloma** (*začudeno*): Kaj vendar počneš, Savel? Ne nori! Saj si dober v tkanju šotorov.
- Savel:** Nihče ne bo bogatel z delom mojih rok. (*Salomi.*) Poglej moje roke.
- Saloma:** Saj imaš čisto krvave prste.
- Savel:** To je cena učenja pletenja šotorov: krvave roke.
- Tekla:** Ti poznaš skoraj vse večšine, kako se dobro plete šotore.
- Savel:** Kaj ni to dovolj?
- Tekla:** Sedaj bi lahko odprl svojo delavnico ...
- Saloma:** ... ali pa zamenjal našega učitelja.
- Tekla:** Tako strog je – ti bi bil boljši.
- Učitelj** (*silno razburjen*): Savel, kaj res? Ti odhajaš? Šotor, ki si ga začel (*vzame palico od šotora in začne mahati po Savlu*), boš do konca naredil.
- Saloma:** Učitelj, nehajte!
- Tekla:** Dovolj je!
- Učitelj:** Potujoči trgovci iz Egipta – naši kupci – hočejo, da so vsi šotori narejeni do prihodnjega tedna.
- Savel** (*ustavi učitelja, zgrabi za konec palice*): Moj očitno ne bo!
- Učitelj** (*bolj umirjeno*): Povej, Savel, kaj ti je skočilo v glavo?
- Savel** (*čez nekaj časa se vda*): Prav. Ta šotor bom še naredil. Potem bo pa dovolj. V Jeruzalem grem.
- Učitelj** (*ga prepričuje*): Najboljša šola za šotore je tukaj v Tarzu.
- Savel:** Ne bom ostal pri šotorih.
- Učitelj** (*presenečen, spusti palico*): K-k-kako? Vse to znanje boš zavrgel?
- Savel** (*navdušeno, kot da gleda življenje pred sabo*): Pogledati hočem ven iz šotorov. Tam zunaj je brezmejno nebo; tam so prostrana obzorja; tam ni mejá; tam je čist zrak, je svoboda, tam so zvezde ...
- Saloma:** Kaj je s tabo, Savel? Imaš privide?
- Tekla:** Ob belem dnevu vidiš zvezde?
- Savel:** Ne, le kaj več bi hotel od življenja, kot le plesti vozle za šotore. Če smo zaprti v šotore, gre življenje mimo nas. (*Navdušeno.*) Jaz pa ga hočem prijeti z obema rokama.

Lidija: Savel jim je nato razložil, da odhaja v Jeruzalem, k učitelju Gamalielu. On je bil tedaj najboljši poznavalec Svetega pisma. In Savel je hotel prav to: kot zaveden Jud spoznati Sveto pismo, kolikor se le da. Še več, želel je postati njegov razlagalec, kar je bila v tistem času najbolj spoštovana služba. Poglejmo v razred učitelja Gamaliela; videli bomo Savla in njegove tovariše na prvi šolski dan.

Gamaliel (*pride počasi k učencem; jih dolgo gleda, nato počasi reče*): Veliko vas je novih. Ne boste vsi ostali v mojem razredu. (*Za nekaj časa obmolkne, kot bi globoko razmišljal.*) Samo pet.

Sila: Jaz bom ostal, moj oče hoče, da se učim pri tebi, Gamaliel.

Savel: Moj tudi.

Gamaliel: Bomo videli. Ste se do sedaj že česa učili?

Savel: Jaz sem pletel šotore.

Sila: Ha, ha, šotore ...

Savel (*vstane in ga z rokami pahne v ramena*): Ti pa še tega ne znaš!

Gamaliel: Dovolj, tu se ne bomo prepirali, še manj pa preteпали. Tu imate vsak en kos papirusa. Veste, zakaj se uporablja.

Juda: Da nanj pišemo.

Sila (*privoščljivo in zafrkljivo*): Če znamo – kajne, Savel?

Savel (*se silno razburi*): Sila, tako te bom pribil v tla, da boš vse črke pozabil!

Gamaliel: Sedaj pa mir. Čez dve uri mi papiruse vrnite. Potem se bom odločil, kdo bo lahko moj učenec.

Lidija: Učenci so šli vsak na svoj konec. Mnogi so popisali cel papirus, nekateri so zahtevali še kakšen kos. Potem so svoje izdelke predstavili učitelju Gamalielu.

Gamaliel: Le nekaj vrstic si napisal, Sila. Dobro jih bom moral prebrati in presoditi.

Sila: Danes nisem pri volji. Jutri bi bilo boljše.

Gamaliel: Verjamem. A začeti je treba danes. Ne glede na ... Ti, Juda, si se pa razpisal. Očitno si razpoložen.

Juda: Meni gre pisanje dobro od rok. To je zame mala malica.

Gamaliel: Bom videl. Veliko besed še ne pomeni, da je dobra tudi vsebina. Morda je več plev kot zrnja. (*Pogleda papirus in se začudi.*) Tale je pa tvoj, kajne Savel? Hm. Prazen je. Torej bo res, da ne znaš pisati?

Savel: Pisati znam, a to ni dovolj, če hočeš kaj napisati.

Gamaliel: Hmm ... Kaj hočeš reči s tem?

Savel: Danes, na prvi šolski dan, sem tudi jaz še kot nepopisan list. Vse je še odprto, vse je še pred menoj. Modrost si moram šele pridobiti. Zato nisem hotel popackati papirja z nečim, kar ni modrost.

Gamaliel: Dobro razmišljaš, Savel.

- Savel:** Nekoč bi kdo utegnil prebrati, kar bi sedajle napisal. Korist bi imel le, če bi na tem papirusu prebral kaj dobrega. Jaz pa sem zato tu, da se tega naučim. Vzemite me v šolo kot nepopisan list.
- Gamaliel:** Savel, tvoj spis je najboljši. Ti boš moj učenec. Sveto pismo lahko sprejme in se ga uči le tisti, ki se prepusti Bogu kot prazen list, da On nanj napiše svoje misli, želje, svoj načrt.
- Lidija:** Tako je Savel začel svoje učenje pri Gamalielu. Zelo je bil zavzet in odprt za vse novo, kar mu je učitelj razlagal.

2. SAVEL SE SPREOBRNE

Lidija: Pri Gamalielu so se učenci vsak dan naučili veliko novega. Nekega dne pa se je med poukom dogajalo tole.

Gamaliel: Kako lahko torej spoznavamo Boga?

Sila: Iz lepote narave: iz prostranosti gozdov, velikih gora, iz rek, ki napajajo našo zemljo ...

Savel: In iz besede, ki jo je povedal prerokom.

Lidija: Tedaj pa je v razred planil čuvaj Náhum.

Náhum: Učitelj Gamaliel, učitelj Gamaliel!

Gamaliel: Kaj te je obsedlo, čuvaj Náhum? Zakaj si tako vznemirjen?

Náhum: Spet so prišli skupaj. Spet so prišli skupaj.

Gamaliel: Kdo?

Náhum: Oni, ki pravijo, da je bil Jezus prerok!

Savel: Že vem, koga imaš v mislih, Náhum! Tudi sam sem že videl kristjane. Zbirajo se, pojejo in govorijo, da je bil Jezus Bog.

Gamaliel: Umiri se, Náhum! Jezus ni bil Bog, ker je bil križan.

Juda: Bog je samo eden, Jahve se mu reče, in edino Izraelci ga poznamo.

Gamaliel: Juda, to si dobro povedal.

Savel (*razburjeno*): Te pravljice o Jezusu moramo končati. Enkrat za vselej. Učitelj Gamaliel, če naši voditelji ne bodo nič ukrenili, bom začel jaz.

Gamaliel: Lepo počasi, Savel. Umiri se malo.

Savel: Ne, učitelj Gamaliel, kri mi zavre, ko slišim takšne neumnosti.

Gamaliel: Savel, počasi, saj ne gori voda. Prišel si sem, da se učiš Svetega pisma, da spoznaš izraelsko zgodovino.

Savel: Že res, a če nam kdo pred očmi tepta našo zgodovino, izročilo naših očetov, potem je moja prva naloga, da to branim.

Náhum: To je res, Savel, čisto prav ti dam.

Lidija: Savel si ni dal nič dopovedati. Kar besnel je. Potem se je umiril in se usedel na tla; dva dni ni ne jedel ne pil. Izdelal si je načrt, kaj bo storil, da bi Jezusove učence enkrat za vselej utišal.

Savel (*odločno stopi pred Gamaliela*): Učitelj Gamaliel, nekaj je treba narediti s temi kristjani.

Gamaliel: Dragi Savel, to vem tudi sam. Nisem še videl tako zavzetega med Judi, kot si ti.

Savel: Naše judovsko izročilo mora ostati čisto. Nihče nam ga ne sme umazati. Še najmanj pa učenci nekega Jezusa Nazarečana.

Lidija: Savel je bil med tistimi, ki je odobral tudi uboj prvega mučenca Štefana. Zatirati je začel Cerkev, vdiral je v hiše, v ječe je zapiral

vse, ki so priznali Jezusa za Boga. Nekega dne se je ponovno srečal s svojim učiteljem Gamalielom.

Gamaliel: Kaj pravzaprav nameravaš storiti, Savel?

Savel: V mesto Damask grem. Slišim, da je tam še največ nereda.

Gamaliel: Neverjetno, kako dobro si se pozanimal.

Savel: Pismo potrebujem. Nekakšno potrdilo, da smem narediti red.

Gamaliel: Prav. V imenu jeruzalemskega sodišča ti dam to potrdilo. Vendar vedi, da ubijanja ljudi ne odobravam.

Savel: Jaz pa nisem tako malenkosten. Če bo potrebno ...

Gamaliel: Na tvojo vest, Savel. *(Piše in mu nato izroči pisanje.)* Na, tu imaš zvitek.

Savel *(vzame in hoče v naglici oditi):* Zdaj grem, učitelj Gamaliel.

Gamaliel: Ej, Savel, ustavi konje. Vsaj preberi, kaj sem napisal.

Savel *(bere naglas):* »Poslušaj Izrael: Gospod je naš Bog, Gospod je edini! Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vso močjo! [...] Gospoda, svojega Boga, se boj, njemu služi. Ne hodite za drugimi bogovi izmed bogov ljudstev, ki so okoli vas« (5 Mz 6,4.13–14). – Ja, in? To ni nič konkretnega, učitelj Gamaliel?

Gamaliel: Kaj praviš? To je bistvo, to je vse. Kdor ne ljubi našega Boga, je odpadnik.

Savel: Prav imaš, Gamaliel. *(Poljubi zvitek.)* To sem čakal!

Gamaliel: Pa srečno hodi, Savel!

Lidija: Savel je hitro vzel najnujnejše stvari, pridružila se mu je skupina ljudi, in odšli so proti Damasku. Hiteli so, kajti Savel ni hotel izgubljati preveč časa. Namenil se je, da bo čim prej obračunal z Jezusovimi učenci. V judovsko verovanje so vnašali nekaj novega in to zanj in še za mnoge druge ni bilo sprejemljivo. Nenadoma pa se je sredi sončnega dne zabliskalo in zagrmelo. Vsa popotna družčina je popadala na tla. In zaslišal se je glas.

Glas: Savel! Savel!

Savel: K-k-kaj? Kdo je? K-k-kaj bi rad?

Glas: Savel, Savel, zakaj me preganjaš? Jaz sem Jezus, ki ga ti preganjaš.

Savel: Saj te še nikoli nisem videl.

Glas: Poglej proti nebu.

Savel *(vstane, pogleda proti nebu, si pokrije oči):* Au, peče ... nič ne vidim, nič ne vidim! Oslepel sem.

Glas: Savel, če hočeš spregledati, se moraš spremeniti. Spreobrniti se moraš k Bogu.

Savel: Kaj naj naredim?

- Glas:** Spremeni smer svojega življenja. Sovraštvo je kot tema. Odpri oči in začni imeti rad ljudi! Hodi v luči! Jaz sem sonce, jaz sem Luč, kakršne še nisi videl. Le odpri oči! Jaz sem tudi resnica, ki jo iščeš, in pot do tja.
- Savel** (*se razjezi*): Kaj bi še rad od mene? Jaz iščem resnico v Svetem pismu.
- Glas:** Da, Savel, na pravem mestu si začel.
- Savel** (*vpije*): Pusti me sedaj! Rad bi šel po svoji poti naprej.
- Glas:** Kar pojdi, Savel, naprej v Damask. Tam poišči Hananija; on ti bo vse razložil.
- Savel:** Že grem. Sprejem vse, kar praviš. Hoditi hočem v luči. Da bi le enkrat spregledal!
- Savel** (*tipaje, kot v temi*): Nič ne vidim! Hej, Juda, kje si? Pa ti, Sila. Nič ne vidim. Razumeš? Nič ne vidim! Pojdimo, storimo, kakor mi je bilo naročeno.
- Juda** (*kot okamenel*): Kaj vse to pomeni? Nič ne razumem!
- Savel:** Saj si slišal, Juda, kaj moram storiti?
- Juda:** Ja, a ne razumem vsega!
- Savel:** Pa ti, Sila, si slišal, da moram iti v Damask?
- Sila:** Ne, nič nisem slišal. Le to vem, da me je močan veter podrl na tla. A to, da gremo v Damask, vem, saj smo vendar tja namenjeni.
- Savel:** Zdajle mi je bilo rečeno, da moram k nekemu Hananiju.
- Sila:** Prvič slišim za tega človeka.
- Savel:** Saj jaz tudi; a vendar moram iti k njemu, ker nič ne vidim! Samo on mi lahko pomaga odpreti oči.
- Lidija:** Šli so do mestnih vrat Damaska. Tam so povprašali po Hananiju.

3. SAVEL POSTANE NAVDUŠEN KRISTJAN

Lidija: Ko je Savel pri mestnih vratih v Damasku povpraševal po Hananiju, ni dobil jasnega odgovora.

Savel: Poglej, človek, ali si opazil, da sem slep? Pokaži mi, prosim, pot do Hananija, samo on mi lahko pomaga.

Damaščanka: Poznam te, ti si Savel, preganjalec Jezusa in njegovih učencev. Bojim se te.

Savel: Pomagaj mi, prosim, v moji stiski. Čim prej bi rad prišel do Hananija.

Lidija: Meščanka Damaska mu je pokazala pot do Hananija. Ravno je sedel pred hišo in si z vejico odganjal nadležne opoldanske muhe.

Damaščanka: Poglej, Hananija, pripeljala sem ti slepega popotnika, ki vprašuje po tebi. Savel je, iz Jeruzalema.

Hananija (*se prestraši; nič ne spregovori, le z znamenji kaže Damaščanki, da ga ni in da naj s Savlom odideta.*)

Damaščanka: Uh, kako sem se zmotila. Veš, Hananija ni več tu doma, preselil se je. Oprosti, Savel.

Savel: Ne laži mi. Prav sva prišla in ta človek pred nama je Hananija. Ne vidim ga, a vem, da je tu. Hananija! Pomagaj mi. Prosim. Lepo prosim!

Hananija (*pride počasi*): K-k-kaj bi rad, popotnik Savel?

Savel: Zakaj se me bojiš, Hananija? Ne boj se. Glas Jezusa, ki sem ga do pred kratkim preganjal, mi je rekel, naj se ustavim tu pri tebi. Nič hudega ti nočem, res!

Hananija: Kako me boš prepričal?

Savel: Tu imam pismo, na podlagi katerega sem bil poslan sem, da preženem vse Jezusove učence. Preberi.

Hananija (*en del bere naglas*): »Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vso močjo!«

Savel: No, vidiš. To je papir, zaradi katerega bi vsi Jezusovi učenci iz Damaska šli ... Daj mi papir, da ga raztrgam in ti dokažem, da nočem nikomur hudega.

Hananija: Ne raztrgaj ga! Te besede priznavam tudi jaz. Tudi jaz hočem ljubiti Boga z vsem srcem. Le da jaz priznavam Boga, ki je postal človek. To je Jezus.

Savel (*se razjezi*): Saj to je krivoverstvo! Noben človek ne more biti Bog.

Hananija: Lepo mirno, Savel. Vse ti počasi razložim.

Lidija: Hananija mu je vse lepo počasi razložil in povedal o Jezusu. Savel je vse besede lepo sprejemal in se dal poučiti v vseh podrobnostih. Vzljubil je Jezusa.

Savel: Lepo se ti zahvaljujem, Hananija.

Hananija: Zahvali se Jezusu, ki ti je izkazal tolikšno milost. Postal si nov človek. Naj bo novo tudi tvoje ime. Odslej si Pavel.

Lidija: In tedaj se je zgodilo nekaj nenavadnega. Nekaj, kar je podobno luskinam, je odpadlo s Pavlovih oči, in je zopet spregledal.

Savel/Pavel: Juhu, spet vidim! Postal sem drug človek. Luč je zopet posvetila v moje oči. In tudi v srce. Prav, odslej se bom imenoval Pavel. (*Pokliče.*) Hej, Damaščanka!

Damaščanka (*pride počasi in boječe*): Tukaj sem.

Pavel: Pelji me, prosim, h kristjanom, ki so v tem mestu.

Damaščanka: O, to pa ne! Vsi vedo, koliko gorja jim hočeš prizadejati. Ne! (*Zbeži; Pavel teče za njo.*)

Pavel: Hej, počakaj, kam bežiš? Na, dam ti trideset srebrnikov.

Damaščanka: Niti enega ne vzamem. Za toliko je Iškarijot izdal Jezusa. Jaz pa nočem izdati kristjanov, da bi prišli tebi v roke.

Pavel: Kaj še vedno ne razumeš? Nič hudega jim nočem. Moji bratje so. (*Tedaj počasi s palico pride Hananija.*)

Hananija: Tako je, vsi smo bratje.

Damaščanka: Jaz še kar ne morem verjeti, da si se tako spremenil. No, prav, Pavel. Kristjani so tam v rdečkasti hiši, dve ulici od tod. Jutri zvečer jih boš tam našel. Ampak jaz ti nisem nič povedala.

Pavel: Res mi nisi kaj dosti povedala. Vidim, da so vse hiše tukaj bolj rdečkaste. Se bom že sam znašel, brez skrbi.

Lidija: Pavel je naslednjega dne poiskal kristjane. Ko so ga zagledali, so se silno prestrašili.

Kristjanka 1 (*v paničnem tekanju*): Po nas je, bežimo!

Kristjanka 2: Reši se, kdor se more!

Kristjanka 3: Bežimo!

Pavel (*odločno, naglas*): Kaj pa vpijete? Saj vam nihče nič noče! Ali je ta telovadba del vaše molitve?

Kristjanka 1: Bojimo se preganjalcev naše vere.

Pavel: Jaz nisem preganjalec. Bil sem, a sedaj nisem več. Postal sem vaš brat. Rad bi vam povedal, kako sem spoznal Jezusa.

Kristjanka 2 in 3 (*presenečeno in veselo*): Kaj reeees?

Pavel: Res! Začel sem verjeti, da smo kristjani sol zemlje.

Kristjanka 1: Poznaš ta Jezusov izrek?

Pavel: Ne samo izrek. Tudi sol imam s seboj (*pomoči prst v sol in jo pokusi*).

Kristjanka 2 (*tudi pokusi sol*): Ta prava je. Grška.

Pavel: Morska je, če prav vem. A to ni pomembno. Ali sploh razumeš, kaj pomeni, da smo kristjani kot sol?

Kristjanka 3: Seveda razumem – sol izboljša hrano, tako tudi kristjani izboljšamo družbo, v kateri živimo.

Lidija: Pavel je nato preživel nekaj dni v Damasku. Takoj je šel v shodnice in tam oznanjal, da je Jezus pravi Bog. Vsi so se čudili, saj so vedeli, da je še nedavno preganjal kristjane. Nekega večera pa je pod okni rdeče hiše nastalo vpitje.

Judje: Ali je tu Savel, ki se je prelevil v Pavla? Kamnajmo ga, ker nas je izdal!

Pavel: Po meni vprašujejo.

Kristjanka 1: Ne izdaj se!

Judje: Pridi sam dol, če ne, pridemo pote!

Pavel (*si sposodi ruto in plašč od kristjank*): Sposodil si bom vaše rute in oblekel tale plašč, da me ne bodo prepoznali. Zbežati moram. Vidite, tako je to. Če si na eni strani, nisi na drugi, in narobe. Zdaj sem z obema nogama na vaši strani.

Kristjanka 2: Pavel, spustile te bomo v košari skozi okno na drugo stran.
(*Ga spustijo.*)

Kristjanka 3: Pa hitro teci.

Kristjanka 1 (*tovarišicama*): Vesta kaj, je pa res pogumen, tale Pavel, da si upa biti drugačen!

Lidija: Savel, ki je postal Pavel, se je povsem spremenil. Iz preganjalca Jezusa in njegove Cerkve je postal človek, ki je vneto širil vero v Jezusa. Njegova pot je od tega trenutka povsem spremenila smer. Kot da bi šele sedaj odprl oči.

4. PAVEL OBIŠČE APOSTOLE

Lidija: Pavel je iz Damaska bežal, kolikor so ga nesle noge. Ni si mislil, da bo moral bežati pred Judi. Bili so jezni nanj, ker je postal kristjan. Kmalu zatem se je odpravil v Jeruzalem, kjer se je srečal z drugimi apostoli, ki so Jezusa v živo poznali. Apostoli so ga previdno sprejeli medse. Bilo jih je namreč zelo strah pred preganjanjem.

Jakob (*priteče*): Čujte, bratje apostoli, Savel je zopet v Jeruzalemu. Še več, k nam hoče priti.

Filip: Samo sem ga ne spustite!

Matej: Vse nas bo pobil.

Jakob: Dajmo, zapahnimo vrata.

Filip: Hitro, hitro, minute so nam štete.

Barnaba: Stojte, bratje. Nekaj vam povem.

Matej (*ga odrine*): Boš potem, ko bomo na varnem.

Barnaba: Ej, sploh ni treba, da zapahnemo vrata.

Jakob: Barnaba, kaj si ob pamet? Hitro, vzemi kakšno orodje, da čim bolj zapremo tale vrata.

Barnaba: Saj to ni Savel. Sedaj se imenuje Pavel. Na naši strani je. Slišal sem o njem.

Peter: Kako je na naši strani, če ga niti ne poznamo?!

Barnaba: Jezus lahko kogar koli pripelje na našo stran, kadar in kakor hoče.

Peter: Hočeš reči, da je Pavel kristjan?

Barnaba: No, končno, Peter, Matej, Filip in Jakob! Saj niste tako neumni, kot izgledate. Brž odložite vse te zapahe in pustite človeka noter. Naš brat je, kristjan.

Lidija: Tedaj se je na vratih prikazala apostolom neznana postava. Prišel je Pavel.

Pavel (*počasi, premišljeno*): Pozdrav v Jezusu Kristusu, bratje!

Peter: Tudi tebi pozdrav v Jezusu (*počasi*) ... brat.

Pavel: Še sedaj ne verjameš, Peter, kajne? Pozabi, kar si doslej slišal o meni, da preganjam kristjane ...

Barnaba: Pozdravljen, Pavel! Jaz sem o tebi zadnje čase slišal samo dobre reči.

Pavel: No, pa jim ti povej, kar veš o meni.

Barnaba: Bratje, Pavel je na poti v Damask srečal Jezusa. Videl je veliko luč in se odločil, da postane kristjan. Odprl je oči!

Pavel: In sedaj hodim okoli z odprtimi očmi – in govorim o Jezusu.

Peter: Kot vem, ti nihče ni dal dovoljenja za to.

Pavel: Vem, Peter, da te je Jezus postavil za poglavarja v Cerkvi.

Peter: Če to veš, potem to tudi upoštevaj.

- Pavel:** Jezus ti je dal ključne nebeškega kraljestva.
- Peter:** Zelo dobro si se pozanimal.
- Pavel:** Pa še nekaj vem!
- Filip, Matej** (*kar planeta*): Kaj veš?
- Peter** (*ju odrine*): No, kaj še veš?
- Pavel:** Raje ne bi o tem. Ni še pravi trenutek.
- Peter:** Ne, če si začel, potem izusti, kar imaš povedati.
- Pavel:** Da je Jezus ...
- Filip:** ... no, kaj?
- Peter:** Umiri se Filip.
- Pavel:** ... tudi mene postavil za apostola.
- Vsi:** Kaj?
- Matej:** Kot vem, je apostol lahko samo tisti, ki je tri leta hodil z Jezusom. Tako kot mi.
- Filip:** Kako prašni smo bili, se spomniš, Jakob ...
- Jakob:** ... da, Filip, pa žejni smo bili in lačni; Matej, ti bi tudi vedel kaj povedati.
- Matej:** Seveda, koliko vsega smo pretrpeli!
- Jakob:** Sedaj pa ti pride eden, in hoče biti apostol.
- Peter:** Bratje, dovolj! Kdo je apostol – o tem ne odločamo mi.
- Filip:** Hočeš reči, Peter, da bodo odslej veljala nova pravila?
- Peter:** Nikakor. Že do sedaj je bilo tako: Jezus si je izbiral apostole sam, kakor je sam hotel.
- Matej:** Pa vendar ...
- Peter:** No, Matej, kaj si naredil za to, da si apostol?
- Matej:** Šel sem za Jezusom.
- Peter:** In nič drugega?
- Matej:** Ne, potem sem hodil z njim in delal, kar mi je rekel.
- Peter:** In ti, Pavel, kaj si pa ti storil, da si apostol?
- Pavel:** Na tla sem padel in videl veliko luč. Od tedaj pa sledim Jezusu in storim vse, kar mi on v mojem srcu naroča.
- Peter:** Tako, bratje, naj nam bo za vedno jasno: Jezus nas je postavil za apostole, ker on tako hoče. (*Poda desnico Pavlu.*) Poglej, Pavel, podajam ti roko, ker želim, da odslej sodelujeva.
- Pavel** (*poda roko*): Tudi jaz si želim sodelovanja. Pa ne le s teboj. Tudi z vsemi drugimi.
- Peter:** Matej, Filip, Jakob, Barnaba: podajmo si roke. Povezani moramo biti med seboj in živeti v edinosti. Jaz bom prvi poskrbel za to.
- Matej:** Jaz ti bom pa pomagal.
- Vsi:** In jaz tudi!

Peter: Pavel, pojdi za nekaj časa pomagat cerkvi v Antiohiji, nato pa se odpravi med pogane; med ljudi, ki o Bogu še niso slišali, kaj šele o Jezusu. S seboj vzemi Barnaba in še koga. Pa srečno hodite. Z odprtimi očmi!

Lidija: Poslej je bil Pavel povezan z drugimi apostoli. Čeprav je šel na misijonske poti daleč stran od Petra in drugih apostolov, se jih je pogosto spominjal, zanje molil. In tudi obiskal jih je nekajkrat. Kadar je le mogel.

5. PAVEL JE ČUDEŽNO REŠEN IZ JEČE

Lidija: Pavel je bil navdušen apostol in je neutrudno opravljal svoja misijonska potovanja. O Jezusu je hotel povedati še drugim, zlasti tistim, ki o njem še niso ničesar slišali. Krščansko vero je želel prinesiti Judom, ki so že verjeli v enega Boga, v Jahveja. Oznanjal pa je tudi drugim, ki so še verjeli v mnogo bogov ali pa sploh niso verjeli v Boga. Ko je obhodil že več pokrajin, je neke noči imel nenavadne sanje.

Makedonec (*dreza v spečega Pavla*): Pavel, Pavel!

Pavel (*v spanju*): Mhm, mhm. Grrr. Hrrr. Kaj se dogaja?

Makedonec: Pavel, Pavel! Nekaj pomembnega ti moram povedati.

Pavel (*govori kot v spanju*): Ali ne vidiš, da sem utrujen. Cele dneve pešočim, ti mi pa ne privoščiš spanca. Tjale v kot pojdi in zaspi.

Makedonec: Pavel, pridi k nam v Makedonijo. Komaj te čakamo!

Pavel (*se hitro predrami in si mane oči*): Kaj?! V Makedonijo? Tam pa še nisem bil. (*Sam zase.*) Gospod me kliče tja. (*Makedoncu; navdušeno.*) Pridem. Jutri zjutraj. Sedaj pa me pusti še malo. (*Pade nazaj na tla in zaspi.*) Hrrr, hrrr ...

Lidija: In tako se je Pavel s svojim spremljevalcem Barnabom odpravil proti pokrajini Makedoniji. Prišla sta v rimsko kolonijo Filípe. Tam sem se srečala s Pavlom tudi jaz. On mi je pokazal pot do Jezusa. Dala sem se krstiti. Oba z Barnabom sta bila nekaj dni v gosteh pri nas. Nekega dne, ko sta odhajala k molitvi, ju je na poti ustavila neka žena.

Jasnovidka (*sili v Pavla, poplesuje okoli njega*): Ti si Pavel, Jezusov učenec.

Pavel: To je res. In kaj si ti?

Jasnovidka: Govoriš o moči Najvišjega. Tudi jaz imam moč in lahko napovedujem prihodnost.

Barnaba:¹ Nama je ni treba napovedovati. Prihodnost bo, kakršna pač bo.

Jasnovidka: Za nekaj srebrnikov vama povem, kar hočeta.

Pavel: V imenu Jezusa Kristusa ti rečem: poberi se iz nje, hudi duh!

Jasnovidka pade na tla, kot da bi umrla.

Mož 1 (*priteče skupaj še z dvema*): Kaj se dogaja? Kdo si? Ti Jud boš naše ljudi metal po tleh?

Mož 2: Zakaj si jo uničil? Ona nam je s svojim napovedovanjem prihodnosti prinašala denar!

1 Glede na Apostolska dela (Apd 16,16–40) v zgodbi v resnici nastopa Pavlov sodelavec Sila. Zaradi lažje dramatizacije in zato, da zgodba lepše teče in je otrokom lažje razumljiva, v naši dramatizaciji namesto Sila igra Barnaba. Barnaba namreč nastopi tako v prejšnji kot v naslednji zgodbi in uvajanje novega Pavlovega sodelavca zgolj za eno zgodbo bi otroke bolj zmedlo, kot pravilneje naučilo. V kolikor je vaše pedagoško mnenje drugačno, lahko seveda Barnaba zamenjate s Silom.

- Mož 3:** Dajmo, vrzimo ga v ječo, da ne napravi še kakšnih neumnosti.
- Mož 1** (*Barnabu*): Pa njega tudi.
- Lidija:** Pavla in Barnaba so prignali pred oblastnike, ju pretepli in spravili v zapor.
- Barnaba** (*v zaporu, Pavlu*): No, vidiš, Pavel, sedaj pa imava, ko sva v zaporu.
- Pavel:** Nič ne de, Barnaba. Če sva toliko viharjev na morju preživela in toliko drugih nevšečnosti, bova tudi tole ječo.
- Barnaba:** Saj ti si rimski državljani. Ne morejo te kar tako spraviti v ječo, ne da bi ti prej sodili.
- Pavel:** Prav imaš. To mi še utegne kdaj prav priti. A sedajle je bolj pametno, da začneva moliti. (*Skleneta roke in molita.*)
- Barnaba:** Gospod, usmili se naju.
- Pavel:** Gospod, usmili se naju (*ponavljata, potem že skoraj zaspita*).
- Lidija:** Tedaj pa se je zgodilo nekaj nenavadnega. V ječo je sredi noči posvetila svetloba in vanjo je stopil – nihče drug kot Gospodov angel.
- Angel** (*z zvončkom v roki*): Pavel! Barnaba! Prebudita se! Toliko dela vaju čaka, vidva pa tukaj spita.
- Pavel:** Kdo si? Kaj bi rad od naju?
- Barnaba:** Kaj praviš? Delo? Saj sva vendar v ječi!
- Angel** (*zopet pozvoni*): Brž, pojdimo od tod. (*Se odpravijo ven.*)
- Stražar** (*hitro priteče, jih zadržuje*): Stojte, kaj se dogaja? Oh, ne, ubili me bodo, če pobegneta!
- Pavel:** Nič se ne vznemirjaj, stražar. Oba sva še tukaj. Pravzaprav vsi trije.
- Angel:** Jaz sem Gospodov angel, ki ju rešujem, zaradi njunih dobrih del.
- Barnaba:** Saj jih je bilo res že nekaj.
- Angel:** Nekaj že, a še več jih bo. Zaradi tistih vaju rešujem, ki jih bosta še storila. Pridita, pojdimo!
- Stražar** (*teče za njimi*): Ej, počakajte, tudi jaz grem z vami. Tega Boga, ki rešuje po svojih angelih, bi tudi jaz rad spoznal. In vsa moja družina.
- Pavel:** Pridi, stražar. Tudi ti lahko postaneš kristjan.
- Stražar:** Če bo ta Bog tudi meni tako pomagal, kot je vama, potem sploh ni vprašanje.
- Lidija:** Stražar je peljal oba na svoj dom. Tam se je dal krstiti z vso svojo družino. Tako se je Pavlu dogajalo pogosto. Še mnogi drugi so hoteli spoznati Jezusa, ki ga je on oznanjal. Gospod mu je na njegovih misijonskih poteh dajal veliko uspehov.

6. PAVEL S PISMOM SPODBUJA K LJUBEZNI

Lidija: Kamor koli je Pavel prišel, je ustanavljal skupine kristjanov, ki jih je imenoval cerkve. Spodbujal jih je, da so se zbirali na prvi dan v tednu, na nedeljo, in molili. Poslušali so odlomke iz stare zaveze in pričevanja apostolov, ki so Jezusa osebno poznali. Pogosto se je dogajalo, da Pavlovih naročil v posameznih cerkvah niso upoštevali. Zato jih je Pavel k temu spodbujal na različne načine. Največ s pisanjem pisem.

Barnaba: Pavel, si tudi ti slišal o Korinčanih?

Pavel: Da, srce se mi trga, ko mi pripovedujejo o njihovih navadah. Kot da niso prav nič razumeli. Obnašajo se, kot da Jezusa še ne bi poznali.

Barnaba: Ko sva bila pri njih, so te z veseljem poslušali. Izgledalo je, da bodo postali najboljša krščanska skupnost. Zdaj pa takole!

Pavel: Veš, Barnaba, nič ne pomaga stokanje. Ne moremo postati dobri kar naenkrat, v trenutku. Tudi jaz se moram presneto truditi.

Barnaba: Saj ... jaz tudi.

Pavel: Lepo, da priznaš. Korinčanom bom pa napisal pismo.

Barnaba: Kar pošteno jim povej, kar jim gre!

Pavel: Jaz pa menim, da je bolje biti dobrohoten. Lepa beseda vedno lepo mesto najde.

Barnaba: Prav, ti že veš.

Lidija: In Pavel se je usedel in napisal pismo Korinčanom.

Pavel (*piše*): Dragi Korinčani! Vesel sem, da vaša vera v Jezusa napreduje.

Barnaba: Kako moreš zapisati, da napreduje, če pa takšne zganjajo ...

Pavel: Počasi, Barnaba, vse pride na vrsto. Takoj sedaj. (*Piše dalje.*) Slišim pa, da se prepirate in imate med seboj zamere. Nič takega naj ne bo med vami. Ko ste postali kristjani, ste postali novi ljudje.

Barnaba: Da, tako, »novi ljudje«! Kolikokrat si jim to govoril in jih prepričeval.

Pavel: Se prav dobro spomnim. A slišati stvari enkrat, dvakrat še ni dovolj. Poslušaj sedaj tole, kaj pomeni biti novi ljudje. (*Piše dalje.*) Stare zamere pospravite in trudite se, da ne pride do novih. Živite med seboj v ljubezni. Kajti če kristjan nima ljubezni, ni nič. Lahko bi celo angelske jezike govoril, a če nimam ljubezni, sem kot bron, ki brni ...

Barnaba: Uau, Pavel, tole si pa odlično napisal.

Pavel: Pa reci, da to ni res. Lahko so tvoje besede sladke kot med, da se ti vse cedi od ust, a če jih ne spremljajo dejanja ljubezni, vse skupaj nima nobenega smisla.

Barnaba: Tako je. Sedaj pa je treba tole tvoje pismo čim prej spraviti na pot.

Pavel (*mu da zvitek*): Na, Barnaba, odnesi slu, pa naj gre čim prej na pot. Naj gre v Božjem imenu. Ljudem moramo pomagati odpirati oči. Da vidijo in spoznajo bistvo.

Barnaba: Tole pismo je gotovo takšna spodbuda, ki jim bo odprla oči. (*Gre.*)

Pavel: Da, odpreti oči ... Tudi meni so se odprle. Za Jezusa. »Tvoja beseda, Gospod, je svetilka mojim nogam.«

EPILOG

Lidija (*bere iz Svetega pisma 2 Tim 4,7*): »Dober boj sem izbojeval, tek dokončal, vero ohranil,« je zapisal apostol Pavel v enem od svojih pisem. (*Zapre Sveto pismo.*) Na svojih misijonskih potovanjih je naletel na veliko težav, veliko nevarnosti je premagal. Veliko je pretrpel, da bi ljudje razumeli, kako pomembno je ljubiti Jezusa in ga videti v svojih bližnjih. Vsa njegova potovanja in vsa njegova pisma so ljudi vabila, da bi odprli oči. Pavlova pisma še danes lahko beremo v Svetem pismu. Pavlova pisma še danes vabijo vsakega, da bi odprl oči. Zato tudi ti, pa ti in ti: odpri oči!

*Molitve
za
otroke*

UVOD

V molitveni prostor (cerkev ali drug primeren kraj) na vidno mesto postavimo šotor, ki je skupni simbol vseh molitev. Izdelamo ga preprosto iz palic in blaga, šotorskega platna ali podobnega. Na šotor napišemo Pavlovo misel: Nenehno se zahvaljujte Bogu Očetu za vse (prim. Ef 5,20). Od drugega dne naprej bomo namreč otroke spodbudili, da na majhne sončke pišejo Bogu svoje zahvale in jih pripenjajo na šotor. Če je šotor v cerkvi, lahko duhovnik povabi tudi druge vernike, ki se udeležujejo redne svete maše, da tudi oni zapišejo svoje zahvale in jih pripnejo na šotor.

Simbol šotora nas spominja na apostola Pavla, ki je bil po poklicu izdelovalec šotorov (glej 1. zgodbo). Šotor je hkrati podoba človeka – Pavel namreč pravi: »Vemo namreč tole: če razpade naša zemeljska hiša, ki je le šotor, imamo v nebesih zgradbo od Boga, hišo, ki je niso naredile roke in je večna« (2 Kor 5,1). Za boljše razumevanje si lahko preberemo širši odlomek.

1. dan: ODPRI OČI ZA MODROST

Simbol: nepopisan list

Pripomočki: ribiška palica ali mreža, list za animatorja (velikosti A4), list za vsakega otroka (najbolje velikosti A5).

Predlogi pesmi: Zdaj sem tu, moj Bog; Jezus se ob morju ustavi; Ko Jezus je začel učiti; Novi človek; Ozri se name, Gospod.

Ob vstopu v cerkev animatorji vsakemu otroku izročijo prazen list, ki ga bodo potrebovali med molitvijo (glej dinamiko).

V imenu Očeta ...

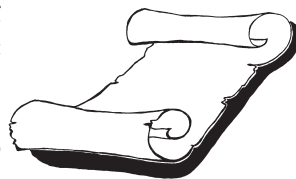
Evangelij: »Ko je šel ob Galilejskem jezeru, je zagledal Simona in Andreja, Simonovega brata, ki sta metala mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. Jezus jima je rekel: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi!« Takoj sta pustila mreže in šla za njim« (Mr 1,16–18).

Voditelj v rokah drži ribiško palico ali mrežo, se v začetku pretvarja, da lovi ribe, in moli: Dragi Jezus! Cele dneve sem prečepel ob reki in lovil ribe! To je bil moj poklic in nikoli nisem maral domov prihajati praznih rok. Ampak zdaj se je vse spremenilo. Odkar sem slišal, kaj si rekel prvim apostolom, razmišljam drugače. Nekaj trenutkov zamišljenosti, nato voditelj molitve mrežo oz. palico odloži. Nič več mi ni za ribe. Vse, kar sem bil, sem vrgel proč. (V roke vzame prazen list, ki poudari naslednje besede.) Tebi se želim prepustiti kot prazen list, da nanj napišeš svoje misli, želje in načrt. Danes je prvi dan oratorija, danes lahko začnem!

Dinamika: Voditelj otrokom pove, da so tudi oni dobili prazne liste, da bi se tudi oni na začetku oratorija Bogu prepustili kot prazen list. Povabi jih, naj bodo odprti za vse, kar se bo na oratoriju dogajalo. Tako bodo veliko prejeli.

Otroke nato povabimo, da svoje prazne liste, ki so jih dobili na začetku molitve, položijo pod šotor. To je znamenje njihove pripravljenosti in hkrati prošnje Bogu, da bi res bili odprti in sprejemljivi, kot je sprejemljiv prazen list, na katerega lahko kar koli napišemo.

Pesem

Prošnje: (berejo otroci – odgovarjamo: »Prosimo Te, usliši nas«)

- Gospod, prvi dan oratorija nas kličeš, da pustimo vse skrbi doma. Pomagaj nam, da bomo znali postati kot nepopisan list.
- Jezus, vse dni oratorija nam pomagaj, da bomo pazili, kaj bomo pisali na svoj list oratorijskih izkušenj.
- Dobri Bog, pomagaj nam, da se bomo na oratoriju čim več naučili.
- Jezus, nauči nas hvaležnosti do vseh, ki nas v življenju učijo.

V znamenje, da smo kot nepopisan list in želimo Gospodu zares dovoliti, da se zgodi njegova volja, skupaj molimo najlepšo molitev. Oče naš ...

Prosimo še angela varuha za pomoč. Sveti angel ...

Slava Očetu ...

V imenu Očeta ...

2. dan: **ODPRI OČI ZA SPREOBRNENJE**

Simbol: sonce

Pripomočki: sončki iz tršega papirja, bucike za pripenjanje sončkov, pisala.

Predlogi pesmi: Bojim se samote; Mnogo sem prehodil poti; Ti si moj vodnik; Odpri mi oči srca, moj Bog; Odpri oči mi, da vidim te Jezus; Aleluja – naše veselje (ob koncu).

V imenu Očeta ...

Pesem

Prošnja za popolnost: Dobro poslušajte, razmišljajte o tem, kar boste slišali in odgovarjajte: »Jezus, odpri nam oči.«

Otrok 1: Gospod Jezus. Mi smo tvoji prijatelji in učenci. Hodimo na oratorij, da se učimo prav živeti. Sv. Janez Bosko je otrokom na oratoriju govoril: »Delajte vse, kar koli hočete, samo greha ne.« Pomagaj tudi nam, da se bomo na vso moč ogibali greha in bili zares veseli.

Otrok 2: Naj se radi v molitvi pogovarjamo s Teboj.

Otrok 1: Naj premagamo lenobo, če nas ta napade, ko bi bilo treba iti k sveti maši.

Otrok 2: Naj Tvoje ime in ime Tvoje Matere vedno izgovarjamo spoštljivo.

Otrok 1: Naj bomo do svojih staršev in drugih, ki skrbijo za nas, spoštljivi.

Otrok 2: Naj bomo prijazni in ustrezljivi do svojih prijateljev in sošolcev.

Otrok 1: Naj se vedno obvladamo in naj radi sodelujemo z drugimi.

Otrok 2: Naj bomo preprosti v odnosu do drugih in skromni pri uporabi stvari okoli nas.

Otrok 1: Naj bomo pozorni na cesti, naj skrbimo za svoje zdravje.

Otrok 2: Naj vedno in povsod govorimo samo resnico.

Pesem: Odpri mi oči srca, moj Bog

Evangelij: »Ljubíte svoje sovražnike in molíte za tiste, ki vas preganjajo, da boste postali sinovi svojega Očeta, ki je v nebesih. On namreč daje svojemu soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, ter pošilja dež pravičnim in krivičnim. Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče« (Mt 5,44–45.48).

Pesem: Aleluja

Če nam je iskreno žal in se grehov kesamo, nam jih Jezus odpušča. To je dobra, zelo vesela novica! V zakramentu svete spovedi dobimo zdravilo za našo vest – po njej ni več skrbi, saj je Jezus pozabil na naše napake. Če smo se jih iskreno pokesali, smo hkrati naredili tudi trden sklep, kako se bomo poboljšali.

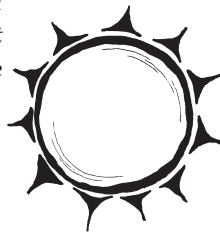
V današnji oratorijski zgodbi se Savel spreobrne. Spozna, da je Jezus resničen in zato popolnoma spremeni svoje življenje. Nam se verjetno ni potrebno spreobrniti na tak način, kot se je spreobrnil Savel (Pavel). Nihče od nas ne preganja in pobija drugih in tudi drugih velikih grehov skoraj gotovo nimamo. Vendarle današnji dan razmišljamo o svojem spreobrnjenju. Naše spreobračanje je v tem, da postajamo vsak dan boljši, da postajamo iz dobrega še boljši.

Če boste ta dan na oratoriju imeli spoved (kar močno priporočamo), potem otroke opozorite nanjo.

Dinamika: Otroci na majhne sončke iz tršega papirja zapišejo svoje zahvale in jih pripnejo na šotor, ki ga imate postavljenega v prostoru za molitev.

Danes je tudi dan, ko začenjate spontano molitev zahval, ki jih otroci kadar koli v času oratorija pišejo na sončke. Zato otroke v tem trenutku povabite, da v dneh oratorija sami še večkrat pridejo v cerkev (oz. kraj, kjer molite) in zapišejo svoje zahvale Bogu ter na ta način molijo.

Pesem Aleluja
O Gospa moja ...
Slava Očetu ...
V imenu Očeta ...

3. dan: **ODPRI OČI ZA DRUGAČNOST**

Simbol: sol

Pripomočki: velika kartonasta podoba sveta, iz kartona izdelana solnica za vsako skupino, pisala, lepila.

Predlogi pesmi: Aleluja – vi ste luč sveta; Mladi zapojmo; Vlij mi olja v srce; Tisti dan, ko konec bo poti; Veruj v Boga; Alabare.

V imenu Očeta ...

(Bereta 2 animatorja.)

- Večina ljudi danes govori: »To je brez veze.« ... Ti, Jezus, si drugačen.
- Večina ljudi danes trdi, da se ne splača potruditi ... Ti, Jezus, si drugačen.
- Večina ljudi danes ne verjame v ljubezen ... Ti, Jezus, si drugačen.
- Večina ljudi danes ne spoštuje bližnjega ... Ti, Jezus, si drugačen.
- Večina ljudi danes brez pomisleka obsoja druge ... Ti, Jezus, si drugačen.
- Večina ljudi danes ... a ne Ti ... Ti, Jezus, si drugačen.
In ti želiš, da sem drugačen tudi jaz.

Pesem

Evangelij: »Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se osoli? Ni za drugo, kakor da se vrže proč in jo ljudje pohodijo. Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, da sveti vsem, ki so v hiši. Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih« (Mt 5,13–16).

Dinamika: Z otroki naredimo priložnostne skupine glede na to, kako sedijo. Vsaka skupina, ki jo vodi en animator, dobi na karton narisano solnico. Nanjo otroci zapišejo, kako so lahko kot kristjani zgled drugim. Ko končajo, voditelj molitve prižge svečo in z njo stopi do vsake skupine – po en otrok iz skupine mu z njihovo solnico sledi, tako da oblikujemo sprevod. Sprevod se ustavi pred podobo sveta, ki smo jo že prej pripravili v sprednjem delu. Otroci solnice nalepijo na svet.

Zahvale: »Vi ste sol zemlje!« Kako lepe so te Jezusove besede! In kako hvaležni smo lahko zanje. Prav mi smo sol zemlje. Jaz in ti! Vsi, ki smo že kdaj jedli hrano, ki ni bila soljena, vemo, da ni bila dobra. Bila je brez okusa – takšen bi bil tudi svet brez nas, kristjanov! In na to smo lahko ponosni! Za to se lahko Jezusu zahvalimo – odgovarjali bomo: »Jezus, hvala ti.« (Zahvale berejo otroci.)

- Hvala, Jezus, za dar vere.
- Dobri Jezus, hvala za vse, ki mi vero prinašajo.
- Gospod, hvala za animatorje, ki nas učijo biti kristjani.
- Hvala, Jezus, da sem lahko zgled drugim.
- Gospod, hvala, ker sem lahko zaradi vere danes tukaj.

Jezus, verujem v Te ...

Zdrava Marija ...

Slava Očetu ...

V imenu Očeta ...

4. dan: ODPRI OČI ZA PAPEŽA

Simbol: ključi

Pripomočki: skala oz. večji kamen, manjši kamni za vse otroke, velik zlat ključ na vrvi, podoba sedanjega papeža, stojalo za podobo papeža.

Predlogi pesmi: Petrova barka; Skupaj v prihodnost; Sem jaz, gradim prijateljstvo; Želel si; Tisti dan, ko konec bo poti; In polje prepeva; Aleluja – naše veselje; Bog je ljubezen; Kjer dobrota je, ljubezen.

V sprednjem delu prostora že pred molitvijo postavimo skalo in na skalo obesimo podobo papeža Benedikta XVI. (lahko jo tudi postavimo na skalo). Ob vstopu v cerkev (molitveni prostor) otrokom razdelimo manjše kamne (vsakemu enega).

V imenu Očeta ...

Evangelij: (Evangelij animatorji zaigrajo, Petra predstavlja voditelj molitve, »Jezus« ima ob sebi ključe, a jih še ne pokaže.)

Jezus: Kaj pravijo ljudje, kdo je Sin človekov?

Učenci: Eni, da je Janez Krstnik, drugi, da Elija, spet drugi, da Jeremija ali eden izmed prerokov.

Jezus: Kaj pa vi pravite, kdo sem?

Peter: Ti si Mesija, Sin živega Boga.

Jezus: Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Jaz pa ti povem: Ti si Peter in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala. Dal ti bom ključe nebeškega kraljestva; in kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.«

(Ob zadnjem stavku mu izroči zlat ključ na vrvi. Voditelj molitve vrvi, na kateri je zlat ključ, pritrdi ob rob podobe papeža.)

Apostolu Petru je Jezus obljubil ključne nebeškega kraljestva, Peter jih je predal svojemu nasledniku, naslednik nasledniku in tako naprej vse do danes. Tudi danes na zemlji živi človek, ki je naslednik apostola Petra. Ta ima ključne nebeškega kraljestva. Uči nas, da moramo živeti povezani med seboj, zato se primimo za roke *(odvisno od števila udeležencev otroci tvorijo enega ali več krogov, ki pa naj bodo prepleteni)* in skupaj molimo:

Tebe ljubim, Stvarnik moj.

Kaj bi lahko bilo lepšega, kot da mi po smrti prideta nasproti Jezus in Marija? Nekdo med nami pozna pot do tja! Kako rad bi postal njegov prijatelj! *Nekaj trenutkov tišine!* Nič lažjega – saj si tega želi tudi on!

Dinamika: *Voditelj prebere evangelijski odlomek:*

»Ko je Jezus prišel v pokrajino Cezareje Filipove, je spraševal svoje učence: Kaj pravijo ljudje, kdo je Sin človekov? Rekli so: Eni, da je Janez Krstnik, drugi, da Elija, spet drugi, da Jeremija ali eden izmed prerokov. Dejal jim je: Kaj pa vi pravite, kdo sem? Simon Peter je odgovoril; rekel mu je: Ti si Mesija, Sin živega Boga. Jezus pa mu je dejal: Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Jaz pa ti povem: Ti si Peter in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala. Dal ti bom ključne nebeškega kraljestva; in kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih« (Mt 16,13–19).

Otroke povabimo, da v znamenje naše povezanosti s papežem in v znamenje, da smo vsi del Cerkve, ki jo vodi papež, vsak položi svoj kamenček poleg skale, ob (na) kateri je podoba papeža Benedikta XVI. Med prinašanjem pojemo taizejski spev Bog je ljubezen ali Kjer dobrota je, ljubezen ali drugo primerno pesem.

Pesem

Oče naš po papeževem namenu ...

Slava Očetu ...

V imenu Očeta ...

5. dan: **ODPRI OČI ZA ČUDEŽE**

Simbol: zvon

Pripomočki: posnetek zvonjenja (dobiš na www.oratorij.net med e-gradivi za Oratorij 08), predvajalnik glasbe.

Predlogi pesmi: Alabare; Danes je zasijala luč; Ves dan, vso noč; O nepričakovani dar; Bodi hvaljen, o Gospod.

V imenu Očeta ...

Zdrava Marija ...

Sveti angel ...

Takoj po molitvi predvajate zvonjenje (glej pripomočki).

Zvon. Končno nekaj, da me zbudi! Pa ne samo toliko, da ne bom zaspal, temveč končno nekaj, da mi odpre oči! *Zvon spet zvoni (posnetek)*. Nekaj pomembnega se je moralo zgoditi, da tako zvoni ... Poslušajmo.

Evangelij: »V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabrijela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj! Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus« (Lk 1,26–31).

Pesem

Zvon nežno pozvoni. Zvon nas spominja na največji čudež vseh časov, ko je Jezus postal človek, da bi nam vrnil prijateljstvo z Bogom. *Zvon še enkrat pozvoni (posnetek)*. Trikratno zvonjenje angelovega čaščenja na dan nas spominja prav na ta čudež. *Zvon pozvoni še enkrat (posnetek)*. Čudeži pa se dogajajo še danes.

Dinamika: *Otrokom predstavimo čudodelno svetinjo in jo tistim, ki jo želijo imeti, razdelimo ter predhodno blagoslovimo. Glej predstavitev čudodelne svetinje v opombi, kjer je napisano tudi, kje je svetinje moč dobiti. Tam boste dobili tudi potrebna navodila.²*

2 Predstavitev čudodelne svetinje:

Dne 27. novembra 1830 se je v kapeli osrednje hiše usmiljenih sester v Parizu Marija prikazala tihi in skromni novinki Katarini Laboure. V rokah je držala kroglo, ki naj bi predstavljala zemeljsko oblo, v ozadju pa je stal napis: »O, Marija, brez madeža spočeta, prosí za nas, ki se k tebi zatekamo.« Marija je tedaj naročila sestri Katarini: »Daj kovati svetinjo po tem vzorcu. Tisti, ki jo bodo nosili z zaupanjem, bodo prejeli obilne milosti.«

Na prvi strani svetinje je podoba Marije. Njene roke so razprostrte in iz njih se sipljejo žarki, ki predstavljajo milosti, ki nam jih Marija posreduje. Devica Marija stoji na mali

(V kolikor se ne boste odločili za delitev čudodelne svetinje, otroke v tem trenutku povabite, da se Bogu zahvalijo za vsa čudovita dela, ki jih lahko vsak dan vidimo s svojimi očmi, pa se jih dostikrat ne zavedamo. Čudež namreč niso samo izredna dejanja, ki jih Bog naredi, čudežno je že to, da živimo, da dihamo, da smo obdani s čudovitim stvarstvom. Otroci zahvale govorijo glasno, vmes pa odpevamo odpev: Bodi hvaljen, o Gospod, bodi hvaljen ...

Spomnimo se še enkrat na največji čudež vseh časov v molitvi
Angel Gospodov ...
V imenu Očeta ...

6. dan: ODPRI OČI ZA SVETO PISMO

Simbol: Sveto pismo, kadilo, prižgano oglje

Priporočki: listi in pisala za vsakega otroka, oblikovana prva stran Svetega pisma, luknjač, vrvica, Sveto pismo na stojalu oz. mizi s prtom.

Predlogi pesmi: Prerodi me, Gospod; Tretji dan; Odrini na globoko; Jezus je pot; Dva novčiča.

Dinamika: *Že pred molitvijo postavimo Sveto pismo na vidno in dostojno mesto (npr. na stojalo, na oltar). Ko otroci prihajajo v cerkev (prostor molitve), vsakemu damo zrno kadila. Otroci v tihoti mečejo zrna kadila na žareče oglje v kadilnici, ki stoji pred Svetim pismom, in na ta način počastijo Sveto pismo.*

zemeljski obli in pod njenimi nogami se zvija kača. Okrog te podobe je napis: O, Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo. S to kratko molitvijo Marija želi, da jo prosimo milosti.

Druga stran svetinje ima upodobljeno veliko črko M, iz katere se dviga križ. Pod črko M sta Jezusovo in Marijino srce, vse to pa obdaja dvanajst zvezd.

Svetinja se je naglo širila po vsem svetu. Ljudje, ki so jo sprejeli in jo nosili ter se priporočali Mariji, so bili deležni najrazličnejših milosti, za katere so prosili. Godili so se čudeži, duhovna in telesna ozdravljenja. Ljudje sami so prav kmalu začeli imenovati to preprosto znamenje »**čudodelna svetinja**«.

Versko resnico, da je Devica Marija brez madeža spočeta, je razglasil papež Pij IX., leta 1854. Marija sama je pripravljala ljudi na sprejem te resnice, ko se je že l. 1830 prikazala sestri Katarini Laboure, kot je opisano zgoraj. Resnico o svojem brezmadežnem spočetju je po papeževi razglasitvi tudi potrdila Marija sama, ko se je 25. marca 1858 prikazala Bernardki Soubirous v Lourdu. Bernardka je namreč okoli vratu nosila svetinjo z Marijino podobo. Po prikazanju je izjavila: »*Gospa v votlini se mi je prikazala takšna, kot jo predstavlja čudodelna svetinja.*«

Svetinje lahko dobite na naslovu: Hčere krščanske ljubezni (usmiljenke), Pod Bregom 22, 1321 Ljubljana-Črnuče, 01/562-90-10, hkl.provincialat@rkc.si, tajnistvo.hkl@rkc.si, <http://usmiljenke.rkc.si>.

V imenu Očeta ...

Voditelj razloži, zakaj so, ko so prihajali, metali zrna kadila v kadilnico pred Svetim pismom.

Dragi Jezus, danes bi rad zate preštel vse besede, ki sem jih izrekel na oratoriju ... (*Nekaj trenutkov voditelj poskuša šteti.*) ... A ne gre. Preveč jih je. (*Gre k Svetemu pismu in se ustavi pred njim.*) Tvojih besed pa ni toliko, a so vse veliko večje od mojih! Tvoje besede nas kličejo, nas zbirajo, nas osvobajajo, nas podpirajo, nas tolažijo, nas hranijo, nas navdušujejo, delajo čudeže! Kolikokrat sem že vzel v roke knjigo, kjer so zapisane Tvoje besede! Naj tokrat poskusim drugače.

Pesem

Mnogo smo se že naučili o Jezusu, Pavlu in drugih, ki so pisali in o katerih govori Sveto pismo. A še mnogo velikih besed moremo odkriti. Pa dajmo.

Evangelij: »Nato jim je rekel: To so besede, ki sem vam jih povedal, ko sem bil še pri vas: Mora se izpolniti vse, kar je pisano o meni v Mojzesovi postavi, prerokih in psalmih. Tedaj jim je odprl um, da so doumeli Pisma. Rekel jim je: Tako je pisano: Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpuščanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu. Vi ste priče teh reči« (Lk 24,44–47).

Zares, mi smo priče. Odprimo torej oči – veliko so nam že napisali. *Voditelj pokaže na Sveto pismo in poleg položi oratorijski izdelek.* Vse to je namenjeno nam; še danes nam Bog govori, kako naj živimo. Če hočete v nebesa, če hočete tudi vi odpreti oči, da bi našli pot tja, le pogledjte; vsi nasveti so pred vami, le sprejeti jih je treba.

Prošnje: (*Berejo jih otroci.*)

- Jezus, prosimo te, da bi znali odpreti oči in bi večkrat brali Sveto pismo.
- Gospod, pomagaj nam, da ne bomo zgrešili poti v nebesa.
- Jezus, naj spoštljivo ravnamo s knjigo Svetega pisma.
- Jezus, naj Sveto pismo prevedejo tudi v tiste jezike, ki ga še ne poznajo.
- Gospod, pomagaj mi, da bom tudi po oratoriju pogumno govoril o vsem, kar je zapisano v Svetem pismu.

Voditelj otroke spodbudi še k spontanim prošnjam.

V Svetem pismu je zapisana tudi čudovita molitev, pa molimo. Oče naš ...

Tebe ljubim, Stvarnik moj ...

Slava Očetu ...

V imenu Očeta ...

*Kateheze
za
otroke*

NAVODILA K PRIPRAVI KATEHEZ

Kateheza je središče oratorija. Brez nje oratorij ne bi bil oratorij. Don Bosko je vse svoje moči vložil v to, da bi mlade vzgojil v dobre kristjane in poštene državljane. Omogočil jim je, kar so imeli radi: zabavo, igro, veselje, da bi oni vzljubili to, kar je bilo njemu tako pri srcu: spoznavati in ljubiti Boga, srečevati se z njim v molitvi in zakramentih. Vedel je, da bodo le tako prišli do sreče v zemeljskem življenju in v večnosti. Prav tako tudi Marija Mazzarello: dekleta je z učenjem šivanja pripravljala na življenje, omogočala jim je igro, vrišč in veselje, njen glavni cilj pa je bil: naučiti jih ljubiti Boga v vsaki dejavnosti.

Skrbno pripravljena kateheza bo osmislila ves oratorij. Otroci in mladi, ki prihajajo na oratorij, se veselijo igre, prijateljstva, veselega in sproščenega vzdušja. V takem okolju so toliko bolj odprti za oznanilo o Bogu, ki jih neskončno ljubi in jim želi srečo. Pripravljani so sanjati visoke cilje in si zanje prizadevati. Na nas pa je, da jim jih dobro predstavimo, jih usmerjamo in jih nanje spominjamo (tudi to je don Bosko dobro vedel: mladi so odprti in pripravljani, toda pozabljivi, zato smo ob njih, da jih spominjamo na njihove cilje in jih spodbujamo).

Zato naj nam ne bo žal časa in moči za skrbno pripravo katehez ter za vzgojo animatorjev v tej smeri. Rezultati morda ob koncu tedna ne bodo očitni in verjetno nam bo večji del sadov ostal prikrit, toda sejali bomo seme, ki mu bo Bog dajal rast (prim. 1Kor 3,6).

Ob letošnji temi je pri katehezah za starejše posebnost. Kakor je apostol Pavel pisal pisma prvim cerkvenim občinam, tako smo tudi mi lahko nagovorjeni, da pišemo pisma različnim ljudem. Tako je za vsak dan pripravljena ena dejavnost v smislu pisanja pisma. Pisma otroci pišejo tako individualno kot skupinsko. Še posebej bodite pozorni pri četrti katehezi, ko je »pismo« namenjeno papežu. Na pismo naj ne bi preveč pisali, morda le stavek pozdrava, predvsem pa bi se vsi nanj podpisali. Zbrana pisma bodo posredovana na Sveti sedež.

Kadar bomo oznanjali Kristusov nauk, je dobro, če uporabimo Sveto pismo in ne beremo odlomka iz priročnika.

1. SAVEL V ŠOLI

Vrednota: **MODROST**

Simbol: **NEPOPISAN LIST**

Sonček dneva: **Modrost je boljša od biserov**
(Prg 8,11).

- Cilji:**
- Otroci spoznajo, da ni le šola učenje in da nas učenje bogati.
 - Otroci doživijo medsebojno učenje in veselje ob tem.
 - Otroci izkusijo neformalno* učenje ob konkretni dejavnosti.
- * Neformalno učenje je učenje, v katerem vloga »učenca« prehaja v vlogo »učitelja« in obratno.

SKUPNI UVOD

Celotni uvod se pripravi kot intervju s Savlom (Pavlom). Intervju naj ne bo bran, ampak igran v tem smislu.

Voditelj: Naj vam predstavim letošnjo zvezdo oratorija – Savla oziroma Pavla. Lep pozdrav. Slišali smo, da ste izdelovali šotore in hkrati sanjali o zvezdah pri belem dnevu. Ste se zaradi tega odločili, da poizkusite še kaj drugega?

Pavel: Res je, da sem se učil izdelovati šotore. In pri tem sem bil kar dober. Nisem pa ravno sanjal o zvezdah pri belem dnevu. Sámó delo mi ni bilo dovolj. Začutil sem, da lahko v svojem življenju dosežem kaj več. In pri nas je največ, kar lahko v življenju dosežeš, to, da poskušaš spoznati Boga predvsem preko preučevanja Svetega pisma.

Voditelj: Ko vas je torej učitelj Gamaliel preizkusil v znanju, se niste kaj prida izkazali. Mar ne bi bilo bolje, da bi ostali pri izdelovanju šotorov?

Pavel: To ni čisto točno, da se nisem izkazal. Res je, da sem mu oddal prazen list. Ampak po navadi so »kontrolke« na koncu, ko se že česa naučiš. Jaz pa sem bil na začetku. Ko prav za prav nisem imel pojma o pojmu. Bil sem kot prazen list. Prišel pa sem, da se popišem.

Voditelj: Hmm ... Da se popišete? Pa to pomaga? Da se popišeš po telesu? Imaš zaradi tega kaj več pojma o pojmu? Če drugače vprašam – si zaradi tega lahko kaj bolj moder? Razen seveda od tinte.

- Pavel:** Ponovno se nisva najbolje razumela. Nisem se popisal navzven. Prišel sem, da bi Bog vame kaj napisal. Da bi mi Bog naklonil modrosti in bi tako postal kot popisani list, na katerem, saj upam da, piše kaj pametnega.
- Voditelj:** Pa zakaj bi prav za prav radi bili popisani? Kakor koli že? Zakaj bi bili radi modri? Mar ni dovolj, če znaš, v vašem primeru, izdelovati šotore?
- Pavel:** Veste, modrost je zelo dragocena. Si predstavljate, koliko so vredni biseri? *Modrost je boljša od biserov.* Zato mi ni dovolj, da znam izdelovati šotore. Nisi že moder, če nekaj znaš narediti ali ustvariti. Prava modrost se pokaže v modrih mislih, besedah in dejanjih.
- Voditelj:** Zanimivo. Torej ne pomaga, če se pobarvamo modro po celem telesu?
- Pavel:** Predragi, odpri oči. Ne, ne pomaga. Pomaga pa, če smo pripravljeni za novo. Če smo kot prazen list. In kakor lahko pišemo po listu, tako se mi učimo. Zato bodimo odprtih oči za modrost, ki se skriva ne le v šoli, ampak skoraj povsod.
- Voditelj:** Savel, res hvala za te modre misli.

A – ZA MLAJŠE

- Pesmi:** Hvala, Jezus; Bodi hvaljen, o Gospod; Hvala; Zahvaljujte se Gospodu vsi; Ljubezen me spreminja; Slavi Boga; Najlepšo pesem; Življenje je dar; Upaj in veruj.
- Pripomočki:** trak za oči, papir formata A6, pisala, barvice ali voščenke; risalni list ali šelešamer formata A3, škarje, izdelan primerek 'Mape – Sonce', lepilo.

VSTOPNO MESTO

Animator zbere otroke najprej okrog sebe. Jih pozdravi in jim zaželi dobrodošlico na oratoriju 2008. Lahko zapojete katero od pesmi, ki je všeč otrokom.

Prvi dan je, ko smo na oratoriju. Pred nami je še veliko lepega. Mogoče se med seboj že dobro poznamo, gotovo pa se lahko naučimo od drugega še kakšno lepo stvar.

Animator nato otroke razdeli na polovico in jih razporedi v dva kroga – zunanjega in notranjega. Otroci so obrnjeni eden proti drugemu, tako da se gledajo. Še preden se otroci začnejo v dveh krogih vrteti v nasprotnih smereh, na začetku skupaj izberete (ali se javi sam) enega otroka. Ni pomembno, ali je v notranjem ali v zunanjem krogu. Ta bo imel nalogo, da ob ustavitvi plesa (ko utihne glasba, ob plosku ...):

- pove ime tistega, ki ga ima pred seboj iz nasprotnega kroga,
- opiše tistega, ki je pred njim iz nasprotnega kroga: najprej po zunanosti, lahko pa tudi po stvareh, lastnostih, ki so zanj značilne, s čim se ukvarja ...

Igro nato nadaljuje tisti, ki je bil poklican po imenu in predstavljen. Plešemo, dokler se ne predstavijo vsi.

Da bo stvar še bolj zanimiva, lahko tistemu, ki bo predstavljal drugega, medtem ko se krog vrti, zavežemo oči. Ko pa se ples v krogu ustavi, odpre oči!

Ko so vsi predstavljeni, se skupina zbere v enem velikem krogu. Na sredini je plakat in pisala. Animator povabi otroke, da vsak pove še eno stvar, ki pri njem ni takoj opazna. Na primer: hobi, kaj imaš najrajši, lepo osebnostno lastnost, imena bratov in sester ...

To je naša skupina. Odprimo oči za veliko bogastvo, ki ga vsak prinaša vanjo.

Skupina si lahko izbere svoje ime in vzklik, s katerim bodo prepoznavni za druge. Če ta dan igrate veliko igro Popišimo nepopisan list, lahko izdelate tudi zastavo skupine, ki jo boste uporabili v igri (če imate seveda skupine pri igri razdeljene enako kot pri katehezah).

OZNANILO

Kje vse se lahko učimo? *Pustimo, da otroci naštejejo čim več stvari:* v šoli, doma, ko delamo domače naloge, na treningu, pri verouku, na oratoriju ... Ne učimo se torej samo, ko smo v šoli. Učimo se nenehno. Učimo se drug od drugega!

- V šoli se učimo od drugega – od učitelja, sošolcev, kuharice, čistilke;
- doma se učimo od staršev, bratov in sester, starih staršev ...;
- pri verouku se učimo od katehista/-inje;
- učimo se od prijateljev ...

Danes pa se učimo na oratoriju – od animatorjev, prijateljev, drugih otrok ...

Imejmo torej danes odprte oči za stvari okoli sebe – pri katehezi, v delavnicah, med igrami ... Lahko se bomo naučili veliko. Učenje zahteva tudi nekaj napora. Naučili se bomo zares le tisto, za kar se bomo tudi sami potrudili.

Tudi Jezus, ko je bil majhen, se je moral učiti od mame Marije in Jožefa, od prijateljev, sorodnikov, učiteljev postave, kasneje pa tudi od svojih učencev ... Hkrati pa je tudi sam s tem, kar je bil, učil druge. Ko je imel dvanajst let, se mu je zgodilo tole:

»Njegovi starši so vsako leto ob prazniku pashe hodili v Jeruzalem. Ko je bil star dvanajst let, so šli na pot po praznični navadi. In ko so se po končanih prazničnih dneh vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Mislili so, da je pri popotni družini in so prehodili pot enega dne. Nato so ga začeli iskati med sorodniki in znanci. Ker ga niso našli, so se vrnil v Jeruzalem in ga iskali. Po treh dneh so ga našli v templju. Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so bili iz sebe nad njegovo razumnostjo in njegovimi odgovori. Ko sta ga zagledala, sta bila presenečena in njegova mati mu je rekla: »Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.« Dejal jima je: »Kako da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti v tem, kar je mojega Očeta?« Vendar nista razumela besed, ki jima jih je rekel. Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In

njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh. « (Lk 2,41–52)

Kaj je pomembno za to, da se nekaj naučimo? *Pustimo, da otroci sami najdejo odgovor. Če pa bi bilo pretežno, jim animator še enkrat prebere stavek: »Tam je sedel med učitelji, jih poslušal in vpraševal. In vsi, ki so ga slišali, so se čudili njegovi razumnosti in njegovim odgovorom.«* Potrebno se je usesiti, poslušati in imeti odprte oči, da vidimo in slišimo to, kar se dogaja okoli nas in to, kar nam želi drugi povedati. Prav tako pa je pomembno, da smo radovedni in da vprašamo tisto, česar še ne vemo.

»Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.«

Zakaj je vedel vedno več? Zato ker je imel odprte oči in je prisluhnil tistim, ki so bili okoli njega. Jezus je bil poslušen staršem in učiteljem, opazoval jih je in gledal, kaj in kako delajo, zanimal se je in jih veliko spraševal.

Ali smo se danes tudi mi že nekaj novega naučili? Kdo je že prej poznal himno oratorija, ki smo se jo danes naučili? Kdo je že prej poznal začetno igro spoznavanja? Kdo je že slišal za odlomek o dvanajstletnem Jezusu, ki se je izgubil v templju? Kdor še ni vedel, poznal vsega tega, tisti se je danes naučil že veliko novega.

DEJAVNOST

Dejavnost je sestavljena iz dveh delov. V prvem delu bo dejavnost povezana s temo in vrednoto prve kateheze, v drugem delu pa bomo izdelovali 'Mapo – Sonce'.

1. DEL

Vsak otrok gre po list, ki ga je dobil pri jutranji molitvi (ali pa jih vse skupaj s kraja molitve prinese animator) in nanj napiše ali nariše, kaj je v tem dopoldnevu spoznal od drugega.

Ta list je bel, nepopisan list, ki je simbol današnjega dneva in na nek način predstavlja naše življenje. Nanj se zapiše in vtisne vse, kar se naučimo. Popisan ali narisani list z novimi spoznanji bo postal del 'Mape – Sonce', ki jo bomo v drugem delu tudi izdelali. Na drugo stran lista pa vsak otrok napiše 'sonček dneva', ki se danes glasi: „**Modrost je boljša od biserov**“ (Prg 8,11). *Če so otroci majhni in še ne znajo pisati, jim pri tem pomaga animator.*

2. DEL

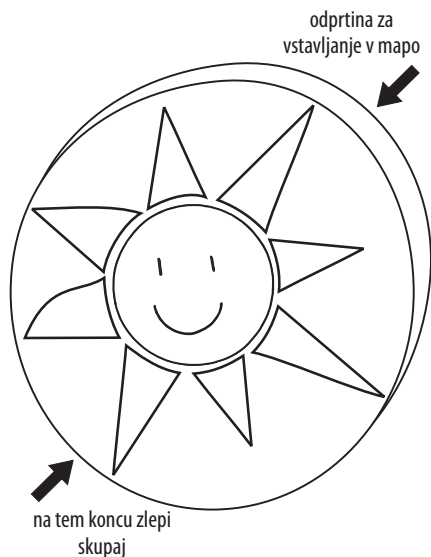
Po pisanju oziroma risanju na bele liste otroci preidejo na izdelovanje 'Mape – Sonce'.

Vzamemo risalni list ali šelešamer A3 formata in ga na sredini prepognemo na pol (tako, da dobimo prepognjen list velikosti A4). Na prepognjeno polovico lista (zunanja stran) vsak nariše sonce. Sonce potem obreže v obliki kroga – reže istočasno obe polovici prepognjenega lista. Dvojni krog oz. oba kroga na polovici krožnice s selotejpom zlepimo skupaj. Če so otroci spretnejši, lahko sonce obrežejo tudi natančno po žarkih in nato zlepijo skupaj polovico žarkov. Na drugem

koncu »Mape – Sonce« smo dobili odprtino, v katero bomo vstavljali gradiva, ki jih bodo otroci izdelovali vsak dan pri katehezah. Vsak otrok se na mapo tudi podpiše in jo pobarva ali kako drugače okraši.

Ko imajo vsi izdelano svojo 'Mape – Sonce', otroci dajo vanjo list, kamor so napisali oziroma narisali, kaj vse so se že danes naučili. Otroci lahko v 'Mape – Sonce' tudi drug drugemu dajejo sporočila o tem, kaj so se naučili od njega. Ker bomo v to mapo vsak dan dajali tudi simbol oziroma izdelek dneva, je dobro, če je ta mapa vedno na istem mestu. V prostoru, kjer se skupina srečuje ali pa na kakšnem vsem dostopnem kraju.

MOLITEV

Znamenje križa.

Pesem: Bodi hvaljen, o Gospod.

Spontane zahvale: vsak se zahvali za eno stvar, ki se jo je naučil v tem dopoldnevu.

Med vsako drugo zahvalo pojemo: Hvala, Jezus; Hvala ali kakšno drugo pesem zahvale ali slavno pesem.

Zaključimo z molitvijo Zdravamarija.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: On mi dal je; Sonce, zvezde; Pridi Sveti Duh (dar modrosti); Daj mi, Bog

Priporočki: lističi s trditvami, Sveto pismo, listi formata A5 za vsakega člana skupine in pisalo (za pismo), oratorijski logotip – lahko ga narišeš na malo večji plakat

VSTOPNO MESTO

Za začetek, da se dobro spoznamo, začnimo s spoznavno igro: Jaz, dogodek. Animator razloži igro: vsak udeleženec pove svoje ime in en pomemben dogodek v svojem življenju. Tako gremo v krogu od prvega do zadnjega. Nato imena in dogodke po vrsti ponovimo skupaj, da vidimo, koliko smo si zapomnili.

Dobrodošle so tudi druge spoznavne igre, saj je zelo pomembno, da se dobro poznamo. Dobro vzdušje v skupini bo bistveno prispevalo k delu v skupini preko celega tedna.

MOŽNOST 1

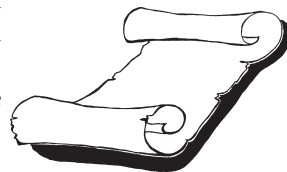
Nato animator pogovor naveže na današnjo zgodbo. Pavel se je učil izdelovanja šotorov. Dobro je vedel, da mu učenje lahko prinese marsikaj dobrega. Zato se je

z veseljem učil in zaupal svojim vzgojiteljem, da ga poučijo o čem novem, s tem pa si je tudi pridobil modrosti.

Kaj pa mi? Znamo poslušati in zaupati našim vzgojiteljem? Kdo pa so naši vzgojitelji? (Starši, učitelji ... Vsak, od kogar se lahko naučim kaj dobrega.) Jih poslušamo zato, ker jih moramo, ali da izvemo kaj novega? Poleg tega pa še: Koga poslušamo? Starejše ljudi? Odrasle ali mlade? Damo komu vedeti, da je pomemben za nas in da se ob njem marsičesa naučimo?

(Animator ob teh vprašanjih usmerja pogovor in otroke spodbuja k razmišljanju.)

MOŽNOST 2

Kdaj se učimo in kdaj ne? Animator otrokom razdeli trditve. Naloga vsakega otroka ali manjše podskupine je, da svojo trditev zagovarja z DA ali PROTI (pro et contra). Otroke animator spodbudi, da razmišljajo in iščejo razloge, zakaj bi določena trditev držala in zakaj ne bi. Otroci imajo dve minuti za razmislek, potem svoje mnenje predstavijo ostalim v svoji podskupini. Sledi še skupno poročanje posameznih predstavnikov podskupin celotni skupini.

Trditve:

- v šoli se med poukom učimo
- obšolske dejavnosti mi pomagajo, da se učim
- pri verouku se naučim ogromno za življenje
- ob starših se naučim zelo veliko
- brez domače naloge se ne učim
- med odmori se ničesar ne morem naučiti
- na izletih je nemogoče, da bi lahko kar koli dobrega spoznal
- izostajanje od pouka me ne dela pametnejšega

Animator po vsem tem povzame, kaj je v tem dobrega, kaj je bistvo učenja. Povzame, da se učimo skoraj na vsakem koraku. In ne le otroci, ampak vsi ljudje. Učenje je proces, ki traja vedno in povsod.

OZNANILO

Tudi Sveto pismo nas nagovarja o modrosti. Pridigar pravi takole:

Pridobiti si modrost je bolje kot zlato, pridobiti si razumnost je več vredno ko srebro. Pot iskrenih se ogiba hudega, kdor pazi na svojo pot, si ohrani življenje. Kdor je dojemljiv za besedo, najde srečo, blagor mu, ki zaupa v GOSPODA. Kdor je modrega srca, velja za razumnega, kdor je sladkih ustnic, povečuje izobrazbo. Dojemljivost je vir življenja za tega, ki jo ima, vzgoja bedakov je bedaštvo. Srce modrega dela njegova usta dojemljiva, povečuje izobrazbo na njegovih ustnicah. Prijazni izreki so satovje medu, sladki za dušo in zdravi za kosti. Sivi lasje so častna krona, najti jo je na poti pravičnosti. Potrpežljiv človek je boljši kakor junak, gospodar nad svojim duhom boljši kakor osvajalec mesta. Žreb se meče v naročje, vsaka njegova odločitev pa prihaja od GOSPODA. (Prg 16,16–17.20–24.31–33)

Vsak izmed nas je bil ob rojstvu kot nepopisan list. Z vsakim znanjem, ki ga pridobimo, pa se ta list vedno bolj zapolnjuje. Odprimo oči in spreglejmo, kje vse nas čaka modrost. Ne hodimo več naokoli zaprtih, ampak odprtih oči in srca. Sprejmimo modrost, ki nam jo ponujajo bližnji, še posebej starši in starejši.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1

Vsak član skupine napiše pismo nekomu, ki ga ni na oratoriju (njegov prijatelj, sošolec ...). V njem piše o vsem, kar se dobrega na oratoriju dogaja, kaj oratorij sploh je in zaradi česa je dobro, da si tam. Po zaključku dneva naj to pismo odnese sošolcu, prijatelju ...

MOŽNOST 2

Ugotovili bomo, kaj pomeni in kaj sploh predstavlja oratorijski simbol. Otroci naj najprej sami ugotavljajo, kaj bi lik lahko pomenil, potem pa jih animator pripelje preko pogovora do biserov, ki se skrivajo v tem liku; učenje (modrost), igra, varnost ...

Štirje stebri:

- šola; ker nas lahko nauči marsikaj za življenje
- dvorišče; ker se srečujemo v veselju in razigranosti
- dom; ker sprejema vsakega
- župnija; ker uvaja v življenje vere

Streha s stebri:

- lahko ponazarja hkrati dom in šolo; sprejema vsakega in ga nauči marsikaj za življenje
- tudi animator in vzgojitelj, ki z rokami objame otroke
- dom, ki sprejema

Krog:

- dvorišče, za prijateljske stike
- igra; srečevanje v veselju in razigranosti

Streha:

- puščica, ki mlade vodi navzgor, proti Bogu

* Podrobnejša razlaga je še na začetnih straneh priročnika.

MOLITEV

Animator sam prebere molitev ali pa določi koga izmed članov skupine.

Gospod, prosimo Te, da bi v življenju znali odpreti oči. Da bi iskali modrost in dali možnost, da se naseli v nas razumnost, iskrenost, poštenost, dojemljivost, potrpežljivost in pravičnost. Odprimo oči, da nas učenje lahko bogati. Zato se priporočimo k nebeškemu Očetu: Oče naš.

2. SAVEL SE SPREOBRNE

Vrednota: **SPREOBRNENJE**

Simbol: **SONCE**

Sonček dneva: **Spreobrni se h Gospodu in zapusti grehe** (Sir 17,25)

- Cilji:**
- Otroci spoznajo, da je spreobrnjenje že, če se vsak dan res potrudimo za večje dobro.
 - Otroci doživijo Božjo ljubezen preko zakramenta svete spovedi.
 - Otroci pregledajo svoje življenje in naredijo sklep zaboljšanje.

SKUPNI UVOD

Voditelj sprašuje otroke o zgodbi: Kaj se je zgodilo v Gamalielovem razredu? Katera novica je posebej razburila Savla? Kaj je hotel narediti z Jezusovimi učenci? Kaj se je zgodilo Savlu na poti v Damask? Koga je Savel srečal? Kaj se je zgodilo s Savlom?

Takrat na sceno pride animator, ki hodi naokoli, kakor da je slep (se spotika, pomaga si s palico, ima temna očala).

Voditelj: Kaj pa je narobe?

Animator: Nič ne vidim. Slep sem. Ne vem točno, kako je to možno, zakaj ... Nekaj mora biti.

Voditelj: Pa si kaj takega storil, rekel, mislil, morda česa nisi naredil?

Animator: No, mogoče res nisem naredil vsega, kar mi je kdo naročil. Tudi kakšna grda beseda mi včasih uide ... Morda se je tega res kar nekaj nabralo. In če prav pomislim, imam težave z vidom od sedaj, ko se mi je vse to nabiralo.

Voditelj: Veš, to se da rešiti. Obstaja neka taka reč, ki si ji reče sveta spoved. Po navadi pomaga, če imaš takšne težave. Pomaga, da lahko spet odpreš oči.

Animator upošteva voditeljeve besede in se odpravi k spovedi (pred tem pripravimo dva stola, na enem sedi duhovnik, na drugega se usede animator). Tam se pogovori z duhovnikom in se vrne k voditelju. Sporoči mu, da je pomagal.

Voditelj povpraša otroke:

Ali menite, da je bil prej res slep (telesno, fizično)? Ali morda ni videl, ker je njegov pogled temnilo preveč grehov? Sveta spoved nas ne ozdravi telesne

Ta dan je predvidena spoved za vse otroke, ki se lahko približajo temu zakramentu. Predlagamo, da spoved poteka poskupinah. Ko se spevoje vsi otroci iz ene skupine, nadaljuje druga skupina. Za pomoč lahko pokličete tudi duhovnike sosednjih župnij. Dogovorite se z vašim župnikom!

slepote, ampak nas ozdravi grehov, ki so duhovna slepota. To je priložnost, da se spreobrnemo, postanemo drugačni. Da odpremo oči za Jezusa. Da znamo videti, slišati in živeti besede *Spreobrnite se h Gospodu in zapustite grehe*. Da se torej znamo vrniti k Bogu in živeti, kakor nam On naroča.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Moj Gospod, vse je v rokah tvojih; Svetel plamen; Hej brat, odpri oči; Ti si spremenil; Tebi, o Gospod.

Priporočki: lončki, plastične steklenice, list formata A5, ki je prepognjen na pol in na njem je pripravljena risba sonca; barvice, škarje, pisala; trak za oči, CD-predvajalnik in meditativna glasba.

VSTOPNO MESTO

Ko se zbere vsa skupina, animator vse člane še enkrat pozdravi in jih nagovori: Ali ste že srečali kakšnega slepega človeka? Kaj si najbolj želi slepi človek? Vsak, ki oslepi, si želi, da bi spregledal, da bi spet videl. Z roko si vsi otroci tesno pokrijejo oči in ostanejo za nekaj trenutkov v temi. Ob tem jih animator sprašuje: Ali vidite cvetove? Ali vidite sonce? Ali vidite ljudi okrog sebe? Ali lahko vidite svojega najboljšega prijatelja? ... Nič od tega ne vidimo, če so naše oči zaprte in slepe. Zdaj pa odprite oči in pogledajte, kaj vidite. Vsak naj pove eno stvar, ki jo vidi in mu je lepa.

V nadaljevanju lahko naredite tudi poskus. Animator pripravi pot z ovirami (lončki, plastične steklenice, stol ...). Nato enemu izmed otrok zavežete oči. Ta mora prehoditi določeno pot tako, da se ne dotakne nobene stvari, ki je na poti. Najprej tisti, ki ima zavezane oči, prehodi pot v tišini, drugič pa ga usmerjajo ostali člani skupine.

Kdaj je bilo lažje hoditi med ovirami? Ko smo se morali zanesti le nase? Ali takrat, ko so nam na poti pomagali drugi? Nekdo, ki dopusti, da mu drugi pomaga na poti, bo hodil hitreje in bo njegov korak bolj varen.

OZNANILO

Jezus je bil pozoren do slepih ljudi. V evangeliju je zapisano, da je kakšnega tudi pozdravil in mu vrnil vid.

»Ko se je bližal Jerihi, je sedel ob poti neki slepi mož, ki je prosil vbogajme. Slišal je množico, ki je šla mimo, in spraševal, kaj je to. Povedali so mu, da gre mimo Jezus Nazarečan. Zavpil je: »Jezus, Davidov sin, usmili se me!« Tisti, ki so hodili spredaj, so ga grajali, naj umolkne; on pa je še bolj vpil: »Davidov sin, usmili se me!« Jezus se je ustavil in ukazal, naj ga pripeljejo k njemu. Ko se mu je približal, ga je vprašal: »Kaj hočeš, da ti storim?« Dejal je: »Gospod, da bi spregledal.« Jezus mu je rekel: »Spreglej! Tvoja vera te je rešila.« In pri priči je spregledal. Šel je za njim in slavil Boga. Vse ljudstvo, ki je to videlo, je hvalilo Boga« (Lk 18,35–43).

»Gospod, da bi spregledal.« Jezus je slepemu beraču v evangeliju izpolnil prošnjo, da bi mu ozdravil telesne oči. Kaj vse je ta berač lahko videl s telesnimi očmi? *Pustimo, da otroci naštejejo čim več stvari: rože, gore, hiše, ljudi ...*

»Jezus mu je rekel: 'Spreglej! Tvoja vera te je rešila.' « Jezus pa mu ni ozdravil le telesne oči, ampak tudi oči srca. Kaj vidijo oči srca? To, da me ima nekdo rad, da sem prijazen do drugih, da sem dober, vesel, žalosten, da sem priden, da verujem ... Oči srca pa lahko tudi oslabijo vsakokrat, ko jaz naredim kaj slabega drugemu, sebi ali Bogu. Lahko naredim kaj slabega nalašč, nagajam drugemu nalašč, ga tepem nalašč – pa vem, da to ni prav in drugega to boli. Ko to počnem, naredim VELIKI GREH. In veliki greh popolnoma pretrga prijateljstvo z Bogom in z drugimi. Nismo več prijatelji med seboj. Takrat oči mojega srca popolnoma oslepijo. Ne vidim več nič dobrega.

Lahko pa naredim MALI GREH: kadar naredim majhno slabo dejanje in ne čisto nalašč. Takrat še vedno ostanem prijatelj z Bogom in z drugimi, ampak je to prijateljstvo oslabiljeno. Takrat oči mojega srca vidijo veliko slabše in se hitro utrudijo v dobrem.

Kako pa vemo, da je Jezus pozdravil oči slepemu beraču? To vemo po tem, ker je šel za Jezusom in je slavil Boga. V Jezusu je prepoznal Boga – da je Jezus Božji Sin. Ravno tako, kot je to spoznal Savel na poti v Damask, ko se je srečal z Jezusom v svetlobi, ki je oslepila njegove oči.

Večkrat se nam zgodi, da delamo slabo. Jezus pa nam je dal poseben dar, kjer so nam slaba dejanja – to je grehi – odpuščena in nam ozdravi oči srca. Ta dar se imenuje zakrament svete spovedi. Za dobro sveto spoved je potrebno, da premislim, kaj sem storil slabega ali pa česa dobrega nisem naredil, pa bi lahko. Zakrament svete spovedi nam omogoča, da postajajo oči našega srca spet zdrave. Jezus jih s svojim odpuščanjem ozdravlja. To nam pomaga, da postajamo vedno boljše.

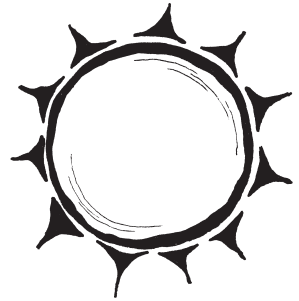
Animator naj zgornji pogovor o spovedi oblikuje tako, da o njej spregovori na podlagi svoje lastne izkušnje o spovedi.

V nadaljevanju lahko animator pripravi prostor in vzdušje za izpraševanje vesti: prižge svečko in jo postavi na sredo, odpre Sveto pismo ... medtem ko skupina poje pesem: Moj Gospod ali Svetel plamen.

Animator povabi vse otroke, da utihnejo, zaprejo oči, da jih ne bo nič motilo. Pomislili bomo na sebe in na svoja dejanja. Ne bomo glasno odgovarjali na vprašanja. Vsak bo pri sebi razmišljal potihom. Animator postavlja vprašanja. V ozadju lahko igra glasba.

Kakšen je moj odnos do Boga:

- Kako sem pokazal Bogu, da ga imam rad? Sem molil zjutraj in zvečer, pred in po jedi?
- Sem vsako nedeljo šel k maši? Sem pri sveti maši sodeloval?

- Sem redno hodil k verouku?
- Sem lepo govoril o Bogu? Ali sem preklinjal?

Kakšen je moj odnos do drugih:

- Kako sem pokazal staršem, da jih imam rad: sem jih spoštoval? Sem bil dober do njih? Sem jih ubogal? Sem jim pomagal? Sem jih kdaj žalil? Sem jim odgovarjal? Sem jim bil hvaležen?
- Kako sem pokazal svoji sestri, bratu, prijateljem in sošolcem, da jih imam rad? Sem jim pomagal? Sem jim posodil svoje stvari? Sem lepo govoril o njih? Sem se z njimi prepiral ali pretepal? Sem jih tožaril? Sem jim bil nevoščljiv?
- Kako sem se obnašal do starejših ljudi? Sem jih spoštoval? Sem se iz njih norčeval? Sem jim nagajal?
- Sem se lagal? Sem se jezil?

Kakšen je moj odnos do stvari:

- Sem bil požrešen? Sem bil izbirčen pri jedi?
- Sem skrbel za čisto okolje?
- Sem komu kaj ukradel? Sem komu kaj pokvaril? Sem izposojene stvari zadržal?

Kakšen je moj odnos do mojih dolžnosti:

- Kako sem se vedel doma, v šoli, na igrišču, v cerkvi, pri verouku?
- Sem se pridno učil? Sem vestno delal naloge? Sem bil len?
- Ali se spomnim še kakšnega greha?

Sedaj pa skupaj z Jezusom prosimo nebeškega Očeta, naj nam odpusti vse, kar smo slabega naredili in naj nam pomaga, da bomo dobri. Naj nam odpre oči, da bomo videli dobro in lepo okoli sebe.

Zmolimo kesanje: Moj Bog žal mi je. Oče naš. *Če so v skupini mlajši otroci, ki še ne znajo kesanja in Očenaša, animator moli molitev po delčkih, otroci pa ponavljajo za njim.*

PRVI DEL DEJAVNOSTI

MOŽNOST 1

Poteka v dveh skupinah (glede na to, ali so otroci dovolj stari, da gredo lahko k spovedi ali ne):

Z otroki v skupini, ki so mlajši in še ne gredo k zakramentu svete spovedi, še enkrat preberemo odlomek iz Lukovega evangelija 18,35–43. Otroci poskušajo dramatisirati odlomek. *Lahko poskusijo tudi večkrat, tako da pridejo na vrsto vsi, ki želijo sodelovati v dramatisaciji. Hkrati pa ga pripravijo tako, da ga bodo potem zaigrali še ostalim članom skupine, ki so se v tem istem času spovedovali.*

Skupina otrok, ki bo pristopila k zakramentu svete spovedi, se odmakne iz prostora. Animator pomaga ohraniti vzdušje zbranosti.

*** Glede na organizacijo spovedovanja lahko dejavnost in spraševanje vesti organizirate tudi drugače. Spraševanje vesti lahko npr. naredite samo za tiste otroke, ki bodo šli k spovedi, spoved pa imate potem kasneje v kakšnem drugem delu dopoldneva (med delavnicami) – zlasti še, če morajo dalj časa čakati na spoved in ne veste točno, kdaj bodo prišli na vrsto.*

MOŽNOST 2

Nekateri so na poseben način doživeli, da jim je Jezus ozdravil oči srca in so ga potem poslušali in živeli tako, kot jih je učil po Svetem pismu.

Iz revije Božje okolje (2007:13–14) animator lahko predstavi sledečo zgodbo sodobne spreobrnjenke. Prej naj si življenjepis sam prebere, potem pa otrokom pripoveduje na njim primeren način, kajti branje za otroke po vsej verjetnosti ne bo zanimivo.

Animator se lahko tudi vživi v izbrano osebo, da lahko pripoveduje njeno življenje in spreobrnjenje v prvi osebi – kot da je on sam tista oseba.

Pričevanje: Enrica Plebani – italijanska spreobrnjenka

Enrica Plebani (izg. Erika Plebani) se je rodila 8. aprila 1960 v okolici Milana v ljubeči in trdni krščanski družini. Razvila se je v bistro, velikodušno in veselo dekle. Obetala se ji je bleščeča kariera, a se je odločila, da bo sledila svoji globoki želji – delati z zapuščenimi otroki.

Do uresničitve ideje je prišla po stranpoteh. Kot študentka se je v Milanu srečala s protestniškim gibanjem, uperjenim proti malomeščanski družbi, njenemu individualizmu in družbenim krivicam. Potegnilo jo je za seboj in takšna, kot je bila – idealistka, družabna, izredno nadarjena – se mu je predala v celoti. Začela je živeti zelo svobodno: zabave, cigarete, mamila, ljubezenske avanture – nič ji ni ostalo tuje, zato so jo nekateri poimenovali sodobna Marija Magdalena. Živela je v temnih labirintih tega sveta in po lastnih besedah bi si za svoje grehe tisočkrat zaslužila pekel.

A prišlo je leto 1987 in Enrica se je znašla ob očetovi smrti postelji. Pred smrtjo ji je zaupal, da je vse svoje trpljenje daroval za to, da bi se vrnila k Bogu. To jo je silno pretreslo. Po pogovoru z duhovnikom in spovedi je v trenutku doživela korenito spreobrnjenje. Iz sobe umrlega je stopila popolnoma druga. Tudi novo življenje je zaživela zares. Kaj drugega zanjo preprosto ne bi bilo mogoče. Vsak dan je šla k maši, dolge ure prebila v molitvi, obiskovala stare in bolne. Imela je le eno željo: »Tako rada bi vse zapustila, tako kot apostoli, brez najmanjšega strahu, v popolnem zaupanju. Rada bi se nekega dne v celoti posvetila Bogu, da bi postala to, kar od mene pričakuje.« Na pomoč je klicala Marijo: »Mati, daj mi svojo močno in čisto vero, daj mi poguma, da bom šla za Jezusom povsod, ne glede na to, kam me bo peljal!«

Tako se Enricino srce pripravlja na prejem poklicanosti. Pri tem je ključnega pomena srečanje s patrom Ettorem, iz redovne družbe kamilijancev, ki se posveča delu z ljudmi z roba družbe in jim daje zatočišče v hiši z imenom Betanija.

Ob prvem srečanju z njimi se je Enrica prestrašila, saj se ji je zdelo, da se ne bo mogla spopadati z bedo in prav ljubiti vseh teh ljudi. Poleg tega ni bila ravno

trdnega zdravja. Kljub vsemu se je vrnila v Betanijo in počasi odkrivala, da je področje njenega misijonskega delovanja med najbolj ubogimi. Vedno več časa je preživela tu, kljub nerazumljivim bolečinam, ki so se pojavljale vedno pogosteje.

Neke noči je v sanjah videla velik rdeč križ na sinje modrem nebu – simbol kamilijancev. Bila je zmedena. Patru Ettoru je povedala, o čem je sanjala ... »*Pater pravi, da je to znamenje, da bom ustanoviteljica nove redovne ustanovitve. Tudi mama svetega Kamila je imela te sanje. Uboga jaz! Čutim, da moje telo čedalje bolj slabi, a vse trpljenje darujem Jezusu v pokoro za grehe in za rešitev duš ... Ponoči pogosto sploh ne spim in podnevi glasno jočem, ker me tako boli ... Ne glede na to pa se še naprej smejim, ker vem, da to razveseljuje druge in da je vseč Jezusu.*«

Januarja 1990 je postalo jasno, da je njena bolezen neozdravljiva – želodčni limfom. Bolečine je sprejemala vdano in s hvaležnostjo.

V popolnem zaupanju je odšla k Očetu dober mesec kasneje. Njene zadnje besede so bile: »*Naj živi Jezus! Naj živi Marija!*«

DRUGI DEL DEJAVNOSTI

Ko otroci zaključijo s sveto spovedjo, se vrnejo v skupino in si pogledajo prizorček, ki so ga medtem pripravili najmlajši.

Nato vsi na trši list narišejo sonce (animator lahko že vnaprej fotokopira za vse otroke narisane sončke). Na drugo stran naranenega sonca na levi polovici napišejo ali narišejo dober sklep: eno stvar, v kateri se želijo poboljšati. Sklep naj bo pozitivno naravnani, npr.: prijazno se bom pogovarjal s starši, govoril bom lepe besede, pozdravil bom soseda; ne pa: ne bom se tepel, ne bom preklinjal ... Na desni polovici druge strani napišejo sonček dneva: „**Spreobrni se h Gospodu in zapusti grehe**“ (Sir 17,25). Narisano sonce z dobrim sklepom otrok vstavi v 'Mapo – Sonce'.

MOLITEV

Znamenje križa.

Pesem: Hej brat, odpri oči.

Animator prebere: Gospod, danes se ti zahvaljujemo za dar tvoje ljubezni. Hvala, ker si kot Pavlu ozdravil oči našega srca.

Vsak otok prebere ali pove eno stvar, v kateri se bo še posebej potrudil postati boljši (lahko berejo tudi s sončkov).

Zaključimo z molitvijo Zdravamarija.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Aleluja (Ko sem še kot deček); Kaj se je danes z mano zgodilo; Spremenil srca je

Pripomočki: pisala in listi formata A5, za vsakega člana skupine (pismo); majhni lističi, kamor bodo zapisali zamero, prepir – za vsakega člana skupine; štirje plakati z vprašanji o našem odnosu do ...; dve sliki (metla, avto), Sveto pismo, posoda in sveča

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1

Animator lahko skupino razdeli na dve podskupini, npr.: dekleta in fantje. Vsem skupaj da navodilo: Dobili boste preprosto sliko predmeta. Vaša naloga je, da poskušate predmet »obdelati« tako, da bo čim boljši, hitrejši, močnejši, učinkovitejši, pametnejši ... Kaj vse bi lahko dodali/odvzeli predmetu, da bi bil čim bolj popoln? *Razdelimo jim risbi metle in avta.*

V podskupini se o sliki pogovorijo. Časa imajo tri minute, animator pa jih usmerja, v kateri smeri naj poteka pogovor (naj bo izboljšav čim več, zraven pa za vsako tudi razlogi, zakaj so se tako odločili). Potem to predstavijo celotni skupini.

MOŽNOST 2

Animator čim bolj DOŽIVETO

prebere zapis spreobrnjenca (dobro je, če tekst predhodno prebere):

- Lerrac [*Lerak*] ne verjame, da se lahko zgodi čudež.
- Vse, kar se zgodi s človekovim zdravjem, utemeljuje z razumskimi in psihološkimi dokazi.
- Pri Marie Ferrand [*Mari Feron*] spozna čudežno ozdravitev.
- Ne verjame še, zato ozdravitev poskuša razložiti s psihološkimi znaki, a ne gre.
- Končno spozna, da je to res čudež.
- To ga pripelje do srečanja z Bogom.

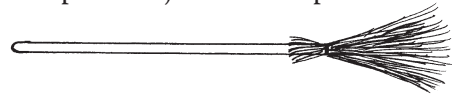
Vsi bolniki v dvorani bolnišnice so na ta trenutek čakali na tleh. Bili so videti mirni in srečni. Neki mlad duhovnik je stopil na prazen prostor sredi bolnikov. Začele so se velike prošnje. Duhovnik je pokleknil, obrnjen proti bolnikom in množici. Povzdignil je proti nebu roke v obliki križa. »Sveta Devica, ozdravi naše bolnike!« je zaklical. »Sveta Devica, ozdravi naše bolnike!« je odvrnila množica s silnim klicem, ki je valoval kot morje. »Sveta Devica, usliši nas!«

Sveta Devica, usliši nas!

Jezus, ljubimo te!

Jezus, ljubimo te! ...

»Pridite torej pogledat mojo bolnico!« je dejal Lerrac mlademu internistu iz Bordeauxa [*Bordoja*]. Lerracov pogled je počival na Marie Ferrand: zdelo se mu je, da se je spremenila, da je njen mrtvaški videz izgubil, da je njena koža manj bleda. »Saj imam privede!« je dejal sam pri sebi. »To je zanimiv psihološki pojav, ki si ga

je treba zabeležiti.« Izvlekel je nalivno pero in je na rokav svoje srajce zapisal natančen čas svoje zaznave: ura je bila dve in štirideset minut. »Kako to, do danes še nikoli nisem imel prividov?« si je dejal. Lerrac je stopil bliže ter pomeril utrip žile in dihanje. Čez nekaj trenutkov je dejal mlademu kolegu: »Dihanje se je upočasnilo.« »Tudi meni se zdi, da bo zdaj zdaj umrla,« je dejal oni, ki je bil brez vere in torej ni mogel spoznati izrednega dejstva – čudeža. Lerrac ni odgovoril. Pred očmi je imel očitno in naglo izboljšanje splošnega stanja. Nekaj se je dogajalo ...

Čez nekaj časa je ponovno stopil k Marie Ferrand in opazoval njeno dihanje. Bitje njenega srca je bilo dokaj hitro, vendar enakomerno. »Kako se počutite?« jo je vprašal. »Zelo dobro; sicer sem še slabotna, toda čutim, da sem ozdravljena,« je odgovorila Marie Ferrand čisto potihoma.

Lerrac se je vrnil v svoj hotel in je sam pri sebi sklenil, da ne bo nič raziskoval, dokler mu ne bo povsem jasno, kaj se je zgodilo. Okoli pol osmih je šel nazaj v bolnišnico, poln radovednosti in tesnobe. Mislil je: »Ali je nemogoča možnost postala resničnost?« Ko je odprl vrata dvorane Brezmadežnega spočetja, je pohitel proti postelji Marie Ferrand in brez besed obstal. Sprememba je bila izredna!

Mlado dekle v beli bolniški halji je sedelo na postelji. Njene oči so sijale iz njene postave, ki je bila še medla in izpita, toda okretna in živahna. Na njenih licih se je že zarisala rahla rdečica.

»Gospod doktor, popolnoma sem ozdravljena,« je dejala Lerracu, ko je prišel do nje. »Počutim se še slabotno, toda zdi se mi, da bi mogla hoditi, če bi hotela.«

Lerrac jo je prijel za zapestje. Pod njegovimi prsti je njena žila bila redno in umirjeno. Tudi njeno dihanje je bilo normalno: prsi so se ji dvigale počasi in enakomerno ...

Ozdravljenje je bilo popolno. Umirajoča se je v nekaj urah spremenila v skoraj normalno dekle, le shujšana in slabotna je še bila. »Dejansko je ozdravljena!« je dejal doktor J., globoko ganjen. »Tega ozdravljenja ni mogoče razložiti po naravni poti.«

»To je velik čudež,« je pomislil C. Ali se boste zdaj spreobrnili, gospod Lerrac? Veliko sem molil za vas.«

...
Številni glasovi so se dvigali v notranjost bazilike. Skupina baskovskih romarjev je cerkev napolnila vse do vrat. Lerrac je obstal na pragu. Moral je narediti zadnji korak. Neizpodbitno se je zgodil čudež, kajti to je čudež, velik čudež! Kakšna je narava tega čudeža? »To bomo videli kasneje,« si je dejal. »Zaenkrat je gotovo, da gre za ozdravljenje.« To je pač smel trditi. Morda pa je bilo že tedaj na dnu njegovega srca nemogoče ostati pri tem ...

Lerrac je stopil naprej. V bleščavi luči in pozlate se je dvigala pesem orgel in tisočernih ubranih glasov. Sedel je v klop k nekemu staremu kmečkemu možaku, zakopal glavo med dlani in dolgo ostal negiben. Pozibavala ga je pesem sredi noči, iz globine njegove duše pa se je dvigala tale molitev:

»Blaga Devica, pomočnica nesrečnih, ki ponižno kličejo k tebi, ozri se name! Verujem vate! Na moj dvom si odgovorila z jasnim čudežem. Ne zmorem ga

še videti in še vedno dvomim. Toda moja največja želja in najvišji cilj mojega hrepenenja je, da bi veroval, veroval z vsem srcem in brez pridržka, ne da bi še kaj ugovarjal ali oporekal.

Tvoje ime je milejše kot jutranja zarja. Sprejmi nemirnega grešnika z razdvojenim srcem in nagubanim čelom, ki se izčrpava v blodnjah. Pod globokim in trdnim prišepetavanjem mojega razumarskega ponosa so skrite, žal še vedno potlačene, sanje, najbolj vabljive od vseh sanj, namreč tiste, da bi vate veroval in da bi te ljubil kakor menihi z belimi dušami.«

Alexis Carrel, Potovanje v Lurd

(S. Čuk: Iskalci in pričevalci. Ognjišče, Koper 1984. Str. 22–24.)

Pogovorimo se: sliki metle in avta smo z našimi idejami izboljšali oziroma mož v zgodbi se je spreobrnil. Smo že kdaj pomislili na spreobrnjenje, kaj sploh je to? Ali rečemo spreobrnjenje samo pri primerih, ko pride do spremembe iz slabega na dobro? Ali je lahko spreobrnjenje tudi iz dobrega na boljše? Ali lahko rečem, da sem se spreobrnil, če sem se odločil, da ne bom več zamujal? Da bom vedno rekel HVALA oziroma OPROSTI? Kako mislite, da moramo živeti, da bomo dobri? Kakšne naj bodo naše lastnosti? Ali lahko rečem, da če delam dobro, sem kot sonček?

OZNANILO

Poglejmo, kaj nam o dobrem življenju pravi evangelist Matej:

Nekdo je stopil k njemu in rekel: »Učitelj, kaj naj dobrega storim, da prejmem večno življenje?« Dejal mu je: »Kaj me sprašuješ o dobrem? Samo eden je dober. Če pa hočeš priti v življenje, se drži zapovedi!« »Katerih?« mu je rekel. Jezus je dejal: »Ne ubijaj! Ne prešuštuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Spoštuj očeta in mater! in Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!« Mladenič mu je rekel: »Vse to sem izpolnjeval; kaj mi še manjka?« Jezus mu je rekel: »Če hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih. Nato pridi in hodi za menoj!« Ko je mladenič slišal to besedo, je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje. (Mt 19,16–22)

Jezus nam naroča, naj izpolnjujemo zapovedi. Še več, naj se odpovemo temu, kar nas materialno omejuje. Vsi dobro vemo, da nas take stvari lahko peljejo tudi v greh. Npr.: ali imamo boljši mobilni telefon kot naš sosed, namesto da bi se z njim kvalitetnejše družili, pogovarjali, igrali ... Jezus nam s svojimi besedami poskuša odpreti oči, da bi videli tisto, kar je očem nevidno. Da bi spregledali in v našem življenju znali na prvo mesto postaviti duhovne potrebe in ne le materialne. Odprimo oči, spreobrnimo se in začnimo hoditi za Jezusom.

DEJAVNOST

Sedaj bomo skupaj pogledali, na kaj vse naj bomo pozorni. In sicer bomo pogledali, na kaj moramo paziti pri sebi, pri drugih, pri Bogu in v življenju. Raz-

poredili se bomo po štirih otokih. Na vsakem od teh otokov bomo razmišljali o svojem odnosu do sebe, drugih, Boga in življenja. Na vprašanja, ki bodo zapisana na plakatu, si bom odgovoril na list, ko pa bom s tem zaključil, bom napisal pismo Jezusu, v katerega bom vključil trden sklep, v katerem bom izrazil tisto, za kar sem se danes odločil, da se bom poboljšal. Ta list bo ostal samo meni in ga bom uporabil pri moji naslednji spovedi. Takrat bom pogledal, koliko sem se tega sklepa res držal.

Animator naj pripravi vprašanja na štiri velike kartone in jih razporedi po prostoru. Vprašanja lahko tudi izbere, da jih ne bo preveč. Na vsakem otoku naj se zadržijo nekaj minut (lahko krožno v štirih skupinah) in po tem napišejo pismo Jezusu s trdnim sklepom. Pismo naj ostane otroku.

Moj odnos do samega sebe:

- Sem potrpežljiv, ko mi ne gre vse tako, kot si želim?
- Sem vesel življenja, ki mi je dan?
- Znam sprejeti sebe kot poraženca?
- Razvijam svoje sposobnosti, talente (petje, igranje ...)?
- Imam rad samega sebe?
- Znam zavidati drugim, se znam napihovati?
- Kako se oblačim?
- Kako pazim na svoje zdravje?
- Kako uporabljam čas? Lenarim?
- Sem nevoščljiv, želim imeti vse samo za sebe?
- Se obrnem kdaj na Boga, ali berem horoskop, kličem duhove, verjamem v uspeh z določenimi predmeti?

Moj odnos do bližnjega:

- Imam drugega rad tako kot samega sebe?
- Znam človeka poslušati, ga razumeti ali ga prekinjam, mu vpadam v besedo?
- Sem izbirčen pri izbiranju prijateljev?
- Ali imam človeka rad le, ko ga potrebujem?
- Kako se razumem z družinskimi člani? Se prepiramo?
- Znam odpustiti prijatelju, na katerega sem jezen?
- Ali opravljam, obrekujem (govorim o drugih laži)?
- Ali zavidam sošolcu oceno?

Moj odnos do Boga:

- Moja molitev? Blebetam ali kdaj pomislim na besede, ki jih izgovarjam?
- Kolikokrat na dan se spomnim na Boga? Zjutraj, zvečer, med obedi?
- Berem Sv. pismo, ga vzamem v roke? Mavrico, Sončno pesem, Ognjišče, Družino ...?
- Preklinjam? Ali vem, da s tem žalim Boga, Marijo?
- Sem ob nedeljah pri sv. maši?

Moj odnos do življenja:

- Sem hvaležen Bogu, da me je ustvaril?
- Skrbim za okolje?
- Pazim na rastline in živali?

Ko vsi otroci obhodijo vse kartone, vsak zase napiše trden sklep. Ta sklep mu je lahko v spodbudo, da se ga bo držal od ene spovedi do druge. Svoje pismo odnesejo otroci domov, da ga doma lahko še večkrat pogledajo in se spomnijo na svoje padce in sklepe.

MOLITEV

Na en majhen listek napišeš zamero, ki jo nosiš v sebi (do svojega sošolca, prijatelja, ...). Listek prepogneš. Ko naredimo križ, animator začne: Te zamere, ki smo jih napisali na list, bomo s tem trenutkom za vedno iztrgali iz našega srca in bomo pozabili nanje. Ko si na to pripravljen, svoj listek raztrgaš na majhne koške in vržeš v koš (če imate možnost ognja, lahko tudi v ogenj). Ko to naredijo vsi, animator nadaljuje: Da bi se znali današnjih sklepov tudi držati in da bi znali živeti pošteno in lepo življenje, molimo Oče naš.

3. SAVEL POSTANE NAVDUŠEN KRISTJAN

Vrednota: **DRUGAČNOST**

Simbol: **SOL**

Sonček dneva: **Vi ste sol zemlje** (Mt 5,13).

- Cilji:**
- Otroci spoznajo kvaliteto drugačnosti krščanstva.
 - Otroci doživijo krščansko drugačnost preko lepih trenutkov na oratoriju.
 - Otroci dejavno odkrivajo pozitivno drugačnost krščanstva.

SKUPNI UVOD

Voditelj sprašuje:

- H komu je Savel želel priti ob prihodu v Damask? Ali ga je Hananija z veseljem sprejel? Zakaj ne? Ker še ni vedel, da je Savel srečal Jezusa, ki mu je spremenil srce. In o kom mu Hananija počasi razloži in pove? O Jezusu. Ali je po tem Pavel še preganjal kristjane?
- Kaj pa se zgodi, ko Pavel sreča druge kristjane? Ali koga osoli, prismo, zasoli? Kaj pa je potem s soljo? Pravi, da smo kristjani kot sol. Ali to pomeni, da moramo biti slani? Ne. Želi nam razložiti; kot na primer hrani lahko izboljšamo okus s soljo, npr. če osolimo juho, je boljšega okusa. Še več, s soljo lahko določeni hrani podaljšamo užitnost. Vsi poznamo pršut. Pršut

je meso, ki je po več kot letu dni še vedno užiten. Pa ga ne prekuhavamo, ne pečemo. Najpomembneje je, da ga dobro nasolimo. In tako je dober tudi čez toliko časa.

- To nam tudi Jezus naroča, ko nam pravi: *Vi ste sol zemlje*. Želi, da smo kristjani tisti, ki bomo v družbi, med ljudmi, skrbeli za dobroto, ljubezen, medsebojno pomoč ... Ki bomo sol drugim ljudem. Da se ne bodo »pokvarili«. Bodimo mi tisti, ki bomo drugim odprli oči za Božje in Boga.
- Tako smo kristjani drugačni. Tudi s tem, da hodimo v cerkev. In kaj običajno najprej naredimo, ko pridemo v cerkev? Pokleknejo in se pokrižamo z vodo. Je to navadna voda? Je blagoslovljena. Blagoslovljeni vodi dodamo tudi blagoslovljeno sol. Prav zaradi tega, da bi se spomnili, da smo drugačni. Da bi preko blagoslova (ko se pokrižamo) prejeli Božjo milost, moč živeti našo krščansko drugačnost. Da nam bo danes to še bolj uspelo, bomo sedaj vsi blagoslovljeni s to vodo.

Pripravimo kropilnik in duhovnik blagoslovi otroke z besedami: Naj vas blagoslovi in varuje vsemogočni + Bog Oče + Sin + in Sveti Duh.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Ljubezen me spreminja; Lahko si sonce; Stvarnik zemlje in neba; V življenje z Jezusom; Ko Jezus je začel učiti.

Pripomočki: sol, obris solnice, lepilni trak, škarje, barvice, pisala, listek, hleb slanega in hleb neslanega kruha, šelesamer formata A6.

VSTOPNO MESTO

Igra poteka podobno kot igra Zamenjajo naj se tisti, ki ...

Otroci sedijo v krogu. Nekdo začne z igro (lahko je to animator). Iz sredine kroga pravi: Zamenjajo naj se vsi tisti, ki imajo ... Pri tem reče eno stvar, na primer: vsi tisti, ki imajo dolge lase do polovice hrbta, vsi tisti, ki se potaplajo, vsi, ki imajo rojstni dan 21. novembra ... V primeru, da je v krogu kdo, ki zna ali ima to isto stvar, se tisti zamenjajo. Tisti, ki je v sredini, skuša zasesti prazen stol. Če mu to uspe, v sredini ostane tisti, ki je ostal brez svojega stola. Cilj igre pa je (in v tem je igra drugačna od igre Zamenjajo naj se), da tisti, ki je v sredini, pove eno svojo osebno kvaliteto, ki je drugi nimajo. Če jo pove, mu morajo ostali reči: »Car.« Kako pa se igra nadaljuje? Kdo pride v sredino? Igra se nadaljuje z novim navodilom: Zamenjajo naj se vsi, ki ... Tisti, ki je na sredini, se skuša čimbolj hvaliti, se pravi, povedati nekaj, česar drugi nimajo (ne znajo), on pa ima (zna). Vedno, ko mu to uspe, mu rečejo: car. Igra ima dva cilja: prvi je, da ti rečejo car; drugi pa, da se usedeš na prazen stol in v sredino pride nekdo drug namesto tebe. Večina si želi, da mu vsaj nekajkrat rečejo car, potem pa si tudi želi, da pride nekdo drug na sredo in zato skuša zasesti stol.

OZNANILO

Slišali smo, kako zelo je moral biti tudi Pavel pogumen, da si je upal postati kristjan. Še bolj pa je bil pogumen, ko je pred drugimi priznal, da je kristjan, saj

so kristjane vsi Judje preganjali. Le kaj mu je pomagalo, da je postal tako velik »car«? Kaj je tisto, kar ga je delalo drugačnega od drugih? *Animator pusti, da najprej otroci sami najdejo pravi odgovor: po srečanju z Jezusom je Pavel postal drugačen, dober.*

Kdaj pa sem tudi jaz lahko drugačen, dober do drugih? *Animator lahko zapiše odgovore na plakat.* (Ko drugi tepejo enega sošolca – jaz ga ne; ko drugi lažejo – jaz govorim resnico; ko se drugi norčujejo iz starejših ljudi – jaz se ne norčujem, ampak jim pomagam; ko se nihče noče igrati s sošolcem – jaz se grem z njim igrat ...)

Če sem tako drugačen od drugih, je to nekaj lepega, saj to druge razveseljuje.

Ali si upamo biti drugačni? Tako drugačni, kot smo danes videli, da je bil Pavel, ko si je upal postati kristjan, čeprav je zaradi tega moral bežati.

Jezus take pogumne ljudi primerja soli in luči. Takole pravi:

»Vi ste sol zemlje. Če pa se sol pokvari, s čim naj se osoli? Ni za drugo, kakor da se vrže proč in jo ljudje pohodijo. Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih« (Mt 5,13–16).

Zakaj Jezus vzame to prisposodbo? Poskusimo zdaj videti razliko med tema dvema hlebema kruha. Otroci poskusijo košček od vsakega hlebca. En hlebec je slan, drugi pa je neslan. Sol daje dober okus kruhu, kljub temu da te soli ne vidimo. Sol dajemo v hrano, da je hrana bolj okusna. Potrebno pa je dati malo soli. Kajti če je damo preveč, hrana ni več dobra. Naša drobna dejanja ljubezni in dobrote so kot sol, ki razveseli druge. Tudi mi smo lahko v našem okolju ta sol, kot smo že prej našteli.

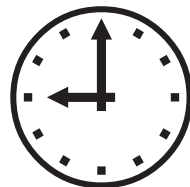
DEJAVNOST

MOŽNOST 1: Izdelava solnice iz papirja

Otroci dobijo obris solnice ali pa jo narišejo sami. Na eno stran solnice prilepijo (s selotejpom) nekaj zrn soli, kot znamenje današnjega dneva, na drugo stran pa napišejo današnji sonček dneva: »Vi ste sol zemlje« (Mt 5,13). Solnico vložijo v 'Mapo – Sonce'.

MOŽNOST 2

Na velikem plakatu izdelamo razpored ur dneva (v obliki ure ali urnika). V pogovoru z otroki skušamo spoznati, kdaj v dnevu so drugačni, boljši? Najprej se pogovorimo o celotnem dnevu. Od jutra, ko vstanejo, molijo, zajtrkujejo, gredo v šolo, kosijo, delajo nalogo, se igrajo, pomagajo staršem, gledajo televizijo, večerjajo, molijo večerno molitev, gredo spat. Vsak otrok dobi ščepec soli in jo nalepi s selotejpom v tisti del dneva, kjer je drugačen, dober.

MOLITEV

Znamenje križa.

Če smo z Jezusom, smo lahko drugačni. Lahko naredimo življenje lepše tudi za druge. Prosimo Jezusa, naj nam pomaga, da bi si upali biti drugačni v dobrem – da bi si upali delati dobro, ne glede na to, da drugi tega ne počnejo.

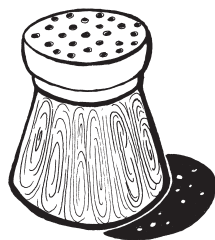
Otroci izrečejo spontane prošnje za pogum, da bi bili dobri.

Pesem: Lahko si sonce.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Bojim se samote; Čuj, Gospod, moj klic; Hej, brat; Moja duša; Ritem srca; taizéjski spevi (Jezus Gospod; Kjer dobrota je; V Gospodu; Bog je ljubezen; Ubogi, radujte se)

Priporočki: nenavadna oblačila, slan in neslan kruh, Sveto pismo, plakat, debelejša pisalo, material za zapestnice, list in pisalo, www.taize.fr

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1: Animator se predhodno našemi v nekaj nenavadnega (npr. smetarja, angela, kirurga, klovna, poslovneža ...).

MOŽNOST 2: Animator ob prihodu na katehezo začne govoriti nek drug jezik (npr. špansko, latinsko, nemško ...).

MOŽNOST 3: Predhodno pripravimo slan in neslan kruh (če imamo na oratoriju gospodinjo, jo prosimo, če lahko posebej speče slan – navaden, lahko tudi z malo več soli kot običajno, in neslan kruh – v kruhu naj ne bo NIČ soli). Kruh razrežemo na majhne koščke. Otrokom ne povemo, v čem je razlika. Vsak naj vzame en košček slanega in en košček neslanega kruha in ga poskusi. Otroke opozorimo, naj bodo čim bolj pozorni na okus enega in drugega.

NADALJEVANJE MOŽNOSTI 1 IN 2

Po prvem odzivu otrok, animator začne spraševati: Čemu tak sprejem? Čemu se smejete/ste začudeni? Mar to ni »običajno«? Kako se po navadi počuti tisti, ki je »drugačen«? Sem že kdaj bil v taki situaciji? Sem se že kdaj zalotil, da sem druge gledal »čudno«? Je dobro biti drugačen/čuden? Je bil tudi Pavel drugačen? Kaj ga je naredilo drugačnega? Kakšen je bil prej in kakšen je sedaj? So ga ljudje sprejeli?

NADALJEVANJE MOŽNOSTI 3

Kakšnega okusa sta bila koščka kruha? Je bila kakšna razlika? V čem sta se razlikovala? Modra kdo ve, kaj je enemu kruhu manjkalo?

Animator razloži, da sta se koščka razlikovala v malenkosti. V ščepcu soli. V tem se skriva drugačnost. V tem, da je bil en košček polnega in drug pustega okusa.

OZNANILO

Jezus tudi nas vabi, da bi bili drugačni, da bi vidno živeli svojo vero v troedinega Boga. Kakor nam evangelist Matej sporoča, nam Jezus ne le naroča, naj bomo drugačni, ampak spodbuja k temu z blagri:

Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo. Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali. Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, kajti nasičeni bodo. Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli. Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali. Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi. Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo. Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažno govorili. Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred vami. (Mt 5,3–12)

Tako kakor smo ljudje lahko drugačni po svoji zunanosti, smo drugačni tudi po svoji notranosti. Kristjani pa smo k temu še posebej povabljeni, da smo drugačni od današnjega sveta, družbe. Odprimo oči za Kristusa. Naj nam res največ pomeni živeti Njegovo ljubezen in služiti drug drugemu.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1

Na sredino položimo plakat, na katerega napišemo kristjani. Otroke povabimo, da skupaj odkrijemo, kaj je tisto, kar nas kristjane dela tako drugačne? Katere so naše kvalitete? S čim se lahko pohvalimo? Kaj bi lahko predstavili nekemu, ki ne pozna naše vere oziroma ima slabo mnenje o krščanstvu? Otroci najprej povedo svoje predloge in nato tudi zapišejo na plakat.

Pogovor nadaljujemo o tem, kako bi lahko to tudi živeli. Kaj lahko vsak sam postori, da bi bil opazen kristjan? Ali potrebujemo nekoga, da nas stalno k temu opominja, ali se znamo sami odločiti in »živeti« krščanstvo?

MOŽNOST 2

Ali si upaš?! Skupini postavimo provokativna vprašanja: Ali si upaš v šoli moliti pred malico/kosilom? Ali si že kdaj javno izjavil, da si kristjan? Kdaj si nazadnje nastavil še »drugo lice« v prepiru? Kolikokrat si se samostojno usedel v prvo vrsto v cerkvi? Ali si že kdaj opozoril sošolca/-ko ali prijatelja/-ico, ko je preklinjal/-a? Ali se je že kdaj zgodilo, da si neznancu priskočil na pomoč? ...

Preko pogovora poskušamo opozoriti na stvari, ki nas kristjane delajo takšne, kakršni naj bi bili. Ker pa smo včasih malo pozabljivi, si bomo pripravili nekaj, kar nas bo vedno opominjalo na to, da smo kristjani. Zato si izdelamo zapestnico (lahko iz preprostega širšega traka, na katerega dodamo napis: Tvoj sem!, pletene zapestnice, preprosto vrvico s preprosim obeskom – lahko v obliki križa ...).

Kadar bomo pogledali zapestnico, naj nas opomni, da je krščanstvo lahko izziv že ta trenutek, z vsakim svojim dejanjem.

MOŽNOST 3

Pripravimo vse za pisanje skupnega pisma. Današnja tema je povabilo, kako lahko vsak izmed nas živi svojo krščansko drugačnost (za iztočnice lahko

vzamemo vprašanja iz prejšnjih dveh možnosti). Pismo bomo nato obesili na (župnijsko) oglasno desko, tako da bo lahko vsak povabljen k temu, da tudi po naših besedah postane drugačen.

Če izdajamo oratorijski časopis/glasilo, lahko katero od pisem objavimo tudi tam.

MOLITEV

Molimo lahko na zelo različne načine. Eden izmed njih je tudi prepevanje različnih pesmi. Teksti cerkvenih pesmi nam po navadi prinašajo bogato sporočilo. Še bolj se lahko v nas zasidra to sporočilo, če sta tekst in melodija preprosta in kratka. Zato bomo danes za molitev zapeli taizéjski spev: Jezus Gospod, Kjer dobrotaje, V Gospodu, Bog je ljubezen, Ubogi, radujte se (zapojemo enega izmed pevov in ga večkrat ponovimo). Molitev začnemo in končamo s križem.

4. PAVEL OBIŠČE APOSTOLE

Vrednota: **PAPEŽ**

Simbol: **KLJUČI**

Sonček dneva: **Ti si Peter skala in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev**
(Mt 16,18).

- Cilji:**
- Otroci spoznajo, da je papež vez edinosti med kristjani.
 - Otroci doživijo bližino papeža.
 - Otroci napišejo pismo papežu.

SKUPNI UVOD

Voditelj sprašuje otroke:

- Kam je šel Pavel? S kom se je srečal v Jeruzalemu? Ali so ga kristjani tam sprejeli z odprtimi rokami? Kdo je tisti, ki je Pavla sprejel kot apostola in ga poslal oznanjat Jezusov nauk? Peter. Zakaj so vsi drugi apostoli Petra ubogali? Kdo je Petru dal nalogo, naj vodi apostole? Jezus, ko je rekel: Ti si Peter skala in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev.
- Je Jezus mislil to cerkev, iz kamnov, stekla, železa ...? Kdo pa je Cerkev? So to le papež, škofje, duhovniki? Smo tudi mi Cerkev? Kaj pa je potem glavna naloga papeža? Voditi nas vse, predvsem nas povezovati. Kakor je Peter vodil apostole in prve krščanske skupnosti, tako nas še danes vodi in povezuje papež, ki je naslednik Petra.

V ozadju se pojavi animator, ki s šopom ključev poskuša odpreti vrata (nad pripravljenimi vrati je lahko napis NEBEŠKO KRALJESTVO). Noben ključ mu ne odpre vrat. Mimo pride Peter (tisti, ki ga igra tudi v zgodbi).

Peter: Kaj počneš?

Animator: Rad bi prišel v nebeško kraljestvo, pa so vrata zaklenjena.

Peter (*pokroviteljsko*): Ljubi otrok, mar ne veš, komu so bili zaupani ključi nebeškega kraljestva? Še najmlajši na oratoriju vedo komu, ti pa takole. Odpri oči!

Animator: Nekje sem slišal, da nek Peter straži vrata.

Peter: Jaz sem tisti nek Peter.

Animator: Pa bi se morda dalo kaj dogovoriti, da bi tudi jaz prišel v nebeško kraljestvo?

Peter (*iz žepa potegne dlančnik, malo pobrska po njem in ugotovi*): No, ja, saj si bil zelo priden. Pomagal otrokom, jih spodbujal, se z njimi igral, molil ... Mislim, da so tvoja dejanja vredna nebeškega kraljestva.

Tako mu Peter odklene vrata in skupaj stopita v nebeško kraljestvo.

Na zemlji je bila naloga Petra povezovati in voditi prve kristjane. Danes pa je Peter v nebesih. Jezus mu je poleg »zemeljske« službe zaupal še »nebeško«. Izročil mu je ključe nebeškega kraljestva. Je nebeški vratar, ki točno ve, koga sme spustiti naprej. Zaradi tega je Peter največkrat upodobljen s ključi v rokah.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Peter Skala – Jezus ljubil je apostole; Želel si, da bi pasel jagnjeta; Ti si moj prijatelj; Ti si moja Gospa; Ko Jezus je začel učiti.

Pripomočki: obris ključev, papeževa slika za vsakega otroka, temna zavesa – rjuha, razrezan življenjepis papeža Benedikta XVI., pisemski papir, šivanka, barvna prejica; lepilo, škarje, pisala.

VSTOPNO MESTO: Ugibanje skritih gostov: Sveti Peter in papež Benedikt XVI.

Danes sta med nami dva gosta. Kdo sta to, bomo morali odkriti.

Dva animatorja iz skupine se predhodno pripravita, da bosta za zaveso skrita gosta. Najprej naj otroci odkrijejo svetega Petra, šele nato pa sedanjega papeža Benedikta XVI. Animatorji naj bodo čimbolj izvini pri tem, kako se oblečejo in posnemajo obe osebnosti. Odkrivanje poteka takole: Otroci skritega gosta ne vidijo. Otroci naj postavljajo vprašanja, gost (vedno samo eden) pa odgovarja za zaveso. Odgovarja samo z odgovori »DA« in »NE«. Da otrok ne bi zmedel glas animatorja, ki ga poznajo, ima odgovora napisana na kartonih, ki jih dviguje izza zaves (v primeru, da je odgovor »da«, dvigne karton »da«, če je odgovor »ne«, dvigne karton »ne«. Otroci lahko postavljajo najrazličnejša vprašanja: Kaj najraje delaš? Kdo so tvoji prijatelji? Kaj si po poklicu? Ugibanje se zaključi, ko otroci ugotovijo, za katero osebo gre – vprašajo: »Ali si sveti Peter?« Animator dvigne list »da« in prvi del ugibanja se konča.

Animator, ki igra skritega gosta, se mora na to dobro pripraviti. Pri tem so mu lahko v pomoč spodnji opisi značilnosti obeh osebnosti.

Nekaj osebnih značilnosti svetega Petra.

Peter je bil po poklicu ribič, doma iz Galileje, iz kraja Betsajda ob velikem Tiberijskem jezeru, kjer je veliko sladke vode, ki napaja vsa mesta in vasi tam okrog. Pripadal je neki ribiški zadrugi, v kateri so bili še Zebedej s svojima sinovoma Jakobom in Janezom, njegov brat in še nekaj najemnikov. Imeli so nekaj ribiških čolnov in z njimi služili toliko, da so lahko vzdrževali svoje družine. Čolni in ribiške mreže, ki so jih morali pogosto krpati, so bili skupna last. Delal je, ker je moral preživeti svojo družino. Delo v čolnu in ob ribiških mrežah ga je toliko zaposlilo vsak dan, da ni utegnil misliti na kakšne globlje stvari.

Peter je bil preprost človek in je stvari jemal zares. Zelo rad je bil na prvem mestu in pomemben. Po značaju je bil trmast. Ni rad vsakomur verjel na prvo besedo. Hitro se je razburil. Zelo je bil čustven in tudi nestanoviten. Hitro se je lotil kakšne stvari in jo tudi tako hitro opustil. Bil pa je tudi zelo radoveden.

Peter je spadal med tiste običajne Izraelce, ki so se prebijali iz dneva v dan, da bi se preživeli. V sebi pa so gojili tiho željo, da bi jim življenje pokazalo še kaj več, niso pa vedeli točno kaj.

Kot veren Jud je hodil vsako soboto v shodnico, poslušal branje Božje besede in njeno razlago. Molil je psalme v shodnici in jih ponavljal zvečer z družino doma. Veroval je, da bo nekoč prišel neki Odrašenik.

Ko se je srečal z Jezusom, njegovih del od začetka ni povsem razumel. Marsikaj mu je bilo čudno in nejasno ob učiteljevem ravnanju. Hitro se je navdušil zanj, a se mu je tudi zgodilo, da ga je celo zatajil. Vse dokler ga Vstali Jezus ne povabi na sprehod ob obali Genezareškega jezera. Takrat ga je Jezus trikrat vprašal: »Peter, ali me imaš rad?« Peter sprejme priložnost, da popravi svojo trikratno zatajitev. Od takrat naprej se za Petra nadaljuje novo življenje. Kot nov človek stopi k prijateljem. Vse, kar je nastalo novega v Petru, pa se je pokazalo na binkošti, ko brez strahu oznanja, da je Jezus Križani vstal od mrtvih.

Peter je umrl v Rimu, kjer je bil križan z glavo navzdol.

Nekaj osebnih značilnosti današnjega papeža Benedikta XVI. pa lahko najdete v nadaljevanju te kateheze.

OZNANILO

Jezus je Petra vzel takšnega, kot je bil. Potrpežljivo ga je začel obdelovati. Nikdar ni izgubil upanja vanj, tudi ko ga je zatajil. Peter je od Jezusa prejel posebno nalogo in odgovornost. Imenoval ga je Skala – kar pomeni: »Ti si to, kamen.« Na njem je zgradil Cerkev.

Jaz pa ti povem: »Ti si Peter in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala. Dal ti bom ključne nebeškega kraljestva; in kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.« (Mt 16,18–19)

Jezus je Petru zaupal posebno nalogo: da povezuje vse tiste ljudi, ki verujejo v Jezusa. Vsi, ki verujemo v Jezusa, smo kristjani. Imenujemo se Cerkev. Kdaj smo postali kristjani in člani Cerkve? (Pri krstu.)

Kdo pa danes vodi Cerkev? Kdo ima danes posebno nalogo, da povezuje kristjane po vsem svetu? (Papež.)

Papež je naslednik apostola Petra. Apostol Peter je bil torej prvi papež. Peter pa je bil tudi prvi namestnik Jezusa na zemlji. Kot je Jezus povezoval apostole med seboj, tako tudi papež danes povezuje vse kristjane med seboj in jih spodbuja, da bi bili zvesti Jezusu: da bi delali to, kar je Jezus učil in kar je zapisano v Svetem pismu.

Kdo je naš papež? (Benedikt XVI.)

Kje živi danes? (V Vatikanu, v mestu Rim, v Italiji.)

Kje pa se je rodil? Kakšno je njegovo rojstno ime? Katere narodnosti je?

KRATEK ŽIVLJENJEPIS PAPEŽA BENEDIKTA XVI.

Animator najprej pripoveduje življenje sedanjega papeža, nato pa pripravi sledeči tekst razrezan po odstavkih. Otroci ga morajo dati v pravilni kronološki razpored.

Joseph Ratzinger, sedaj papež Benedikt XVI., se je rodil 16. aprila 1927, na Bavarskem v Nemčiji, v kraju Marktl am Inn (Passau). Ima starejšo sestro Marijo in starejšega brata Georga.

Brat Georg je prvi vstopil v semenišče, za njim je vstopil še Joseph. Na začetku izkušnje življenja v semenišču je Joseph tako razmišljal: »Sodim med tiste, ki niso za življenje v internatu. Doma sem imel veliko svobode pri učenju. Biti v učilnici s še šestdesetimi drugimi, je zame muka.«

Bil je najboljši v razredu in zelo priljubljen med sošolci, ker jim je pustil, da so prepisovali od njega. Rad je bral Goetheja. Pisal je pesmi o vsakdanjem življenju in o naravi. Pri učenju je vrstnikom pomagal z inštrukcijami.

Po končanem študiju teologije in duhovniškem posvečenju 29. junija 1951 je poučeval teologijo na univerzah v Freisingu, Bonnu, Münstru, Tübingenu in Regensburgu. Bil je teološki svetovalec kardinala Josepha Fringsa na 2. vatikanskem vesoljnem cerkvenem zboru (1962–1965).

Leta 1977 je postal münchenski nadškof, štiri leta kasneje pa je odšel v Rim, kjer je od leta 1981 vodil Kongregacijo za nauk vere.

Veljal je za enega najtesnejših sodelavcev papeža Janeza Pavla II., leta 2002 pa je postal dekan kardinalskega zbora.

Na konklavu je bil 19. aprila 2005 izvoljen za papeža in si je izbral ime Benedikt XVI. Vodil je tudi homilijo za svojim predhodnikom. Papež Benedikt XVI. govori deset svetovnih jezikov.

V času papeževanja Janeza Pavla II. je veljal za enega najvplivnejših mož v Vatikanu. Ratzinger je osmi Nемец doslej, ki vodi Sveti sedež. Zadnji papež, ki si je izbral ime Benedikt, je bil Italijan Giacomo della Chiesa, ki je papeževal med letoma 1914 in 1922.

DEJAVNOST

Otroci skupaj ali vsak zase napišejo pismo papežu.

Vsa pisma vašega oratorija boste zbrali skupaj in jih poslali na sedež Orato-

rija v Sloveniji. Zbrana pisma z vseh slovenskih oratorijev bomo ob koncu poletja preko slovenskega nuncija Santosa Abrila y Castellója poslali papežu Benediktu XVI. O natančni izvedbi se dogovorite z voditeljem vašega oratorija.

Ko otroci napišejo pismo papežu, si vsak izdela svoj ključ.

Voditelj ima pripravljene obrise ključev (simbol dneva) in podobice papeža Benedikta XVI. Na prednjo stran ključev iz kartona nalepijo papeževo sliko (podobico). Ključe otroci lahko obšijejo, pobarvajo, okrasijo. Na hrbtno stran napišejo sonček dneva: „Ti si Peter skala in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev“ (Mt 16,18).

Ključke nato vložijo v 'Mapo – Sonce'.

MOLITEV

Znamenje križa.

Pesem: Želel si, da bi pasel jagnjeta.

Danes je prav, da na poseben način molimo za našega papeža Benedikta XVI., da bo prav in modro vodil Cerkev – nas kristjane. Da nas bo spodbujal, da bomo tudi mi delali dobro drug drugemu.

(Moli en animator.) Gospod Bog, svojega služabnika papeža Benedikta XVI. si izbral za naslednika apostola Petra in za pastirja vsega svojega ljudstva. V Kristusovem imenu naj brate potrjuje v veri. Naj bo vsa Cerkev z njim povezana z vezjo miru, edinosti in ljubezni. Tako bomo vsi v tebi, pastirju naših duš, spoznali resnico in dosegli večno življenje. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Pod Marijino varstvo izročimo našega papeža. Naj ga varuje Ona, kot je vodila in varovala Jezusa. Molimo skupaj: Zdravamarija.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Peter Skala; Vesolje naj te slavi; Jezus se ob morju ustavi; Naša barka

Pripomočki: za polovico otok vrvi, preveze za oči, Sveto pismo, lističi z nazivi papeža, list papirja, barvice

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1: Razdelimo se na dva dela. Ena polovica dobi vrvi, ki si jih da okoli pasu in vsak iz druge polovice najde nekoga, ki ga bo sedaj s pomočjo te vrvi vodil. Tako se vsak prepusti voditi nekemu. Tisti, ki je voden, mora imeti ves čas vodenja zaprte oči.

MOŽNOST 2: Razporedimo se v pare. Eden iz para dobi prevezo za oči (lahko le zapre oči) in se prepusti drugemu, da ga le z glasom vodi po določeni poti (narediti mora vsaj dva ovinka).

MOŽNOST 3: Vsi stojijo v krogu tesno eden zraven drugega. Nekdo stopi v krog in zamiži. Z nogami na mestu si ga ostali v krogu (nežno) podajajo. Dobro je, če čim več članov stopi v sredo (nikogar pa ne silimo).

NADALJEVANJE VSEH MOŽNOST

Po dejavnosti se pogovorimo, kako se je prepustiti voditi nekomu, ki mu zaupamo, ki si ga sami izberemo? Nas je strah? Mu zaupamo? Komu še zaupamo? Komu se še v našem življenju pustimo voditi? Kdo je v našem življenju pomemben? Zakaj je ta oseba tako pomembna? Smo tudi sami pripravljeni na kakšen način ustreči tej osebi? Kaj si pripravljen storiti za nekoga, komur zaupaš? Ali zaupaš nekomu, ki ga ne poznaš?

Kaj pa se je zgodilo, ko je Pavel prišel k apostolom? So mu zaupali? Kdo ga je sprejel najbolj odprtih rok? Kako je Peter obrazložil apostolstvo Pavla? Zakaj pa so vsi poslušali Petra?

OZNANILO

Jezus je dal Petru posebno naročilo:

Ko je Jezus prišel v pokrajino Cezareje Filipove, je spraševal svoje učence: »Kaj pravijo ljudje, kdo je Sin človekov?« Rekli so: »Eni, da je Janez Krstnik, drugi, da Elija, spet drugi, da Jeremija ali eden izmed prerokov.« Dejal jim je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Simon Peter je odgovoril; rekel mu je: »Ti si Mesija, Sin živega Boga.« Jezus pa mu je dejal: »Blagor ti, Simon, Jonov sin, kajti tega ti nista razodela meso in kri, ampak moj Oče, ki je v nebesih. Jaz pa ti povem: ›Ti si Peter (skala) in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala. Dal ti bom ključe nebeškega kraljestva; in kar koli boš zavezal na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boš razvezal na zemlji, bo razvezano v nebesih.« (Mt 16,13–19)

Tako je po Jezusu, Božjem sinu, Peter postal prvi med apostoli. Postal je prvi papež. Tudi Pavel si je srčno želel spoznati Petra. In čeravno je Jezus Pavlu sam odprl oči, mu dal svojo »nalogo«, je Pavel videl Petra kot tistega, ki je Kristusov namestnik na zemlji, tistega, ki skrbi, da bi vsi znali videti Boga. Tudi Peter se je dobro zavedal svojega mesta. Čeravno je bil prvi med apostoli, je bil hkrati, po Jezusovem zgledu, tudi prvi služabnik; tisti, ki nas vodi in nam služi hkrati.

DEJAVNOST

DEJAVNOST 1: Na listke pripravimo nazive, ki jih ima papež, jih razporedimo pred skupino, vsak vzame en listič. V nekaj trenutkih naj premisli, kaj naj bi to pomenilo, da bo lahko delil z drugimi.

Nazivi papeža: papež, Benedikt XVI. (ime), rimski škof, naslednik prvaka apostolov, primas Italije, nadškof in metropolit rimske cerkvene pokrajine, suveren vatikanskega mesta, služabnik Božjih služabnikov, Kristusov namestnik, glava škofovskega zbora, pastir vesoljne Cerkve.

DEJAVNOST 2: Za današnje pismo bomo list lepo oblikovali in se nato nanj vsi podpisali. Ta list bomo nato poslali najprej na sedež Oratorija (Rakovniška 6, 1000 Ljubljana). Ko bodo zbrana vsa današnja oratorijska pisma, bodo posredovana na Sveti sedež s pripisom: Pozdrav papežu iz Slovenije.

MOLITEV

Danes bomo molili po namenu apostolata molitve, ki nam ga priporoča Sveti oče. Apostolat molitve naj bi si, po svojem prvem namenu, prizadeval z obnovljeno osebnostno in občestveno duhovnostjo, se pravi s svojim srcem odgovoriti na odrešensko delo Kristusovega srca. Apostolat molitve združuje milijone vernikov po vsem svetu v molitvi s skupnimi nameni. Za vsak mesec v letu so določeni trije nameni. Papežev, misijonski in domači (krajevne Cerkve). Papežev ali splošni namen vsebuje tisto, kar vernikom posebej priporoči Sveti oče. Apostolat molitve nas oživlja v spoznanju, da se osebna molitev, v kateri poglobljamo svoj osebni odnos z Bogom, dopolnjuje s prav tako pomembno molitvijo Cerkve in za Cerkev. Soodgovornost za Cerkev je vpisana v našo krščansko poklicanost. Kajti, tudi z molitvijo povezana Cerkev nam pomaga v naši osebni rasti življenja z Bogom. Po naši molitvi s Cerkvijo in za Cerkev se tudi v nas uresničuje, kar se je uresničevalo v prvi Cerkvi, ko so apostoli »enodušno vztrajali v molitvi z ženami in z Jezusovo materjo Marijo in z njegovimi brati« (Apd 1,14). Namen apostolata molitve je »čutenje s Cerkvijo«, ki pa je hkrati milostni dar in sad naše zavzetosti zanjo.

Namene običajno najdemo na plakatih, ki so obešeni na župnijskih oglasnih deskah oz. po cerkvah.

Nameni:

- Junij: **POGLOBLJENO IN OSEBNO PRIJATELJSTVO S KRISTUSOM.** Da bi vsak kristjan gojil poglobljeno in osebno prijateljstvo s Kristusom, tako da bi lahko posredoval moč.
- Julij: **VELIKODUŠNO SLUŽENJE KRŠČANSKI SKUPNOSTI.** Da bi se povečalo število tistih, ki bi bili kot prostovoljci vedno pripravljene.
- Avgust: **STVARSTVO, VELIKI BOŽJI DAR.** Da bi človeška družina znala spoštovati Božji načrt za svet in se tako vedno bolj zavedala, kako velik dar je za nas stvarstvo.

5. PAVEL ČUDEŽNO REŠEN IZ JEČE

Vrednota: ČUDEŽ

Simbol: ZVON

Sonček dneva: **Gospod je to naredil in čudovito je v naših očeh** (Mr 12,11).

- Cilji:**
- Otroci spoznajo, da se tudi danes dogajajo čudeži.
 - Otroci doživijo veselje ob stalnem delovanju Božje ljubezni po čudežih.
 - Otroci molijo molitev Angelovo češčenje.

SKUPNI UVOD

Ponovno se pojavi Pavel, ki sprašuje otroke:

Pavel: Kdo ve, kaj se mi je danes v zgodbi pripetilo? Izgnal sem hudega duha. Z Barnabom sva bila rešena iz ječe. Kdo pa me je prišel rešiti? Angel. Bil je pravi čudež. Lahko bi rekel: *Gospod je to naredil in čudovito je v naših očeh*. Mar ni čudovito, če si rešen zapora?

Na sceni se pojavi animator, oblečen v zvon in se butne v Pavla. Pavel ves začuden začne spraševati zvon.

Pavel: Kdo si pa ti, kaj pa ti tukaj? Si morda angel? Ne, to že ne. Angeli so drugačni. Jaz že vem, saj sem ga že videl. Torej, z besedo na dan!

Zvon: Ne, nisem angel. Sem zvon. Z angeli pa si prav za prav delimo delo.

Pavel (*začuden*): Delite delo? Ali si prepričan? Ko sem nazadnje preveril, angelom ni šlo tako slabo, da bi potrebovali pomoč.

Zvon: Delimo si delo oznanjanja. Naznanjanja čudežev.

Pavel: Kako pa to izgleda? Vem, kako angeli naznanijo. Kako pa ti?

Zvon: Nadvse glasen sem. Tako ljudi opominjam.

Pavel: Na kaj pa naj bi nas opomnil?

Zvon: Na primer, kdaj bo maša. Včasih, ko še ni imel vsak ročne ure ali mobitela, ko so ljudje slišali mene, so vedeli, da bo sveta maša. Poleg tega pa mi je dal sam papež prav posebno nalogo.

Pavel: Papež, nalogo?! Tudi sam sem ga srečal. On res običajno deli pomembne naloge. Kaj je pa tebi naročil?

Zvon: Da ljudem trikrat na dan oznanim zelo pomemben čudež.

Pavel: Tudi meni se je zgodil čudež, pa nisem slišal nobenega zvona.

Zvon: Ta čudež je poseben. Poseben, ker naznanja novo dobo, naznanja prihod Jezusa Kristusa Odrešenika. Trikrat na dan oznanjam dogodek,

ko je angel obiskal Marijo in ji naznanil, da bo rodila Jezusa Boga. Mar ni to poseben čudež?

Pavel: Res je. Da je Jezus prišel na svet, to je res čudež, ki se ga je vredno vsaj trikrat na dan spominjati.

Zvon: Res je. Upam, da boš naslednjic, ko me slišiš, ne le odprl oči, ampak me boš tudi slišal in se spomnil, zakaj zvonim.

Pavel: Sedaj ko vse to vem, veš da.

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Sveti angel; Angelček varuh moj; Po brvi čez potok; Vsi zapojmo Gospodu; Je angel Gospodov.

Pripomočki: mali zvončki; obris zvončka; lepilo; barvice; pisalo; škarje.

VSTOPNO MESTO: Igra: Kdo je?

Animator pozdravi vse otroke in jih povabi, naj sedejo v krog. Za začetek igre izberemo nekoga (ali se javi sam), da gre na sredino kroga. Tam mu animator zaveže oči. Ostali člani skupine se v krogu medtem zamenjajo, tako da tisti, ki je v sredini, ne ve več, kje kdo sedi. Nato se tisti, ki ima zavezane oči, dotakne nekoga v krogu. Ta se mora oglasiti z glasom zvona. Če ta ugane, kdo je, si vlogi zamenjata.

OZNANILO

V Svetem pismu imamo opisan velik čudež, ki se je zgodil pred 2000 leti. Ta čudež je Jezusovo učlovečenje: Jezus je postal človek. Apostol Luka je to lepo zapisal:

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje. (Lk 1,26–38)

Jezusovo rojstvo je največji čudež na svetu. Ko je Angel Gabrijel prišel k Mariji in ji povedal, da se bo zgodil velik čudež: da se bo Bog učlovečil na zemlji, je ostala brez besed. Neverjetno, kajti Bog sam je prišel med nas!

Gotovo pa je tudi naše življenje polno dogodkov, ki se nam zdijo nenavadni. *Pustimo, da jih naštejejo otroci sami. Animator jih zapiše na plakat.* Na primer:

nekdo me nenadoma nagovori prav z besedami, ki me opogumijo; v šoli pri kontrolni nalogi sem dobil ravno tisto vprašanje, ki sem ga sanjal; na poti iz šole sem se le za en milimeter izognil, da me avtomobil ni zbil; ko sem padel s kolesom po kamenju, sem ostal le z dvema praskama ... Vsem tem dogodkom bi lahko rekli tudi mali čudeži. Mnogi pa tudi danes doživijo večje čudeže telesnega in duhovnega ozdravljenja, ko se z veliko vero v molitvi priporočijo Mariji.

Pa poglejmo, kaj se je zgodilo Sabini, ko jo je mama prinesla k don Bosku.

Tudi gospa Anna Chiesa (izg. Ana Kieza) se je odločila, da nese k don Bosku svojo petnajstletno hčer Sabino, ki je po pljučnici ostala vedno rahlega zdravja. Nobena zdravilna terapija ji ni uspela povrniti zdravja. Don Bosko ju je z ljubeznivostjo sprejel in materi zagotovil, da bo Sabini dal zanesljivo zdravilo. Mati si je že predstavljala kdo ve kakšne tablete, ko don Bosko deklici napiše recept, da naj vsak dan ves mesec maj zmoli sedem Zdravamarij k Devici Mariji. Učinek, ki je sledil, je bil zares čudežen, kajti Sabini se je povsem popravilo zdravje.

Tudi danes se še dogajajo čudeži, ki pa nas spominjajo na največji čudež, ko se je po Mariji rodil Jezus. Jezusovega rojstva se spominjamo v posebni molitvi, ki jo molimo trikrat na dan. Katera je ta molitev? Angel Gospodov. Molimo jo ob zvonjenju zvonov zjutraj, opoldne in zvečer. In kakšen je pomen zvonov? Zvonovi, ki jih škof posveti, nas spominjajo na Božjo navzočnost – Bog se je učlovečil, hkrati pa nas spominjajo, da naj vse posvetimo Bogu – vsako našo misel, besedo, dejanje, kajti On je Gospodar našega življenja in časa. Tako Bog ne bo več le zgodovinski Bog, ampak bo postala zgodovina od Boga. Zvon pa nas ob nedeljah vabi, da se vsi zberemo okoli mize Božje besede in mize Božjega kruha.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1: Organizirano po skupinah si otroci ogledajo zvonove v zvoniku. Pomembno je, da predhodno poskrbite za varnost in zadostno spremstvo otrok!!

MOŽNOST 2: Ko zvonijo zvonovi, na kaj pomislim? Vsak zase za trenutek premisli, potem pa vse napišemo na plakat (na katerem je narisana velik zvon). Po pogovoru si vsak otrok izdela svoj zvonček iz lepenke (enobarvni). Nanj lahko izdelajo tudi okno, ki se bo odpiralo in vanj vpišejo sonček dneva: „Gospod je to naredil in čudovito je v naših očeh“ (Mr 12,11). Na drugo stran zvončka lahko napišete molitev Angel Gospodov (glej molitev v nadaljevanju).

Zvonček dajo v 'Mapo – Sonce'.

MOŽNOST 3: Če tega še niste storili pri molitvah, lahko otrokom predstavite čudodelno svetinjo. Glej predstavitev pri petem dnevu molitev za otroke.

MOLITEV

Znamenje križa.

Zmolimo skupaj molitev, ki nas spominja na največji čudež, to je učlovečenje našega Odrešenika. Zahvalimo se Bogu za ta velik dar. Hkrati pa se mu zahvalimo za mnoge male čudeže v našem življenju.

Angel Gospodov je oznanil Mariji
 in spočela je od Svetega Duha. Zdravamarija ...
 Glej, dekla sem Gospodova,
 zgodi se mi po tvoji besedi. Zdravamarija ...
 In beseda je meso postala
 in med nami prebivala. Zdravamarija ...

Prosi za nas sveta Božja porodnica,
 da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo: Nebeški Oče, po angelu si nam oznanil učlovečenje svojega Sina. Posvečuj in podpiraj nas s svojo milostjo in nas po njegovem trpljenju in križu pripelji k slavi vstajenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Slava Očetu ...
 Znamenje križa.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Danes je zasijala luč; Angel Gospodov; In Gospod vsejal je seme; Poglejte, kakšno ljubezen; Hvali ga, ko se zbuja jutro

Priporočila: škatla od čevljev, ogledalo, vse za eksperiment: light cola, mentol bomboni, vžigalice, urno steklo/krožnik, kremenčev pesek, šumeča tableta (aspirin C), 10 ml etanola, pisala in listi formata A5 za vsakega udeleženca (pismo), majhni listki, kamor bodo zapisali čudež, Sveto pismo, pehar

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1:

Brez komentarjev, razlaganja damo naokrog škatlo od čevljev, ki naj bo lepo oblečena in na njej naj piše: NAJVEČJI ČUDEŽ SVETA. Animator poskrbi za tišino in resnost v skupini. Vsak otrok sam pogleda v škatlo in jo tiho poda naprej. Ko škatla pride naokrog, se prebere besedilo:

ČUDEŽ SI. ENKRATEN SI.

V VSEH TEH LETIH ŠE NI BILO TAKEGA OTROKA, KOT SI TI.

TVOJE NOGE, TVOJE ROKE, TVOJI SPRETNI PRSTI, NAČIN, KAKO SE GIBLJEŠ. VSE TO IN ŠE VEČ TI JE BOG DAL, DA BOŠ NEKAJ DOBREGA POSTAL. DA, NEKAJ ČUDOVITEGA SI! BOG TE IMA NEIZMERNO RAD! NIKOLI NE POZABI, DA JE VSAK ČLOVEK NEKAJ ČUDOVITO LEPEGA.

BOG ŽELI, DA SE IMAMO RADI.

MOŽNOST 2: Pripravimo preprost eksperiment in ga izvedemo (priporočljivo je, da se eksperiment izvaja na prostem):

- a) - Potrebujemo: light colo, mentol bombone.
- Postopek: V plastenko light cole natresemo mentol bombone.
- Reakcija: Ob pravilni izvedbi iz plastenke bruhne visok penast vulkanček.

- b) - Potrebujemo: vžigalice, urno steklo, kremenčev pesek, šumečo tableta (aspirin C), 10 ml etanola
- Postopek: Na urno steklo natresemo kremenčev pesek, ga omočimo z etanolom in nato vanj postavimo šumečo tableto. Omočeni kremenčev pesek vžgemo z vžigalico.
 - Reakcija: Pri pravilni izvedbi bo začel goreti etanol, šumeča tableta bo postajala črna in se večala. Ko se bo porabil ves etanol, bo poskus zaključen.

NADALJEVANJE PRVE IN DRUGE MOŽNOSTI:

Neverjetno, kaj vse znamo ljudje ustvariti. Bog nam daje različne talente, da bi lahko čim bolj živeli svoje poslanstvo. Vseeno pa to ni dovolj. Pustiti moramo tudi, da Bog stopi v naše življenje. Da Bog naredi to, kar ni več le v človeških rokah.

Pavel in Sila sta bila vklenjena v ječi in ju je iz nje rešil angel. Prav gotovo je to čudež, delo Boga, da si lahko rešen na tak način. Zagotovo pa tudi mi poznamo ogromno trenutkov in dogodkov, ki so se nam zdeli čudežni, neverjetni. Se lahko kakšnega spomnimo? (Povejo naglas, če se spomnijo.) Prav gotovo pa je eden največjih čudežev človek. Vsak izmed nas je nekaj posebnega. Nihče izmed nas ni enak. Kako zanimiv zna biti Bog, da se prav nič ne ponavlja. Prav poseben pa je bil Jezus. Se kdo spomni, kako je bilo z njegovim rojstvom in življenjem?

OZNANILO

Poglejmo njegovo rojstvo. Še preden se je rodil, so se dogajali čudeži. Angel je prišel k Mariji in ji povedal, da bo spočela. Preberimo, kaj natančno se je dogajalo:

V šestem mesecu je Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. Angel ji je rekel: »Ne boj se, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: »Kako se bo to zgodilo, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. Bogu namreč ni nič nemogoče.« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, zgodi se mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje. (Lk 1,26–38)

Angel je bil tisti, ki je prinesel to veselo novico, to, da se bo po Mariji učlovečil sam Bog. Marija je odprla oči in sprejela to Božjo milost. Prepustila se je v Božje varstvo. Kaj pa mi, danes še poznamo angele? Vem, da imam osebnega angela varuha, ki me spremlja in varuje na vseh poteh? Se mu kdaj priporočim v varstvo? Molim kdaj molitev Sveti angel? O tem dogodku, ki se je zgodil Mariji, pa mislimo vsak dan.

DEJAVNOST

Vsak dan nas na ta dogodek spomni zvonjenje zjutraj, opoldne in zvečer. To je čudež, ko se je Božji Sin učlovečil in prišel na svet kot človek. Zato je prav, da se ob urah, ko zvoni, obrnemo v molitvi na ta dogodek. Takrat molimo Angelovo češčenje. To je zjutraj ob 7.00, opoldne in zvečer ob zatonu sonca.

MOŽNOST 1

Še danes pa se dogajajo čudeži. Marsikatera stvar bi se lahko drugače zaključila, kot se je, pa je bilo vmes Božje posredovanje. Bog premišljeno izbira ljudi, po katerih dela svoje čudeže. Danes si je izbral tebe, tebe, tebe ... Čudež bomo pa tako, da bomo napisali pismo človeku, s katerim se ne družimo, ga ne maramo, preprosto z njim nočemo imeti stikov. S pismom ga bomo presenetili, v njem pa mu bomo napisali spodbudno sporočilo, morda tudi povabilo, da bi se lahko spoprijateljila. Po zaključku današnjega oratorija mu bomo to pismo tudi odnesli. Tako bomo tudi mi lahko nekomu ČUDEŽ, ker se bomo spomnili nanj.

MOŽNOST 2

Bog je vsakega izmed nas naredil čudovitega in vse, kar je ustvaril, je čudovito v naših očeh, od naših najbližjih do lepot narave. Zato bomo na listek napisali, kaj se nam zdi čudež (npr. sončni vzhod). To vsak sam zase napiše na listek, ga prepogne in položi v pripravljen pehar. Ko vsi otroci napišejo, animator vzame pehar in vsak otrok izžreba en listič. Nato eden za drugim preberemo, kaj je zapisano na lističih, kaj njim pomeni čudež. Pri tem animator skrbi, da se otroci ne začno zafrkavati.

MOLITEV

Skupaj zmolimo molitev Angel Gospodov.

Angel Gospodov je oznanil Mariji
in spočela je od Svetega Duha. Zdravamarija ...
Glej, dekla sem Gospodova,
zgodí se mi po tvoji besedi. Zdravamarija ...
In beseda je meso postala
in med nami prebivala. Zdravamarija ...

Prosi za nas sveta Božja porodnica,
da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo: Nebeški Oče, po angelu si nam oznanil učlovečenje svojega Sina. Posvečuj in podpiraj nas s svojo milostjo in nas po njegovem trpljenju in križu pripelji k slavi vstajenja. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Slava Očetu ...

Znamenje križa.

6. PAVEL S PISMOM SPODBUJA K LJUBEZNI

Vrednota: SVETO PISMO

Simbol: KNJIGA (SVETO PISMO)

Sonček dneva: Tvoja beseda je svetilka mojim nogam, luč na moji stezi (Ps 119,105).

- Cilji:
- Otroci spoznajo, da nam apostol Pavel še danes pri vsaki sveti maši piše.
 - Otroci doživijo, da nam Bog piše pismo, ker nas ima rad in nam hoče dobro.
 - Otroci drugim sporočajo Veselo oznanilo.

SKUPNI UVOD

Animator skoraj objokan pride na prizorišče.

Voditelj: Kaj je narobe? Zakaj si pa žalosten? Ali zato, ker bo kmalu konec oratorija? Ti je morda kdo vzel liziko?

Animator: Ne ... Žalosten sem, ker nas je Pavel zapustil. Taka »glavca«, sedaj pa ga ni več.

Iz ozadja se zasliši Pavlov glas, ki bere. Na začetku bere glasneje, da ga slišijo vsi, nato pa bolj »za ozadje«:

Pavel, po Božji volji poklican apostol Kristusa Jezusa, in brat Sostén Božji Cerkvi, ki je v/na (kraj oratorija), posvečenim v Kristusu Jezusu, poklicanim in svetim, z vsemi, ki kličejo ime našega Gospoda Jezusa Kristusa, kjer si bodi, na svojem ali našem kraju: milost vam in mir od Boga, našega Očeta, in Gospoda Jezusa Kristusa. Vedno se za vas zahvaljujem svojemu Bogu za Božjo milost, ki vam je bila dana v Kristusu Jezusu, kajti v njem ste vsestransko obogateli v vsej besedi in v vsem spoznanju. Pričevanje o Kristusu se je namreč med vami utrdilo, tako da vi, ki pričakujete razodetje našega Gospoda Jezusa Kristusa, ne pogrešate nobenega daru milosti. On vas bo tudi do konca utrdil, da boste brez krivde na dan prihoda našega Gospoda Jezusa Kristusa. Zvest je Bog, ki vas je poklical v občestvo s svojim Sinom Jezusom Kristusom, našim Gospodom (prim. 1 Kor 1,1–10).

Voditelj: Kaj ga ni, mar ga ne slišiš? Veš, Pavel ostaja z nami. In to ne le v duhu. Ampak tudi v besedi. Prav njegove besede so zapisane v Svetem pismu. In tega lahko kadar koli vzameš v roke in se »pogovoriš« s Pavlom. Tako bo z nami, tudi ko se konča oratorij. Če res misliš, da je taka »glavca«, upam, da si ga tudi poslušal. In da ti je odprl oči.

Animator: Pa saj vsako jutro, ko se zbudim, odprem oči. Zakaj bi mi jih moral Pavel?

Voditelj: Ali si malo »blond«? Odprl oči za Boga. Pavel nam je prav za prav cel teden odpiral oči, da bi videli, kaj nam Bog naroča. Kajti *Tvoja beseda*, Gospod Bog, je *svetilka mojim nogam, luč na moji stezi*. In če bomo poslušali Božjo besedo, ki je zapisana v Svetem pismu, in odprli oči za Boga, se nam ni potrebno bati.

Pavel: Odprite oči! »*Budni bodite, bodite trdni v veri, možati bodite, bodite močni! Pri vas naj se vse dela iz ljubezni*« (1 Kor 16,13).

A – ZA MLAJŠE

Pesmi: Odprem Sveto pismo; Odpri oči mi.

Priporočki: pismo s Pavlovim pisanjem za vsako skupino, ki ga prinese poštar; pisemski papir, kuverte, oratorijske znamke, pisala, listi za izdelavo »mojega Svetega pisma« (glej prilogo).

VSTOPNO MESTO: igra Telefončki

Da bomo bolj podobni Pavlu in drugim oznanjevalcem, se bomo razporedili po prostoru, ob steni. Naša naloga je, da si bomo sporočali novico med seboj. *Animator*, ki vodi to igro, naj si zamisli kakšen sporočilni stavek iz dosedanje igre o Pavlu ali nekaj iz doživetij na oratoriju. Na primer: Odpri oči za čudeže. Odpri oči za pomoč bližnjemu. Kot Pavel bom pogumno oznanjal Jezusa. ...

Animator kratek stavek, sporočilo pove potihoma prvemu otroku. On pa to sporočilo, stavek prenese potihoma naprej naslednjemu. Zadnji pa sporočilo, ki mu ga pove sosed, pove naglasno.

Sporočilo naj čim hitreje potuje do cilja.

OZNANILO

Tudi Pavel je hodil in oznanjal veselo novico. To, kar je učil ljudi, ki jih je poznal, je zapisano v Svetem pismu. Preko teh pisem želi danes učiti tudi nas.

V Svetem pismu pa je opisano vse Jezusovo življenje in Jezusovo oznanjevanje. Apostol Pavel je odprl oči in prepoznal Jezusa. Sprejel ga je za sopotnika v življenju. Od njega se je naučil, kako naj živi in kako naj vse ljudi uči, da bodo dobri drug do drugega.

Jezus je povedal poseben stavek, ki nam pove, kako naj se obnašamo drug do drugega:

»Tako torej vse, kar hočete, da bi ljudje storili vam, tudi vi storite njim.« (Mt 7,12)

To je zlato pravilo našega obnašanja. Če sem do drugih hudoben, bodo taki tudi drugi do mene. Če pa sem do drugih dober, bodo tudi drugi do mene dobri. Kaj je dobro in kaj ne, pa se učim iz Svetega pisma – ker me po Božji besedi uči Jezus sam.

Na kakšen način smo sedaj drug drugemu povedali sporočilo? (*Tekli smo in si na uho povedali.*) Kako mi zvemo za novice od prijateljev, sorodnikov? (Po telefonu, v šoli, po elektronski pošti ...) Kako pa milahko drugim sporočimo, kaj se na oratoriju zanimivega dogaja? Ali lahko te iste stvari sporočimo tudi našim sošolcem?

Ko se pogovarjamo o teh različnih načinih prenašanja sporočil, naj pride poštar, ki lahko že od daleč glasno kliče: »Pošta! Pošta!«

Poštar nam je prinesel pismo. Le za koga je? Saj piše: Skupina _____ (*ime skupine; za vsako skupino naj bo po eno pismo.*)

Le kaj notri piše? Ali vas zanima? Ali naj ga odpremo in preberemo? Animator vzdržuje napetost in odpira pismo. Bere glasno:

Dragi otroci!

Milost vam in mir od Boga, našega Očeta, in od Gospoda Jezusa Kristusa. Vedno se za vas zahvaljujem svojemu Bogu.

Slišim pa, da se prepirate med seboj in imate med sabo zamere. Med seboj se izzivate in tožarite. Nočete se igrati z vsemi otroki. Med seboj delate razlike.

Koste postali kristjani, ste postali novi ljudje. Stare zamere popravite in trudite se, da ne pride do novih. Živite med seboj v ljubezni. Kajti če kristjan nima ljubezni, ni nič.

Zato vam želim in kličem milost in mir Gospoda Jezusa!

Pavel

Kdo ugame: kdo nam je pisal? (Apostol Pavel.)

Pa je on pisal prav nam? (Podpisan je on in pismo je naslovljeno prav na nas.)

Kaj smo danes videli v zgodbi? Kaj je Pavel delal? (Pisal je pismo.)

Ali so se njegova pisma ohranila? Kje? (V Svetem pismu.)

Ali jih tudi mi kdaj beremo? Kdaj beremo Sveto pismo? (Doma, pri verouku, sami, pri sveti maši.)

Kje so Pavlova pisma? *Vzamejo v roke Sveto Pismo in ga prelistajo, da najdejo Pavlova pisma.*

Kaj nas Pavlova pisma učijo?

- da je pomembno sprejeti Jezusa v svoje življenje;
- da je pomembno videti Jezusa v revnih;
- potrebno je odpreti oči, da vidimo Jezusa.

DEJAVNOST

Otroci izdelajo »Moje Sveto pismo«. (*Glej slike v nadaljevanju.*)

1. Prepogni list po širini na polovico.
2. Nato ga prepogni še enkrat ...
3. ... in še enkrat po dolžini.
4. Zdaj razgrni list in ga znova zapogni samo enkrat po širini. S škarjami zareži od pregiba do sredine.
5. Razgrni list.
6. Zapogni ga po dolžini.
7. Potisni zunanja robova skupaj ...
8. ... in knjižica je končana.

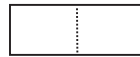

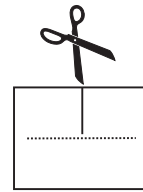
slika 1

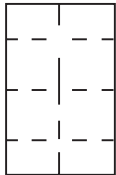
slika 2

slika 3

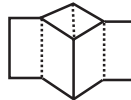
slika 4

slika 5

slika 6

slika 7

slika 8

Ko so izdelali svojo malo knjižico, vanjo na prvo, zunanjo stran napišejo: »Moje Sveto pismo«. Na prvo levo notranjo stran ali zadnjo stran napišejo sonček dneva: „**Tvoja beseda je svetilka mojim nogam, luč na moji stezi**“ (Ps 119,105). Na prvo desno notranjo stran pa vpišejo stavek iz Pavlovega pisma, ki so si ga zapomnili. Ali pa Jezusovo zlato pravilo, s katerim smo se srečali v svetopisemskem sporočilu. Otroci lahko še kasneje doma vpisujejo svoje svetopisemske stavke, ki jih bodo nagovorili.

Animator medtem pripravi pisemski papir, kuverte in oratorijske znamke.

Apostol Pavel je pisal pisma, da je razširjal med ljudmi veselo sporočilo o Jezusu. Danes bomo tudi mi pisali pismo in bomo podobni apostolu Pavlu. Komu boste pisali, si lahko sami izberete (prijatelj, starši, sorodniki ...).

Vsebina, naslov pisma pa je: Oratorij 2008 – Odprl sem oči in srečal veliko zanimivih stvari.

Mlajši otroci, ki še ne znajo pisati, lahko tudi rišejo.

Otroci lahko pišejo tudi sebi, si po pošti pošljejo pismo in ga doma shranijo v »Mapi – Sončku« kot spomin na letošnji oratorij. Kakšno pismo se (pod anonimnim imenom) lahko tudi objavi v časopisu oratorija ali v župnijskem listu, krajevnih novicah ...

MOLITEV

Znamenje križa.

Pesem: Ko čutiš to.

Hvala ti, Jezus, ker tudi danes prihajaš k nam s svojo Besedo. Odpri nam oči in srce za tvojo besedo, s katero si nas danes še posebej nagovoril.

Animator povabi otroke, da vsak prebere svoj svetopisemski stavek, ki ga je zapisal v »Moje Sveto pismo«.

Zaključimo z molitvijo Zdravamarija.

B – ZA STAREJŠE

Pesmi: Odprem Sveto pismo; Danes; Kjer si ti; Aleluja tebi Bog; Da, Gospod, dober si

Pripomočki: listki s kompliciranimi besedami, več knjig, Sveto pismo (več izvodov), odlomki iz SP v različnih jezikih/za vsakega otroka list papirja in pisalo (www.biblija.net), list formata A5 in pisalo za vsakogar, listki s svetopisemskimi citati

VSTOPNO MESTO

MOŽNOST 1

Na lističih imamo napisane različne, bolj ali manj zakomplicirane besede. Vsak otrok dobi en listek in poskuša to besedo, ki jo je dobil, razložiti. Če kdo »svoje« besede ne pozna, poskušamo najti razlago skupaj.

Pogovor nadaljujemo o tem, kje najdemo takšne težke besede. V zakonih, predpisih, slovarjih ... Tudi v Svetem pismu.

MOŽNOST 2

Animator s seboj prinese nekaj knjig. Nekaj otroških, mladinskih, kakšen slovar, drugo strokovno knjigo ... Skupino nato vpraša, če katero od teh knjig poznajo. So že katero od teh brali? Katera se jim je zdela »najlažja«? Bi si upali brati kakšno težko strokovno knjigo? Če bi si, bi kaj razumeli? Kakšne knjige običajno berejo? Kaj pa Sveto pismo?

NADALJEVANJE OBEH MOŽNOSTI

Ga kdaj beremo? Ali poznamo več Svetih pisem (standardni prevod, svetopisemske zgodbe, Sveto pismo v slikah ...)? Ali morda kje redno poslušamo Sveto pismo? Kaj vse pa je zbrano v Svetem pismu? Kdo ga je napisal? Kdo je napisal evangelije? Kaj pa je zapisano v evangelijih? Kaj vse pa se je zgodilo v Jezusovem življenju? Kako pa je običajno učil? Govoril je v prilikah, da bi jih lahko razumeli vsi.

OZNANILO

Tudi za zadnji dan oratorija ima Jezus za nas posebno sporočilo:

Tedaj so pristopili učenci in mu rekli: »Zakaj jim govoriš v prilikah?« Odgovoril je in jim dejal: »Vam je dano spoznati skrivnosti nebeškega kraljestva, njim pa to ni dano. Kdor namreč ima, se mu bo dalo in bo imel obilo; kdor pa nima, se mu bo vzelo tudi to, kar ima. Zato jim govorim v prilikah, ker gledajo, pa ne vidijo, poslušajo, pa ne slišijo in ne razumejo. V njih se izpolnjuje Izaijeva prerokba, ki pravi: Poslušali boste, poslušali – a ne boste doumeli, gledali boste, gledali – a ne boste videli. Otopelo je namreč srce temu ljudstvu; z ušesi so težko slišali in zatisnili so si oči, da ne bi z očmi videli, da ne bi z ušesi slišali, da ne bi v srcu doumeli in se spreobrnili in da bi jih jaz ne ozdravil. Blagor pa vašim očem, ker vidijo, in vašim ušesom, ker slišijo! Kajti resnično, povem vam: Veliko prerokov

in pravičnih si je želelo videti, kar vi gledate, pa niso videli, in slišati, kar vi poslušate, pa niso slišali.« Mt 13,10–17

V tem tednu smo slišali kar nekaj o apostolu Pavlu. Ne le slišali, tudi videli. Na nas je sedaj, ali bomo ostali slepi, gluhi ali bomo to znali videti in slišati. Na nas samih je, da to, kar nas Jezus uči, tudi po apostolu Pavlu začnemo živeti in oznanjati v vsakdanjem življenju in ne le na oratoriju.

DEJAVNOST

MOŽNOST 1

Pripravimo nekaj odlomkov iz Svetega pisma v več jezikih. Vsak si izbere enega in poskuša na svoj način predstaviti svoj odlomek. Skupaj ugotovimo, da lahko najdemo odlomek, četudi je v drugem jeziku, če le imamo prave podatke (npr. Mt 13,10–17). Tako skupaj razložimo, kateri odlomek je kdo dobil. Sedaj pa vsak sam sebi napiše pismo, v katerega naj napiše vsaj eno stvar, ki bi jo rad spremenil na sebi, v svojem obnašanju, v svojih dejanjih, navadah ... To pismo nato položi v preprosto kuverto in ga odnese domov. Namen pisma ni, da bi nato to, kar je vsak sam napisal, predstavil drugim, ampak da se doma, ko ponovno odpre pismo, še kdaj spomni na svoj sklep.

MOŽNOST 2

Kot je Pavel pisal svojim prijateljem, kaj bi bilo dobro narediti, bomo tudi mi danes napisali, kaj bi bilo dobro narediti, postoriti, opraviti, da bi se dogodilo. Skratka vse, kar si želimo, da bi bilo v naši župniji, pa ni. Pisma bomo nato posredovali župniku ali kaplanu ali voditelju oratorija.

** Pred pisanjem pisma župniku ali kaplanu se z voditeljem in župnikom pogovorite, ali je takšno pismo smiselno pisati oz. če ga bo župnik vesel in ga bo sprejel.

MOŽNOST 3

Apostol Pavel je pisal v različne kraje, da bi tudi s tem oznanjal Kristusov evangelij. Duhovniki nam še danes oznanjajo evangelij, še posebej pri sveti maši s pridigo. Danes pa imamo priložnost, da pišemo duhovniku, kaj bi mi od njega radi slišali, kaj bi radi slišali pri pridigi, kaj bi mi povedali drugim, če bi lahko pridigali, kaj bi oznanili/sporočili/naročili našim prijateljem, znancem, staršem, župniji ... Otroci sami napišete pridigo, pismo, s katerim boste tudi drugim oznanjali Kristusov evangelij.

MOLITEV

Predhodno pripravimo lističe s svetopisemskimi citati. Vsak otrok naj vzame en listek. Molitev oblikujemo tako, da vsak prebere svoj svetopisemski citat.

Delavnice

1. POSTAVIMO SI TUDI MI ŠOTORČEK

VSEBINSKI UVOD

Otrokom razložimo, da je bil Pavel izdelovalec šotorov. S tem se je ukvarjal kot otrok, ko se je učil izdelave šotorov. Šotore pa je izdeloval tudi, ko je hodil po svojih apostolskih potovanjih ter se s tem preživljal. Tudi mi se bomo preizkusili v izdelavi šotora, ki bo nekoliko drugačen od Pavlovega, a ne sme biti nič slabši od njegovega.

MATERIAL

Nekaj vrvi, žebliji, nosilne palice, drevo za oporo (lahko tudi debelejši kol).

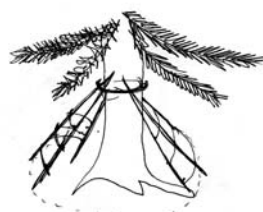
Opomba: Delavnica lahko traja dva dneva.

IZDELAVA

1. Na drevo ali debelejši kol pritrdimo pokončne palice, ki naj bodo tako velike, kolikor velik šotor želimo narediti (slika 1). Če za osrednji podpornik uporabljamo kol, potem ga moramo najprej trdno vkopati v tla pravokotno na podlago. Palice na kol lahko pritrdimo z žebliji, če pa bomo za oporo uporabili drevo, žebeljev NE uporabljajmo in palice pritrdimo samo z vrvjo.
2. Nosilne palice med seboj povežemo z vrvjo tudi na 2 ali 3 mestih nižje (slika 2) – št. dodatnih veznih mest je odvisno od velikosti šotora. Te vrvi morajo biti močno napete.
3. Na dodatne vezne vrvi (iz točke 2) nalagamo krovni material za naš šotor (slika 3). Za krovni material nabiramo travo, praprot, suhe veje ... (kar najdemo v okolici). Pazimo le, da ne škodujemo naravi.

slika 1

slika 2

slika 3

2. SONCE – URA

VSEBINSKI UVOD

Savel se je na poti v Damask spreobrnil in ob tem tudi mi razmišljamo o lastnem spreobrnjenju, poboljšanju. Simbol za spreobračanje je sonce, zato bomo danes ustvarili uro v obliki sonca, na katero bomo napisali namige za poboljšanje.

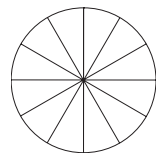
MATERIAL

Debelejši karton, šelesamer, koruzni zdrob ali druga zrna, lepilo za les, flomastri, barvice, škarje, olfa nož (obvezna pazljivost animatorja!), šestilo (ali že izdelani modeli dveh krogov in trikotnikov). Poljubno tudi drugi materiali, npr.: kolaž papir, pluta, zobotrebci, klinčki, vžigalice ...; mehanizem za uro ali plutovinast zamašek.

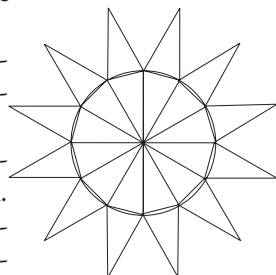

IZDELAVA

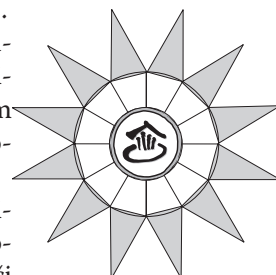
1. Na karton narišemo dva kroga, premera 20 do 25 cm, tako da bo dovolj prostora za misli in slike.
2. Kroga razdelimo na 12 enakih delov (skica 1); enega od krogov po črtah razrežemo, da dobimo 12 žarkov, katere nalepimo na krog (skica 2).
3. Na šelesamer ali barvni kolaž narišemo manjši krog, premera 10 cm, ki ga okrasimo z oratorijskim znakom ali drugim motivom, in ga nalepimo na sredino (skica 3).
4. Na uro napišemo števila – glede oblike se prepustite domišljiji, npr. srebrno-zlata kombinacija flomastrov, bleščice itd.
5. V vsak drugi prostorček na uri napišemo misli; lahko sončke dneva ali misli, kot so: *Pomagam prvi, Ljubim vse, V vsakem človeku vidim dobro, Imejmo se radi!, Oprosti, hvala ti, Pogledj v sonce in spreglej! ...* Svetujemo, da za mlajše namesto tega uporabite »navodila« za potek dneva (vstanem, sem v šoli, se družim s prijatelji, jem kosilo, spim, naredim domačo nalogo, zmolim jutranjo/večerno molitev, pomagam staršem itd.). V preostale prostore narišemo poljubne motive.
6. Izdelamo kazalce, ki jih z žebličkom ali čim podobnim pripenemo na uro, pri čemer na zadnji strani uporabimo plutovinast zamašek. Če si vaš oratorij finančno lahko privoščiš mehanizme za ure, je možnost tudi za izdelavo *prave* ure.
7. Žarke namažemo z lepilom in posujemo s koruznim zdrobom ali drugimi zrni.

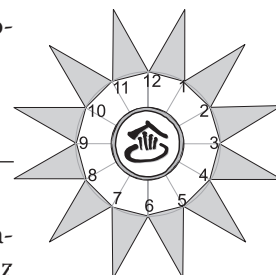
slika 1

slika 2

slika 3

slika 4

3. SOLNICA

VSEBINSKI UVOD

Pavel se je v današnjem prizoru spreobrnil, postal je drugačen, kot je bil prej. Ni skrival svoje drugačnosti, ampak jo je z navdušenjem, iskrenostjo in ponosom pripovedoval drugim. Drugačnost smo ponazorili s soljo, s čimer hočemo reči, da drugačnost kristjanov ni nadležna, ampak prijetna. Tako kot je sol drugačna od vse ostale hrane, pa je hrana zaradi nje bogatejša. Tudi naša drugačnost prinaša veselje drugim.

Tako bomo danes v delavnici izdelovali solnico. Stekleničke bomo lično okrasili, nato pa vanje doma nasuli sol. Tako nas bo vedno spominjala na to, da moramo biti ponosni na svojo drugačnost.

MATERIAL

Očiščene stekleničke od frutka ali gostega soka ali česa podobnega, kladi-va in žebliji, deščica, barve za steklo, jedilna sol, malo riža.

IZDELAVA

Delavnica je preprosta, a vseeno bi morala zaposliti otroke za celo uro; v nasprotnem primeru naj naredijo več kot le en izdelek. Če so otroci mlajši, naj animator še pred delavnico z žebljem naluknja pokrovčke, pri čemer naj bo pozoren na to, da luknje ne bodo prevelike.

1. Očiščene stekleničke razdelite otrokom.
2. Vzamete pokrovček stekleničke in ga položite na deščico – tako da leži z zgornjim delom na deščici. S kladivom in žebljem v pokrovček naredite luknje. (Ker je pod pokrovčkom deščica, se vam pokrovček ne bo grdo zvijal in ne izmikal.)
3. V stekleničke najprej stresete malo riževih zrn (iz praktičnih razlogov: leta vsrkava vlago in preprečuje strjevanje soli), nato pa še sol. Če ne želite imeti nevšečnosti z raztresanjem soli – glede na to da je pokrovček že naluknjan, lahko otroci solnice napolnijo tudi doma.
4. Na stekleničko privijete pokrov.
5. Solnice pobarvate z barvami za steklo. Stekleničke se bodo morale nekaj časa sušiti, zato je najbolje, da jih otroci odnesejo domov naslednji dan.

4. PEKA SLANIH PREST

VSEBINSKI UVOD

Pavel je po spreobrnjenju postal drugačen, kot je bil prej. Ni skrival svoje drugačnosti, ampak jo je z navdušenjem, iskrenostjo in ponosom pripovedoval drugim. Drugačnost smo ponazorili s soljo, s čimer hočemo reči, da drugačnost kristjanov ni nadležna, ampak prijetna. Tako kot je sol drugačna od vse ostale hrane, pa je hrana zaradi nje bogatejša. Danes bomo v delavnici izdelovali slane preste. Ko jih bomo izdelali, bomo videli, da bo vsaka presta samosvoja, drugačna. Vsaka pa bo posebno začinjena s soljo, in lahko se bomo prepričali, da ji bo šele ta dala pravi okus.

MATERIAL

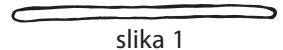
75 dag moke; 25 dag margarine; 1 kvas; 200 ml mleka; 2 jajci; 1 dl kisle smetane; 2 žlički sladkorja; sol (zdrobljena in v kristalčkih); posoda; kuhalnica; peki papir; pekač; čopič.

Opomba: Animator naj delavnico obvezno prej preizkusi.

IZDELAVA

Delavnica je kar obširna, zato mora biti delo znotraj skupine dobro organizirano. Če bi se zdelo, da boste imeli premalo časa, naj da animator sam vzhajati kvas in sam speče preste na koncu.

1. Kvas v lončku razdrobimo, dodamo dve čajni žlički sladkorja in mleko, damo na radiator ali na štedilnik in pustimo tam, dokler kvas ne vzhaja.

slika 1

slika 2

slika 3

2. Vmešamo testo iz moke, margarine, enega jajca, zdrobljene soli, kisle smetane in vzhajane kvasa.
3. Testo razdelimo enakovredno med otroke in naredimo svaljke, dolge kačice, iz katerih potem zvijemo preste.
4. Preste položimo na peki papir in jih premažemo s stepenim jajcem ter nanje posujemo sol v kristalčkih.
5. Preste pečemo pri 200 °C, dokler ne dobijo zlatorumene barve.

5. SVEČA S PODOBO PAPEŽA

VSEBINSKI UVOD

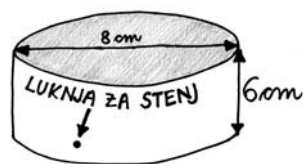
V zgodbi Pavel prizna, da je Jezus Petra postavil za prvega med apostoli in za glavo v Cerkvi ter mu dal ključe nebeškega kraljestva. Sedanji naslednik prvega papeža, sv. Petra, je papež Benedikt XVI., ki skrbi, da smo kristjani povezani med seboj. Mi vsi pa mu pri tem pomagamo.

MATERIAL

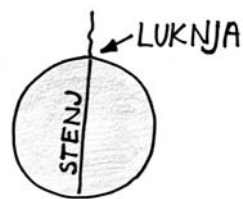
Parafin, olje, štedilnik, lonec, voščenke, šivanka, podoba papeža (iz papirja – lahko podobica, silhueta ... v velikosti cca 5cm), slikica ključa (iz papirja), za model lahko porabimo embalažo od sokov, jogurta ... (pomembno je, da ima model ravno dno).

IZDELAVA

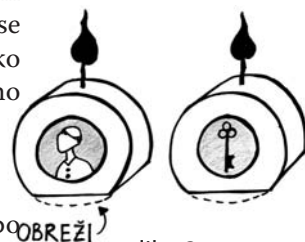
1. Embalažo postavimo pokonci in jo odrežemo na višini 6 cm.
2. Na višini 2 cm na steno embalaže z vročo šivanko naredimo luknjico (slika 1). Na tem mestu bomo kasneje prečno vstavili stenj (slika 2).
3. Pred ulivanjem voska model namažemo z oljem. V model nalijemo 1 mm staljenega parafina. (Paziti moramo, da je nanos res tanek, ker le tako bo sličica, ki jo bomo vstavili, postala vidna na prednji strani sveče – slika 3.)
4. Počakamo 2 minuti, nato pa na nalit in strjen parafin položimo podobo papeža z licem navzdol (to bo prednji del sveče). Vrh podobe naj gleda proti luknjici za stenj.
5. Parafin v več slojih postopoma dolivamo do višine 2 cm (tam, kjer je luknja za stenj). Preden dolijemo nov sloj, se mora prejšnji rob rahlo strditi. Posamezni sloji so lahko barvni. (Parafin obarvamo tako, da v njem raztopimo ostružke voščenke.)
6. Skozi luknjico vstavimo stenj (slika 2).
7. Nato počasi postopoma dolivamo do višine 4 cm.
8. Na vrh položimo slikico ključa z licem navzgor (to bo zadnji del sveče).

slika 1

slika 2

slika 3

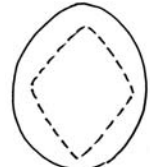

9. Dolijemo še 1 mm nepobarvanega parafina, da prekrijemo slikico.
10. Počakamo, da se sveča popolnoma strdi, potem jo odstranimo iz modela.
11. Če smo svečo vivali v okrogel model, jo na spodnji strani malo obrežemo, da lahko samostojno stoji (slika 3).

6. OBESEK S KLJUČKOM

VSEBINSKI UVOD

Jezus je Petru kot glavi Cerkve izročil ključne nebeškega kraljestva. Dragocenosti hranimo pod ključem in samo tistemu, ki mu zaupamo, izročimo svoj ključ (npr. ključ od doma, ko gremo na dopust; ključ od svojega srca tistemu, ki ga imamo res radi). Jezus nas uči edinosti in ljubezni. Spodbuja nas, da odklenemo svoja srca. Izdelovali bomo obeske s simboličnim ključem do našega srca. Odprimo srca za ljubezen in prijateljstvo med sabo.

slika 1

MATERIAL

Masa fimo (različne barve), listek z napisom »ključ do srca«, obesek – ključek, košček čipke, okrasni trak, akrilni lak, hitro lepilo, 2 perlici, vrvica, zaponka za zapenjanje.

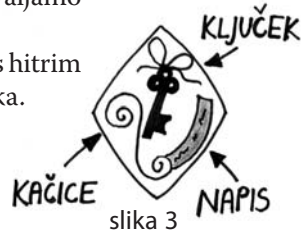
ODTIS ČIPKE:

slika 2

IZDELAVA

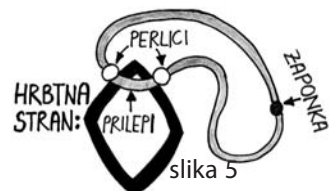
1. Iz mase fimo zvaljamo približno 3 mm debelo palačinko in s šablono izrežemo zeleno obliko obeska (slika 1).
2. Na prednji del obeska položimo košček čipke, ki ga povaljamo tako, da na površini nastane reliefen odtis (slika 2).
3. Košček okrasnega traku privežemo na ključek, tega pa s hitrim lepilom prilepimo na prednji del nastajajočega obeska.
4. Z akrilnim lakom prilepimo napis »ključ do srca« (ali kak drug zelen napis).
5. Iz mase oblikujemo tanke kačice, ki jih zvijemo v polžke in z njimi poljubno okrasimo obesek na prednji strani (slika 3).
6. Iz mase naredimo še eno malo debelejšo kačico, katere dolžina naj bo enaka obsegu obeska. Kačico ovijemo okrog obeska na prednji strani (slika 4).
7. Obesek utrdimo v pečici po navodilih proizvajalca.
8. Odrežemo vrvico in jo prilepimo na zadnjo stran obeska (sl. 5).
9. Na vsako stran vrvice natakne po eno perlico, na konca vrvice pa pritrđimo zaponko za zapenjanje (slika 5).
10. Obesek polakiramo.

slika 3

slika 4

slika 5

** Od točke 2 naprej ima obesek na sprednji strani reliefen odtis iz čipk (čeprav na skicah ni narisani). Potrebna je pazljiva izdelava, da reliefa ne poškodujemo. Če delamo z mlajšimi otroki, lahko ta korak preskočimo.

7. ZVONČEK

VSEBINSKI UVOD

Otroke vprašamo, zakaj v cerkvi vsak dan trikrat zvoni (ob 7.00, ob 12.00 in ob mraku). Skupaj ugotovimo, da gre za zvonjenje, ki vabi k molitvi angelovega češčenja. Ob molitvi se spominjamo največjega čudeža vseh časov, ko je bil spočet Jezus in je Bog postal človek. Naj nas na čudovito Božjo ljubezen do nas spominja tudi zvonček.

MATERIAL

Plastični kozarčki prostornine 0,5 dl, papirnate brisačke, das masa, volnena vrvica, lesene kroglice ali perle.

Opomba: Za delavnico potrebujete en dan premora, da se das masa posuši. Za prvi del delavnice (do točke 3) verjetno ne boste porabili ves čas namenjen za delavnice, zato imejte pripravljen še dodatni program.

IZDELAVA

1. Plastičen lonček napolnimo s papirnatimi brisačami tako trdno, da bo držal obliko (slika 1).
2. Obrnemo ga narobe in ga položimo na mizo (slika 2).
3. Na tanko ga v obliki zvončka obložimo z das maso (slika 3).
4. Na vrhu z zobotrebcecm naredimo luknjico za vrvico (slika 4).
5. Ko se das masa posuši, iz nje vzamemo lonček z brisačami.
6. Skozi luknjico napeljemo vrvico. Na en konec vrvice natakneemo leseno kroglico (ali perlo) in naredimo vozel. Vrvico zavozlamo tudi na notranji in zunanji strani zvončka (slika 5).
7. Če ostane čas, lahko zvonček tudi pobarvamo s tempera barvami. Prav tako lahko na zvonček napišete molitev: 1. Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha. 2. Glej dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. 3. In Beseda je meso postala in med nami prebivala.

slika 1

slika 2

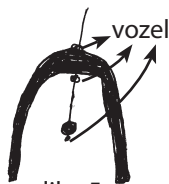

slika 3

naredimo
luknjico ↓

slika 4

slika 5

8. NAJ ZASVETI MOJA LUČ

VSEBINSKI UVOD

Večkrat rečemo, da je Jezus naša luč. Brez luči bi se namreč v temi zelo slabo znašli. Če ste poskušali kdaj hoditi po temi brez luči, veste, kako težko je in kako nas hitro postane strah. Podobno kot luč v temi tudi vera v Boga preganja strah iz našega življenja. Vera nam razsvetljuje naše življenje. Pavel je plamen vere ponesel drugim, storimo tako tudi mi.

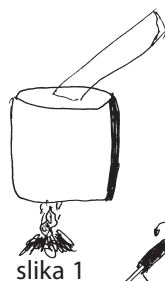
MATERIAL

Lesena palica dolga cca 1 m, nekaj voska iz starih sveč, stare bombažne cunje, 0,5 m dolge vrvice, alu folija, posoda za taljenje voska.

IZDELAVA

1. Pazljivo stalimo vosek (slika 1). Priporočamo, da to naredi animator. Voska ne postavljalj neposredno na ogenj, ampak vedno v posodo.
2. Cunje narežemo na trakove široke približno 20 cm.
3. Ko se vosek skoraj ohladi, vendar je še tekoč, vanj pomočimo trakove bombažnih cunj (slika 1).
4. Z voskom prepojene bombažne trakove trdno navijemo na en konec palice v širini približno 20 cm (slika 2).
5. Naviti sloj preko celotne površine trdno povežemo z vrstico (slika 3), da se bombažna krpa med gorenjem ne bo odvila. Konci vrvice služijo za zažig bakle, zato jih ne odrezimo.
6. Spodnji del gorišča bakle ovijemo z alu folijo, da nam vosek med gorenjem ne bo kapljal (slika 4).

slika 1

slika 2

slika 3

slika 4

9. S PAVLOM NA POT – LABIRINT

VSEBINSKI UVOD

Pavel je na svojih misijonskih potovanjih prehodil ogromne razdalje. Sam je takole povedal: »Večkrat v hudih naporih, večkrat v ječah, neprimerno bolj pod udarci, večkrat v smrtni nevarnosti. Od Judov sem jih petkrat dobil po eno manj kot štirideset. Trikrat so me bičali, enkrat kamnali, trikrat sem doživel brodolom in eno noč in dan preživel na globokem morju. Pogosto sem bil na potovanjih, v nevarnostih na rekah, v nevarnostih pred razbojniki, v nevarnostih pred rojaki, v nevarnostih pred pogani, v nevarnostih v mestu, v nevarnostih v puščavi, v nevarnostih na morju, v nevarnostih med lažnivimi brati. V trudu in mukah, v pogostem bedenju, v lakoti in žeji, v pogostih postih, v mrazu in goloti«

(2 Kor 11,23–27).

Naredili bomo labirint – Pavlovo pot, po kateri je hodil.

MATERIAL

Das masa, tempera barvice, lahko tudi kovinska kroglica (od ležaja).

IZDELAVA

1. Das maso zvaljamo tako, da iz nje naredimo »palačinko«, ki ni potrebno, da je pravilne oblike. Dimenzija in oblika palačinke je odvisna od poti labirinta, ki jo bomo naredili.
2. V zvaljani palačinki s prstom naredimo kanalček. Pot kanalčka predstavlja pot našega labirinta.
3. Pot labirinta je lahko oblikovana z napisom Pavel (glej sliko), lahko pa naredimo bolj komplicirano pot. Na poti lahko označimo tudi postaje, ki jih je Pavel na svoji poti doživel. Pri tem se z otroki pogovarjamo, npr.: obnavljamo

- oratorijsko zgodbo, vzamemo besedilo iz vsebinskega uvoda v to delavnico, pripovedujemo iz svojega znanja, pustimo domišljiji prosto pot ...
4. Das maso oz. narejen labirint pobarvamo s tempera barvami.
 6. Vzamemo kovinsko kroglico (od ležaja), jo položimo na začetek labirinta in jo z nagibanjem kotalimo do konca labirinta. Če nimate kovinske kroglice, jo lahko naredite tudi iz das mase.

10. OVITEK ZA SVETO PISMO

VSEBINSKI UVOD

Pavel je svojim vernikom pisal pisma, da bi jih spodbudil k novemu življenju v ljubezni, ki je največ, kar lahko imamo.

Za praznike in pomembne dogodke se ljudje lepo oblečemo. Prav tako bomo v tej delavnici lepo oblekli pomembno knjigo – Sveto pismo. Zaznamovali jo bomo s tremi simboli: križem, sidrom in srcem, ki ponazarjajo vero (križ), upanje (sidro) in ljubezen (srce). O vseh treh krepostih (veri, upanju in ljubezni) nas uči Pavel v pismu Korinčanom.

MATERIAL

Žakljevina, šivanka za volno, različne barve volne, sukanec, kreda za šivanje.

Opomba: Delavnica traja dva dni. Prvi dan izvedemo šivanje ovitka, drugi dan pa sledi vezenje platnice.

IZDELAVA

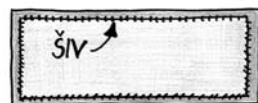
(Številke navodil so enake številkam skic.)

1. Izmerimo platnico odprtega Svetega pisma. Meram dodamo po višini 4 cm in po dolžini 16 cm. Po dobljenih merah izrežemo žakljevino.
2. Ker se žakljevina ob robovih para, dvakrat zapognemo po 1 cm in rob zašijemo.
3. Oblečemo Sveto pismo in ob obeh platnicah zapognemo, da dobimo ovitek. Zašijemo samo zgornji rob (zaradi lažjega vezenja).
4. Na prvo stran ovitka s kredo za šivanje narišemo mrežo (3 x 3 kvadratke).
5. Z izbrano barvno volno v kvadratke poljubno izvezemo simbole in platnico z vezenjem poljubno okrasimo (vezemo v obliki križcev).
6. Na koncu zašijemo še spodnji rob.

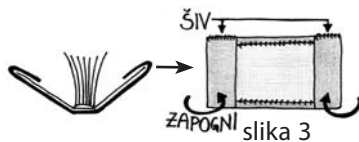
Vzorke tkanja križa, srca in sidra dobite na www.oratorij.net.

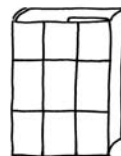
slika 1

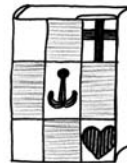
slika 2

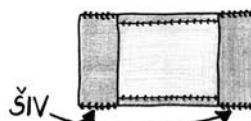
slika 3

slika 4

slika 5

slika 6

11. KNJIŽNO KAZALO ZA SVETO PISMO

VSEBINSKI UVOD

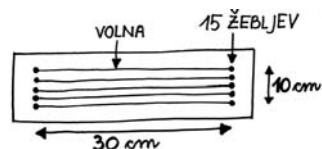
Bog se je prvim kristjanom razodeval po apostolih, nam pa se njegove besede razodevajo po Svetem pismu. Ko ga prebiramo, je dobro imeti pri sebi knjižno kazalo, da si označimo pomembne strani.

MATERIAL

Volna, šivanka za volno, žeblički, kladivo, lesena deščica.

IZDELAVA

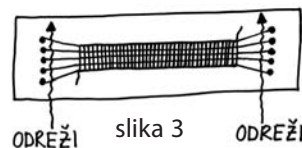
1. Na vsako stran deščice v vrsto zabijemo žebličke, kot kaže slika 1. Razmik med žeblički naj bo majhen (5 mm); mesta žebljev si lahko predčasno označimo s pisalom. Če delamo z manjšimi otroki, naj žebličke predhodno zabije animator.
2. Med žebli napeljemo volno (slika 1).
3. Vzamemo dolg kos volne in začnemo prepletati (slika 2).
4. Ko prepletemo celo dolžino, volno na obeh straneh odrežemo od žebljev (slika 3).
5. Po dva in dva konca volne zvežemo skupaj, da se nam kazalo ne bo razdiralo. Z enim koncec volne zvežemo tudi konec volne, s katero smo prepletali.

slika 1

slika 2

slika 4

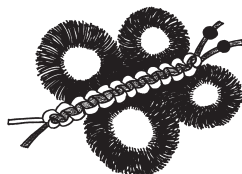
12. METULJČKI

MATERIAL

Barvne vrvi (črne, rjave in barve, v katere je oblečena žica); namesto barvne vrvice je primerneje uporabiti plastične vrvice – skubidu vrvice, iz katerih so se pred nekaj leti delali obeski za ključke; kosmata žica (v različnih barvah, ponazarja namreč barvo metulja); perlice v črni in rjavi barvi (velikost je odvisna od debeline vrvi ali skubidu vrvice); silikon lepilo; magnet.

IZDELAVA

1. Iz dveh vrvic spletemo krajšo pletenico – kot za zapestnico (glej skico vozlov).
2. Na vrhu pletenice vrvice prestrižemo in na vsako damo po eno perlico za tipalke.
3. Iz kosmate žice zvijemo metuljeva krila.
4. Krila na spodnji strani nalepimo na magnet s silikonskim lepilom.
5. Na zgornji strani na krila nalepimo pletenico.

slika 1

slika 2

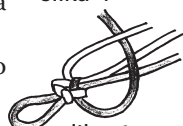
slika 3

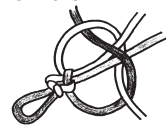
slika 4

slika 5

slika 6

slika 7

slika 8

slika 9

Igre

1. igra: POPIŠIMO NEPOPISAN LIST

Trajanje: 90 min.

Št. udeležencev: neomejeno.

Starost: v skupini naj bodo otroci različnih starosti.

Prostor: Zaradi postavljanja šotorov naj igra poteka zunaj. V primeru dežja lahko poteka tudi notri, vendar pa moramo v tem primeru izključiti postavljanje šotorov. Namesto šotora lahko otroci izdelajo kaj drugega, na primer posodico iz gline oziroma das mase.

Št. animatorjev: kolikor je skupin + 1 (lahko tudi več).

Pripomočki: trakovi za označevanje skupin, material za izdelavo možnjička (kos usnja ali blaga, vrvica), material za izdelavo zastave (kos usnja ali blaga, vrvica, palica), material za izdelavo šotora (dve večji palici, vrv, večja odeja, šotorsko krilo ali živalska koža), orodja in pripomočki za izdelavo izdelkov (škarje, barve, čopiči za poslikavo zastave).

Opomba: Igra se lahko nadaljuje z igro Iskanje Pavlovega pisma.

KRATEK OPIS

Otroci med igro naredijo nekaj izdelkov: možnjiček iz blaga ali usnja, zastavico z imenom svoje skupine, postavijo preprost šotor. Material, ki ga potrebujejo za izdelavo teh treh izdelkov, pa si morajo prej prislužiti. To lahko storijo tako, da obišejo učitelja Gamaliela, ki jim zastavi neko vprašanje. Če odgovorijo pravilno, jim izroči potrdilo, katero jim omogoča, da na tržnici kupijo material, ki ga potrebujejo za izdelke.

Otroci za vsak dobro narejen izdelek na prazen list dobijo pečat (žig iz voska ali kaj podobnega). Igra je zaključena, ko otroci naredijo vse tri izdelke in je njihov prej prazen, nepopisan list »popisan« s tremi pečati.

V igro so vključeni tudi animatorji, in sicer kot:

- učitelji, ki otrokom zastavljajo vprašanja,
- učitelji, ki jim pomagajo pri izdelavi izdelkov in pri poteku igre,
- trgovci, pri katerih otroci dobijo material za izdelavo izdelkov.

CELOTEN OPIS

Razdelitev v skupine

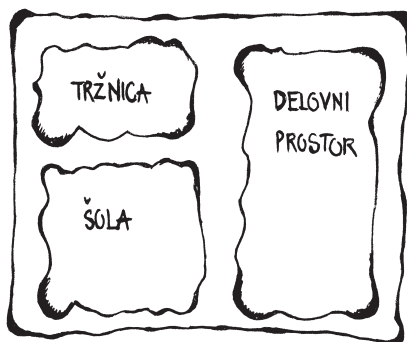
Skupino otrok razdelimo v manjše skupine (od 8 do 10 članov). Člane skupin ustrezno označimo, na primer s trakovi v različnih barvah. Prostor, kjer bo igra potekala, razdelimo na šolo, tržnico in delovni prostor. Na delovnem prostoru je tudi kraj, kjer bodo otroci tekom igre postavili šotor – to je stalno mesto njihove skupine. Da bodo otroci prepoznali stalna mesta svojih skupin (znotraj delovnega prostora), tudi te označimo s trakovi v različnih barvah.

Na vsakem stalnem mestu skupine sta že v tla zabiti dve večji palici, ki bosta otrokom služili za to, da bodo lahko postavili šotor.

Vsebinski uvod

Otroke uvedemo v igro. Lahko jih nagovori učitelj Gamaliel, ki jih pozdravi, jim reče, da je vesel, da so prišli v Jeruzalem, kjer se bodo lahko naučili marsikaj, poleg tega pa bodo lahko svoje znanje tudi pokazali. Vsaki skupini izroči nepopisan list »pergamenta« (malo večji, trši list papirja). Ta nepopisan list bodo morali »popisati«. Kako bodo to naredili, bodo izvedeli v pismu, ki jim ga bo izročil. Gamaliel nato vsaki skupini otrok izroči pismo, v katerem so zapisana nadaljnja navodila za igro, poleg tega pa jih nagovori tudi k temu, da si poiščejo svoje bivališče v Jeruzalemu, ki je označeno s trakom v njihovi barvi (znotraj delovnega prostora). Otroci lahko izvedo nadaljnja navodila za igro s prebiranjem pisma, lahko pa jim tudi vse razloži učitelj Gamaliel. Tudi če ne berejo pisma, je potrebno, da otroci dobijo skice izdelkov, ki jih bodo tekom igre naredili. Učitelj Gamaliel jim poleg pisma in nepopisanega lista izroči tudi škatlo s pripomočki, ki jih bodo potrebovali za izdelavo izdelkov (škarje, barve, čopiče za poslikavo zastave).

Otroci poiščejo stalni prostor svoje skupine, ki je označen v njihovi barvi. Vsaka skupina dobi tudi svojega pomočnika, učitelja (eden od animatorjev). Le-ta jim pomaga, jih usmerja, jim razjasni, če morda pride do nejasnosti.

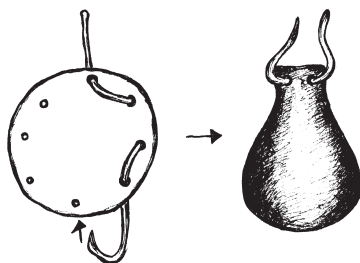
Če želimo, lahko posamezne skupine poimenujemo kot Korinčane, Rimljane, Filipljane ... Tako jih lahko poimenujemo tudi v drugih igrah, na primer v igri »Sestavljanje Pavlovega pisma«.

Primer pisma, ki ga skupinam izroči učitelj Gamaliel

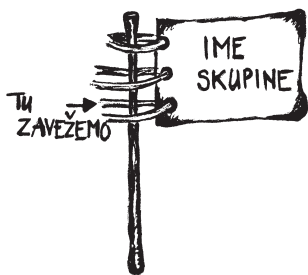
Pozdravljeni (npr. Kološani)!

Vesel sem, da ste prišli v Jeruzalem, kjer se boste lahko veliko naučili. Pa kar pričnimo. Dajem vam tri zanimive naloge:

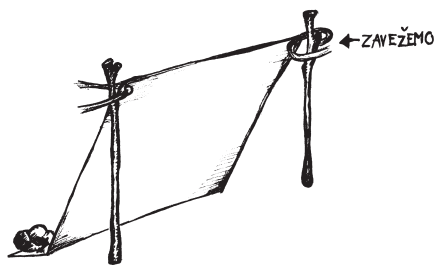
1. da izdelate mošnjiček,

2. da izdelate zastavico z imenom vaše skupine,*

3. da postavite šotor.

Material za izdelavo vsakega izmed teh izdelkov boste dobili na tržnici. Preden pa boste odšli na tržnico, pridite v šolo in poiščite mene, učitelja Gamaliela, ali pa katerega izmed drugih učiteljev. Zastavili vam bomo nekaj vprašanj in če boste odgovorili pravilno, vam bomo izročili potrdilo, s katerim boste lahko kupili material za vaše izdelke na tržnici. Ko boste izdelke naredili, vam bo vaš učitelj podelil priznanje. Na nepopisan list, ki ste ga dobili, vam bo dal posebno priznanje. Vaš nepopisan list bo tako postajal vedno bolj »popisan«.

učitelj Gamaliel

Nadaljevanje igre

Otroci nato odidejo v šolo. Tam jim učitelj Gamaliel ali kateri izmed drugih učiteljev zastavi vprašanje. Za ta vprašanja lahko uporabimo knjigo Ugani, če znaš (Arhar, V. T. (2001). Ugani, če znaš! (svetopisemske in druge uganke). Ljubljana: Družina.)* Otroci morajo pravilno odgovoriti na tri vprašanja, saj potrebujejo tri potrdila, ki jim bodo omogočala, da na tržnici dobijo material za izdelke. Za vsak izdelek potrebujejo svoje potrdilo. Važno je, da odgovorijo pravilno na tri vprašanja. Če odgovorijo napačno, jim učitelj zastavi novo vprašanje. Otroci naj med igro ves čas ostanejo v skupini. Šolo in tržnico naj obiše celotna skupina otrok, naj ju ne obiskujejo posamezno. Na tržnici otroci dobijo material za izdelavo izdelkov. Za vsak izdelek dobijo svoj »paket« materiala, ki ga potrebujejo za izdelavo. Igra je zaključena, ko vse skupine izdelajo vse tri izdelke. Najverjetneje bo katera izmed skupin hitrejša kakor druga. Trudimo se, da bodo končali približno hkrati. Skupino, ki je hitrejša, naj na primer njihov učitelj spodbuja, da svoje izdelke še izboljša.

Nekaj primerov ugank iz knjige Ugani, če znaš!

Globoko veren je očak,
pobožen res tako ni vsak;
še sina žrtvovati hoče,
na srečo Bog te žrtve noče.

Abraham

* Če skupine poimenujemo kot Korinčane, Rimljane, Filipljane ... izdelajo zastavico s tem imenom, sicer pa si ime skupine izmislijo sami.

Kralju vsega Izraela
harfa krasno je zapela;
ko pa je mladenič bil,
Goljat mu strahu ni vlil.

David

Štirje pametni možje,
kot so vedeli in znali,
so o Jezusu pisali,
da bi brali vsi ljudje.

evangelisti: Matej, Marko, Luka, Janez

2. igra: REŠIMO PAVLA!

Trajanje: 60–90 min.

Št. udeležencev: neomejeno.

Starost: 6–99 let, skupine naj bodo starostno mešane.

Prostor: zunaj ali dvorana.

Št. animatorjev: najmanj 5 (Pavel, vsaj 4 mestni stražarji; vsaka skupina ima lahko spremljevalnega animatorja).

Pripomočki

in predpriprava: Prostor oblikujemo tako, da celotna igralna površina predstavlja mesto Damask: sredina prostora predstavlja trg (večji del), okoli pa so hiše meščanov. Hiše lahko označimo s kredo ali vrvjo, lahko pa so animatorji drugače inovativni pri postavljanju prostora. Mestni trg naj ima le 3 izhode, ki naj bodo posebej označeni. Na sredini trga naj bo vodnjak (karton, vedro ...), vrči, kamenčki za ristanc ... Bodite izvirni in inovativni! Kakšne od teh pripomočkov lahko izdelate že prejšnje dneve na delavnicah. Potrebujete tudi Pavlovo sporočilo (glej prilogo).

KRATEK OPIS

Otroci v igri predstavljajo meščane Damaska. V Damasku je tudi Pavel, ki meščanom deli koščke svojega sporočila. To mora potekati na skrivaj, da mestni stražarji ne odkrijejo, kdo je Pavel.

Cilj igre je, da otroci čim bolj spretno pridejo do Pavlovih sporočil in da mestni stražarji tega ne opazijo. Čeprav so razdeljeni v skupine, otroci med seboj sodelujejo (igra torej ne vsebuje tekmovalnosti med skupinami).

Animatorji predstavljajo mestne stražarje, eden od animatorjev pa je Pavel (najbolje, če je to tisti, ki že v zgodbi igra lik Pavla). Animatorji, ki so mestni stražarji, naj se pretvarjajo, da ne vedo, kdo je Pavel – kdo je Pavel, »ugotovijo« le, če vidijo predajo sporočila med otrokom in Pavlom.

CELOTEN OPIS

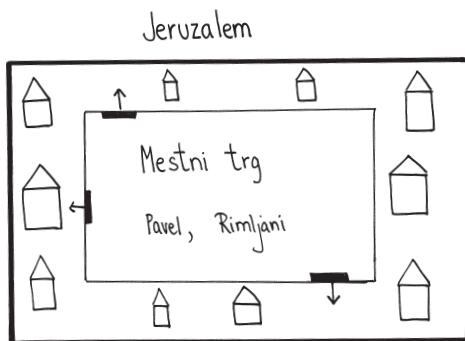
Vsebinski uvod

Voditelj uvede otroke v igro: »Pavel je v Damasku, vendar ima mnogo sovražnikov, zato se mora skrivati. V mestu mrgoli ljudi, ki bi radi izvedeli čim več o tem, kar jim ima povedati Pavel. Ti ljudje, ki bi radi čim več izvedeli od Pavla, ste

vi. Vendar vam v mestu preti tudi nevarnost: tu so tudi mestni stražarji, ki so Pavlovi sovražniki. Zato lahko do Pavlovega sporočila pridete samo na skrivaj. Pavel vam ne more javno govoriti, saj se mora skrivati. Svoje sporočilo vam po koščkih deli na napisanih listih.

Da bi stražarji ne opazili, kako, kje in kdaj vam Pavel daje koščke svojega sporočila, vam priporočamo, da se v mestu dogajajo čim bolj »navadne« stvari – normalno se pogovarjate na trgu, sproščeno se igrate, zabavate ... Če boste preveč očitni pri komuniciranju s Pavlom, bodo mestni stražarji odkrili, kateri od meščanov je Pavel in ga bodo pregnali.«

Potek igre

Voditelj pove uvod (glej zgoraj) in otroke razdeli v starostno mešane skupine. Vsaka predstavlja skupino meščanov, Pavlovih učencev.

Vsaka skupina ima v mestu svojo **hišo**, kjer se zbira in srečuje. Hiše so postavljene okoli trga, kjer poteka vse dogajanje. Vsaka skupina učencev gre v svojo hišo in določi starešino (glavnega v skupini). Nato se dogovori za **tajno geslo**, s katerim bodo lahko vstopali v svojo hišo.

Voditelj nato pove pravila in bistvo igre: »V skupini se **dogovorite in si razdelite vloge**: kdo bo hodil do Pavla, kdo bo delal opravila, kako boste krili drug drugega. Starešine imate lahko dvakrat **skupni posvet**, da se dogovorite, kako boste preslepili mestne stražarje, da boste delovali čim bolj usklajeno. Vendar morate tudi ta posvet »zakamuflirati«, da vas mestni stražarji ne opazijo.«

Na trgu se nato začnejo dogajati **vsakdanja opravila**: meščani (otroci) hodijo povodo, klepetajo, kdo kaj izdeluje, kdo koga čaka ... Ustvariti morajo vtis splošnega dogajanja na trgu. (Animatorji, ki spremljajo skupine, lahko otrokom pomagajo, da se vživijo v igranje vsakdanjosti, s katero pred stražarji zakrivajo zbiranje Pavlovih listkov. Morda bodo morali v začetku dati kakšno idejo, da bo igra stekla.)

Pavel ima listke, katere morajo na skrivaj dobiti meščani, mestni stražarji pa teh predaj ne smejo opaziti. Naloga otrok je, da zmedejo mestne stražarje in skrivoma dobivajo Pavlove listke. Mestni stražarji lahko delajo **racije** in pobirajo listke. Kogar ustavijo (kdor se jim zdi sumljiv), jim mora dati tisto, kar mestni stražarji ukažejo, npr. imate kakšno sporočilo? In morajo dati listek. V hiši pa lahko **listke zašifrirajo** (kako jih zašifrirajo, se odločijo sami v skupini, glavno je, da znajo prebrati samo oni) in mestnim stražarjem to nič ne pomeni, ker ne znajo prebrati in sporočila ne zaplenijo. Mestni stražarji lahko kadar koli vstopijo v hiše meščanov; tam lahko poberejo nešifrirane listke; če pa slučajno vedo skrivno geslo prebivalcev te hiše (če so ga slišali), lahko zaplenijo tudi šifrirane listke.

Animatorji – mestni stražarji naj **prilagajajo svojo intenzivnost »nagajanja«** glede na sam potek igre!

Ko Pavel razdeli vse listke, to pove otroku, ki naslednji pride po listek. Učenci (otroci) morajo nato pomagati Pavlu, da neopaženo zapusti Damask (skozi enega od treh izhodov). Na kakšen način bodo storili, morajo ugotoviti otroci sami.

Ko Pavel uspešno odide, meščani lahko skušajo od mestnih stražarjev dobiti listke, ki so jih le-ti zaplenili. Lahko jih pridobijo s kockanjem, saj mestni stražarji zelo radi igrajo to igro – otrok pride do stražarja in mu predlaga kockanje (2 tek-mujeta, kdor vrže večjo številko, zmaga – mestni stražar mora dati listek, če pa zmaga mestni stražar, da celi skupini eno nalogo, ki jo morajo narediti). Vse skupine morajo dati listke skupaj in sestavijo Pavlovo sporočilo (en njegov izrek).

Igra se konča s slavljenjem ob tem, da so dobili Pavlovo sporočilo, praznovanje. Veselje ob tem, da so dobili Pavlovo sporočilo, je tako močno, da si jih mestni stražarji ne upajo več napadati. Otroci preberejo na glas sporočilo in zapojejo hvalnico (glej Pavlovo pismo).

Če hočemo narediti igro tekmovalno, se najprej prešteje, katera skupina je dobila največ listkov, ampak drugače je bistvo igre v sodelovanju in ne v tekmo-vanju.

Priloga: PAVLOVO PISMO MEŠČANOM

Dragi meščani!

Vesel in srečen sem, da sem lahko tukaj med vami. Prav tako sem hvaležen za vaše gostoljubje in pomoč. Želim si, da bi se srečali v drugačnih okoliščinah – da zaradi Jezusa Kristusa ne bi bili več preganjani in bi lahko skupaj, na ves glas slavili Božjo slavo. Verjamem, da bo nastopil tudi tak trenutek, čeprav vam je mogoče sedaj to težko verjeti.

Veselite se še naprej, da ste kristjani, da ste spoznali Božjo moč in usmiljenje. Veselite se in vero oznanjajte še naprej, naj to veselo sporočilo pride do čim več ljudi! Verjemite, vera je tako močna, da lahko premaga vse ovire!

V zahvalo Bogu, ker smo lahko skupaj preživeli dan v tem našem mestu, zapojte Hvalnico Bogu. Zapojte res iz srca in res na glas. Naj se pesem dotakne tudi src mestnih stražarjev in morda se vam tudi oni pridružijo pri slavljenju Božje veličine!

Bog vas blagoslovi!
vaš Pavel

Opombe

- Hvalnico, omenjeno v Pavlovem pismu, animatorji izberejo po lastni izbiri.
- Pismo naj animatorji razrežejo glede na to, koliko skupin sodeluje pri igri.
- Razrezani deli pisma naj bodo oštevilčeni (lahko tako, kot so označeni odlomki v Svetem pismu), tako da bodo otroci lahko pismo sestavili v pravilnem vrstnem redu.

3. igra: DRUGAČNOST NAS UČI

Trajanje: 90 min.

Št. udeležencev: do 100.

Starost: za vse starosti.

Prostor: večji travnik ali igrišče, večja dvorana ali stavba z več prostori.

Št. animatorjev: kolikor je skupin + 1.

Pripomočki: za vsako skupino najmanj 15 zidakov = praznih plastenk, ki so pobarvane ali kako drugače označene z določeno barvo (npr. alkoholnimi flomastri); več kosov širokega selotejpa; škarje.

Pedagoška opomba: Otroci preko igre spoznavajo, katere veščine (talente in sposobnosti) imajo ter le-te naučijo tudi druge.

KRATEK OPIS

V prvem delu igre otroci v skupinah iščejo veščine, ki jih sami obvladajo. Nekaj najbolj zanimivih veščin izberejo in se jih vsi v skupini naučijo.

Drugi del igre je zamišljen kot tržnica: del skupine ostane na svojem mestu in tam prodaja izbrane veščine svoje skupine (učijo druge skupine, ki pridejo »nakupovat«), ostali člani skupine se napotijo do drugih skupin in tam kupujejo nove veščine (se jih naučijo). Vsako naučeno veščino plačajo s plastenko (vsaka skupina ima plastenke svoje barve).

V tretjem delu igre vsaka skupina gradi stolp: sestaviti morajo čim višji samostoječi stolp iz plastenk, katere dobijo od drugih skupin (svojih plastenk ne smejo uporabiti). Animatorji ocenijo stolpe in eno veščino vsake skupine, katero otroci pokažejo.

Sledi pa še tekmovanje v pospravljanju ter razglasitev rezultatov.

CELOTEN OPIS

Uvod

Otroke razdelimo v skupine po 8 do 10 otrok. Vsaka skupina bo predstavljala skupino meščanov. Izžrebajo barvo svojega prostora v mestu (glede na barve zidakov).

Voditelj igre pove, da je danes v njihovem mestu prav poseben dan. Potekala bo tržnica, kjer bo lahko sodelovala prav vsaka skupina meščanov, tako s kupovanjem kot prodajanjem. To trgovanje bo nekoliko drugačno, kot smo ga običajno vajeni. Ne bomo trgovali s predmeti niti ne z živalmi, ampak s svojimi veščinami oziroma talenti. Pove jim tudi, da je bil tudi Pavel zelo spreten in da je znal svoja znanja (veščine, talente) deliti tudi z drugimi. Pri vsem se je kar najbolj potrudil, zato naj tudi oni dajo vse od sebe.

Iskanje talentov, veščin

Skupine meščanov odidejo na pripravljene prostore (ustrezno barvno označene), kjer jih čakajo plastenke, ki barvno ustrezajo njihovem prostoru. *Npr.: Skupina meščanov, ki izžreba rdečo barvo, odide na rdeči prostor, kjer jih čakajo rdeče plastenke (zidaki).*

Naloga vsake skupine meščanov je, da ugotovijo, kakšne veščine, talente, sposobnosti, znanja (nove pesmi, izvorni bansi, športne vragolije, postavljanje šotora, gasilske spretnosti ...) imajo in bi jih lahko prodali drugim meščanom. Poudariti je treba, naj bodo te veščine take, da bodo med prodajo praktično izvedljive in da jih bodo lahko predstavili drugim.

Najbolje je, da vsaka skupina dobi velik pergament (plakat), na katerega pišejo, kaj vsak zna in zmore. Najprej vsak predstavi, kaj zna – tu naj bo v vsaki skupini animator, ki jih spodbuja, da res **vsak pove** najmanj eno stvar (kasneje se lahko animator iz skupine umakne). Nato se skupina odloči, kateri talent bodo prodajali drugim meščanom in to napišejo na drugo stran plakata. Plakate vseh skupin nato obesimo na skupnem mestu, da je razvidno, kdo kaj prodaja.

Trgovanje

Za prodajanje in kupovanje, ki sledi, se skupina razdeli na dva dela:

- En del skupine ostane na mestu (2–3 člani skupine) in prodaja (učí druge) tisto, za kar so se dogovorili. Njihova naloga je tudi, da skušajo privabiti čim več kupcev.
- Drugi (večji) del skupine pa se razdeli še na polovico. Vsaka polovica se potem posebej odpravi po tržnici in kupuje. S sabo imajo tudi nekaj svojih zidakov, ki jih uporabijo kot plačilo za naučeno veščino. Potujejo po tržnici, pregledajo, kaj je na voljo in nato izberejo, kaj bodo kupili. V zameno za naučeno veščino dajo svoj zidak skupini, ki jih je naučila novi talent. *Npr.: modra skupina pride na oranžno stojnico. Oranžna skupina nauči modro novo spretnost. Modri »plačajo« oranžnim s svojim modrim zidakom.*

Med zbiranjem opek pa se po mestu sprehajajo tudi animatorji, ki imajo dodaten gradbeni ali okrasni material (plastenke, pokrovčke ...), to so **animajokerji** (lahko nosijo napis animajoker ali pa kakšno drugačno oznako). Če si skupina želi pridobiti dodaten material, mora pravilno odgovoriti na tri vprašanja, ki jih zastavi animajoker. Vprašanja si oblikujejo animatorji sami, glede na to, koliko stari otroci pridejo k njim, koliko znajo in podobno.

Zidanje

Trgovanje poteka določen čas (glede na potrebe in možnosti posameznega oratorija), na primer 45 min. Nato se vse skupine meščanov zberejo v svojem mestu. Drug drugega naučijo veščine, ki so jih kupili. Vsako veščino posebej hodijo predstavljat Lidiji, Petru in Pavlu. Če je veliko skupin, lahko dodamo tudi več animatorjev (oseb iz oratorijske zgodbe), da se skupine med seboj ne čakajo.

Lidija, Peter in Pavel namreč delijo vezivo za gradnjo mestnega stolpa (selotejp). Če skupina hoče dobiti vezivo, morajo animatorju pokazati novo veččino, ki so se je naučili (animator na plakatih lahko preveri, če je to res veččina, ki so se je naučili od druge skupine). Glede na to, kako predstavljeno veččino obvladajo, koliko članov skupine se je veččino naučilo in glede na čas dobijo določeno dolžino veziva (selotejpa). Če:

- vsi sodelujejo = 50 cm selotejpa;
- traja več kot pol minute = 50 cm selotejpa;
- izvirna in dobra izvedba = dodatnih 50 cm selotejpa.

Nato vezivo odnesejo na prostor svoje skupine, kjer zgradijo mestni stolp iz zidakov (plastenek), ki jih povežejo z vezivom (selotejp). Stolp mora biti čim višji, čim lepši in čim bolj barven. Ne sme pa vsebovati zidakov njihove barve! *Npr.: Stolp rdeče skupine ne sme vsebovati rdečega zidaka.*

Ko postavijo stolpe, jih komisija animatorjev oceni (npr. 3 animatorji). Medtem vsaka skupina predstavi eno svojo veččino (eno od tistih, ki so jo prodajali), ki se jim zdi najboljša, drugemu delu komisije (drugi trije animatorji).

Pospravljanje

Ko so stolpi ocenjeni in veččine predstavljene, sledi še zadnji del igre: katera skupina bo najhitreje pospravila ves material, ki so ga uporabljali (s stolpom vred), ga zreciklirala (ločiti plastenke in zamaške, plastenke stisniti ...).

Zmaga skupina, ki dobi najvišji seštevek točk pri vseh nalogah.

Točkovanje

- **Višina:** najvišji stolp dobi toliko točk, kot je skupin (npr. če je 10 skupin, dobi najvišji stolp 10 točk, če pa je skupin 5, dobi 5 točk), najnižji stolp dobi le eno točko.
- **Samostoječ** (vsaj 30 sekund): 10 točk.
- **Izvirnost:** št. točk določijo animatorji.
- **Ekološkost:** skupina, ki se je najbolj potrudila, dobi največ točk (število točk določijo animatorji), skupina, ki se je najmanj potrudila, dobi najmanj točk.

4. igra: ISKANJE PAVLOVEGA PISMA

Trajanje: 90 min (odvisno tudi od dolžine predvidene poti).

Št. udeležencev: Neomejeno.

Starost: Skupine otrok naj sestavljajo otroci različnih starosti.

Prostor: Zunaj. V primeru dežja lahko igro prilagodimo. Mesta z nalogami se v tem primeru nahajajo znotraj, lahko tudi v enem prostoru.

Št. animatorjev: kolikor je mest z nalogama + kolikor je skupin.

Pripomočki: zemljevid, na kartončkih napisane ali natisnjene besede, vrvice, trakovi za označevanje skupin, Sveto pismo, sveča, vžigalnik, vedro, kamenčki.

Opomba: Igra se lahko navezuje na igro Popišimo nepopisan list.

KRATEK OPIS

Otroci (ob spremljanju enega izmed animatorjev) sledijo zemljevidu in s pomočjo le-tega poiščejo animatorje, ki v igri predstavljajo ljudi, ki so se srečali z apostolom Pavlom. Pri vsakem animatorju opravijo neko nalogo in animator jim nato izroči na trši papir napisano ali natisnjeno besedo. Ko zberejo vse besede, lahko iz njih sestavijo poved, ki je vzeta iz Svetega pisma, iz enega izmed pisem, ki jih je napisal apostol Pavel (pismo Rimljanom, pismo Galačanom, pismo Efežanom – izbrane Pavlove povedi so objavljene med elektronskimi gradivi na www.oratorij.net).

CELOTEN OPIS

Uvod

Otroke razdelimo v manjše skupine (od 8 do 10 članov). Člane skupin ustrezno označimo, na primer s trakovi v različnih barvah. Če smo pred to igro izvedli igro »Popišimo nepopisan list«, lahko v tej igri smiselno uporabimo zastavico in mošnjček, ki so ju otroci izdelali. Zastavica služi temu, da prepoznamo skupino otrok, v mošnjček pa lahko otroci spravljajo besede, ki jih med igro pridobivajo in iz katerih na koncu sestavijo poved.

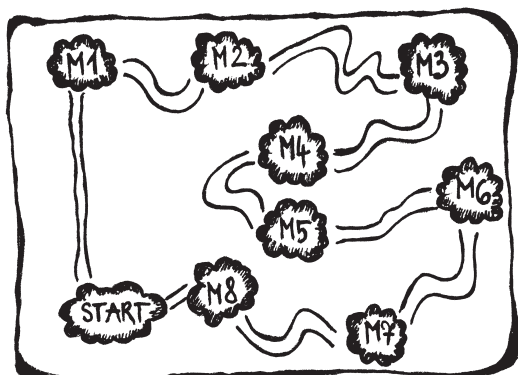
Potek igre

Otrokom povemo, da je v teh dneh po naših krajih hodil apostol Pavel, ki je vsaki skupini pustil neko sporočilo. Kakšno je to sporočilo, bodo izvedeli, ko bodo obiskali nekaj ljudi, s katerimi se je apostol srečal. Te ljudi bodo morali poiskati s pomočjo zemljevida in pri njih opraviti neko nalogo. Na zemljevidu je vrisana pot, ki jo bodo prehodili, vrisana so tudi mesta, na katerih bodo srečali te ljudi.

Primer zemljevida – vsaka skupina dobi drugačno zaporedje mest, ki jih mora obiskati.

M1, M2, M3 ... = mesto 1, mesto2, mesto 3 ...

Vsaka skupina dobi svoj zemljevid, na katerem je označeno, kako morajo po vrsti obiskovati mesta oziroma osebe. Najbolje je, da so mesta razporejena v krogu, vsaka skupina pa ima drugo startno mesto (*npr. 1. skupina ima startno mesto M1, nadaljuje k M2, nato k M3; 2. skupina ima startno mesto M2, nadaljuje k M3, nato k M4 itd.*).

V primeru, da se igramo igro na izletu, lahko skupine hodijo po isti poti (imajo isti zemljevid). Skupine na pot odhajajo v primernem časovnem razmaku (približno 10 minut).

Na nekaterih mestih, kjer se nahajajo animatorji, opravijo otroci nalogo in si tako prislužijo besedo ali del povedi, na nekaterih mestih pa jih čaka le animator s hladno pijačo (glede na temperature in število skupin naj animatorji sami določijo, koliko bo teh mest in kolikokrat lahko skupina pride). Na mestih, kjer morajo otroci opraviti neko nalogo in si s tem prislužiti del povedi, naj bodo vsi otroci uspešni. Spodbujamo jih, naj se pri opravljanju naloge potrudijo, del povedi pa nato dobi vsaka skupina – ne glede na to ali je neka skupina uspešnejša kot druga.

Primeri nalog, ki naj jih opravijo otroci pri animatorjih, pri katerih si prislužijo besedo ali del povedi:

MESTO 1

Apostol Pavel je bil dober poznavalec Svetega pisma. Na tem mestu se otroci preizkusijo, kako dobro se oni znajdejo v Svetem pismu. Otroci naj v Svetem pismu poiščejo določeno vrstico, na primer Mt 7,12. Če imamo na voljo več Svetih pisem, išče vsak otrok posebej, sicer vsak poišče drugo poglavje. Če imajo težave, naj jim pomaga animator. Najdeno poglavje nato eden izmed otrok prebere. Bodimo pozorni, da s Svetim pismom ravnamo spoštljivo.

MESTO 2

Apostol Pavel je v svojih pismih večkrat dejal, naj se veselimo. Kdor poje, tisti ima veselo srce. Na tem mestu zato otroci zapojejo neko pesem po svoji izbiri.

MESTO 3

Kristjani moramo biti kot luč v temi, zato si moramo prizadevati, da smo dobri, da se imamo radi, da si odpuščamo. O tem je govoril, pisal tudi apostol Pavel. Naloga, ki naj jo izpolnijo otroci na tem mestu, je, da z enega kraja na drug kraj prenesejo prižgano svečo. Potruditi se morajo, da jim med prenašanjem plamen ne ugasne, poudariti pa je treba, da morajo sodelovati prav vsi. Poiščejo naj način, kako bodo to najlažje storili. Če je na primer vetrovno, lahko plamen zavarujejo s svojimi telesi. Animatorji lahko na pot postavijo tudi ovire, da jim otežijo nalogo.

MESTO 4

Apostol Pavel pravi, naj drug drugega ljubimo z bratsko ljubeznijo, naj drug drugemu pomagamo, se podpiramo. Nekaj otrok iz skupine (starejši) naj z enega kraja na drug kraj prenese 2 ali 3 mlajše otroke. Nesejo jih lahko na ramenih ali kakor želijo sami.

MESTO 5

Apostol Pavel pravi, da hiti proti cilju, in sicer »ne, kakor bi to že dosegel ali prišel do popolnosti, vendar pa se trudim, da bi to osvojil ...« (Flp 2,12). Pomembno je torej, da se neprenehoma trudimo, da bi cilj dosegli. Otroci na tem mestu s kamenčki ciljajo nekoliko oddaljeno vedro (cilj). Vsak otrok vrže en, dva ali tri kamenčke.

Skupine otrok lahko sestavljajo enako poved, vzeto iz Svetega pisma, lahko pa vsaka skupina sestavlja svojo poved. Če skupine otrok poimenujemo kot Rimljane, Korinčane, Galačane ipd., lahko vsaka skupina sestavlja svojo poved, poved, ki je vzeta iz pisma Rimljanom, Korinčanom, Galačanom ipd.

Primeri povedi za posamezne skupine (napisano morajo dobiti tudi, iz katerega odlomka je poved, da jo lahko poiščejo v Svetem pismu in preverijo, če so prav sestavili):

- Rimljani: Nikomur ne vračajte hudega s hudim (Rim 12,17).
- Korinčani: Ljubezen vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. Ljubezen nikoli ne mine (1 Kor 13,7–8).
- Galačani: Ne naveličajmo se, ko delamo dobro (Gal 6,9).
- Efežani: Bodite drug do drugega dobrosrčni in usmiljeni ter drug drugemu odpuščajte (Ef 4,32).
- Filipljani: Naj nobeden ne gleda samo nase, temveč tudi na druge (Flp 2,4).
- Kološani: Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte (Kol 3,13).
- Tesaloničani: Tolažite drug drugega in drug drugega izgrajujte, kakor to že delate (1 Tes 5,11).
- Hebrejci: Poslušajte svoje voditelje in jih ubogajte (Heb 13,17).

Več povedi najdeš na www.oratorij.net med elektronskimi gradivi za Oratorij 2008. Ob njih lahko gradiš tudi igre za posamezna mesta.

Te povedi napišemo ali natisnemo in jih nato razrežemo na pet delov. Na vsakem mestu, kjer se otroci srečajo z nekom, ki je srečal apostola Pavla (animator), dobijo en del povedi. Deli povedi so lahko nalepljeni na trši papir, ki ga z luknjačem preluknjamo. V pravilnem vrstnem redu jih lahko nato obesijo na vrvico.

Ali so besede postavili v pravilno zaporedje, preverijo, ko se vrnejo na začetek, nazaj na start. Svojo poved poiščejo v Svetem pismu. Pri tem jim pomaga animator.

Animatorjem

*molitvena srečanja
med oratorijem*

pismo animatorjem

kateheze v pripravi na oratorij

spokorno bogoslužje

igra za animatorje

MOLITVENA SREČANJA MED ORATORIJEM

NAVODILA

- Priporočljivo je, da imate animatorji stalen prostor, kjer se zbirate za molitve.
- Voditelj pripravi prostor in material, še preden se v prostoru zberejo vsi animatorji. Tako bo molitev potekala bolj tekoče in zbrano.
- Predlog za izvedbo molitev:
 - Psalm molite skupaj ali v dveh zborih.
 - Božjo besedo razglasi en sam.
 - Zgodbo prebere en sam ali po vlogah, če zgodba to omogoča.
 - Dinamiko vodi voditelj molitve.
 - Molitev molite vsi animatorji skupaj ali en sam.
 - Animatorjevo molitev molite skupaj.
- Sestavni del molitve so tudi pesmi, s katerimi slavimo Boga. V primeru, da so vam predlagane pesmi nepoznane, poiščite vsebinsko sorodne. Če se vam zdi primerno, lahko dodate še kakšno pesem med samo molitvijo.
- Če je navzoč tudi duhovnik, lahko animatorjem ob sklepu molitve podeli Božji blagoslov.

** Elektronsko obliko skupnega dela molitve dobite na www.oratorij.net.

1. dan: NAŠE PISMO STE VI

Križ

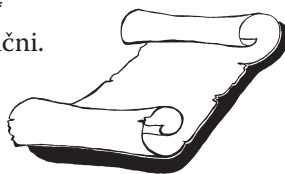
Pesem: Pogled povzdigujem

Psalm

»Gospodova postava je popolna in daje življenje, *
Gospodovi nauki so zanesljivi, učijo nevednega.
Gospodove zapovedi so prave, razveseljujejo srca, *
Gospodovi ukazi so jasni in bistrijo poglede.

Gospodova beseda je sveta in ostane na veke, *
Gospodovi odloki so stvarni in hkrati pravični.
Cenimo jih bolj ko zlato in drage kamne, *
rajši jih imamo ko med in strd iz satovja.

Tvoj služabnik jih vestno upošteva *
in jih goreče spolnjuje.

Vendar kdo bi se mogel izogniti vsem prestopkom, *
meni prikritih me očisti.

Obvaruj svojega služabnika prevzetnosti, *
da ne bo gospodovala nad mano.

Tako bom človek brez graje *
in brez velikega greha.

Gospod, naj ti bodo vedno ljube moje besede in misli, *
Ti si moj zavetnik in rešitelj.« (Ps 19,6–15)

Božja Beseda

»Naše pismo ste vi; pismo, ki je zapisano v naših srcih in ga poznajo in berejo vsi ljudje. Očitno ste Kristusovo pismo, za katerega skrbimo mi in ki ni pisano s črnilom, temveč z Duhom živega Boga, pa ne na kamnite table, marveč na table mesenih src.« (2 Kor 3,2–3)

Zgodba

Življenje na neki vasi je teklo v mirni, preprosti vsakdanjosti. Nekega jutra pa je nekdo prinesel vest, ki je vznemirila prav vse: nekje, ne prav daleč se nahaja veliko bogastvo. Mnogi se z vozovi in s popotnico podajo na pot. Odrinejo zgodaj, ob prvem svitanju sonca. Polni upanja gredo v smer, kjer naj bi se nahajal domnevni zaklad. Opoldanska vročina je huda, vendar željni popotniki si ne privoščijo mnogo počitka. Hitijo dalje. Loteva se jih utrujenost, a ne odnehajo. Zaklad bi moral biti že prav blizu, si mislijo.

Dan se poveša v večer, utrujenost narašča, na obzorju pa nobenega otipljivega upanja. Razen obljuje. Nekateri se prepustijo dvomu in obrnejo se nazaj proti domu. Drugi pa odločno nadaljujejo pot: »Če smo hodili en dan, bomo pa še enega. Poiskati moramo zaklad.« Ozirajo se naokrog, da bi uzrli prostor za zasilno prenočišče. In glej, že se približajo votlini, ki se pojavi kakor nalašč zanje. Sredi globoke nočne tišine se zasliši skrivnosten glas: »Zaklad je pred vami! Kdor bo vzel, mu bo žal. Kdor pa ne bo vzel, mu bo še bolj žal.«

Pomanejo si oči, napnejo ušesa. Se spogledajo in pravijo med seboj: »Je to res? Kaj pravzaprav pomeni ... 'Kdor bo vzel, mu bo žal. Kdor pa ne bo vzel, mu bo še bolj žal.'«

Reakcije popotnikov, iskalcev zaklada, so različne. Tipali so okrog sebe: bilo je čutiti le golo kamenje. Nekateri preplavi razočaranje: »Zastonj smo hodili. Pojdimo domov!«

A drugi pravijo: »No, če nam bo žal v primeru, da vzamemo in tudi v primeru, da ne vzamemo, vzemimo vsaj nekaj, da bomo videli, ko pridemo iz temne votline, zakaj nam bi bilo žal!« In nabrali so si domnevnega kamenja v nahrbtnike in vreče. Vsak, kolikor je želel. In glej presenečenje! Ob jutranjem svitu so popotniki zapustili votlino in takoj radovedno drug za drugim odpirali vreče in nahrbtnike. In kaj je bilo v njih? Vsem je zastal dih. Iz vreč je sijalo samo suho zlato. Bogastvo, ki so ga iskali. Zaklad, po katerem so hrepeneli in se zanj trudili. Hitro so se vrnili, da bi si nabrali še več. A »ura zaklada« je minila. Imeli so, kar so si nabrali. In

uresničila se je skrivnostna beseda: bilo jim je žal, da si niso nabrali še več. Tisti pa, ki so domov odšli prazni, so obžalovali, ker niso ničesar vzeli.

Dinamika

Na sredi je Jezusova slika, prazni listi (A4 ali A5) in pisala. Vsak animator vzame prazen bellist in pisalo. Za trenutek se v tišini vsak zase zaustavi in premisli, kaj vse bi lahko napisal na ta list. Lahko bi zapisal: »Danes zjutraj sem molil in zajtrkoval doma; danes sem vesel, ker se začena oratorij; danes želim pomagati otrokom, ki bodo prišli na oratorij; danes bom prijazen, danes se želim naučiti novih stvari ...«

(Malo počakamo, nato govorimo dalje.)

Na list ne napišemo ničesar, pustimo praznega! Zakaj? Zato ker je pred nami nov dan, nov začetek, nova izkušnja, ki je še ne poznamo. V naslednjih nekaj trenutkih tišine se izročimo Gospodu. Prazen, bel list samo podpišemo in ga položimo pred Jezusovo sliko. S tem izrazimo pripravljenost sprejeti vse tisto, kar nam bo Gospod želel podariti, napisati danes v našem življenju.

Molitev

Bog Oče, pred menoj je nov dan in nova izkušnja oratorija, ki je še kot nepisan list ali nepoznan zaklad, ki mi ga ti pripravljaš. »Svoje poti, GOSPOD, mi daj spoznati, svojih steza me uči. Vodi me v svoji resnici in me uči; vate upam ves dan.« Pomagaj mi, da bom imel odprte oči in pripravljeno srce za vse, kar mi želiš podariti v tem dnevu in za vse, kar mi želiš spregovoriti po otrocih, h katerim me pošiljaš.

Animatorjeva molitev *(molimo skupaj)*

Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu sv. Janeza Boska¹ in sv. Marije Dominike Mazzarello².

Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš.

1 Sv. Janez Bosko, oče in učitelj mladine. Rodil se je v severni Italiji v Castelnouvo d'Asti (danes: Castelnouvo don Bosco) 16. avgusta 1815. Ko je imel dve leti, je izgubil očeta. Mati Marjeta ga je vzgajala v veri in življenju po evangeliju. Že pri devetih letih je po videnju v sanjah zaslutil, da se bo posvetil vzgoji mladine. Kot otrok je pridobival vrstnike z igrami, molitvijo in poukom v veri. Ko je postal duhovnik (1841), si je za življenjski program izbral vodilo: "Daj mi duše, drugo vzemi!" Pri 31 letih je, po petih letih duhovništva, ko je okrevljal po zelo hudi bolezni, dejal: "Bogu sem obljubil, da bom vse svoje življenje daroval za svoje uboge fante!" Kot duhovnik je v Torinu zbiral okrog sebe fante, ki niso imeli doma in so živeli v veliki materialni in duhovni revščini. Zanje je ustanovil Oratorij in ga postavil pod varstvo sv. Frančiška Saleškega. S svojim vzgojnim slogom in pastoralno prakso, ki temelji na razumu, veri in ljubeznivosti (preventivni sistem), je usmeril dečke in mladostnike k premišljevanju, k srečanju s Kristusom in z brati in sestrami, k vzgoji za vero, obhajanju zakramentov ter apostolski poklicni zavzetosti. V svojem znamenitem pismu iz Rima (1884) pa je zapisal: "Naj sem blizu ali daleč, vedno mislim na vas. Eno samo željo imam: to, da bi vas videl srečne tukaj na zemlji in v večnosti! ... (in pismo zaključuje) ... Veste, kaj želi od vas ta ubogi starček, ki je za svoje drage fante potrošil vse svoje življenje? Nič drugega kot to, da bi se vrnili srečni časi nekdanjega Oratorija ... časi odprtosti in zaupanja ... časi ljubezni in resnične veselosti za vse!" Neizčrpen vir njegove neutrudne dejavnosti in uspešnosti je bilo nenehno združenje z Bogom in neomajno zaupanje v Marijo Pomočnico, ki jo je imel za navdihovalko in vodnico vsega svojega dela. Zavzete sodelavce pri svojem delu je zbral

Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav,
da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate.
Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice.
Z njeno pomočjo ti ljubljajam,
da se bom potrudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim na salezi-
janski način³: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

Pesem: Zdaj sem tu, moj Bog

Križ

in jih vzgojil izmed svojih mladih. Z njimi je ustanovil Družbo svetega Frančiška Saleškega. Skupaj s sv. Marijo Dominiko Mazzarello je ustanovil Družbo hčera Marije Pomočnice. Z dobrimi in dejavnimi laiki, moškimi in ženskami, je končno utemeljil Združenje salezijan-
cev sotrudnikov. Umril je 31. januarja 1888 v Torinu.

- 2 Sv. Marija Dominika Mazzarello (izgovorjava »madzarello«) se je rodila 9. maja 1837 v Mornesah. Ta kraj se razprostira na rodovitnem gričevnatem svetu blizu Genove v Italiji in je v času njenega življenja imel okoli 1200 prebivalcev. V družini so jo vzgojili v neutrudljivo delavko z globokim smislom za pravičnost; starša, posebno oče, sta ji dala tudi dobro versko vzgojo. Sedemnajstletna se je vpisala v Združenje Marije Brezmadežne in se vključila v apostolat deklet v vasi. Ko je imela 23 let, se je okužila s tifusom, ko je pomagala bolnikom. V izkušnji telesne šibkosti je iskala svojo novo življenjsko pot. V videnju ji je bilo razodeto, naj se zavzame za dekleta. Skupaj s prijateljico Petronillo je odprla šiviljsko delavnico, kjer je dekleta učila šivanja ter ljubezni do Boga in molitve. Ob nedeljah jih je prav tako s Petronillo zbiralala, da so se skupaj igrale, zabavale, hodile na izlete, molile in se veselile. Ni se bala hrupa, kričanja in tega, kar mlade veseli, le nevarnosti za dušo in telo ni smelo biti. Posvetila se je tudi materam in spremljala njihove družinske skrbi. Leta 1864 je don Bosko prišel v Mornese. Ob srečanju z njim je vzkliknila: "Čutim, da je don Bosko svetnik." Don Bosko jih je skupaj z domačim duhovnikom don Pestarinom počasi pripravljal na ustanovitev nove redovne družbe. Leta 1872 jo je don Bosko izbral, da je začela z Družbo hčera Marije Pomočnice. Kot prva predstojnica je bila ljubezniva vzgojiteljica in učiteljica duhovnega življenja; imela je dar pristnega veselja, da je njeno veselje privabljalo dekleta k zavzetosti za vzgojo drugih deklet. Ob njeni **smrti** v Nizzi Monferrato 14. maja 1881 se je Družba že zelo razširila. Svojim hčeram je zapustila tradicijo vzgoje, ki je prežeta z evangeljskimi vrednotami: iskanje Boga v preprostosti vsakdanjega življenja, v veselem darovanju mladim in ustvarjanju družinskega ozračja; odgovornost do dela in zaupanje v Boga; veselje do življenja in popolno darovanje same sebe. Njeno telo počiva v baziliki Marije Pomočnice v Torinu. Njene sestre danes nadaljujejo njeno vzgojno poslanstvo po vsem svetu.

- 3 Salezijanski način **vzgojnega delovanja je utemeljil sv. Janez Bosko. Znan je pod imenom preventivni sistem, ki temelji na razumu, veri in ljubeznivosti.** Za svetega Janeza Boska vzgajanje vključuje posebno vzgojiteljevo držo in skupek prijemov, ki temeljijo na pričanju razuma in vere, kar vodi v vzgojno dejavnost. V središču njegove usmeritve stoji "**pastoralna ljubezen**", ki jo takole opisuje: "*Izvrševanje preventivnega sistema sloni na besedah sv. Pavla, ki pravi: 'Ljubezen je dobrotljiva, je potrpežljiva; vse potrpi, vse prenaša, vse upa in se ne da razdražiti.'*" Ta nagiba vzgojitelja, da ljubi mladega človeka, ga spoštuje, ceni, pa naj bo v kakršnem koli stanju, da ga privede do prave človečnosti, ki se razodeva v Kristusu, da mu dà zavest in možnost živeti kot pošten državljan in kot Božji otrok. V vsakem mladem človeku skuša odkriti tisto dobro, ki je v njem. Don Bosko je to vzgojno metodo uresničeval v okolju, ki ga je poimenoval oratorij. Štirje temeljni elementi oratorija so izraženi v besedah: šola, dvorišče, dom in župnija. Oratorij je šola, ker nas lahko nauči marsikaj za življenje; je dvorišče, kjer se srečujemo v veselju in razigranosti; je dom, ki sprejema vsakega; in končno, oratorij je tudi župnija, ki uvaja v življenje vere. Oratorij mladega upošteva v njegovi celovitosti – v človeški in duhovni rasti.

Beseda salezijanski izvira od znanega svetnika Frančiška Saleškega (Saleški => salezijanski). Don Bosko si je sv. Frančiška Saleškega vzel za vzor ljubeznivosti, ki je tako potrebna vsake-mu vzgojitelju. Po njem je tudi poimenoval svojo redovno družbo – salezijanci.

2. dan: VSI, KI SE DAJO VODITI BOŽJEMU DUHU

Križ

Pesem: Danes je zasijala luč

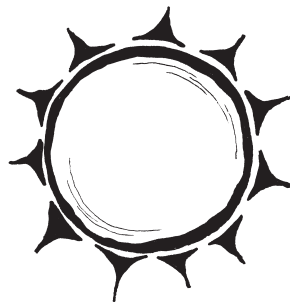
Psalm

»Gospod, do neba sega tvoja dobrota *
in tvoja zvestoba celo nad oblake.
Tvoja pravičnost je kot najvišje gore, *
tvoje sodbe kot najgloblje morje.
Ljudi rešuješ v svoji dobroti, *
skrbiš celo za živali.

O Bog, kako veliko je tvoje usmiljenje, *
vsi ljudje se zatekajo k tebi.

Nasičujejo se z dobrotami tvoje hiše, *
s potokom svojih radosti jih napajaš.

V tebi je vir vsega življenja, *
v tvoji luči nam vse postaja svetlo.« (Ps 36,6–10)

Božja Beseda

»Vsi, ki se dajo voditi Božjemu Duhu, so Božji sinovi. Saj niste prejeli duha suženjstva, da bi spet zapadli v strah, ampak ste prejeli duha posinovljenja, v katerem kličemo: »Aba, Oče!« Sam Duh pričuje našemu duhu, da smo Božji otroci. In če smo otroci, smo tudi dediči: dediči pri Bogu, sodediči pa s Kristusom, če le trpimo z njim, da bomo z njim tudi poveličani« (Rim 8,14–17).

Zgodba

Že precej star rabin je nekoč vprašal svoje učence, po čem bi natančno določili trenutek, ko se konča noč in se prične dan.

»Morda je to takrat, ko zlahka ločimo psa od ovce?«

»Ne,« je odvrnil učitelj.

»Ko lahko jabolko ločimo od češnje?«

»Ne,« je spet odvrnil učitelj.

»Kdaj je torej tisti trenutek?« so vprašali učenci.

Učitelj jim je odgovoril:

»To je takrat, ko pogledaš obraz katere koli osebe in v njem prepoznaš brata ali sestro. Do takrat pa je v tvojem srcu noč.«

Dinamika

Na sredini kroga je Jezusova podoba, prižgana velikonočna sveča in majhne svečke, za vsakega animatorja po ena. Vsak animator si vzame svečko, izreče na glas svoje razmišljanje: kako bo danes luč, ki bo svetila drugim in kako bo kazal s svojim zgledom in življenjem na Kristusa, ki je navzoč v vsakem izmed soanimatorjev in otrok. Ko vsak pove svojo misel, svečko, ki jo ima v roki, prižge ob velikonočni sveči in jo položi pred Kristusovo podobo in velikonočno svečo.

Molitev

Bog Oče, ti nas vabiš, da bi vsak dan bolj postajali podobni tebi, ki si luč. Pomagaj mi, da bo danes tako svetilo moje življenje, da bodo vsi videli tebe, ki si moj najboljši Oče. Z velikim zaupanjem se obrnimo k Očetu in molimo: Oče naš.

Animatorjeva molitev (*molimo skupaj*)

Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu sv. Janeza Boska in sv. Marije Dominike Mazzarello.

Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš.

Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav, da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate.

Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice.

Z njeno pomočjo ti obljubljam,

da se bom potrudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim na salezijanski način: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

Pesem: Vsa moja duša, Gospod

Križ

3. dan: KRISTUSOVA LJUBEZEN DAJE VSEMU BOLJŠI OKUS

Križ

Pesem: Lahko si sonce

Psalm

»Moj Bog in moj Kralj, hočem te poveličevati, *
slaviti tvoje ime na vekov veke.

Vsak dan ti hočem prepevati hvalo, *
slaviti tvoje ime na vekov veke.

Velik si, Gospod, in nad vse hvale vreden, *
tvoja veličina se ne da izmeriti.

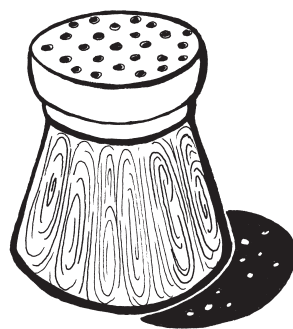
Rod za rodom hvali tvoja dela *
in oznanja tvojo vsemogočnost.

Naj te slavijo, Gospod, vsa tvoja dela, *
tvoji zvesti naj te hvalijo.

Naj pripovedujejo o slavi tvojega kraljestva, *
naj govorijo o tvoji vsemogočnosti.

Naj oznanjajo tvojo moč vsemu človeštvu *

in slavo tvojega sijajnega kraljestva « (Ps 145,1–4.10–13)

Božja Beseda

»Zaradi Kristusove skrivnosti sem tudi v verigah, da bi jo razkrival tako, kakor moram govoriti! Do tistih, ki so zunaj, se vedite z modrostjo; skrbno izrabljajte čas. Vaše govorjenje naj bo zmeraj ljubeznivo, začinjeno s soljo, da boste vedeli, kako morate odgovarjati komur koli.« (Kol 4,3–6)

Zgodba

»Tri matere so šle k vodnjaku, da bi zajele vodo. Blizu vodnjaka je na kamniti klopi sedel starec, ki jih je tiho opazoval in poslušal njihov govor. Matere so hvalile svoje sinove.

»Moj sin je tako hiter in spreten, da mu ni premere,« je rekla prva.

»Moj sin,« je pridala druga, »poje lepo kot slavček. Nihče ne svetu se ne more ponašati z glasom, ki bi bil lepši on njegovega.«

»Kaj boš pa ti povedala o svojem sinu?« sta se obrnili na tretjo, ki je bila kar tiho.

»Ne vem, kaj naj rečem o svojem sinu,« je začela.

»Dober fant je, kot dosti drugih. Ne zna pa nič posebnega ...«

Ko so napolnile svoje posode, so se matere odpravile proti domu. Starec jim je del poti sledil. Posode so bile težke, žene so jih komaj nosile.

Čez nekaj časa so se ustavile, da bi vsaj malo vzravnale in odpočile svoje hrbte. Tedaj so jim naproti prišli trije mladeniči. Prvi je pripravil pravo predstavo: roke je dal na tla in vozil kolo z nogami v zraku, potem pa naredil še celo vrsto salt.

Matere so ga vzhicene gledale: »Kako spreten fant.«

Drugi sin je začel peti. Njegovo čudovito petje je spominjalo na ubrano petje slavčka. Žene so ga poslušale s solzami v očeh: »Pravi angel je!«

Tretji sin je stopil do svoje matere, prijel težko posodo z vodo in jo odnesel proti domu.

Tedaj je mimo prišel starec. »Kaj praviš o naših sinovih?« so bile radovedne matere.

»Sinovih?« se je začudil starec. »Jaz sem videl samo enega!«

Dinamika

Na sredini kroga je Jezusova podoba, sol, večja posoda z vodo in za vsakega animatorja majhen lonček. Vsak animator si v svoj lonček nalije nekaj te vode. Za trenutek se v tišini vsak zase zaustavi in pomisli, kaj vse danes prinaša s seboj na oratorij. Hkrati pa pomisli, v čem želi, da bi bil današnji dan lepši in zato tudi drugačen, s čim želi obogatiti soanimatorje in otroke. Ob na glas izrečenem sklepu vsak vzame peščico soli in jo da v svoj lonček vode.

Molitev

Bog Oče, velik si! Hvala, ker sem in se imenujem tvoj otrok. Hvala, ker sem lahko kristjan. Pomagaj mi, da bom danes sol, ki bo dajala okus temu, kar nam pripravljáš v svoji dobroti. Daj mi ljubeznivo in potrpežljivo srce, prijazno besedo na usta, spoštljivo misel, s katero bom šel drugemu naproti. Naj bo povesod nad menoj in vsemi nami tvoj Sveti Duh, ki dela vse novo.

Animatorjeva molitev (*molimo skupaj*)

Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu sv. Janeza Boska in sv. Marije Dominike Mazzarello.

Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš.

Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav,

da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate.

Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice.

Z njeno pomočjo ti ljubljam,

da se bom potrudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim na salezijski način: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

Pesem: Kadar vstaja sonce

Križ

4. dan: SEZIDANI STE NA TEMELJU APOSTOLOV

Križ

Pesem: Jezus ljubil je apostole

Psalm

»Bog je naše pribežališče, *

v nesreči nam hitro pomaga.

Zato se ne bojimo, ko se trese zemlja, *

ko se na dno morja pogrezajo gore.

Naj hrumijo in bučijo silni valovi, *

naj besni vihar in se tresejo gore.

Dobrine vseh vrst osrečujejo Božje mesto *

in sveto bivališče Najvišjega.

Bog prebiva v njem, zato se ne poruši; *

Bog ga varuje od prvega svita.

Naj hrumijo narodi, naj se majejo kraljestva; *

ko Bog zagrmi, se strese vsa zemlja.

Z nami je Bog vsemogočni, *

Gospod je naš varuh.

Pridite in pogledajte Gospodova dela, *

čudovita dela, ki jih izvršuje na zemlji.

Odpravlja vojne po vsem svetu, *

uničuje orožje in ga sežiga.

»Spreobrnite se in spoznajte, da sem jaz Bog rešitelj, *

vzvišen med narodi, vzvišen na zemlji.«

Z nami je Bog vsemogočni, *

Gospod je naš varuh.« (Ps 45)

Božja beseda

»Njegova stvaritev smo, ustvarjeni v Kristusu Jezusu za dobra dela; zanje nas je Bog vnaprej pripravil, da bi v njih živeli. Potemtakem niste več tujci in priseljenci, temveč sodržavljeni svetih in domačini pri Bogu. Sezidani ste na temelju apostolov in prerokov. Vogalni kamen pa je sam Kristus Jezus, v katerem se zedinja celotna zgradba, tako da raste v svet tempelj v Gospodu. Vanj se z drugimi tudi vi vzdivate za Božje bivališče v Duhu.« (Ef 2,10.19–22)

Besede papeža Benedikta XVI.

Moji dragi prijatelji, bodite sveti, bodite misijonarji, saj nikoli ne moremo ločiti svetosti od misijonarstva. Ne bojte se postati sveti misijonarji, tako kot je bil sveti Frančišek Ksaver, ki je potoval po Daljnem Vzhodu in do poslednjih moči označjal Veselo sporočilo, ali pa sveta Terezija Deteta Jezusa, ki je bila misijonarka, kljub temu da ni nikoli zapustila karmeličanskega samostana. Oba sta »zavetnika misijonov«. Bodite pripravljene, da za razsvetljenje sveta s Kristusovo resnico zastavite svoje življenje, da z ljubeznijo odgovorite na sovraštvo in zaničevanje življenja, da oznanjate upanje Vstalega Kristusa na vseh koncih sveta.

Ne pozabite, Cerkev vam zaupa! Mi pastirji še posebej molimo za to, da bi vedno bolj ljubili Jezusa in tudi druge vodili k tej ljubezni ter da bi zvesto hodili za Njim. S temi občutki vas vse blagoslavljam z veliko ljubeznijo.

(Iz poslanice papeža Benedikta XVI. mladim vsega sveta ob XXIII. svetovnem dnevu mladih 2008 v Sydneyju.)

*** Priporočamo, da animatorjem ponudite celotno papežovo poslanico mladim. Elektronsko obliko boste našli na www.oratorij.net med dodatnimi elektronskimi gradivi za oratorij 2008. Lepo natisnjeno in v pisemski ovojnici jo med spodnjo dinamiko postavite na sredino prostora in kdor želi, si jo lahko vzame.*

Dinamika:

Na sredini kroga je Jezusova podoba, okrog katere je 12 (čim bolj ravnih) kamnov ali zidakov, na katerih so imena dvanajstih apostolov in manjši kamni, za vsakega animatorja po eden.

Vsak animator si vzame en manjši kamen in v trenutku tišine napiše nanj svoje ime, premisli, kako bi želel danes pričevati za Kristusa kot njegov navdušen sodelavec in apostol ter s tem graditi Jezusovo Cerkev. Nato vsak na glas podeli svoje razmišljanje in molitev ter kamen položi na temelj dvanajstih apostolov. Danes Kristus kliče tudi mene, da gradim njegovo Cerkev postavljeno na apostolih, katere glava je papež, Kristusov namestnik na zemlji.

Molitev

Sveti Duh, razsvetluj nas, razodevaj nam križanega in vstalega Kristusa in nam pokaži, kako mu lahko postanemo bolj podobni, tako da bomo lahko »podoba in orodje ljubezni, ki prihaja od Kristusa«. Naj se zavedamo, da smo lahko Kristusove priče samo, če dovolimo, da nas vodi Sveti Duh.

Hvala ti za našega papeža Benedikta XVI., ki je »podoba in orodje ljubezni, ki prihaja od Kristusa«. Naj bomo tudi mi, kot on, Kristusove priče Božje ljubezni na oratoriju in tam, kamor nas pošiljaš.

Pesem: Oče, združi nas

Animatorjeva molitev (*molimo skupaj*)

Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu sv. Janeza Boska in sv. Marije Dominike Mazzarello.

Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš.

Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav, da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate.

Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice.

Z njeno pomočjo ti obljubljam,

da se bom potrudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim na salezijski način: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

Križ

5. dan: ZAHVALJUJMO SE BOGU OČETU

Križ

Pesem: Danes je zasijala luč

»Z veseljem se zahvaljujmo Bogu Očetu, *

usposobil nas je za dediščino svetih v svetlobi.

Iz oblasti teme nas je rešil *

in prestavil v kraljestvo svojega preljubega Sina.

V njem imamo odrešenje po njegovi krvi, *

v njem odpuščanje grehov.

On je podoba nevidnega Boga Očeta, *

prvorojenec vsega stvarstva.

V njem je bilo vse ustvarjeno, *

vidne in nevidne stvari v nebesih in na zemlji.

Po njem in zanj je bilo vse ustvarjeno, *

on je pred vsem in vse v njem obstaja.

On je glava telesu, Cerkvi, *

on je začetek.

Prvorojenec je vstalih od mrtvih, *

da med vsemi zavzame prvo mesto.

Oče je sklenil, naj v njem prebiva vsa polnost, *

da se uresniči mir s krvjo njegovega križa.

Tako naj po njem doseže spravo, *

kar je na zemlji in kar je v nebesih.« (Kol 1,12–20)

Molitev

Marija, razumemo sveto prestrašenost, ki te je navdala, ko je Božji angel stopil v tvojo izbo in ti povedal, da boš rodila njega, na katerega je upal Izrael, na katerega je čakal svet. Po tebi, po tvoji privolitvi naj bi se uresničilo upanje tisočletij ter stopilo v ta svet in njegovo zgodovino. Ti si se uklonila veličini te naloge in si privolila: »Glej, dekla sem Gospodova; zgodi se mi po tvoji besedi.« (Lk 1,38)

Sveta Marija, mati Božja, naša mati, uči nas s teboj verovati, upati in ljubiti. Pokaži nam pot v njegovo kraljestvo. Morska zvezda, sveti nam in vodi nas na naši poti.

Pesem: Vsi zapojmo Gospodu ali Je angel Gospodov

Božja beseda

»Po rokah apostolov se je dogajalo veliko znamenj in čudežev med ljudmi; in vsi so se enodušno zbirali v Salomonovem stebrišču. Od drugih se jim nihče ni upal pridružiti, ljudstvo pa jih je zelo cenilo. Vse bolj je raslo število mož in žená, ki so verovali v Gospoda. In tako so prinašali bolnike na ceste ter jih polagali na ležišča in nosila, da bi se, kadar je šel Peter mimo, vsaj njegova senca dotaknila katerega izmed njih. Tudi iz krajev v okolici Jeruzalema se prihajali ljudje in prinašali bolnike in takšne, ki so jih mučili nečisti duhovi; in vsi so bili ozdravljeni.« (Apd 5,12–16)

Zgodba

Sestraska hiša družbe Hčera Marije Pomočnice je bila zelo revna. S. Evzebija je želela na kosu neobdelane zemlje, onstran velike oljke, ki je s svojo sencjo pokrivala dvorišče, narediti vrt. Tam je bil vodnjak, toda suh. Vrt je bil končno prekopan in posejan, toda deklice so s težavo zajemale in nosile vodo iz vaškega studenca. To so delale samo iz ljubezni do s. Evzebije, ki pa je nekega dne dobila dovoljenje, da je smela poklicati človeka, ki se je ukvarjal z iskanjem talne vode. Spustil se je v vodnjak in začel kopati. S. Evzebija je z eno izmed deklic, ki je pozneje pripovedovala, kaj se je zgodilo, sedela nedaleč stran in čistila zelenjavo. Naenkrat je mož v vodnjaku začel vpiti: »Na pomoč! Na pomoč!« Voda je privrela na dan s takšno silo, da je bila nevarnost, da ga bo zalila in se bo utopil. S. Evzebija in deklica, po imenu Gregorija, sta pritekli. Toda v bližini ni bilo nikogar, ki bi lahko pomagal. S. Evzebija si je strgala križ z vrvice, ki jo je imela okrog vratu. Križ je vrgla v vodnjak in zaklicala možu: »Ujemite ga!« Voda se je v trenutku ustavila. Mož je splezal iz vodnjaka in Evzebiji vrnil križ. Gregorija ga je hotela poljubiti, s. Evzebija pa ji je rekla: »Obdrži ga, podarjam ti ga. Toda nikdar ga ne izgubi: hrani ga, kajti nekega dne ga boš potrebovala.«

O tem, kako je potrebovala križ s. Evzebije, je po dolgih letih pripovedovala Gregorija sama. Njen mož je nekoč splezal na lestev, da bi v steno zabil žebelj. Nenadoma je izgubil ravnotežje in padel. Gregorija, ki je pritekla, ga ni mogla niti premakniti. Zdravnik je ugotovil zlom hrbtenice. Ob misli, da bi mož lahko ostal za vse življenje hrom, je Gregorija odrevenela. Tedaj se je spomnila na dogodek ob vodnjaku in na križ s. Evzebije, ki ga je skrbno hranila. Stekla je ponj, ga poljubila in ga položila na možev hrbet ter ga počasi vlekla po vsej dolžini hrbtenice.

Medtem je molila rožni venec. Naslednje jutro je mož dvignil glavo in sedel. Nato je vstal in hodil. Neverjetno, nobene resne posledice, nobenega zloma!

Dinamika

V sredini je Jezusova slika. V trenutku tišine vsak animator premisli, kdaj je doživel kakšen čudežen dogodek v svojem življenju. Nato se vsak na glas zahvali zanj. Pri tem med animatorji kroži zvonček. Vsak, ki pove čudežen dogodek in zahvalo, pozvoni z zvončkom. Po vsaki tretji zahvali zapojemo odpev: Bodi hvaljen, o Gospod.

Molitev

Jezus, pomagaj mi, da bom povsod,
Kamor koli grem, razširjal tvojo ljubezen.
Napolni mojo dušo
s svojim Duhom in s svojim življenjem.
Bodi tako popoln gospodar mojega obstoja,
da bo vse moje življenje izžarevalo tvoje.
Da bo vsakdo, ki se mu približam,
mogel čutiti tvojo navzočnost v meni.
Da bo videl tebe in ne mene,
ko me bo gledal.
Ostani v meni.
Tako bom izžareval tvoj lastni sijaj
in bom lahko luč drugim.

Mati Terezija

Animatorjeva molitev (molimo skupaj)

Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim
v duhu sv. Janeza Boska in sv. Marije Dominike Mazzarello.
Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic
in služiti vsem, ki mi jih zaupaš.
Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav,
da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate.
Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice.
Z njeno pomočjo ti obljubljam,
da se bom potrudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim na salezi-
janski način: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

Križ

6. dan: NAJVEČJA JE LJUBEZEN

Križ

Pesem: Pridi Sveti Duh ali Odpri oči mi

Psalm

»Tvoja beseda je svetilka mojim nogam, *
luč moji stezi.

Prisegel sem, in bom vztrajal, *
da se držim tvojih pravičnih sodb.

Zelo sem postal nesrečen, *
GOSPOD, poživi me s svojo besedo.

Naj ti vendar ugajajo darovi mojih ust, o GOSPOD, *
učí me svojih sodb.

Moja duša je vedno v moji roki, *
vendar ne pozabljam tvoje postave.

Krivičniki so nastavili zanko zame, *
vendar nisem zablodil od tvojih ukazov.

Tvoja pričevanja so moja dediščina na veke, *
kajti ta so veselje mojega srca.

Trudim se, da bi izpolnjeval tvoje zakone, *
na veke, do konca.« (Ps 119,105–112)

Božja beseda

»Ko bi govoril človeške in angelske jezike, ljubezni pa bi ne imel, sem postal brneč bron ali zveneče cimbale. In ko bi imel dar preroštva in ko bi poznal vse skrivnosti in imel vse spoznanje in ko bi imel vso vero, da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nisem nič. In ko bi razdal vse svoje imetje, da bi nahranil lačne, in ko bi izročil svoje telo, da bi zgorel, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne koristi.

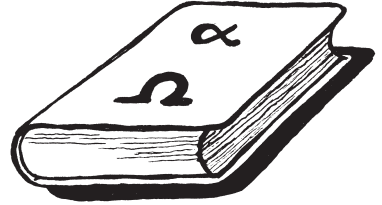
Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. Ljubezen nikoli ne mine.

Zdaj gledamo z ogledalom, v uganki, takrat pa iz obličja v obličje. Zdaj spoznavam deloma, takrat pa bom spoznal, kakor sem bil spoznan. Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. In največja od teh je ljubezen.« (1Kor 13,1–8a.12–13).

Molitev

Gospod, nauči me, da ne bom govoril
kot brneč bron in zveneče cimbale,
ampak z ljubeznijo.

Daj, da bom razumeval

in daj mi vero, ki bo gore premikala,
toda z ljubeznijo.
Nauči me tiste ljubezni, ki je vedno potrpežljiva,
vedno prijazna;
ki ni nikoli nevoščljiva, napuhnjena,
sebična ali zamerljiva;
tiste ljubezni, ki okuša srečo v resnici
in je vedno pripravljena odpuščati.
Končno, ko se bodo razblinile vse stvari
in bo vse jasno,
daj, da bom mogel biti slaboten,
a vztrajen odsev tvoje popolne ljubezni.

Mati Terezija

Zgodba

Sveti Avguštin se nahaja v Milanu. V sebi se bojuje proti nečimrnosti, sramotni mladosti in grehu. On sam pripoveduje v svojih Izpovedih: Alipij pa se ni ganil od mene in je molče čakal, da se bom pomiril. Želel sem jokati. Da pa bi se mi mogla moja ploha solz do konca izliti, sem vstal od Alipija – samota se mi je zdela za jok primernejša – in sem se umaknil dalje proti ozadju, kjer mi njegova navzočnost ni mogla biti v nadlego. On pa je ostal, kjer sva sedela. Kar koli sem namreč rekel, se mi je že po glasu poznalo, kako zelo mi gre na jok. Ulegel sem se, ne vem kako, pod jabolčnim drevesom na tla in odprl sem zavore solzam in ulili so se potoki iz mojih oči. In govoril sem mnogo, ne ravno s temi besedami iz Svetega pisma, vendar z besedami, podobnimi po smislu: »Ti pa, Gospod, doklej? Doklej, Gospod, se misliš jeziti do konca? O, ne spominjaj se naših starih pregreh!« Zakaj čutil sem, kako me držijo. Klical sem z žalostnim glasom: Doklej, o doklej še 'jutri' in venomer 'jutri'? Zakaj ne že danes? Zakaj bi ne bilo že to minuto konec moji sramoti?« Tako sem govoril in jokal z neizrekljivo bridkostjo v žalostnem srcu. Ko sem zaslišal od sosednje hiše glas, pojoč otroški glasek – ali dečka ali deklice, ne vem – in neprestano ponavljajoč: »Vzemi si, preberi si! Vzemi si, preberi si!«

V hipu sem spremenil obraz. Začel sem z vso pozornostjo premišljevati, ali imajo otroci navado pri kateri svojih iger kaj takega peti. A nisem si mogel nikakor domisliti, da bi bil kdaj kaj podobnega slišal. Tedaj sem ustavil solzam tok in vstal. Nisem si znal glasu drugače razlagati, kot da mi Bog veleva, naj odprem knjigo in preberem poglavje, na katero mi najprej zadene pogled. Slišal sem bil namreč o Antonu, ki je po naključju naletel na evangelijski odlomek, prav kot da bi veljalo njemu: »Pojdi, prodaj vse, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad v nebesih!« Pod vtisom tega stavka iz Svetega pisma je posvetil vse svoje življenje Bogu.

V veliki naglici sem se vrnil na kraj, kjer je še vedno sedel Alipij. Tam sem bil namreč odložil pisma apostola Pavla, ko sem bil vstal in odšel. Pograbil sem knjigo, odprl in molče bral stavek, v katerega so se mi najprej ujele oči: »Ne v požrešnosti in pijanosti, ne v nečistosti in nesramnosti, ne v prepiru in

nevoščljivosti, ampak nadenite si ljubezen Gospoda Jezusa Kristusa« Dalje nisem hotel brati, pa tudi treba ni bilo. Zakaj komaj sem stavek dobro končal, se mi je vlila kakor luč trdne gotovosti v srce in vse temine dvomov so se razbežale.

Dinamika

Na sredini je odprto Sveto pismo, prižgana svečka, prazni listi in pisala. Bog govori tudi danes vsakemu izmed nas po svoji Besedi, ki je zapisana v Svetem Pismu. Če bi hoteli napisati bistveno sporočilo Svetega pisma, bi ga lahko zapisali z enim samim stavkom: »Bog je ljubezen!« Ljubezen pa je zelo konkretna, kot smo to brali v pismu apostola Pavla Korinčanom. Voditelj še enkrat prebere odlomek iz prvega pisma Korinčanom, ko pravi: »*Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. Ljubezen nikoli ne mine.*«

V trenutku tišine vsak od animatorjev vzame en bel list in pisalo ter si izdelava svoje Sveto pismo. Bel list prepogne na polovico, nato na sprednjo ali zunanjo stran napiše: 'Moje Sveto pismo.' Nato si izbere eno značilnost ljubezni, ki se ga je najbolj dotaknila in jo želi v tem dnevu živeti še na poseben način. To napiše na notranjo stran lista.

Ko ima vsak izdelano svoje Sveto pismo, podelite med seboj to, kar ste zapisali.

Molitev

Gospod, nauči me prav ljubiti. Naj bo moje branje Svetega pisma poglobljeno in naj živim v svojem vsakdanjem življenju postavo ljubezni – takšno nesebično, zastonjsko. Naj se učim pri otrocih vsega, kar mi manjka v mojem vsakdanjem hitenju. Naj prehodim svojo pot svetosti, povezan s Teboj in z brati in sestrami.

Pesem: Daj mi, Bog

Animatorjeva molitev (*molimo skupaj*)

Gospod, poklical si me za animatorja, da služim otrokom in mladim v duhu sv. Janeza Boska in sv. Marije Dominike Mazzarello.

Z veseljem in velikodušnostjo želim odgovarjati na tvoj klic in služiti vsem, ki mi jih zaupaš.

Naj bo moje srce pogumno za premagovanje težav, da bom najprej s svojim življenjem pričeval zate.

Naj me vedno spremlja varstvo in priprošnja Marije Pomočnice.

Z njeno pomočjo ti obljubljam,

da se bom potrudil živeti kot prinašalec tvoje ljubezni mladim na salezijanski način: v skromnosti, preprostosti in veselju. Amen.

Križ

PISMO MISIJONARJA TONETA KERINA ANIMATORJEM ORATORIJA

Odpri oči!

Draga prijateljica, dragi prijatelj! Stojiš in hodiš po razpotjih, ki vodijo v življenje. Zato, odpri oči! Bodi buden za znamenja, ki kažejo na pot tvoje življenjske izpolnitve in uresničitve. Mnogi so jo že prehodili pred teboj – to naj ti bo v spodbudo in tolažbo; nekaterim boš morda prav ti to polejte dal slutiti, kakšna je resnično prava pot skozi življenje. Ta trenutek pa si na potezi ti s svojo odločitvijo.

Že na začetku Svetega pisma beremo Gospodove besede: »*Glej, danes sem položil predte življenje in srečo, smrt in nesrečo, ko sem ti danes zapovedal, da ljubi Gospoda, svojega Boga, da hodi po njegovih poteh in izpolnjuj njegove zapovedi, zakone in odloke. Tako boš živel in se množil, in GOSPOD, tvoj Bog, te bo blagoslavljal v deželi, v katero greš, da jo vzameš v last. Če pa se tvoje srce obrne in ne boš poslušal in se boš dal zapeljati, da bi se priklanjal drugim bogovom in jim služil, vam danes naznanjam, da boste gotovo uničeni. Nebo in zemljo kličem danes za pričo proti vam: predložil sem ti življenje in smrt, blagoslov in prekletstvo. Izberi torej življenje, da boš živel ti in tvoj zarod, tako da ljubiš Gospoda svojega Boga, poslušáš njegov glas in se ga držiš*« (5 Mz 30,15–20).

Izberi življenje, ki ga more dati le Jezus. Življenje v izobilju, življenje v polnosti svobode in ljubezni (prim. Jn 10,10).

S tabo bi rad pogledal primer apostola Pavla (prim. Apd 9,1–22). Bil je mlad fant, poln načrtov in stremeljenj, kako bo svoje življenje izpolnil kar se da uspešno. Njegova gorečnost za kariero je daleč prekašala zavzetost njegovih vrstnikov (prim. Apd 7,58.8,3). Slepo je sledil poti pogube, kakor jo je začrtalo javno mnenje, moderno prepričanje njegovih sodobnikov in vzornikov. Nič se mu ni bilo potrebno truditi, le zaplaval je s tokom. Edino, kar ga je zanimalo, je bilo to, da bo prvi, najboljši med vrstniki. Tako bo nekoč lahko on zapovedoval, ne le vršil ukaze. Vse je teklo kot po maslu, dokler ...

... dokler ga ni Jezus pahnil s konja. Telebnil je v blato. Si zapackal oči in ostal slep. Vse njegove izjemne ideje so se utopile v blatni mlakuži. Kar naenkrat je iz uspešnega mladca postal ujetnik svoje hromosti.

Nič kaj obetavno, kajne?! Vendar je Jezus izbral prav to pot, da bi mu pokazal življenje, blagoslov. Morda tudi zato, da bo zgodba nama v poduk. Se spomniš rekla: 'Preko križa in trpljenja vodi pot k vstajenju!' In Pavel je vstal. S pomočjo tovarišev je njegov korak postajal trden. Najbrž je moral

oslepeti, in to za cele tri dni, kar je pogosta svetopisemska prisposodba za neko potrebno dobo, da človek vidi svojo zmoto, odvrne pogled od slabega k dobremu. To je čas, ki je potreben, da zapustim svoje pretekle slabe navade in dejanja. Verjetno je moral oslepeti, da je lahko kasneje obrnil svoj pogled od sebe k drugemu.

Kako mikavna je podoba današnjega, vseh mikov polnega sveta. Midva veva, da bova potrebovala *'dobre tri dni'*, če se jim hočeva odpovedati. Potrebna je puščava *'treh dni'*, če hočem pred Jezusom premisliti svoja hotenja in življenjska pričakovanja, da bom zmozel izbrati tisto pot v življenju, ki bo zame pot blagoslova. Ali drugače. Ko Jezus pokliče človeka, je to v življenju slehernega velik pretres, padec, trenutek, ko se vse obrne na glavo.

Takrat spoznam, da potrebujem pomoč zaupanja vrednega človeka, ki mi bo pomagal najti pravi odgovor. Spomniva se Tobijeve zgodbe. Ko je vstopil v življenje odraslega človeka, si je na priporočilo staršev izbral prijatelja – angela, ki ga je varoval. Tudi tam je govora o slepoti – odločitev za življenje, za blagoslov pa jo ozdravi (prim. Tobit).

Nobena preizkušnja ni sama sebi namen. Vsaka drama se razplete. Tako je tudi s Pavlovo zgodbo. Potreboval je še zdravilne roke Hananija in njegovo molitev.

Pavel je odprl oči in spregledal. Že je stopil na pot, ki jo je pokazal Jezus. Z isto vnemo in gorečnostjo, z isto strastjo. Le cilj je bil tokrat drugačen. Njegov cilj je bilo oznanilo Jezusove ljubezni do človeka. Postal je novi človek, poln neskončnega hrepenenja po dobrem, po svobodi in ljubezni. Veliko je moral sicer pretrpeti za to, da je ostal zvest Jezusu. Vendar je bila njegova sreča neizmerna in njegovo srce spokojno. Tako je lahko ob koncu zadovoljen izpovedal: *»Dober boj sem izbojeval, tek dokončal, vero ohranil«* (2 Tim 4,7).

Draga prijateljica, dragi prijatelj. Spreobrnjenje odpira oči od zaslepljenosti minljivega sveta užitkov, lažne izpolnitve. Zato odpri oči. Dovolj Jezusu, da prerese tvoje življenje in te postavi na pot resnične uresničitve tvojih talentov in na pot razdajanja za druge.

Iz svoje življenjske izkušnje ti zagotavljam, da je življenje za druge edino resnično in človeka vredno življenje. Ko zares vzljubiš Jezusa, ne moreš iti neprizadet mimo človeka, ki potrebuje tvojo pomoč ali le pozornost. Vsakič znova prerese tvojo notranjost, da reagiraš po svojih močeh. Svoje čudovite darove in sposobnosti boš ponudil tudi drugim in to te bo napolnjevalo z neizmerno srečo. Hoditi z Jezusom in gojiti prijateljstvo z Njim je največja svoboda, ki si jo človek v življenju more privoščiti. Ko začutiš to Jezusovo povabilo, takrat moraš stopiti iz svojega majhnega sveta k ljudem okoli tebe. Graditi moraš prijateljstvo brez meja, da bo Božje kraljestvo med nami raslo. Morda bo tvoj prvi korak prav letošnji oratorij. Pogovor s tvojimi vrstniki bo brusil tvoj značaj in tvoje prepričanje, del sebe boš dal otrokom, ki se bodo oratorija udeležili. S tem jim boš podaril čudovito izkušnjo druženja v dobrem in lepem, v medsebojni pomoči in

skrbi za stvarstvo. Iz malih dejanj rastejo velike reči. To je tisto, kar človeka navdušuje.

Ob koncu ti čestitam, da si stopil na pot prijateljstva z Jezusom. On je moje in tvoje največje zagotovilo, da se splača truditi, da je življenje lepo, da prinaša upanja polno veselje in srečo takrat, kadar je Jezus v mojem življenju pot in resnica. Le takrat se rojeva ljubezen, ki človeka osvobaja!

*Z najboljšimi željami,
misijonar Tone Kerin*

KATEHEZE V PRIPRAVI NA ORATORIJ

1. kateheza: **KUHARSKI TEČAJ MALO DRUGAČE** ali: **KAKO POSTATI DOBER ANIMATOR?**

Cilji:

1. Animator spozna, da je potrebno skrbeti za pridobivanje veščin in znanja za animatorsko delo, hkrati pa tudi za svojo osebnostno in duhovno rast.
2. Animator se zaveda pomembnosti gradnje dobrega odnosa z otroki in odgovornosti za dajanje dobrega zgleda in vzgoje za vero.
3. Animator pričuje o svojem poslanstvu tudi izven oratorija z zgledom vere in pripravljenostjo delati dobro.

Trajanje: 60 min.

**DOBRODOŠLI
NA KUHARSKEM
TEČAJU**
(5 min)

Cilj: Animatorji so motivirani za nadaljnje delo.

Pripomočki: Tinetova elektronska pošta (priloga 1).

Voditelj pove, da so se animatorji znašli na »kuharskem tečaju«, ki je nekaj posebnega. Nato prebere kratek vtis fanta Tineta, ki se je tečaja že udeležil (priloga 1). Tako bodo na kratko spoznali, kaj jih čaka.

**RAZDELITEV
V SKUPINE**
(5 min)

Cilj: Animatorji se za učinkovitejše delo razdelijo v skupine.

Pripomočki: /

Voditelj poda navodilo, da se tečajniki razdelijo v več skupin, kakor je več stopenj na kuharskih tečajih. Tu ni merilo, kako dobro znajo kuhati, ampak

koliko časa so že animatorji (prvič, 1–2 leti, 3–5 let, več kot 5 let). V skupini je lahko največ 10 tečajnikov. Animatorji se samostojno razdelijo v skupine. (Pri mladih, ki so animatorji prvič, je dobro, če je v njihovi skupini prisoten tudi eden izmed starejših animatorjev – voditeljev, da bo nadaljnje delo lažje potekalo.)

**KUHARSKI
PODVIG**
(15 + 25 min)

Cilj: Animatorji se zavejo pomembnosti oblikovanja sebe kot animatorja ter spoznajo pomembnost poslanstva.

Pripomočki: recept za slano testo (priloga 2), recept za oblikovanje animatorja – sebe (priloga 3), svinčniki, moka, sol, voda.

Animatorji po receptu izdelajo slano testo iz 3 sestavin (priloga 2). Vsak iz testa oblikuje svojega animatorja. Animator, ki ga vsak oblikuje, predstavlja njega samega. Končne izdelke položijo predse in si nekoliko ogledajo, kakšni so: so suhi, debeli, lepi, skuštrani, lepo oblečeni (voditelj lahko zastavlja vprašanja). Nato vzamejo še drugi list oz. recept za konkretno oblikovanje sebe kot animatorja (priloga 3). Drugi recept se lahko razdeli šele takrat, ko cela skupina konča prvi del oblikovanja iz slanega testa. Delo po receptu (razmišljanj o samem sebi) naredi vsak sam. Zapisano si med seboj podelijo in lahko tudi pokomentirajo (pri komentiranju moramo biti kot voditelji pazljivi, da ni žaljivo).

**BOG
ŽEGNAJ!**
(10 min)

Cilj: Animatorji se zavedajo, da je za njihovo poslanstvo potrebna tudi Božja pomoč.

Pripomočki: pisala, svetopisemske misli na listkih (priloga 4), listi, lonec.

Vsi animatorji svoje izdelke iz testa postavijo na vidno mesto. Nato so postavljene, da iz lonca, ki je postavljen na sredini, vzamejo listek, na katerem je napisana svetopisemska misel (priloga 4). Potem pa vsak animator dobi še prazen list, na katerega napiše kratko molitev za svoje animatorsko poslanstvo, ki naj jo v času priprav na oratorij večkrat zmoli. V svojo molitev lahko vključi tudi misel, ki jo je dobil ali pa naj jo na list le prepíše. Voditelj naj ob začetku pisanja opozori, da molitev ne more biti kot recept za dobro animatorsko delo, lahko pa k temu močno pripomore. Sledi še skupna animatorska molitev (glej poglavje Molitve za animatorje) kot prošnja za čim boljše animatorsko rast.

PRILOGA 1: Vtisi udeleženca Tineta z naše spletne strani www.kuhovna.si

»Na tale tečaj me je prjavla tamala, da bi ji doma dal mir in da bi blo kej iz mene. Mislu sem, da me bodo naučil pečt zrezke, kuhat krompir pa take stvari, ampak nism dobu nč od tega, še štedilnika nismo prižgal, kaj šele, da bi na koncu kej pojedl. Ampak vseen sem neki spoznal ...«

PRILOGA 2: Recept za slano testo – animatorja

Zmešaj skupaj: 1 skodelico vode, 1 skodelico soli in 2 skodelici moke. Mešaj toliko časa, da dobiš gladko zmes. Če je testo premeško, dodaj še malo moke. Iz testa oblikuj sebe kot animatorja in pusti, da se izdelek posuši.

PRILOGA 3: Recept za oblikovanje animatorja – mene

MOKA

Moka je osnova testa. Kaj je osnova za moje animatorsko delo?

Od kod jaz črpam osnove, kje sem jih dobil/-a?

Iz česa se učim animatorskih veščin, spretnosti?

VODA

Voda testo naredi mehko in gladko, ga naredi prožnega in razredčenega.

Kako jaz razširjam svoje znanje?

Kje vse opravljam svojo animatorsko vlogo?

Kaj pri svojem delu pogrešam?

Kaj mi je najbolj všeč?

SOL

Sol daje testu okus, posebnost. Je tista sestavina, ki ne sme manjkati.

Pri animatorjevem delu ne sme manjkati tudi duhovnosti. Kako sam skrbim za duhovno rast?

Kje se napolnim? Kako to vero živim?

Kako lahko pokažem otrokom pozitiven zgled vere?

PRILOGA 4: Svetopisemske misli

»Vi ste sol zemlje. Vi ste luč sveta!« (Mt 5,14)

»Sol je dobra. Če pa sol postane neslana, s čim jo boste popravili?

Imejte sol v sebi in živite v miru med seboj!« (Mr 9,50)

»Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje.« (Jn 4,14)

2. kateheza: **DOGRAJUJEMO NAŠO ANIMATORSKO SKUPINO**

Cilji:

1. Animatorji poglobijo občutek pripadnosti animatorski skupini in odgovornosti zanje.
2. Animatorji se zavejo, da so njihovi talenti nepogrešljivi za animatorsko skupino, da jih morajo sami odkrivati in podarjati skupini in ne čakati, da jih odkrijejo drugi.
3. Animatorji ozavestijo, da morajo prispevati svoj delež k aktivni graditvi animatorske skupine.

Trajanje: 60 min.

**KAJ IMAMO
SKUPNEGA?**
(6 min)

Cilj: Uvodna motivacija, delitev v skupine, animatorji komunicirajo in skupaj sprejemajo odločitve.

Pripomočki: /

Animatorji se poljubno razdelijo v skupine po 5. Če se številčno ne izide, oblikujemo skupine, ki naj bodo številčno čim bolj enakovredne in v nadaljevanju prilagodimo dejavnosti številu animatorjev v skupini.

Vsaka skupina izbere svoj kotichek v prostoru. Na voditeljeve trditve morajo zamenjati skupino, pri tem mora končno število posamezne skupine ostajati nespremenjeno.

Kriteriji:

- Zamenja naj se najmanjši član vsake skupine.
- Zamenjata naj se najmlajši in najstarejši član skupine.
- Zamenja naj se animator z najsvetlejšimi lasmi.
- Zamenjajo naj se trije iz vsake skupine, ki so najdlje animatorji.
- Zamenja naj se eden iz skupine, ki ima obute najbolj pisane nogavice.
- Zamenja naj se en član skupine, ki je imel zadnji rojstni dan.
- Zamenjata naj se po dva, ki najrajši vodita delavnice.
- Sedaj pa eden, ki najraje vodi kateheze.
- Zamenja naj se tisti, ki je v zadnjem mesecu prebral največ knjig ...

Po zadnji menjavi smo dobili skupine, ki dobo ostale enake skozi vse nadaljnje dejavnosti.

TRANSPORT JAJCA (10 + 8 min)	Cilj: Prispevati talente za rešitev skupinskega problema; odkrivati vloge, ki jih v skupini prevzemamo.	Pripomočki: jajce na skupino, material za pakiranje in transport jajca, plakat (A2), svinčniki, Sveto pismo.
--	---	--

Udeleženci so v skupinah, v katere so se že predhodno razdelili. Pri večjem številu skupin lahko določimo opazovalca za vsako skupino. Vsaka skupina dobi surovo jajce in nalogo, napisano na listku, da ga mora celega spraviti na tla z določene višine (z okenske police, z mize, z lestve, iz prvega nadstropja ...). Skupina ima 10 min časa, da uspešno opravi svojo nalogo. Jajca **ne smejo odnesti in ga položiti na tla**. Lahko pa uporabijo vso potrebno domišljijo in pripomočke, ki so jim na voljo v bližnji in daljni okolici. Lahko se ga dotaknejo s katerim koli delom telesa, lahko naredijo klančino iz teles, z rokami ... edini kriterij je, da ga ne smejo z rokami prijeti in prenesti.

Po 10 minah sledi znotraj vsake skupine še pogovor o ključnih vprašanjih:

- Kdo je dajal predloge?
- Čigave predloge je skupina upoštevala in zakaj?
- Kdo je gradil?
- Kdo je izbiral material?
- Kdo je spodbujal?
- Ali je imel vsak svojo vlogo?
- Ali je vsak sam ponudil svoj(-e) talent(e) za rešitev problema?

Pred pogovorom na plakat narišejo človeka. Povemo jim, da si lahko skupino predstavljamo tudi kot enega človeka, npr. voditelj je kot glava, čuteči so kot srce, usmerjeni v aktivnost so kot roke, klepetulje so kot usta ipd. V skladu s takšno predstavo skupine morajo med pogovorom v posamezne dele oz. ude telesa (glava, roke, noge) napisati ime tistega člana skupine, ki predstavlja določen del telesa – skupine (npr. kdor daje ideje za delo, je glava, kdor ima ročne spretnosti, je roka ...).

Ko plakat dokončajo in se pogovorijo, preberejo odlomek iz Svetega pisma, ki se nanaša na dejavnost in jo razlaga z očmi Pavla oz. Boga: 1 Kor 12,12–30.

Kakor je namreč telo eno in ima veliko delov, vsi telesni deli pa so eno telo, čeprav jih je veliko, tako je tudi Kristus. V enem Duhu smo bili namreč mi vsi krščeni v eno telo, naj bomo Judje ali Grki, sužnji ali svobodni, in vsi smo pili enega Duha. Tudi telo namreč ni sestavljeno iz enega telesnega dela, ampak iz več delov. Če bi noga rekla: »Ker nisem roka, ne spadam k telesu,« vendarle spada k telesu. Če bi uho reklo: »Ker nisem oko, ne spadam k telesu,« vendarle spada k telesu. Kje bi bil sluh, ko bi bilo vse telo oko? Kje bi bil vonj, ko bi bilo vse telo sluh? Tako pa je Bog vse posamezne telesne dele razpostavil po telesu, kakor je hotel. Ko bi bilo vse skupaj eno samo telesno delo, kje bi bilo telo? Tako pa je veliko delov, telo pa je eno. Ne more oko reči roki: »Ne potrebujem te,« tudi ne glava nogam: »Ne potrebujem vas.« Še več, telesni deli, ki se zdijo slabotnejši, so še bolj potrebni, in tistim, ki se nam zdijo manj vredni časti, izkazujemo še večje spoštovanje in z manj uglednimi še lepše ravnamo, medtem ko ugledni tega ne potrebujejo. Da, Bog je sestavil telo in skromnemu namenil več časti, da v telesu ne bi bilo razprtije, marveč bi telesni deli enako skrbeli drug za drugega. Če en del trpi, trpijo z njim vsi deli, če je en del v časti, se z njim veselijo vsi.

Vi pa ste Kristusovo telo in vsak zase del telesa. Bog pa je v Cerkvi postavil najprej apostole, drugič preroke, tretjič učitelje; potem čudodelstva, potem milostne darove ozdravljanja, pomoči, vodenja in govorjenja v raznovrstnih jezikih. So mar vsi apostoli? So vsi preroki? Vsi učitelji? Ali vsi delajo čudeže, ali imajo vsi milostne darove ozdravljanja? Ali vsi govorijo jezike? Jih vsi razlagajo?

**SESTAVLJANJE
KVADRATA**
(15 min)

Cilj: Začutiti
odgovornost za
skupino.

Pripomočki: mapa za vsako skupino in
4 ovojnice, v katerih so deli kvadrata.
Vsebina ovojnic in rešitve so v prilogi 1.

Najprimerneje je, da obdržimo skupine iz prejšnje igre. Igrajo naj 4 igralci v vsaki skupini, peti pa naj bo opazovalec in v nadaljevanju vodja v pogovoru (če se število animatorjev ne izide, oblikujte enakovredne skupine in dodajte ali odvezemite kvadrate, ki jih sestavljajo).

V mapi so 4 manjše ovojnice. Vsaka vsebuje nekaj različno oblikovanih delov iz lepenke, iz katerih sestavljamo kvadrate. Skupina konča z delom, ko ima vsak član te skupine pred seboj kvadrat enake velikosti kot ostali animatorji v skupini.

Pravila za sestavljalce:

- nihče ne sme govoriti;
- nihče ne sme prositi drugega za kakšen del kvadrata ali mu kako drugače sporočati, da potrebuje del, ki ga ima on;
- vsak udeleženec sme, če želi, dele kvadrata položiti na sredino mize ali kateremu izmed članov (brez besed ali ponujanja);
- nihče ne sme posegati neposredno v delo drugega.

Opazovalec (peti član skupine) opazuje reakcije članov, upoštevanje pravil, vedenje in spontane izjave udeležencev.

Skupine se združijo, opazovalci (če jih imamo) poročajo o poteku v posameznih skupinah. Nato se vsi animatorji pogovorijo o naslednjih vprašanjih:

- Kako se počutimo, če eden izmed članov zadržuje del, pomemben za rešitev problema, ne da bi sam videl rešitev?
- Kakšna čustva doživljamo, ko eden izmed članov sestavi kvadrat, četudi v nepravilni obliki, in obsedi s samozadovoljnim smehljajem?
- Kaj so mislili ostali člani o čustvih zadovoljneža?
- Kako se je ob tem počutil sam?
- Kaj so občutili sodelavci skupine ob članu, ki ni takoj razumel možnosti razrešitve problema? Ali bi ga raje izključili ali mu pomagali?

ZAKLJUČEK (10 min)	Cilj: Spoznati, da je vsak posameznik nepogrešljiv.	Pripomočki: Sveto pismo, pisalo, svečka, listi s svetopisemskimi odlomki, ljubezni-meter v prilogi 2.
------------------------------	---	---

Zaključimo z molitvijo iz Sv. pisma: Hvalnica ljubezni (1 Kor 13,1–13).

Ko bi govoril človeške in angelske jezike, ljubezni pa bi ne imel, sem postal brneč bron ali zveneče cimbele. In ko bi imel dar preroštva in ko bi poznal vse skrivnosti in imel vse spoznanje in ko bi imel vso vero, da bi gore prestavljal, ljubezni pa bi ne imel, nisem nič. In ko bi razdal vse svoje imetje, da bi nahranil lačne, in ko bi izročil svoje telo, da bi zgorel, ljubezni pa bi ne imel, mi nič ne koristi.

Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane.

Ljubezen nikoli ne mine. Preroštva bodo prenehala, jeziki bodo umolknili, spoznanje bo prešlo, kajti le delno spoznavamo in delno prerokujemo. Ko pa pride popolno, bo to, kar je delno, prenehalo. Ko sem bil otrok, sem govoril kakor otrok, mislil kakor otrok, sklepal kakor otrok. Ko pa sem postal mož, sem prenehal s tem, kar je otroškega. Zdaj gledamo z ogledalom, v uganki, takrat pa iz obličja v obličje. Zdaj spoznavam deloma, takrat pa bom spoznal, kakor sem bil spoznan.

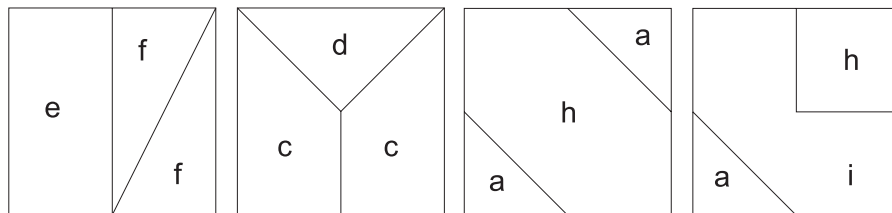
Za zdaj pa ostanejo vera, upanje, ljubezen, to troje. In največja od teh je ljubezen.

Animatorji naj sedijo v krogu, na sredini sta Sveto pismo in svečka.

Vsak animator naj dobi svojo kopijo besedila (glej www.bibilija.net). Prvič naj nekdo od animatorjev glasno prebere odlomek, nato pa naj ga še vsak zase prebere v tišini. Na svojem listu – barometru (priloga 2) naj z velikostjo stolpca vsak označi, kako močno živi določeno lastnost ljubezni do bližnjega. Po nekaj trenutkih tišine voditelj povabi udeležence, da liste položijo na sredino kroga in izrečejo vsak svojo zahvalo Bogu za skupino, kateri pripadajo.

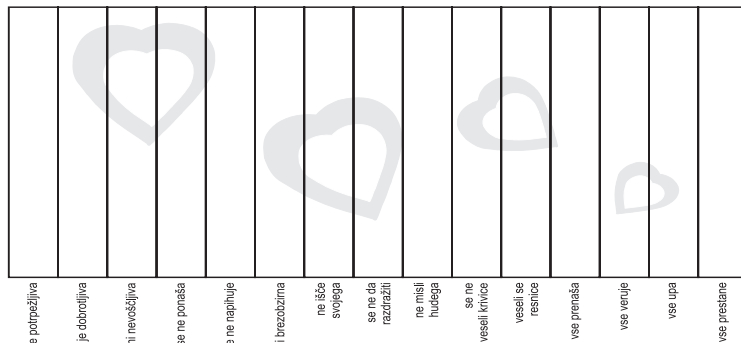

PRILOGA 1: Kvadrati

Elektronsko obliko dobiš na www.oratorij.net.

PRILOGA 2: Ljubezni-meter

Elektronsko obliko dobiš na www.oratorij.net.

3. kateheza: **ODPRI OČI!**

Kateheza je osnovana na pismu animatorjem misijonarja Toneta Kerina.

Cilji:

1. Animatorji začutijo, kako pomembno in osrečujoče se je v življenju odločati pravilno, samostojno in v skladu z Božjo voljo.
2. Animatorji se usposablajo za iskanje konkretnih rešitev. Pri tem uporabijo svojo sposobnost in kreativnost.
3. Animatorji poglobijo vsebino pisma misijonarja Toneta Kerina.
4. Animatorji začutijo, da se je potrebno pri svojem delu razdajati.

Trajanje: 60 min.

UVOD (5 min)	Cilj: Uvodna motivacija, seznanitev s pismom animatorjem.	Pripomočki: pismo animatorjem v kuverti, poštni nabiralnik, kopije pisma animatorjem, listki, pisala, nežna glasba.

Pred srečanjem pripravimo nabiralnik in v njem pismo animatorjem, ki ga je napisal misijonar Tone Kerin (pismo je v tem poglavju, pred katehezami za animatorje; elektronsko obliko dobite na www.oratorij.net.)

Srečanje lahko začnemo s poljubno pesmijo. Nato animatorjem povemo, da jih v poštnem nabiralniku čaka pismo. Eden izmed animatorjev je povabljen, da gre pismo v nabiralnik iskat in ga odpre. Voditelj ga lahko vpraša, za kakšno

pismo gre, kdo ga je napisal, kakšen naslov ima. Nato vsak izmed animatorjev dobi kopijo pisma in ga v tišini v celoti prebere (vmes je lahko tudi nežna glasba).

Med branjem si vsak animator na listek izpiše misel, ki ga najbolj nagovarja (to misel bodo potem uporabili za zaključno molitev).

NAŠI PADCI V BLATO (15 min)	Cilj: Animatorji vidijo, kako se lahko človeku kljub vsemu blagostanju sesujejo načrti, in iščejo načine, kako bi mu pomagali.	Pripomočki: rekviziti za dramatizacijo (športni rekviziti, prenosni računalnik, kup časopisov), papir in pisala.
---	--	--

Nekaj izkušenih animatorjev v obliki dramskega prizora zaigra nekaj situacij, v katerih se znajde človek in se mora odločati. Situacije so podobne Pavlovi – ko se ti zrušijo dotedanji načrti in ne veš točno, kaj bi. Situacije ne zaigrajo do konca, ampak samo toliko, da se jasno pokaže problem, ki ga človek ima.

Nekaj predlaganih tem:

- hočeš se vpisati na neko srednjo šolo (fakulteto), pa ti zmanjka točk;
- poteguješ se za vodenje določene delavnice na oratoriju, pa je kandidatov za tisto delavnico že dovolj in voditelj odloči, da si moraš narediti drugačno delavnico;
- najboljši prijatelj, kateri se je zdelo, da je edini, ki te res razume, te je izdal pred drugimi;
- odločiš se, da boš namesto animatorstva v poletnem času raje delal, da tako kaj zaslužiš, potem pa delo ni res tisto, kar si pričakoval in bi ti bilo bolje, če bi bil na oratoriju, drugo leto pa ne veš točno, kako bi se vrnil med animatorje, ker se ti zdi, da te vsi postrani gledajo.

Voditelj srečanja animatorje povabi, da »sodobnemu Pavlu«, ki je telebnil v blato in so se mu vse njegove ideje in predstave sesule, pomagajo s predlogi, kaj naj naredi. Animatorji v dvojicah razmišljajo in svoje predloge napišejo na list.

ODPRIMO OČI: PAVEL NAM GOVORI! (25 min)	Cilj: Animatorji spoznajo, da je življenje današnjih mladih v marsičem podobno Pavlovemu.	Pripomočki: plakat, pisala, pisma animatorjem, lahko Sveto pismo.
---	---	---

Animatorji se razdelijo v skupine (največ 10 članov na skupino) in skupaj po pogovoru izdelajo plakat. Plakat je razdeljen na dve polovici: na vrhu prve napišejo: Pavel, na vrhu druge pa: mi.

Najprej se lotijo Pavlove polovice. Na začetku naj se pogovorijo ob spodaj navedenih vprašanjih, nato pa svoje odgovore, misli napišejo na plakat. (Pri tej dejavnosti naj imajo ob sebi pismo animatorjem in naj iz njega izhajajo, za pomoč pa imajo lahko tudi odlomek iz Svetega pisma, ko Pavel pade po tleh (Apd 9,1–18). Lahko se ta odlomek na začetku te dejavnosti vsem skupaj prebere.)

- Kdo je bil Pavel? Kaj je počel v mladosti?
- Kaj si je želel?

- kateri nepričakovani dogodek se mu je zgodil?
- kako je ta dogodek vplival na njegovo življenje?

Sledi polovica *mi*, ki jo izpolnijo na enak način, le da se tukaj ozrejo na svoje življenje in ga skušajo povezati s Pavlom:

- V čem smo kot mladi ljudje podobni Pavlu?
- Kakšni so naši načrti, želje za življenje?
- Kakšne odločitve sprejemamo? Kako so sprejete odločitve vplivale na naše življenje?
- Na koga se lahko obrnemo po pomoč, ko se odločamo?
- Kako se na svoji poti soočamo s padci, zasuki?
- Kdaj mi spregledamo/se spreobrnemo?

**ZAKLJUČNA
MOLITEV**
(15 min)

Cilj: Animatorji razmišljajo o poti spreobrnjenja in prosijo Boga za odprte oči na oratoriju.

Pripomočki: Sveto pismo, prižgana sveča, listki z mislimi z začetka kateheze, čajna svečka za vsakega.

Že na začetku srečanja naj se v enem kotu sobe pripravi molitveni kotiček (Sveto pismo, sveča, napis, vzeti iz 3. odstavka pisma: Izberi življenje, ki ga more dati le Jezus. Življenje v izobilju, življenje v polnosti svobode in ljubezni.)

Za začetek molitve se lahko zapoje pesem Hej, brat ali Odpri mi oči srca. Voditelj pove, da bo naša molitev predstavljala korak k Bogu. Odprli bomo oči za njegove besede, za besede, s katerimi nas nagovarja po Svetem pismu, po Pavlovih pismih in po pismu misijonarja.

Kot del nagovora iz pisma animatorjem vsak prebere misel, ki si jo je na začetku srečanja izpisal iz pisma. Ko prebere misel, listek obrne in nanj položi svečko. Nato sledi povabilo, da skupaj zmolijo desetko rožnega venca, da bi imeli na oratoriju odprte oči za Boga, soanimatorje in otroke.

4. kateheza: **PLUJEMO SKUPAJ - CERKEV IN MLADI**

Cilji:

1. Animatorji ozavestijo lastno mnenje o Cerкви.
2. Animatorji razmišljajo o svoji vlogi v Cerкви.
3. Animatorji začutijo Božjo navzočnost v Cerкви.

Trajanje: 70 ali 90 min.

**DOBRODOŠLI
NA KROVU**
(5 min)

Cilj: Animatorji se razpoložijo za nadaljnje delo in se razdelijo v skupine.

Pripomočki: izdelane vstopnice (glej priloge).

Stewardesa (voditeljica) animatorjem ob vstopu na ladjo (prostor, kjer poteka srečanje animatorjev) razdeli vstopnice. Ko dobijo vstopnice nanje napišejo

svoja imena. Na ladji (v prostoru srečanja) so stoli že razporejeni v obliko krogov. Naredite toliko krogov, kolikor skupin želite dobiti. S tem, ko se animatorji posedejo na stole, se hkrati razporedijo v več skupin, ki jih boste potrebovali pri sledečih dejavnostih. Predlagamo skupine s 4 do 8 člani.

Med zbiranjem se lahko na ladji prepeva ali se igramo kakšno igro. Npr. karte, limone, podajanje žoge s koleni ...

Stewardesa nato vljudno pozdravi vse na krovu. Pove jim, da so na najboljši, najzanesljivejši in najvarnejši ladji. Da ta ladja ne more potoniti in da ima neuničljiv in neutrudljiv motor. Naj bo zgovorna, navdušujoča, prepričljiva, oblečena kot stewardesa.

**MNENJA
O CERKVI**
(20
ali 30 min)

Cilj: Animatorji
ozavestijo lastno
mnenje o Cerkv; in če
želite, najdejo tudi izvir
tega mnenja.

Pripomočki: pripomočki za
uprizoritev nevihte (CD-
predvajalnik), letaki z mnenji o
Cerkvi, prazni listki, plakat z obrisom
ladje, lahko rdeča in modra tinta.

Stewardesa (voditeljica) pove, da jim je pozabila povedati še eno informacijo. Ladja občasno pluje po razburkanem in nevihtnem morju, sem ter tja jo napadajo pirati. Hkrati jim zagotovi, da se jim ni ničesar bati, ker je njihova ladja res zanesljiva.

V tistem trenutku se zgodi nevihta. Uprizorite jo s pomočjo glasbe, svetlobnih efektov in podobnega (uporabite domišljijo). Med nevihto je eden od voditeljev oblečen v veter (lahko je v pregrinjalu – kos blaga, na katerem piše veter, lahko tudi oponaša zvok vetra). Veter na krov ladje (med animatorje) raztrosi letake s pozitivnim in negativnim mnenjem o Cerkv. Predlagamo, da so pozitivna mnenja napisana na modrih, negativna pa na rdečih letakih.

Primer pozitivnega mnenja: Hvaležen sem za Cerkev, saj se mi zdi, da ljudi spodbuja k dobremu.

Primer negativnega mnenja: Ljudje v Cerkv nimajo svojega mnenja, ampak slepo naredijo, kar jim rečejo papež, škofje in duhovniki.

* Lahko napišete svoj primer enega in drugega mnenja. Če sem vam zdi, da animatorji ne bodo sami našli več primerov pozitivnih in negativnih mnenj, lahko napišete listke z več pozitivnimi in več negativnimi mnenji.

Voditelj (lahko stewardesa) animatorje povabi k debati, ki bo trajala predvidoma 15 min.

V skupinah bodo razmišljali in se pogovarjali o svojem mnenju o Cerkv. Za izhodišče naj vzamejo mnenja, ki so bila na letakih, in jim dodajo svoja pozitivna in negativna mnenja o Cerkv. Vsaka skupina naj izbere tri mnenja, ki se najpogosteje pojavljajo v zvezi s Cerkvijo (ne glede na to, ali so pozitivna ali negativna). Ta tri mnenja napišejo na tri manjše listke.

** Bodite pozorni, da se debata o Cerkv ne bi preveč razvlekla in tako izgubila na svoji sporočilni moči. Če voditelj opazi, da se pojavljajo le negativna mnenja, naj animatorje poskuša spodbuditi tudi k iskanju pozitivnega.

Ob koncu debate vsaka skupina na glas prebere svoja 3 izbrana mnenja in listke prilepi na skupni plakat z obrisom ladje (plakat voditelj že predčasno pripravi).

****Če želite, lahko izvedete tudi dejavnost »ISKANJE IZVIRA« (10 min).**

Voditelj povabi k pozornemu spremljanju njegovih dejanj. Nato vzame prozorno posodo z vodo. Blizu roba posode v vodo najprej iztisne nekaj modre tinte (iz bombice za nalivno pero) in pusti, da se barva »razleze po vodi«. Nato na drugem koncu posode v vodo iztisne nekaj rdeče tinte (iz bombice za nalivno pero).

Sledi razlaga: Videli smo, da je modra barva v vodi imela svoj izvir; prav tako je svoj izvir imela rdeča barva. V družbi se dogaja podoben proces – vsako mnenje ima svoj izvir. Sedaj bomo skušali ugotoviti, kje je izvir modrih (pozitivnih) mnenj in kje je izvir rdečih (negativnih) mnenj.

V skupnem pogovoru nato k vsakemu od mnenj, ki so na plakatu (ladji), pripišejo njegov izvir.

**MOJA VLOGA
V CERKVI**
(15 min)

Cilj: Animatorji
razmišljajo o svoji vlogi
v Cerkvi.

Pripomočki: vstopnice, ki so jih
dobili na začetku; pisala; plakat
(ladja).

Voditelj pove animatorjem, da vstopnice, ki so jih dobili pri vkrcanju na ladjo, predstavljajo njihov krst – trenutek, ko so postali člani Cerkve in ljubljeni Božji otroci.

Nato jim postopno postavlja vprašanja, ob katerih razmišljajo in svoje misli zapisujejo v možička na vstopnici. Razmišljanje in pisanje opravi vsak zase v tišini.

- V noge zapišite: K čemu me spodbuja Cerkev? Kam me vodi?
- V orodje (veslo) zapišite: Katera in kakšna je moja dejavnost v Cerkvi?
- V glavo zapišite: Kristjan, ki mi je vzor (lahko konkretna oseba, lahko pa ideal, ki bi ga rad dosegel).
- V trup zapišite: Kakšen kristjan sem jaz?

Na koncu vsak animator z drugimi podeli eno misel s svoje vstopnice. Če je skupina velika, podelitev naredite v manjših krogih. Ker je podelitev osebne narave, je ostali **ne komentirajo**.

Vstopnice nato vsi prilepimo na ladjo. Prilepljene vstopnice na ladji ponazarjajo to, da **tudi mi gradimo Kristusovo Cerkev in s tem predstavljamo njen obraz**. Misel naj voditelj dovolj poudari, saj se le-tega premalo zavedamo. Kajti, če smo povezani in sodelujemo s Cerkvijo, smo povezani in sodelujemo s Kristusom samim.

Pesem: Jezus se ob morju ustavi

**BOG JE MED
NAMI**
(10 min)

Cilj: Animatorji začutijo
soodgovornost za podobo Cerkve
in Božjo navzočnost v Cerkvi.

Pripomočki:
Sveto pismo, list z
vprašanjem.

Voditelj animatorjem zastavi vprašanje: »Kako se počutim ob misli, da sem tudi jaz odgovoren za podobo Cerkve in da so mnenja o Cerkvi pravzaprav tudi mnenja o meni, ki sem majhen del Cerkve?« Vprašanje lahko zapiše na večji list in pusti kratek čas za premislek v tišini. Če se voditelju glede na skupino zdi primerno, lahko vprašanje še »zaostri« tako, da ponovno prebere stavke, ki so jih v prejšnjem delu kateheze prilepili na ladjo.

Animatorji nato prosto povedo svoje občutje ob takšni misli.

Voditelj povabi, da se skupaj ozrejo na zgrajeno ladjo. Nato jim zastavi vprašanje: Kaj manjka tej naši ladji/Cerkvi? (iskan odgovor: kapitan = Bog, Jezus ...)

Sledi oznanilo: Cerkev, takšno, kot je, z vsemi svojimi pozitivnimi in negativnimi lastnostmi, sestavlja tudi jaz in ti. Vsak s svojim karakterjem, dobro in slabo voljo, veseljem, bolečino, uspehi, neuspehi, z vsemi grehi ...

Ampak ...

Preberemo odlomek: »Kristus je vzljubil Cerkev in dal zanjo sam sebe, da bi jo posvetil, ko jo je očistil s kopeljo vode z besedo, tako da bi sam postavil predse veličastno Cerkev, brez madeža, gube ali česa podobnega, da bo sveta in brezmadežna« (Ef 5,25–27).

To najino Cerkev Kristus neskončno ljubi. Sprejema jo z vsemi njenimi napakami in ji odpušča njene grehe. S Kristusovim darovanjem na križu je izmil vse moje in tvoje grehe – se pravi grehe Cerkve. S tem jo On sam vedno znova očiščuje. Kristusova kri s križa umiva naše grehe. Cerkev je sveta in je grešna. Grešna je zaradi nas ljudi, sveta pa je zaradi Kristusa, ki nam odpušča grehe in nas očiščuje.

Še enkrat preberem odlomek: »Kristus je vzljubil Cerkev in dal zanjo sam sebe, da bi jo posvetil, ko jo je očistil s kopeljo vode z besedo, tako da bi sam postavil predse veličastno Cerkev, brez madeža, gube ali česa podobnega, da bo sveta in brezmadežna« (Ef 5,25–27).

Voditelj lahko animatorje spodbudi k spovedi, v kateri nas Jezus očiščuje in daje moč. Lahko tudi pove, da bo pred letošnjim oratorijem organizirana spoved animatorjev. Spodbuja naj iz lastne izkušnje.

Naše grehe in s tem grehe Cerkve nam Bog odpušča po zakramentu svete spovedi. Na oratoriju bomo animatorji zelo vidna Cerkev, morda nas bo kdaj zajela tudi kakšna nevihta. Zato se bomo na našo oratorijsko plovbo skušali čim bolj pripraviti. V ta namen bomo organizirali sveto spoved. Dobro bi bilo, če bi se je res lahko vsi udeležili.

**TEBI SE
IZROČIM**
(20 min)

Cilj: Animatorji spoznajo, da Cerkev nikoli ne uživa miru, in se v molitvi izročijo Bogu.

Potrebujemo: Sanje o dveh stebrih (glej prilogo); sveče; Marijin kip; duhovnika, ki izpostavi Najsvetejše.

Če je možno, izvedite molitev v cerkvi, kamor v tem trenutku povabite animatorje.

Pred oltar postavite plakat tako, da je njegova vsebina vidna animatorjem. Na levo stran oltarja postavite Marijin kip. Ob primerni pesmi duhovnik izpostavi Najsvetejše – Najsvetejše postavi na desno stran oltarja. Takšna postavitev (Marija, ladja, Najsvetejše) spominja na sanje, ki jih boste brali.

Po kratki tišini in morda še kakšni pesmi preberemo Sanje o dveh stebrih (glej prilogo).

Lahko preberemo tudi naslednje Jezusove izreke:

- »Iščite Božje kraljestvo in vse drugo vam bo navrženo. Ne boj se, mala čreda, kajti vaš Oče je sklenil, da vam da kraljestvo« (prim. Lk 12,31).
- »Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali, preganjali in vse húdo o vas lažnivo govorili. Veselite in radujte se, kajti vaše plačilo v nebesih je veliko. Tako so namreč preganjali že preroke, ki so bili pred vami« (Mt 5,11).
- »Spominjajte se besede, ki sem vam jo rekel: 'Služabnik ni večji kot njegov gospodar.' Če so preganjali mene, bodo preganjali tudi vas; če so se držali moje besede, se bodo tudi vaše« (Jn 15,20).

Voditelj naj razdeli listke in pisala. Animatorje povabi, da v trenutkih tišine na listke napišejo svoje prošnje in zahvale. Listke zberete v košarico, ki potuje od animatorja do animatorja.

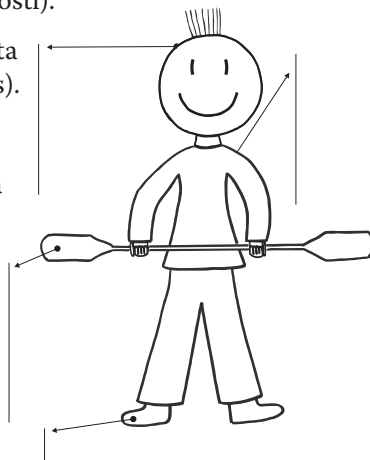
Prošnje in zahvale glasno berete in vmes odpevate primerno pesem (npr. taizéjski spev V Gospodu je moja moč ali Gospod je moja luč).

Na koncu skupaj zmolite še Očenaš za to našo Cerkev (lahko se primete za roke in s tem še bolj poudarite občutek skupnosti).

Pesem: Jadra razpenjajo se (ali: Kakor je bil ta kruh; Stvarnik zemlje in neba; Oče, združi nas).

PRILOGA 1: Vstopnica

Elektronsko obliko dobiš na
www.oratorij.net.

PRILOGA 2: Don Boskove sanje o dveh stebrih

Don Bosko je znan kot svetnik, ki je imel preroške sanje – prve že pri devetih letih (podobne primere srečamo v Svetem pismu in pri nekaterih drugih svetnikih). V sanjah je videl prihodnost, pogosto pa mu je bilo v sanjah dano globlje videnje trenutne življenjske situacije in videnje v duše nekaterih ljudi. Med najbolj znane don Boskove sanje sodijo tiste, ki jih običajno naslavljamo Sanje o dveh stebrih. Pripovedoval jih je zvečer 30. maja 1862.

Predstavlajte si, da se z mano nahajate na morski obali ali bolje, na samotni skali sredi morja; okrog sebe ne vidimo drugega kot morje. Na morski gladini vidimo brez števila ladij, ki so razvrščene v bojne vrste; njihovi ladijski kljuni so kot mogočne železne sulice. Ladje so oborožene s topovi in tovorom pušk, z orožjem vsake vrste, z zažigalnimi sredstvi in knjigami. Vse so naperjene proti zelo veliki in visoki ladji, jo oblegajo, da bi jo zadele z ladijskimi kljuni, da bi jo zažgale ali ji prizadele kakršno koli poškodbo.

To veličastno in dobro opremljeno ladjo spremljajo številne ladjice, ki jim povečuje, da bi izvedle uspešen manever v obrambo pred sovražno floto. Toda veter je bil nasproten in morje zelo razburkano; zdelo se je, da je vse v prid sovražnikom.

Sredi morskega prostranstva sta se nad valove dvigala dva mogočna stebra, zelo visoka, ne daleč drug od drugega. Na enem je bil kip Brezmadežne Device, v podnožju kipa pa velik pano z napisom: AUXILIUM CHRISTIANORUM – POMOČ KRISTJANOV, na drugem, ki je bil višji in močnejši, je bila hostija, sorazmerno velika s stebrom, pod njo na panoju napis: SALUS CREDITIUM – REŠITEV VERNIH.

Vrhovni poveljnik velike ladje, rimski škof, je, ko je videl bes sovražnikov in neugoden položaj, v katerem so se znašli njegovi verni, k sebi poklical krmarje spremljajočih ladij na posvet; sprejeli naj bi sklep, kaj storiti. Vsi krmarji so se povzpeli in se zbrali okoli papeža. Zborovali so, vendar se je neurje še bolj razbesnelo, zato jih je poslal nazaj poveljevat svojim ladjam.

Ko se je morje nekoliko umirilo, je papež v drugo zbral okoli sebe krmarje; glavna ladja pa je plula svojo smer. Neurje se je ponovno razbesnelo.

Papež je stal na krmilu; ves trud je vložil v to, da bi ladjo pripeljal med dva stebra. Z vrha stebrov so vse okrog visela sidra in na verigah veliki kavljji.

Sovražne ladje so poskušale naskočiti veliko ladjo in jo potopiti: ene s spisi, druge s knjigami, z zažigalnimi sredstvi, druge so jo poskušale prevrniti na bok, spet druge prizadeti s topovi, puškami in kljuni. Boj se je vse bolj razvnel, toda sovražnikov trud je bil zaman; velika ladja je nadaljevala varno in ponosno svojo smer. Toda zgodilo se je, da je bila ladja hudo zadeta, na njenem boku se je odprla velika in globoka razpoka.

Toda od stebrov je potegnil veter in razpoke so se zaprle in luknje so se zamašile. Topovi napadalcev so izginili, puške in drugo orožje se je zdrobilo, mnoge ladje so se razbile in potonile. Sedaj so besni sovražniki začeli boj iz neposredne bližine: z rokami, udarci in kletvami. Nenadoma je bil papež močno ranjen in je padel. Toda hitro je vstal, vendar je padel še drugič in je umrl. Klici zmage in veselja so odmevali med sovražniki, na njihovih ladjah je zavladalo hrupno veselje. Vendar, komaj je papež umrl, je že drug prevzel njegovo mesto. Krmarji so se zbrali

in drugega izvolili tako hitro, da je vest o smrti papeža prišla do drugih skupaj z novico o izvolitvi njegovega naslednika. Sovražniki so začeli izgubljeni pogum.

Novi papež je premagal vse ovire, usmeril ladjo med dva stebra: z enim sidrom je privezal ladjo na steber s hostijo, z drugim pa na steber z Brezmadežno Devico.

Sledil je velik preobrat: vse sovražne ladje so se umaknile, se razpršile, se zaganjale druga v drugo in se skušale potopiti. Ladje, ki so branile papeža, so tudi privezali k stebroma. Na morju je zavladal velik mir.

Don Bosko je vprašal svojega kasnejšega naslednika Mihaela Ruo: »Kaj misliš o teh sanjah?«

Mihael Ruo je odgovoril: »Mislim, da je papeževa ladja Cerkev, ladje ljudje, morje svet. Tisti, ki branijo veliko ladjo, so dobri, navezani na Cerkev, drugi so njeni sovražniki, ki se proti njej bojujejo z vsakršnim orožjem. Dva rešilna stebra, tako se mi zdi, sta pobožnost do Marije in svete Evharistije.« »Prav si odgovoril,« je rekel don Bosko, »Dodati je treba samo eno misel. Ladje sovražnikov so preganjanja. Pripravlja se hudo trpljenje za Cerkev. To, kar se je zgodilo do sedaj, ni nič v primerjavi s tem, kar se še bo. Ostajata samo dve sredstvi, da se rešimo iz tolikšne zmešnjave: pobožnost do Marije in pogosto obhajilo.«

Kardinal Schuster o sanjah o dveh stebrih

Božji služabnik kardinal Schuster, milanski nadškof, je temu videnju pripisoval velik pomen. Leta 1953 je kot papežev delegat na narodnem evharističnem kongresu v Torinu, v noči na 13. september, med slovesno pontifikalno mašo ob sklepu kongresa na Trgu Vittorio, prepolnem ljudstva, posvetil tem sanjam v homiliji osrednje mesto.

Med drugim je dejal: »V tem slovesnem trenutku, v evharističnem Torinu Cottolenga in don Boska, mi prihaja na misel preroška napoved, ki jo je svojim maja leta 1862 pripovedoval ustanovitelj svetišča Marije Pomočnice. Zdelo se mu je, da vidi floto Cerkve, kako jo premetava silovito neurje. V določenem trenutku glavni poveljnik velike ladje – Pij IX. – skliče posvet krmarjev manjših ladij.

Čprav je neurje vse bolj besnelo, se je zgodil vatikanski koncil (pri tem je treba pripomniti, da je to don Bosko predvidel osem let prej!). Med drugimi pripetljaji v teh letih so isti cerkveni dostojanstveniki morali dvakrat premagati isto muko. Ko se je to zgodilo tretjič, sta se na oceanu pojavila dva stebra, na vrhu katerih sta kraljevala Evharistija in Brezmadežna Devica. Kakor je bilo nakazano v videnju, je papež – sv. Pij X. – z močno verigo privezal Petrovo ladjo na ta dva močna stebra in med njima zasidral ladjo.

Sedaj so se manjše ladje začele zbirati okoli papeževe ladje; tako so se rešile pogube. Zgodovina potrjuje prerokovo napoved. Papeževanje Pija X. je zaznamovano s sidrom v grbu, sovpada pa natančno s 50-letnico razglasitve dogme o Marijinem brezmadežnem spočetju, ki jo je proslavil ves katoliški svet. Decembra 1904 je papež pri Svetem Petru položil Mariji na čelo dragoceno krono iz draguljev in posvetil vesoljno človeško družino, ki mu jo je zaupal Križani Jezus.

Postal je voditelj nedolžnih otrok in nemočnih ljudi k evharistični mizi. Velikodušni papež je hotel v Kristusu prenoviti ves svet. Zgodilo se je, da med vladavino Pija X. ni bilo vojne. Prav on si je zaslužil vzdevek Evharistični papež.

Isti kardinal Schuster je nekoč rekel nekemu salezijancu: »Doživel sem uresničitev videnja o dveh stebrih. Reci svojim predstojnikom, naj natisnejo razglednice s tem motivom in razpošljejo po vsem svetu, kajti to don Boskovo videnje ima velikanski pomen. Cerkev in krščansko ljudstvo se lahko rešita samo s pobožnostjo do Evharistije in Marije, pomočnice kristjanov.«

Vzeto iz: T. Ciglar, *Sanjska videnja sv. Janeza Boska*, Ljubljana, Salve 2006.

SPOKORNO BOGOSLUŽJE

Predlagamo, da je spokorno bogoslužje in spoved za animatorje v tednu pred oratorijem. Zakrament svete spovedi je milost, v kateri nas Jezus sam očiščuje in nam odpira oči za popolno in darovanjsko ljubezen. Naj bo torej za vsakega animatorja to trenutek duhovne priprave na oratorij.

Pripomočki: velikonočna sveča, za vsakega animatorja ena majhna svečka.

Pogoji za dobro opravljeno spoved:

- prositi Svetega Duha, da pomaga spoznati lepo in grešno v tebi
 - dobro si izprašati vest
- grehe iskreno priznati spovedniku
 - obuditi kesanje svojih grehov
- narediti trden sklep o popolšanju
 - opraviti naloženo pokoro

Križ

Voditelj: Združeni kot skupnost animatorjev na oratoriju želimo slaviti danes veličino in skrivnost Božje navzočnosti med nami. Skupaj bomo prosili odpuščanja za vse, kar je bilo grešno in pomanjkljivo v naši hoji za Kristusom in v službi bratom in sestram, še posebej otrokom, mladim; za vse trenutke mlačnosti; za dni, ko je v nas ogenj ljubezni pojenjal.

Pesem: Ti, ki vir življenja si za me

Duhovnik: Milost in mir, luč in resnica našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bodo z vami vsemi.

Vsi: In s tvojim duhom.

Voditelj: Ko nas obsije Gospodova luč, je svetlo vse naše življenje. V Njem, ki je prava luč sveta, odkrivamo čudovito moč ljubezni, ki ustvarja in vodi zgodovino človeštva, zgodovino naše župnije in mojo osebno zgodovino. O Bog, ti me kličeš iz teme v svojo čudovito svetlobo, od laži k resnici, iz smrti v življenje. Podari mi svojega Svetega Duha, ki naj odpre moja ušesa in opogumi moje srce, da bom spoznal, kako je z menoj, in se trdno držal tvoje poti ter zares živel kot kristjan. *(Po rimskem obredniku)*

Pesem: Ti si ta luč sveta *(ob tem prižgemo velikonočno svečo)*

Duhovnik: Dragi mladi animatorji, Jezus Kristus, prava luč, ki je prišla na svet, naj vam podeli svoj blagoslov in naj vas razsvetli, da boste prepoznali in oznanili svetu velike reči, ki jih je v svoji ljubezni storil za vas.

Vsi: Amen.

Duhovnik: Molimo. O Bog, vir vsega dobrega, tako si ljubil svet, da si ob dopolnitvi časov poslal svojega Sina za naše odrešenje. Glej na te mlade, ki so zbrani v Tvojem imenu, napolni jih s svojo ljubeznijo, utrdi v njih vero apostola Pavla in daj, da bodo pravična in iskrena njihova dejanja, njihove besede naj izpričujejo povsod Resnico. Po Kristusu našem Gospodu.

Vsi: Amen.

Voditelj: Božja Beseda naj nam pomaga, da bomo globlje doumeli skrivnost Božje navzočnosti v našem življenju. Napolni naj naša srca z Božjim mirom in z evangelijsko svobodo.

Berilo iz pisma apostola Pavla Efežanom (5,8–13)

»Nekoč ste bili namreč tema, zdaj pa ste luč v Gospodu. Živite kot otroci luči, kajti sad luči je v vsakršni dobroti, pravičnosti in resnici. Preizkušajte, kaj je vseč Gospodu! Ne sodelujte pri jalovih delih teme, marveč jih obsojajte. Kar namreč oni počenjajo na skrivaj, je že omenjati sramotno. Vse, kar je obsodbe vredno, se razodeva po luči.«

Božja beseda.

Vsi: Bogu hvala.

Pesem: Danes je zasijala luč

Iz Evangelija po Mateju (5,14–16)

»Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.«

Kristusov Evangelij.

Vsi: Hvala tebi, Kristus.

Duhovnik: Po želji lahko kot Pavel na kratko nagovori mlade animatorje.

Voditelj: Zahvalimo se Gospodu za vse dobro, ki smo ga v Njem in po njem uresničili.

(trenutek tišine)

Duhovnik: S krstom smo postali otroci luči, z našo odločitvijo, da želimo biti animatorji, pa smo se zavezali, da bomo še bolj prepričljivi oznanjevalci luči. Prižgimo naše svetilke in na simboličen način izrazimo to našo poklicanost.

(vsak si prižge svojo svečko, med tem se poje)

Pesem: Jezus Gospod, ti luč si notranja

Duhovnik: V rokah imate prižgane svečke. Koliko svetlobe širite okrog kot osebe, kot animatorska skupnost, kot župnija. Ta svetloba je simbol preteklosti in prihodnosti. Bili smo in smo še otroci luči. Vaše svetilke niste skrili pod mernik, pač pa ste postali luč za mnoge druge otroke, vrstnike, mlade, za starše, za vse, s katerimi se srečujete. Skupaj obudimo nekatere

čudovite stvari, ki jih je Gospod storil za nas in v naši župniji. Zahvalimo se mu za vse s ponižnim srcem.

(trenutek tišine, vstanemo in dvignemo svečke)

Voditelj: Slavimo našega Gospoda, ki v nas in po nas razliva svetu svojo dobroto:

Odpev: *Hvala, Jezus.*

1. »Dam vam svojega Duha.« Slavimo Te, Gospod, ker si obudil v Cerkvi apostola Pavla. Uči nas v vsakdanjem življenju iskati smisel vsakega dela, napora in veselja v Jezusu Kristusu. *Odpev.*
2. »Blagor ji, ki je verovala.« Pri Bogu ni nič nemogoče. Hvala Ti, Gospod, ker smo tudi mi tolikokrat deležni Marijine materinske navzočnosti in njene pomoči. *Odpev.*
3. »Ostanite v moji ljubezni.« Hvala Ti, Gospod, ker si nas poklical in združil v tej župniji, da bi bili polni mladostnega navdušenja in Tvoji zvesti pričevalci. *Odpev.*
4. »Pojdite po vsem svetu. Jaz sem z vami.« Hvala Ti, Gospod, ker nas kot apostola Pavla pošiljaš, da bi te oznanjali vsem ljudem. Hvala Ti, ker si nas izbral za animatorje na letošnjem oratoriju. *Odpev.*
5. »Pustite otročiče naj pridejo k meni.« Hvala Ti, Gospod, za vse otroke, za vse mlade, ki nam jih zaupaš, da jim preko oratorija pomagamo rasti v celovite osebnosti. *Odpev.*

Duhovnik: Bogu Očetu, ki nas v obilju napolnjuje s svojimi darovi in ki uslišuje naše prošnje, vsa čast in slava na vse veke vekov.

Vsi: Amen.

(trenutek tišine)

Voditelj: Prosim Gospoda odpuščanja za vse, kar je v nas in zaradi nas zatemnilo sij Njegove luči. Prosim Gospoda za milost, da bi se videl/-a, kakor me vidi Bog. Zavem se, da me ima Bog rad, da se veseli z menoj in joče z menoj. Želim se z Njim pogovoriti o tem, kakšen/-na sem pred Njim v tem trenutku mojega življenja. Skupaj z Njim stopim na pot, da ponovno odkrijem izvir življenja in ljubezni, ki je v Božjem odpuščajočem pogledu.

(trenutek tišine, osebno izpraševanje vesti, vsak ugasne svečko, medtem ko odkriva svojo grešnost, glasbena podlaga)

IZPRAŠEVANJE VESTI

- 1. Veruj v enega Boga**
- Mi je Bog prva in najvišja vrednota ali pa so mi druge stvari: denar, imetje, kariera, oblast, ugled, ugodje, televizija, šport ... pomembnejše kot Bog?
 - Sem zaradi strahu, sramu ali koristoljubja kdaj zatajil vero?
 - Sem brezbrizen do duhovne izobrazbe in si mislim: "Če česa ne delam prav, me bodo že drugi poučili.«

- Berem in premišljudem Sveto pismo, berem verske knjige in časopise?
- Si prizadevam za redno osebno molitev?
- Zmorem izročiti svoje življenje Bogu?
- Kako sprejemam življenjske križe: trpljenje, osamljenost? Ali neprestano sitnarim in godrnjam?
- Mi vera pomaga premagovati vsakdanje stiske, težave in razočaranja ali pa sem prav zaradi njih izgubil zaupanje v Boga?
- Znam prinašati krščansko veselje in optimizem ali pa sem nad življenjem razočaran?
- Sem kdaj iskal rešitve pri bioenergetikih, vedeževalcih?
- Sem se sam ukvarjal z okultnimi stvarmi: magijo, čaranjem, napovedovanjem prihodnosti (iz kave, dlani, kart ipd.), klicanjem duhov, astrologijo, horoskopom, bioenergijo.
- Ali poslušam satanistično glasbo?
- Nosim ali imam v hiši kakršne koli amulette (predmete, podobe, tekočine, obeske)?
- Sem kdaj sodeloval v prireditvah, ki povečujejo zlo (satana)?
- Sem kdaj sramotil Boga ali svete osebe (svetnike), svete kraje (cerkve), svete stvari (hostijo, oltar)?
- Sem kdaj prisostvoval ali dejavno sodeloval pri nekrščanskih obredih (npr. v sektah)?

2. Ne skrni Božjega imena

- Sem po nepotrebem izgovarjal ali celo preklinjal Boga, Božjo Mater, svetnike?
- Kličem v jezi imena hudega duha (vrag, satan)?
- Ali to opravičujem z izjavo: "To je moja navada."
- Se postim zapovedane postne dni?

3. Posvečuj Gospodov dan

- Ali ob nedeljah in zapovedanih praznikih najdem čas za sveto mašo?
- Ali pridem pravi čas v cerkev ali pa se ne morem odvaditi zamujanja?
- Sodelujem pri sveti maši ali pa sem zgolj naveličani gledalec, ki si zapomni samo to, kje se je kdo kaj zmotil?
- Kako prejemam sveto obhajilo, ali sem spovedan vseh velikih grehov?
- Sem šel k spovedi in obhajilu vsaj za veliko noč in božič?
- Ali se maša in sporočilo Božje besede nadaljujeta tudi v mojem vsakdanjem življenju?
- Si ob nedeljah in praznikih vzajem čas za molitev, družinski pogovor, razvedrilo, ali pa tudi takrat delam?

4. Spoštuj očeta in mater ...

- Spoštujem svoje starše, sestre, brate, otroke?
- Jim rad pomagam, ko potrebujejo pomoč?
- Ali svoje starše kdaj izkoriščam?
- Sem bil kdaj do starejših nepotrpeljiv?
- Ali moram imeti jaz vedno prav?
- Ali spoštujem svoje predpostavljene?
- Molim tudi za domovino in njene voditelje?
- Ali mi je bilo vseeno za usodo bližnjih?

5. Ne ubijaj

- Sem se z bližnjimi kaj kregal?
- Sem bil do koga nasilen (pretep)?
- Sem kdaj koga preklel ali drugi mene?
- Ali še komu nisem odpustil?
- Spoštujem vse ljudi, tudi drugače misleče, drugih narodnosti ...
- Sem kdaj komu vsiljeval svojo voljo?

- Znam poslušati sogovornika?
- Se norčujem iz slabosti drugih?
- Ali koga preziram ali celo sovražim?
- Privoščim ali želim komu slabo?
- Sem koga zavedel v greh?
- Ali sem kdaj iz samoljubnega name-
na opustil obrambo nedolžnega?
- Mi je življenje (tudi še nerojenega
otroka) najvišja vrednota?
- Sem sodeloval ali pomagal pri spla-
vu, sem ga odobral?
- Se zavedam posledic uporabe sred-
stev za uravnavanje spočetja, ki so
nekatera tudi abortivna?
- Skrbim dovolj za svoje zdravje in
počitek?
- Škodujem sebi in drugim s preko-
mernim pitjem alkohola, kajenjem
ali drugimi drogami?
- Ali pretiravam v hrani?
- Spoštujem prometne predpise?
- Kakšen je moj odnos do narave,
jo varujem ali neodgovorno uni-
čujem?

6. Ne nečistuj

- Spoštujem svoje telo kot svetišče
Svetega Duha?
- Poslušam, berem ali gledam stvari,
ki imajo nespoštljiv odnos do člo-
vekove spolnosti?
- Imam ali nameravam imeti spolne
odnose pred poroko?
- Ali se nameravam s svojim fantom/
dekletom poročiti ali misliva kar
tako živeti skupaj?
- Se samozadovoljujem?
- Gledam pornografske vsebine?
- Imam spoštljiv odnos do drugega
spola?
- Sem koga s svojim vedenjem
pohujšal?
- Se varujem slabe družbe?

7. Ne kradi

- Sem koga okradel, ogoljufal, kaj
poneverjal ali bil nepravilen pri
prodaji in kupovanju?
- Sem si krivično prisvajal tuje stvari
doma, v družbi, drugod?
- Ravnam odgovorno s tujo lastnino?
- Sem vrnil izposojene stvari?
- Opravljam pošteno svoje dolžnosti
(doma, v šoli) ali pa sem malomaren?
- Sem komu naredil krivico?
- Sem poravnal škodo, ki sem jo mo-
rebiti povzročil?
- Kako uporabljam svoj čas, ali le-
narim?
- Zapravljam svoj čas s prekomer-
nim gledanjem televizije, igranjem
igric na računalniku?
- Ali prav uporabljam talente, ki mi
jih je Bog dal?
- Se vključujem v življenje župnije?
- Sem bil v zadnjem času komu v
stiski pomoč in v žalosti veselje?

8. Ne pričaj po krivem

- Ali kdaj lažem, tudi če za šalo?
- Sem komu z govorjenjem povzročil
škodo?
- Sem kdaj izdal čigavo zaupanje?
- Sem kdaj lažnivo prisegel ali oblju-
be ne spolnil?
- Se pred ljudmi delam lepši kot sem
(hinavščina)?
- Ali rad druge opravljam (razširjam
o kom resnično slabost) ali obre-
kujem (razširjam o kom izmišljeno
slabost)?

9. Ne želi svojega bližnjega žene

- Sprejemam svojega fanta/dekle z
vsemi dobrimi in slabimi
lastnostmi?
- Sem bil do fanta/dekleta kdaj se-
bičen, nespoštljiv, maščevalen?

- Si vzamem dovolj časa za fanta/ dekle?
 - Sem hotel/-a razdreti zvezo med fantom in dekletom?
 - Sem bil/-a komu nevoščljiv/-a za njegovo dekle, njegovega fanta?
 - Se veselim uspeha drugih ali pa jim zavidam imetje, družbeni položaj, uspeh?
 - Znam biti hvaležen Bogu in ljudem? Ali to kdaj izrazim: z besedo, dejanjem?
 - Se znam čemu prostovoljno odreči?
 - Sem po svojih zmožnostih daroval kaj za uboge?
 - Sem pozoren do tistih, ki nimajo hrane, dela, stanovanja?
- 10. Ne želi svojega bližnjega blaga**
- Ali krotim slaba nagnjenja, kot so zavist, napuh ...
 - Ali težko prenašam, če ima kdo česa več kot jaz?

Duhovnik: Bog, Oče usmiljenja, ki je s smrtjo in vstajenjem svojega Sina spravil vse ljudi s seboj in poslal Svetega Duha v odpuščanje grehov, naj vam po službi Cerkve podeli odpuščanje, mir in veselje.

Vsi: Amen.

Sledi sveta spoved, po kateri lahko vsak ponovno prižge svojo svečko in jo položi okrog velikonočne sveče.

IGRA ZA ANIMATORJE: S PAVLOM NA POT

Igro za animatorje lahko uporabimo že na pripravljalnih srečanjih pred oratorijem, saj spodbuja sodelovanje, zaupanje in povezanost med animatorji. Lahko pa jo za sprostitev in zabavo uporabimo tudi med samim oratorijem (na večernih srečanjih animatorjev), da popestri večer in izboljša sodelovanje med animatorji.

Čas: od 60 do 90 minut.

Prostor: Prostor, kjer lahko naredimo mrežo (približno 2 × 3 metre velika 'luknja' v steni, na primer dvojna vrata, obok, lahko zunaj postavimo kole, lahko postavimo mize drugo na drugo ...); dva ločena prostora za drugi del igre.

Pripomočki: veliko vrvi (debelina približno 0,5 cm), samolepilni listki, precej lego kock (navadnih štirikotnih), nekaj papirja in pisal, nekaj Svetih pisem.

Št. udeležencev: od 10 do 40. Igra je namenjena le animatorjem!

KRATEK OPIS

Namen igre je spodbuditi *sodelovanje* v skupini animatorjev, povečati *povezanost* in *zaupanje* med njimi ter se malo sprostiti in zabavati. Prek igre

lahko dober opazovalec ugotovi tudi, kakšne vloge prevzemajo animatorji pri skupnem delu (recimo: kdo je dober organizator, koordinator, kdo tiho stoji ob strani, kdo daje pobude, kdo daje predloge, ki pripomorejo k uspehu, kdo skupino povezuje, kdo si prizadeva za uspeh projekta ...), kar lahko koristno uporabimo pri razdeljevanju vlog na oratoriju.

Z igro se pridružimo sv. Pavlu, ki nas vodi prek vseh treh delov igre. V prvem delu se morajo animatorji spopasti z vsemi ovirami, težavami in neprijetnostmi, ki jih je na potovanjih doživel Pavel. Vse to simbolizira mreža, ki razmejuje dva prostora in ki jo morajo vsi člani ekipe z veliko mero medsebojnega sodelovanja uspešno preiti (brez dotikanja vrvic).

V drugem delu animatorje čaka še en skupinski projekt, pri katerem se srečajo z oznanjevalnim delom Pavla. Naloga od animatorjev zahteva, da iz lego kock sestavijo natanko tak predmet, kakršen stoji v sosednji sobi. Pri tem morajo seveda upoštevati določena pravila (recimo: le eden naenkrat gre lahko pogledat predmet v sosednjo sobo, tam je lahko le eno minuto ...). Hkrati morajo biti pozorni, saj imajo med sabo izdajalca, ki želi njihov projekt sesuti.

Po tem, ko animatorji sestavijo predmet in najdejo prave svetopisemske odlomke, sledi še tretji del imenovan *posvet*. Gre za pogovor o nalogah, ki so jih imeli, o tem, kako so se pri tem počutili in kaj se lahko od te igre koristnega naučijo.

CELOTEN OPIS

Igro naj vodi voditelj oratorija ali nekdo izmed animatorjev, dobrodošlo pa bo, če bo vodja igre imel še kakega pomočnika.

Priprava igre (pripravi voditelj)

- **Mreža:** Poiščite prehod iz enega prostora v drugega, ki ima velikost približno 2×3 m (lahko so to široka vrata, lahko postavimo mize, lahko zunaj postavimo kole ...). V prehodu napeljite (razpenite) vrv v obliki poljubne mreže. Pri tem delajte luknje različnih velikosti, pazite pa, da bo med njimi zadosti velikih lukenj, skozi katere lahko pride človek (velikost najmanj 30×40 cm), in da bodo te luknje razporejene enakomerno po mreži (tako v spodnjem kot v zgornjem delu mreže). Skozi vsako luknjo se gre lahko le dvakrat, zato naj bo velikih lukenj dvakrat manj, kot je animatorjev.
- **Mali listki:** Potrebovali boste toliko listkov, kolikor je animatorjev. Na vse listke napišite: sodelavec.
- **Listi z navodili za vsako skupino:** Za vsako skupino priskrbite en list z navodili (glej prilogo).
- **Sveto pismo iz lego kock in prostor:** Sestavite tridimenzionalno Sveto pismo, ki naj ima obliko knjige, na njem pa naj bosta tudi inicialki S. P. (prav tako iz lego kock). Vseeno naj bo to Sveto pismo čim bolj pisano in sestavljeno brez reda. Nekatere kocke lahko tudi malce štrlijo navzven,

pazite le, da se bodo VIDELE prav VSE kocke, ki jih boste pri tem uporabili (brez razdiranja, seveda).

To Sveto pismo bo model, ki ga bodo opazovali animatorji. Po njegovem vzoru bodo sami morali sestaviti enako Sveto pismo, zato sedaj dobro pogledjte, katere kocke ste uporabili za izdelavo modela Svetega pisma (recimo: 15 belih, 10 rdečih, 14 zelenih, 9 modrih in 13 rumenih velikih kock ter 4 male črne kocke) in pripravite za vsako skupino animatorjev natanko take kocke (enako število, enake barve in enake velikosti). Poleg teh dodajte še nekaj dodatnih kock, da bo naloga težja.

Pri nalogi sestavljanja Svetega pisma bodo animatorji razdeljeni v skupine od 10 do 15 članov, zato pazite, da boste pripravili toliko kompletov kock, kot bo skupin.

Model Svetega pisma nato postavite v ločen prostor (iz prostora odmaknite papir in pisala, da preprečite goljufanje). V drugem prostoru pa pripravite za vsako skupino svoj kotiček, kjer naj bo nekaj praznih listov, pisala, Sveto pismo (za iskanje odlomka), list z navodili in komplet lego kock za sestavljanje Svetega pisma.

Nova ovira na poti

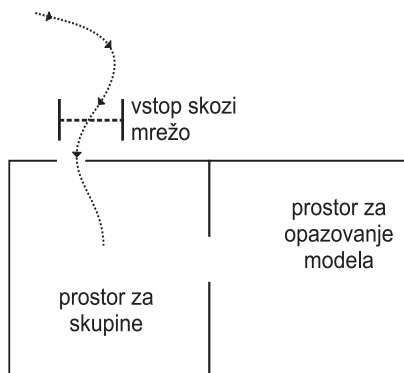
Vodja na začetku igre animatorjem na kratko pove nekaj v smislu:

»Preklopite se 2000 let nazaj. Vsi animatorji ste se pridružili Pavlovi družini. Spremljate ga na njegovih oznanjevalskih poteh po Mali Aziji in Grčiji, kjer nevernikom pripovedujete o Jezusu in o njegovi veliki ljubezni do ljudi. Želite, da bi čim več ljudi sprejelo krščanstvo, kar pa ni najlažja naloga. Zato ste pri delu naleteli že na veliko ovir, na videz nepremagljivih preprek, težav, neprijetnosti ... tako na dolgi poti kot pri ljudeh. Pa vendar ste do sedaj še vse take ovire zmogli skupno premagati.

Pred vami pa stoji nova prepreka – mreža, ki vam preprečuje pot naprej. Vaša naloga je, da jo čim prej preidete. Potrebno pa bo veliko iznajdljivosti, sodelovanja, zaupanja in načrtovanja, saj lahko vsako luknjo uporabite le dvakrat, nekatere luknje pa so zelo visoko. Mrežo morate preiti čisto vsi, zato vas še enkrat opozarjam, da dobro premislite vrstni red prehodov, saj lahko vsako luknjo preideta le 2 osebi. Pri prehodu skozi mrežo pa zelo pazite, saj se ne smete dotakniti nitk. Srečno!«

Potem se animatorji lotijo dela. Če jim po dolgem času ne bo šlo, lahko namignete, da bo potrebno nekaj oseb dvigniti in jih v ležečem položaju potisniti skozi mrežo, na drugi strani pa mora biti že nekaj oseb, ki jih bodo zgrabile.

Pazite tudi, da vsako luknjo vsakič, ko jo uporabijo, nekako označite. Naj-

bolje je, da jo označite s samolepilnim listkom, ki ga prilepite na vrstico in katerega repek naj kaže v luknjo. Če sta za neko luknjo tam že dva listka, potem ne dovolite več prehoda skozi luknjo. Opozorite, naj tudi tisti, ki že pridejo skozi, pomagajo še ostalim, da pridejo skozi.

Sestavljanje Svetega pisma

Ko so že vsi animatorji na drugi strani mreže, naj jih vodja igre pohvali za uspešno opravljeno nalogo. Potem sledijo nadaljnja navodila:

»Pravkar ste dokazali, da se da s sodelovanjem preiti še tako težke prepreke. Sv. Pavel pa je imel še drugačne vrste delo. Da bi se približal vernikom, jih je moral zelo dobro opazovati in poznati. Da bi ostal v stiku z njimi, jim je na vsake toliko časa napisal celo kako pismo. Zelo dobro je moral tudi sodelovati in zauhati ljudem, ki so mu pomagali oznanjevati Boga. In še bi se našlo stvari ...

Vse te večšine bomo preizkusili z naslednjo nalogo. Razdelili se boste v manjše skupine, potem pa bo vsaka skupina morala čim boljše in čim hitreje opraviti dano nalogo. Natančnejša navodila vas čakajo v sosednji sobi, zaenkrat vam izdam le pomen listka, ki ga boste dobili ob prihodu v sosednjo sobo. Kar piše na njem, je skrivnost, zato ga ne kažite drugim. Če na njem piše: *sodelavec*, to pomeni, da se morate potruditi, da skupina nalogo čim boljše opravi. Če pa na njem piše: *izdajalec*, se potrudite, da skupino zavedete z napačnimi podatki ali ji nagajate pri opravljanju naloge. V vsaki skupini bo le en izdajalec, vsi ostali bodo sodelavci.«

Nato jih razdelite v skupine od 10 do 15 ljudi ter vsako skupino posebej pošljite v sosednjo sobo, kjer lahko naredijo kasnejši posvet). Potem vsako skupino posedite v svoj kot in jim dovolite, da začno z branjem navodil (glej prilogo). Če imajo kaka vprašanja, se animatorji seveda lahko obrnejo na voditelja igre, sicer pa poteka ne razlagate vsem, saj imajo vse napisano na listu. Po dveh minutah za branje navodil povejte, da se začne **opazovanje**, ki traja 15 minut.

Pazite, da animatorji ne bodo kršili pravil, ki jih imajo zapisane na navodilih. Ker boste imeli več skupin in le en model, dovolite, da gre iz vsake skupine po en naenkrat pogledat model, pri modelu pa bodo takrat še animatorji iz drugih skupin. Vseeno je pogovarjanje v sobi z modelom prepovedano!

Po 15 min opazovanja zaprite sobo z modelom in oznanite začetek **sestavljanja**, ki prav tako traja 15 minut. Zopet pazite, da bodo animatorji lepo delali in da si skupine med seboj ne bodo nagajale.

Po 15 min sestavljanja zaustavite igro. Poglejte, kaj so skupine uspele sestaviti in kako natančno se 'ponaredki' ujemajo z modelom (prinesite model in jih primerjajte).

Najuspešnejša je skupina, ki je sestavila popolnoma natančno kopijo modela oz. skupina, ki ji je to uspelo najprej. Poglejte tudi, kakšne odlomke so našli in skupino nagradite, če so pravilni.

Posvet

Zopet jih pohvalite za dosežke in jih prosite, da se skupine zopet posedejo po prostoru. Potem jim dajte minutko časa, da vsak posamezno premisli, kdo je po njihovem mnenju izdajalec v njihovi skupini. Potem naj vsak pove svojega 'kandidata' v skupini, skupina pa naj po premisleku izglasuje svojega izdajalca.

Nato sledi skupno *posvetovanje* (ki ga vodi vodja igre), to je razmislek in debata o sledečem:

- Kdo so izglasovani izdajalci? Naj vam povem, da med vami tokrat ni bilo nobenega izdajalca. Kako pa se počutite tisti, ki so vas drugi obtožili? Kako se počutite vsi sodelavci, ko vidite, da ste obtožili nedolžnega?
- Na podlagi česa ste določili izdajalca (kak stavek, čudno obnašanje ...)? So naše obtožbe dobro utemeljene? Kaj lahko storimo, da bi postali manj obtožujoči do drugih, ki delajo z nami?
- Kako ste sodelovali v skupini? Dobro, slabo? Je delalo le nekaj ljudi ali ste vsak prispevali svoje? Ste imeli v skupini kakega voditelja, ki je odločal, kdo bo kdaj kaj storil? Mislite, da skupina potrebuje voditelja?
- Kako bi lahko izboljšali delovanje skupine? Lahko iz te vaje potegnemo kaj koristnega, kako izboljšati delo skupine animatorjev?
- Kaj pa tista mreža? Je bilo težko zaupati, da vas bodo varno dvignili in podali skozi? Ste se sporazumno dogovorili, kdo bo šel skozi katero luknjo? Vam je bila vaja všeč? Si zdaj lahko bolj zaupate?
- In podobna vprašanja.

Posvet lahko izkoristite zelo pozitivno, tako da z njim malce osvetlite, za kaj se je pri igri pravzaprav šlo in kaj lahko koristnega celotna skupina animatorjev potegne iz nje. Pazite pa, da ne boste s tem posvetom popolnoma zamorili cele skupine, saj to vsekakor ni njegov namen. Voditelj naj bo pozoren na to, da pogovor vodi tako, da imajo vsi možnost spregovoriti in da ne sugerira odgovorov (animatorji naj *sami* pridejo do spoznanj).

S posvetom se igra zaključí.

PRILOGA: List z navodili za drugi del igre (sestavljanje Svetega pisma)

- Sv. Pavel vas je prosil za pomoč pri pisanju pisma vernikom, s tem pa vas je hkrati prosil tudi za pomoč pri pisanju Svetega pisma. Ker ste dobrega srca, ste mu obljubili pomoč.
- To pa pomeni, da morate sestaviti Sveto pismo, ki je popolnoma identično modelu iz sosednje sobe! Le Sveto pismo, ki se z modelom ujema v barvi, obliki, razporeditvi in velikosti, bo zares v pomoč Pavlu, zato se potrudite!

- Čakata vas dve etapi:
 - opazovanje modela – traja 15 min;
 - sestavljanje Svetega pisma – traja 15 min.
- Medtem morate v Svetem pismu poiskati in izpisati vsaj en odlomek, ki govori o sv. Pavlu. Takih odlomkov je kar nekaj, tako da vam to verjetno ne bo delalo težav. Odlomek pokažite voditelju igre.
- Pravila opazovanja:
 - Opazovanje traja 15 min za celotno skupino.
 - Vsak ima pravico do največ dveh ogledov modela.
 - Na opazovanje gre lahko le en iz skupine naenkrat, vsi ostali člani skupine morajo biti v tem prostoru.
 - V sobo z modelom je prepovedano nositi kakršne koli predmete (mobilni telefon, fotoaparati, svinčniki, papir ...).
 - Pogovarjanje v sobi z modelom je strogo prepovedano, prav tako je prepovedana komunikacija med obema sobama (v tej sobi je govorjenje, pisanje, risanje ipd. dovoljeno).
 - Vsi ste odgovorni za vrstni red odhodov na opazovanje in časa, ki ga ima vsak na voljo za opazovanje.
- Ko mine 15 min, namenjenih opazovanju, se lotite sestavljanja modela, za kar imate na voljo novih 15 min. Ne pozabite tudi poiskati in prepisati svetopisemskega odlomka.

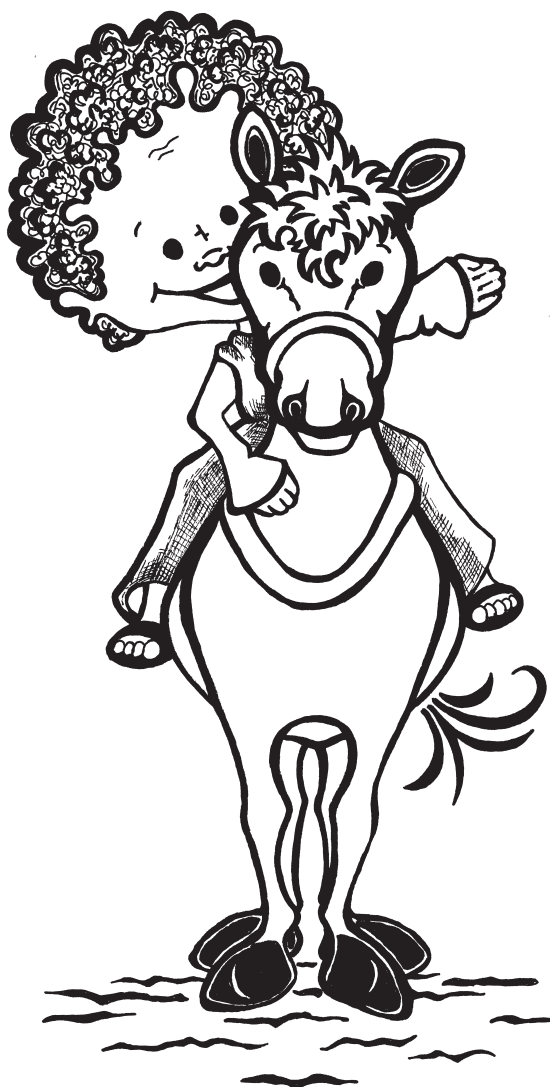
Ob koncu bomo preverili, kako uspešni ste bili pri sestavljanju modela, iskanju odlomka in kdo je bil izdajalec v vaši skupini.

Uspešno delo!

DODATEK

ZGODBE ZA VEČTEDENSKE ORATORIJE

VRSTNI RED ZGODB V RAZŠIRJENI DRAMSKI IGRI

Osnovne in dodatne zgodbe si v razširjeni obliki dramske igre »Odpri oči!« sledijo, kot je zapisano spodaj.

Prolog (iz osnovnih zgodb)

1. osnovna zgodba: Savel v šoli

2. osnovna zgodba: Savel se spreobrne

3. osnovna zgodba: Savel postane navdušen kristjan

4. osnovna zgodba: Pavel obišče apostole

1. dodatna zgodba: BARNABA ODIDE K PAVLU V ANTIOHIJO

2. dodatna zgodba: NA MISIJONSKO POTOVANJE

5. osnovna zgodba: Pavel je čudežno rešen iz ječe

3. dodatna zgodba: PAVEL IN BARNABA V LISTRI

6. osnovna zgodba: Pavel s pismom spodbuja k ljubezni

4. dodatna zgodba: PAVEL V ATENAH

5. dodatna zgodba: VIHAR NA MORJU

6. dodatna zgodba: PAVEL V RIMU

Epilog (iz osnovnih zgodb)

POJAVLJANJE OSEB

	1. zgodba	2. zgodba	3. zgodba	4. zgodba	5. zgodba	6. zgodba
Lidija	●	●	●	●	●	●
Pavel	●	●	●	●	●	●
Peter	●					
Barnaba	●		●			
kristjanke	●●	●●●				●●
žena	●					
Niger		●				
Lukij		●				
hromi			●			
branjevki			●●			
gospa			●			
svečenik			●			
Judje			●●●			
Atenca				●●		
Judinji				●●		
govorec				●		
filozof				●		
stotnik					●	
kapitan					●	
mornarji					●●●	
kristjan						
rabin						●
pismouk						●
skupaj	7	7	11	8	8	6

** Kjer je na oratoriju manj igralcev, lahko osebe določene skupine (npr. Judje, kristjanke, mornarji) združujete v manjše število vlog.

1. BARNABA ODIDE K PAVLU V ANTIOHIJO

Lidija: Peter je Pavlu naročil, naj odide oznanjat med pogane, in mu za pomočnika dal Barnaba. Z Barnabom sta se dogovorila, da Pavel takoj odide v Antiohijo, Barnaba pa še nekaj časa ostane v Jeruzalemu in se mu pridruži nekoliko kasneje.

Barnaba: Kaj neki se godi s Pavlom? Upam, da bo ostal zvest Jezusov apostol.

Peter: Rekel si mi, da je odšel nekam v okolico Antiohije. Tudi jaz molim, da se v svojem navdušenju ne bo zapletel ali prevzel.

Kristjanka 1: Res je navdušen oznanjevalec. Če le pomislim, kaj vse je počel pred tem ...

Kristjanka 2: Tudi naš Gospod je trpel in celo umrl, mi pa smo preživeli Salvolo preganjanje in še več, Jezus mu je odpustil in ga poklical.

Barnaba: Zdaj ko nas je obiskal v Jeruzalemu in smo ga sprejeli medse, je gotovo še bolj navdušen. A ostaja sam.

Kristjanka 1: Toda saj mu Jezus pomaga, da oznanja njegov nauk zelo uspešno.

Peter: Res je, toda vneto prepiranje z mnogimi učenimi Judi in tistimi pogani je naporno in en sam človek temu težko sledi, če hoče ostati trden v svoji veri.

Kristjanka 2: Ali ni bilo rečeno, da mu greš ti, Barnaba, pomagat?

Peter: Tako je, Barnaba, sedaj je res že čas, da odideš pomagat Pavlu. V Jeruzalemu te sicer potrebujemo, a Pavel te potrebuje še bolj.

Barnaba: Prav imate, dovolj dolgo sem ga pustil samega. Takoj jutri grem na pot, da bo vedel, da nismo pozabili nanj.

Lidija: Tako je Jeruzalemska cerkev s Petrom na čelu poslala Barnaba k Pavlu. Ko je Barnaba prišel v Antiohijo, je tam našel veliko in dobro skupnost Jezusovih učencev.

Barnaba: Pozdrav v Jezusu! Iščem Pavla, ki je prišel iz Jeruzalema.

Žena: Pozdrav v Jezusu? Ali iščeš kristjane?

Barnaba: Kristjane? Ne, iščem Pavla in skupino Jezusovih učencev. Vem, da se Pavel večkrat nahaja in uči v judovski shodnici, a ga sedaj ni tam.

Žena: Seveda, torej res iščeš tiste kristjane. Pavla in njegove so pregnali iz shodnice, saj so onečastili njihov prostor. Če pa govorijo, da je Jezus Kristus mesija in pravi Bog! Moj mož, izhajamo namreč iz globoko verne judovske družine, se samo jezi na te kristjane, meni pa so nekako simpatični, ker so tako povezani. Kdo pa si ti?

Barnaba: Tudi jaz sem Jezusov učenec iz Jeruzalema.

- Žena:** Kaj res? No, povem ti, v kateri hiši se nahajajo. Tudi sama grem kdaj skrivaj tja in poslušam kristjane. Mogoče se kaj vidimo.
- Barnaba** (*v brado*): Kristjane? (*ženi*) Hvala in dobrodošla med poslušalci Božje besede.
- Lidija:** Barnaba je našel hišo, kjer je živel Pavel in kjer so se zbirali kristjani in se nemalo čudil tej novi besedi.
- Pavel:** Barnaba, pozdravljen brat v Jezusu Kristusu.
- Barnaba:** Pavel, najmlajši med oznanjevalci, pozdrav v Gospodu in pozdrav bratov iz Jeruzalema. Prišel sem ti na pomoč.
- Pavel:** Kako sem vesel, da mi je Jeruzalemska cerkev podala roko v pomoč, res jo potrebujem, saj je dela veliko.
- Barnaba:** Zanima me, kdo so to kristjani. Ko sem spraševal po tebi, mi je neka žena omenjala to ime v povezavi s teboj in Jezusovimi učenci.
- Pavel:** Da, to smo mi!
- Barnaba:** Toda zakaj? Ali nas nasprotniki tako sramotijo?
- Pavel:** Ne bi rekel, Barnaba. Pomisli, mi oznanjamo nauk Jezusa Kristusa in Grki, ki so slišali o veseli novici, so začeli o nas govoriti kot o kristjanih. Iz besede Kristus so izpeljali besedo kristjani. Mislim, da to ni nič sramotnega, nasprotno, torej smo res Kristusovi!
- Barnaba:** Razumem, torej si moramo še bolj prizadevati, da bomo to svoje ime upravičili.
- Lidija:** Tako sta Pavel in Barnaba skupaj učila v Antiohiji in zbirala kristjane v skupnosti vse leto.

2. NA MISIJONSKO POTOVANJE

- Lidija:** Skupnost kristjanov v Antiohiji je lepo rasla in se utrjevala v zvestobi Gospodu. A Gospod je deloval dalje ...
- Kristjanka 1:** Slišala sem, da nas bo Pavel zapustil.
- Kristjanka 2:** Tako je. Pri zadnjem srečanju nam je po skupni molitvi Pavel sam povedal, da ga Gospod kliče na pot. Tudi Barnaba naj bi nas zapustil.
- Kristjanka 3:** Utrdila sta nas v veri, tudi naši bratje so odločni, a vdani Gospodu. Mislim, da bodo lahko dalje vodili to veliko skupnost.
- Kristjanka 1:** A Pavla in Barnaba je kar škoda, ko sta tako srčna.
- Kristjanka 2:** Naučila sta nas, da smo srčni tudi mi. V molitvi vedno najdemo pomoč in Jezusovo bližino. Če bomo ostali povezani z Jezusom in samo z njim, ga bomo nekoč tudi gledali.

Kristjanka 3: Torej se vidimo na srečanju, ko se bomo zbrali pri Gospodovem obedu. To bo gotovo poseben dogodek, ko se bomo poslavljali od naših dveh bratov.

Lidija: V krščanski skupnosti so se voditelji res pripravljali na odhod Pavla in Barnaba. Molili so in se postili, da bi odkrili Božjo voljo.

Niger: Bratje, pri tem srečanju v Gospodu smo se zbrali, da bi se posvetovali o naši Cerkvi.

Lukij: Kot vsi vemo, nam je Gospod po Svetem Duhu naročil, naj iz naše skupnosti odpustimo Pavla in Barnaba, saj odhajata k bratom, ki Jezusa še ne poznajo.

Pavel: Gospod me že dolgo kliče na pot in vesel sem, da lahko vodstvo antiohijske Cerkve zaupam srčnim mladim možem, ki ste od tukaj. Ostanite zvesti vodstvu Svetega Duha in le tako boste vedno spoznavali Božjo voljo.

Lukij: Težko nam bo, a Kristusova volja nam je v uteho, da sprejmemo to delo. Sicer pa je Jezus tisti, ki nas vodi.

Barnaba: Tako je. Zato opravimo skupaj to Gospodovo gostijo.
(Pridružijo se ostali bratje in sestre k prebiranju Božje besede in molitvi.)

Niger: Dragi bratje in sestre, zbrali smo se ob Gospodovi mizi, da se mu zahvalimo za njegovega sina Jezusa Kristusa, našega Odrešenika, in za pričevanje teh dveh bratov, ki odhajata izmed naše srede.

Lukij: Govoril nam je Sveti Duh, tako kot govori vsem Jezusovim učencem, in nas spodbudil v gorečnosti oznanjevanja njegovega evangelija. Brata Pavla in Barnabo je poklical na novo delo, zato ju spremljajmo v molitvi, kamor odhajata.

Niger: V postu in molitvi smo sprejeli ta klic in v zvestobi našemu gospodu Jezusu ga izvršujemo. Zato kot skupnost Jezusovih učencev pošiljamo ta dva brata oznanjat nauk našega Gospoda Jezusa tudi drugim judovskim skupnostim in vsem ljudem. Naj bo polaganje rok znamenje poslanstva, ki ga daje Sveti Duh, ki je to delo začel in ga bo tudi dopolnil.

(Učitelja položita roke na glavi Pavla in Barnaba, ostali tiho molijo.)

Vsi: Amen.

Lidija: Tako sta Pavel in Barnaba prejela pooblastilo Cerkve, da sta začela svoje misijonsko poslanstvo.

3. PAVEL IN BARNABA V LISTRI

Lidija: Pavel in Barnaba sta obiskovala judovske shodnice po mnogih mestih in tam med Judi in pogani oznanjala Jezusov nauk. Tako sta prišla tudi v Listro.

Pavel: ... zato je Bog poslal sina Jezusa, da nas je odrešil in nam podaril večno življenje.

Barnaba: Vstal je od mrtvih, zato bomo tudi mi vstali ...

Hromi (*se oglasi iz kota*): Kaj mi pomaga večno življenje, ko pa ne morem hoditi. Hrom sem že od rojstva. Ali bo Jezus tudi mene obudil?

Pavel: Ali imaš vero vanj?

Hromi: Vedno sem izpolnjeval našo postavo, zato tudi verujem, da je Jezus Božji Sin, naš mesija, zato verujem, da bom v njegovem kraljestvu lahko hodil ob njem.

Pavel: Imaš močno vero, ki te lahko reši. Zato ti rečem: Vstani! Postavi se na noge!

Hromi (*se okorno dvigne, naredi par korakov, nato pa pade na kolena in hvali Boga*): Zahvaljen Bog, ki si mi po Jezusu dal odrešenje že na tem svetu!

Lidija: Veliko ljudi je videlo ta čudež, ki ga je storil Pavel in ker so bili tudi mnogi pogani, se je po mestu raznesla vest, da sta Pavel in Barnaba bogova.

Branjevka 1: Si slišala, kaj se je zgodilo? Tisti pobožni Jud, ki je celo življenje ležal v kotu judovske shodnice, hodi okrog živ in zdrav!

Branjevka 2: V mestu dva človeka oznanjata Jezusov evangelij in delata čudeže. Temu Judu je eden izmed njiju rekel, naj vstane in hodi in to se je res zgodilo.

Branjevka 1: Tudi sama sem že od sosede slišala za Jezusa. Pravijo, da je Božji Sin. Potem ima gotovo tako moč, da lahko dela čudeže.

Gospa (*pride po nakupih in se priključi pogovoru*): Kaj Jezus! Od moža sem zvedela, da sta prišla bogova na obisk. Gotovo sta izmed naših bogov, ki jih častimo.

Branjevka 1: Toda slišala sem, da sta preprosta in revna človeka.

Gospa (*prepričljivo*): To je le videz, da bi imela mir pred ljudmi. A izdal ju je čudež. Svečeniki v našem templju so prepričani, da sta Zevs in Hermes. Pripravili jima bodo veličasten sprejem in žrtvovanje.

Lidija: Res je prišel glas o praznovanju tudi do Judov ter Pavla in Barnaba. Kar na silo so ju prišli iskat in ju odvedli pred tempelj, ki je bil okrašen in oltar pripravljen.

Svečenik: Pripravimo se na sprejem naših bogov, ki prihajata med nas. Pozdravljena! Darovali vama bomo bikov in vaju ovenčali, da bi se dobro počutila med Zemljani.

Pavel in Barnaba (*stečeta v sredo, raztrgata oblačila in zakličeta*): Nisva bogova! Kaj počnete, nespametni ljudje?

Pavel: Tudi midva sva samo človeka, ki čutiva podobno kot vi. Oznanjava vam evangelij, da bi se obrnili proč od tega malikovanja k živemu Bogu, ki je ustvaril nebo in zemljo.

Svečenik: Torej sta vsaj Božja poslanca?

Pavel: Res naju pošilja Bog, ki želi, da zapustimo staro pot in se obrnemo k njemu, ki nas varuje, nam daje hrano in srce napolnjuje z veseljem.

Svečenik: Kaj naj torej storimo s temi darovi?

Pavel: Razdelite jih ubogim in potrebnim. K Bogu se obračajte v molitvi, zemeljske darove pa razdelite med seboj in živite kot bratje in sestre.

Lidija: Tako sta komaj ubranila množici, da jima niso darovali na oltarju živali in jih ovenčali. Ko sta se vračala v prenočišče, pa sta doživela še bolj neljub dogodek.

Jud 1: Ti si Pavel, ki si izdal našo vero in bratom mešaš glave?

Jud 2: Vidva sta odpadnika in Jezusova učenca, ki našim otrokom govori-ta neumnosti o ljubečem Bogu, ki je Oče.

Jud 3: Po Mojzesovi postavi je take treba kamnati!

Pavel: Res sem Pavel in vam oznanjam Jezusov evangelij. Tudi Kristus je šel v smrt za nas vse in nas s tem odrešil.

Jud 1: Kaj še čakamo? Bogokletje govori! Takšne moramo kamnati.

Lidija: Pograbili so kamne in jih začeli metati vanju. Barnabu je uspelo pobegniti. Pavel pa je ranjen obležal na tleh. Ko se je Barnaba vrnil, se je zelo prestrašil, saj je mislil, da so Pavla kamnali do smrti.

Barnaba (*poklekne k Pavlu in ga strese*): Pavel, Pavel!

Pavel: Ni mi hudega, Barnaba!

Barnaba: Hvala Bogu, da si živ.

Pavel: Če Kristus hoče, tudi to pretrpim za njega. On je za nas umrl na križu, a je vsem odpustil. Nisem se še dovolj potrudil, da bi to zmo-gel tudi jaz. Pojdiva in si odpočijva, nato pa greva dalje v druga mesta.

Lidija: Tako Pavla ni ustavilo prav nič, temveč ga je gnala Kristusova lju-bezen, da se je podajal vedno na nova in nova, čeprav nevarna po-tovanja.

4. PAVEL V ATENAH

Lidija: Ko je Pavel vneto opravljajal svoja misijonska potovanja, se je sam ali s svojimi tovariši ustavljal v vseh večjih sredozemskih mestih. Mnogokrat so Judje Pavla nagnali, ker je po njihovem vznemirjal množice in jih spreobračal za Jezusa. Tako je moral čez noč bežati v Atene.

Pavel (*se sprehaja*): Koliko svetišč in oltarjev je v tem mestu! Tukaj pa so sami pobožni prebivalci. Ko bodo spoznali pravega Boga in odrešenika Jezusa, bodo res lahko lepo živeli ... Stopim do mojih bratov Judov v shodnico, da zvem kaj več.

Lidija: Takoj je začel oznanjati Jezusov nauk, a atenski Judje in ostali prebivalci so ga gledali bolj po strani.

Judinja 1: Moj Bog, spet eden izmed tistih, ki ga razglašajo za odrešenika. Kaj nismo dobili novic iz Jeruzalema, da so tam naši bratje komaj ubranili svojo vero pred nekim Jezusom in njegovimi?

Judinja 2: Tudi sama sem to slišala. Celo do Aten je že prišlo Jezusovo ime. Res so vztrajni, čeprav jih tako preganjajo.

Judinja 1: Menda je tole Savel, ki se mu je malo zmešalo. Prej je preganjal Jezusove učence, sedaj pa oznanja njegov nauk. Gotovo so mu krepko plačali!

Judinja 2: Ampak priznati morava, da govori res prepričljivo in jasno. Tale Jezus je bil pa res zanimiv in bil je naše vere ...

Judinja 1: Ah, nehaj, tebe tudi vsak veter premakne, kot toliko Atenčanov, ki imajo že skoraj vsak svoje božanstvo.

Lidija: Pavel se je sprehajal tudi po atenskih trgih in ustavljal njene prebivalce ter jih povpraševal o njihovem življenju.

Pavel: Pozdrav v Jezusu, brat. Si že slišal za Jezusa?

Atenec 1: Ali iščeš koga s tem imenom?

Pavel: Jaz ga že poznam, saj me je odrešil. Bi ga rad spoznal tudi ti?

Atenec 1: Kot filozof imam že vse spoznanje tega sveta in to mi je dovolj.

Pavel: Toda Jezus je Odrešenik.

Atenec 1 (*se nagne k Atencu 1*): Le kaj bi rad povedal ta čvekač?

Atenec 2: Verjetno je glasnik kakih tujih božanstev. Dajva, odpeljiva ga na Areopag, se bomo tam zabavali z novimi novicami in razlagami.

Atenec 1: Pojdi z nama, gremo na glavni trg, kjer boš lahko vse razložil.

Lidija: Ko so prišli na Areopag, je Pavla takoj obstopila množica filozofov, govorcev, svečenic, prerokinj in modrijanov, ki so hoteli vse zvedeti o njem.

- Govorec:** Ali bi lahko izvedeli, kakšen je ta novi nauk, ki ga oznanjaš?
- Filozof:** To, kar nam prinašaš, zveni nekam čudno našim besedam. Rad bi spoznal, kaj to pomeni.
- Pavel** (*se postavi na sredino*): Atenci! Po vseh svetiščih in shodnicah vidim, da ste zelo pobožni. Med vsemi oltarji sem opazi tudi oltar z napisom »Neznanemu bogu«. To, kar častite in ne poznate, to poznam jaz. Bog je ustvaril vse vesolje in svet. Napolnil ga je s človeškim rodom, da bi zemljo varovali in ga častili. Torej smo njegovega rodu, kot pojejo vaši pesniki. Ker smo njegovega rodu, Bog ni kup zlata in kovine, temveč živi med nami po svojem Sinu Jezusu, ki nas je odrešil s svojo smrtjo.
- Filozof:** Saj so tudi naši predniki žrtvovali mnoge ljudi, a ni nič pomagalo. Življenje se s smrtjo konča.
- Pavel:** Jezus Kristus je vstal od mrtvih in zato smo tudi mi odrešeni.
Vsi povprek se začnejo smejati.
- Govorec:** Večje neumnosti še nisem slišal.
- Filozof:** O tem te bomo poslušali drugič.
- Lidija:** Tako je Pavel odšel iz Aten, a kljub neuspehu se je njegovemu nauku pridružilo kar nekaj ljudi.

5. VIHAR NA MORJU

- Lidija:** Ker je Pavel tako vneto oznanjal Jezusov evangelij, so ga Judje vedno znova in znova napadali, pretepali in metali iz shodnic. Ker Pavel še vedno ni odnehal, so ga tožili vladarjem, češ da neti upore. Pavel pa je bil rimski državljani, zato se je skliceval na cesarja in poslali so ga v Rim k njemu. Vklenjen se je z drugimi sojetniki vkrcal na ladjo. Potovanja z ladjo so bila zelo dolga.
- Stotnik** (*jezno*): Vse gre narobe! Bogovi so nam obrnili hrbet! Zmanjkuje nam hrane, bliža se zima, še vedno ne najdemo pravega pristanišča in tudi veter nam nagaja!
- Kapitan:** Krmar in lastnik ladje pravita, da je to najboljša izbira.
- Pavel** (*posluša pogovor vklenjen, nato spregovori*): Možno, vidim, da bo plovba nevarna in pogubna za tovor in za nas.
- Stotnik in kapitan** (*še bolj jezno*): Utihni, ti nam ne boš pridigal!
- Lidija:** Vreme se je slabšalo in veter se je spremenil v pravi orkan, ki je ladjo premetaval sem in tja.
- Stotnik:** Posadka, storite vse, da zavarujete ladjo!

- Kapitan:** Bojim se, da ne bo šlo, izgubili smo že čoln.
- Stotnik:** Potem začnite odmetavati tovor.
- Kapitan:** Pa ne samo tovor, tudi ladijske opreme se bomo znebili. Morda bo potem bolje.
- Mornarji** (*garajo*): Vse smo storili, pa ni nič bolje, tudi jedli nismo že nekaj dni nič.
- Stotnik:** Res so nas bogovi zapustili. Izgubljam upanje na rešitev.
- Pavel:** Ne bojte se, nocoj je prišel k meni angel Boga, ki mu pripadam in služim. Rekel mi je: 'Ne boj se, Pavel! Pred cesarja moraš stopiti in glej, Bog ti poklanja življenje vseh, ki so s tabo na ladji.' Zaupam v svojega Boga, da bo tako, kakor mi je bilo rečeno.
- Mornarji:** Kaj nam bo življenje, če nismo nič jedli. Da bi pomirili vihar, nič ne jemo, a ni nič bolje.
- Pavel:** Zaužijte kaj, to je vaša rešitev. Nikomur od vas se ne bo niti las izgubil z glave.
- Lidija:** Pavel je vzel kruh, se vpričo vseh zahvalil Bogu, ga razlomil in začel jesti. Vsem se je vrnil pogum in so tudi sami segli po hrani, tudi kapitan in stotnik vojske. Morje se je umirilo.
- Kapitan:** Glejte, kopno vidim!
- Stotnik:** Takoj usmerite ladjo tja.
- Kapitan:** Bojim se, da smo nasedli na greben. Mornarji so razpeli jadra, a premec se ne gane, gotovo se je zagozdil v čeri.
- Mornarji:** Ujetnike bomo pobili, da nam kateri ne bi ušel, ko bomo plavali.
- Stotnik:** Ne, vojaki, ki znate plavati, se poženite v vodo prvi in odidite na suho. Ostali bomo prišli s pomočjo ladijskih razbitin in desk
- Lidija:** Stotnik je tako izkazal hvaležnost Pavlu, da jih je bodril v brodolomu, zato ga je na tak način rešil. Tudi sam je spoznal, da je Pavlov Bog res pravi Bog.

6. PAVEL V RIMU

- Lidija:** Po dolgih mesecih potovanja je Pavel prišel v Rim. Kristjani so že zvedeli, da prihaja, zato so mu prišli naproti.
- Kristjan:** Ti si Pavel, veliki pričevalec za Kristusa. Kako smo veseli, da boš lahko med nami.
- Kristjanka 1:** Res sem slišala rimske vojake, ki so se menili, da boš lahko stanoval v hiši in te ne bodo vtaknili v ječo.
- Kristjanka 2:** Le stražili te bodo. Torej te bomo lahko obiskovali.

- Pavel:** Bogu hvala, da me vodi po taki poti. Res sem vesel, da sem prišel med vas in da ste me sprejeli. Rajši se hvalim s svojimi slabostmi, to pa vse zaradi Kristusa, ki me pošilja.
- Kristjan:** Torej nas boš lahko poučil v veri in nas zbiral v pravo občestvo z Jezusom. Tukaj v Rimu je prava zmešnjava, pa še preganjajo nas.
- Pavel:** Kot veste, sem se zgovoril na cesarja, saj sem rimski državljan, zato so me poslali pred cesarja, da mi bodo sodili. A tudi to je znamenje, da nas hoče Bog bodriti in spodbujati k dobremu.
- Lidija:** Pavel je res lahko stanoval v hiši, stražili so ga rimski vojaki, a je Jezusa oznanjeval tako prepričljivo in zbiral kristjane k molitvi in skupnemu občestvu, da se je tudi večina stražarjev spreobrnila. Pa tudi s svojimi rojaki Judi, ki so bivali v Rimu, se je srečeval.
- Rabin:** Ali nisi ti Savel, ki je nekoč preganjal kristjane, sedaj pa si se jim pridružil in postal Pavel?
- Pavel:** Bratje, ničesar nisem storil zoper svoje ljudstvo in nisem prekršil postave.
- Pismouk:** Zakaj pa so te potem vklenili in privedli v Rim?
- Pavel:** Bratje Judje so me prijeli v Jeruzalemu in me izročili Rimljanom. Ti so me zaslišali, a niso našli ničesar, zaradi česar bi moral umreti.
- Pismouk:** In zakaj so te poslali v Rim?
- Pavel:** Judje so ugovarjali in zahtevali mojo smrt, češ da sem prelomil postavo. Zato sem se skliceval na cesarja, vendar ne, ker bi tožil cel moj narod.
- Rabin:** Zakaj si torej prišel v našo shodnico?
- Pavel:** Zaradi Izraelovega upanja sem v teh verigah. Rad bi govoril z vami.
- Pismouk:** Iz Judeje nismo dobili nobenega pisma o tebi. Pa tudi nobeden izmed naših bratov ni prišel, da bi nam sporočil kaj slabega o tebi.
- Rabin:** Vseeno pa bi radi slišali o tej ločini, o kristjanih. Vemo samo to, da ji povsod nasprotujejo.
- Pavel:** Izraelovo pričakovanje Mesija se je dopolnilo. Jezus je naš Mesija, a ga Judje nočejo sprejeti. To je napovedal že prerok Izaija.
- Pismouk:** Res pozna naše preroke in postavo in jim ne nasprotuje.
- Pavel:** In ker so ga Judje zavrgli, so ga sprejeli pogani. Tudi jaz sem mu nasprotoval, a razodela se mi je Božja moč, zato na lastnem telesu vem, da je rešitev vsakomur, ki veruje, najprej Judu, potem Grku.
- Lidija:** Pavel je tako celi dve leti živel v stanovanju in sprejemal vse, ki so prihajali k njemu. Oznanjal je Božje kraljestvo in o Jezusu Kristusu učil z vso svobodo in brez ovir.

Oratorijska himna: **ODPRI OČI!**

G. Sulejmanović

$\text{♩} = 136$

Da-nes svet hi - ti in živ-lje-nje be - ži, re-ka ča-sa od-na -
- ša vse stva - ri. Ko-mu je še mar, ka-kor volk sa-mo-tar,
člo-vek ve-dno bolj za - se se dr - ži. A živ-lje-nje ni
to, kar več-krat se zdi, ta-va-nje po brez-po - tju brez lu - či.
Ne-um-nost a - li mo-drost, glo-bok pre-pad a - li most?
o-dlo-či se, ka - te - ro pot iz-bral boš ti, za-to... Od - pri o - či, o -
zri se v ne-bo, naj son-ce te vo - di, po - daj mi ro - ko! Nam ta svet
lep-ši se zdi, za-to še ti od-pri o - či! Od - to še ti in ti od-pri o - či!

Predlogi pesmi

Poleg himne, ki je bila narejena za letošnji Oratorij, vam predlagamo naslednje že znane pesmi, ki se dobro ujemajo z naslovom in vsebino letošnjega Oratorija:

- Hej, brat, odpri oči – *Gloria*
- Rad bi te videl (Odpri mi oči srca) – *P. Baloché/J. Ferlež*
- Odpri oči mi, da vidim te Jezus

Oglejte si tudi pesmi, ki so (bodo) nastale na glasbenem natečaju Oratorijska pesem 2008 in ki so objavljene na www.oratorij.net.

NADŠKOFIJA LJUBLJANA

PROJEKT ORATORIJ SO PODPRLI

KROG

Studio za arhitekturo in grafično oblikovanje, d.o.o.
Krakovski nasip 22, 1000 Ljubljana

NADŠKOFIJA MARIBOR

MPGE d.o.o.

Montažno podjetje Grosuplje

ZAVOD SV. FRANČIŠKA
SALESKEGA
Želimlje

DVIGALA BARTOL
Tončke Čečeve, Ljubljana

KAZALO

Vsebinski prerez priročnika	6
O Oratoriju	8
Ne prezrite!	13
Zgodba	29
Molitve za otroke	55
Kateheze za otroke	
skupni uvod, za mlajše, za starejše	65
Delavnice	109
Igre	119
Popišimo nepopisan list	120
Rešimo Pavla	123
Drugačnost na uči	126
Iskanje Pavlovega pisma	129
Animatorjem	133
Molitvena srečanja med oratorijem	124
Pismo animatorjem	149
Kateheze v pripravi na oratorij	151
Kuharski tečaj malo drugače	
ali: Kako postati dober animator?	151
Dograjujemo našo animatorsko skupino	153
Odpri oči	157
Plujemo skupaj – Cerkev	159
Spokorno bogoslužje	166
Igra za animatorje	171
Dodatek – zgodbe za večtedenske oratorije	177
Pesmi	188
Donatorji Oratorija	190
Kazalo	192